DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

SHERIDAN ANNE

SACRED VOW

A DARK AGE GAP ROMANCE

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://f-kitap.com

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
- Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
- Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
- Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye'de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: **Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.**

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

🌸🍭☀️🦄🎃🎀🦋✨🌈💎🍀🖤💗💜🦜💫⚜️🧜

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KUTSAL YEMİN

SHERIDAN ANNE

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sheridan Anne

KUTSAL

YEMİN

Telif hakkı © 2025 Sheridan Anne Publishing

Tüm hakları saklıdır

İlk Basım 2025

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Gerçek olaylar veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın, herhangi bir şekilde veya herhangi bir araçla çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez, ya da yayınlandığı cilt veya kapak dışında herhangi bir şekilde dolaşıma sokulamaz ve bu koşul dahil olmak üzere benzer bir koşul, sonraki alıcıya da uygulanamaz.

Kapak Tasarımı: Artscandare

Düzenleme: Fox Fiction

Editing

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Biçimlendirme: Sheridan Anne

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İçinde

Bana çevrimiçi
katılın!
Adanmışlık
Adanmışlık
Sheridan Anne'in en baharatlı kitabına hoş
geldiniz! İÇERİK UYARISI
GİRİŞ
1. TILLY
2. TILLY
3. TILLY
4. TILLY
5. TILLY
6. CAESAR
7. CAESAR
8. TILLY
9. TILLY
10. TILLY
11. TILLY
12. TILLY
13. CAESAR
14. TILLY
15. CAESAR
16. TILLY

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

17. CAESAR
18. TILLY
19. CAESAR
20. CAESAR
21. TILLY
22. TILLY
23. TILLY
24. TILLY
25. CAESAR
26. TILLY
27. CAESAR
28. CAESAR
29. TILLY
30. TILLY
31. SEZAR
32. TILLY
EPILOG
PLAYLIST
OKUDUĞUNUZ İÇİN
TEŞEKKÜR EDERİZ! YAKINDA
DAHA FAZLA
MI
İSTİYORSUN
UZ?
Beni takip edin!
SHERIDAN ANNE'İN DİĞER KİTAPLARI

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bana çevrimiçi katılın!

SACRED VOW ve diğer tüm çalışmalarım hakkında daha fazla bilgi için Facebook grubuma katılın -

www.facebook.com/SheridansBookishBabes

DA ItK h 0 MASC F N 0V 8 LS

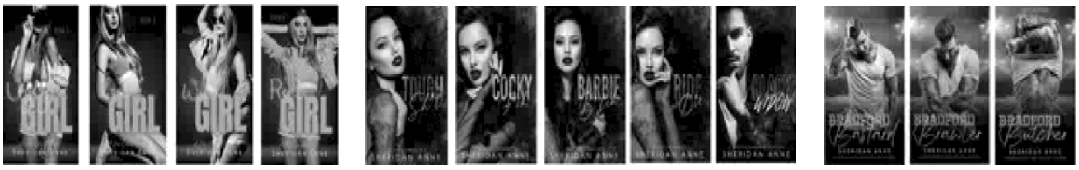
R E V E RSE HAREM DAR K RO MANC E

HI ü H SC HO OL H F R 0 M AN C E

CO NT EM PO RARY SP ORT S ítO MANC E

CO NT EM P
STAN DAL O N ES

H OU DAY
8TANDA LONE8

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İyi akşamlar ve en pis baba fantezileriniz olarak da bilinen bu boktan şova hoş geldiniz.

Ne dedin? Onu ve gümüş tilki babasını da mı istiyorsun?

Hemen geliyor!

Şimdi sayfayı çevir ve bu vahşi canavarın seni hayatının en heyecanlı yolculuğuna çıkarmasına izin ver!

Mmmmm, aferin kızım.

Sheridan Anne'in en ateşli kitabına hoş geldiniz!

Saymayı sevenler için, işte kelime sayısı: Penis: 68
Amcık: 22
Amcık: 43
Baba: 44
Sperm şeytanı: 1
Sperm yutan fahişe: 5 Gevşek,
kolayca becerilen amcık: 3
Toplam baharatlı sahneler: 13
Toplam baharatlı gizemli maskeli erkek sayısı: 3

İÇERİK UYARISI

Sacred Vow, bir Dark Romance romanıdır ve on sekiz yaşın altındaki okuyucular için uygun değildir.

Ruh sağlığınız benim için önemlidir, bu nedenle bu kitabın size uygun olup olmadığını belirlerken lütfen bu tetikleyicileri dikkatlice değerlendirin.

KUTSAL YEMİNİN TETİKLERİNİ İÇERİR:

Açık cinsel içerik Seks kulübü sahneleri Baba fetişi
Baba ve oğul ikilisi Edging
Takip
Siber takip
Kaçırma
Takıntı
Sahiplenme
Şiddet
Kadına yönelik şiddet

BDSM
Cinsel saldırı
Rızası Olmadan Dokunma
Röntgencilik
Grup paylaşımı
Maskeli
erkekler

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GİRİŞ

Bazen elma ağacından uzağa düşmez ve Caesar Di Rozé ile oğlu Zephyr'in durumunda bu daha doğru olamazdı.

Zeph ile tek gecelik ilişkimizin beni babasının evine geri götürmesini istememiştim, ama o an geldiğinde benim için her şey bitmişti. Caesar Di Rozé, şimdiye kadar gördüğüm en çekici koyu bakışlara sahip, gümüş saçlı bir adam. Oğluyla geçirdiği gecenin ardından mutfakta benimle karşılaşır ve babasının gerçekten daha iyi olduğunu bir kez daha kanıtlar.

Bir bakışta bağımlı oldum. Ama bir dokunuşla mahvoldum.

O gece her şeyi değiştirdi ve oğlu yan odada uyurken karanlıkta bana daha fazlasını istemek için fısıldadığında, direnemedim. Tek bir şart vardı: Kutsal bir yemin, hiçbir koşulda ona aşık olmamalıydım.

Kolay, değil mi?
Yanlış.

1

TILLY

Ayağımı küvetin kenarına dayayıp titrek bir nefes alırken sinirlerim göğsümde patlıyor. Bu kesinlikle şimdiye kadar aklıma gelen en kötü fikir, ama ben cezalandırılmaya bayılıyorum, ve bunu "*Bana şaplak at, baba*" anlamında söylemiyorum.

Tamam, yalan söylüyorum.

Ona da bayılıyorum. Beni bir erkeğin nasıl tatmin edeceğini bilen bir erkek kadar tahrik eden başka bir şey yok. Ama şu anda burada ısınan tek şey, bana bakan sıcak balmumu dolu küvet.

Siktir.

Buna şüphe yok. Kuaför randevumu almayı unutmamalıydım. Her zamanki ağda uzmanım randevusuz kabul etmiyor, bu yüzden kendi kıllı cihazlarıma kalıyorum. Tamam, kıllı biraz abartı oldu. Asla o kadar kötü hale gelmesine izin vermem, özellikle de akıl sağlığımı korumak için sürekli penis randevularım olduğunu düşünürsek. Benim için, dikenli bölgeden geçip kıllı banliyölere doğru ilerliyorsam, bu çok fazla demektir. Bu kız kel kartallara bayılır.

Bir ayağımı küvetin kenarına dayamış, üzerimde sadece üzerinde "*Her zaman kaltak değilim. Şaka yapıyorum. Siktir git"* yazan eski bir tişört var. En büyük maceraya hazırlanıyorum — o kadar iğrenç ve sefil bir macera ki, sadece en cesur ruhlar hayatta kalıp hikayesini anlatabilir.

Bugün, başka hiçbir varlığın harika bir fikir olarak görmediği bir adım atmalı ve kendi vajinamı ağda yapmalıyım.

Yanlış anlamayın, benim tatlı kedicik en karanlık fırtınaları atlattı, en şiddetli darbelere dayandı, ama hiçbir şey beni, cildime sıcak balmumu sürmek, nefesimi tutmak ve onu çekip almak kadar korkutmuyor.

Bu doğal değil.

Ya kopardığım şey sadece tüy değilse? Cildimi yeterince sıkı tutmazsam, *oops,* Monica gider — diğer adıyla sol dudak. Sağ taraf Rachel, ortada ise aç küçük tilki, tüm kötü hayallerimi gerçekleştiren, enerjik küçük asi, o göz kamaştırıcı süperstar Phoebe.

Monica ve Rachel, Phoebe'yi güvende ve korumada tutmakla görevlendirildi ve üçüne bir şey olursa, eminim ki tüm dünyam yıkılır. Ayrıca, genital yanık kadar seksi bir şey yok, değil mi?

Kahretsin.

Başlamak için cesaretimi toplamadan önce, Hemsworth tanrılarına dudaklarımın zarar görmemesi ve Phoebe, Monica ve Rachel'ın bir gün daha yaşayabilmesi için dua ediyorum.

Sıcak balmumu her zaman benim düşmanım olmuştur. Çoğu zaman birbirimizle oldukça iyi geçiniriz, bilirsiniz, ücretli bir profesyonel tarafından sürüldüğünde. Ama bugün, bu DIY kiti, iyi bir dayak yemeye gerçekten değer mi diye düşünmeme neden oluyor. Salona gidip, doğum günü kıyafetimi giyip, balmumu uzmanının işini yapmasına izin vermek çok kolay. O, bunu neredeyse acısız hale getiriyor... *neredeyse*.

Ama kendim yapacaksam, paslı bir penseyle dişimi çekmeyi tercih ederim.

Titrek bir nefes vererek, şimdi tam zamanı olduğunu düşündüm ve bu gece sevişmeyi planlıyorsam, bunu zamanında halletmek benim yararıma olur. Kapsamlı bir ağda yaptıktan sonra, kızarıklığın geçmesi için her zaman zamana ihtiyacım var ve acele etmezsem, gecem felakete dönüşecek.

Telefonumu alıp kamera uygulamasını açtım ve küvetin üzerine yerleştirerek ayna olarak kullanmak için hazırladım, çünkü kabul edelim ki bu durumda ayna

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

olmazsa olmazdır. Aklı başında hiç kimse böyle bir maceraya körü körüne atılmaz. Alabileceğim tüm yardıma ihtiyacım olacak.

Kamerayı doğru açıyla ayarladıktan sonra, sıcak ağda tüpüne uzanıp aplikatörü aldım, iyice karıştırıp ağdanın hazır olduğundan emin oldum. Sonra sinirlerim sol göğsüme yumruk atmak üzereyken, ağdadan bolca aldım.

Nefes al, Tilly. Nefes al. Yapabilirsin.

Bacaklarımı küvete yayarak, Monica'ya, sol dudağına odaklanıyorum ve ağda makinesini cildimde kaydırarak, ağda uzmanı gibi gerginleştiriyorum.

"Lanet olsun," diye mırıldanıyorum, mumun kuruyup sertleşmesini beklerken kısa ve sığ nefesler alıyorum.

Tüm vücudum titriyor ve aniden, hayatımda hiç bu kadar pişman olmamıştım. Aklı başında hangi insan kendine böyle bir şey yapar ki? Ben ne halt yiyordum?

Eğer hemen harekete geçip bu lanet şeyi çekmezsem, balmumu çok sertleşecek ve ben de çaresiz bir durumda kalacağım, bunu bildiğim için balmumunun üst kısmını hafifçe çekip tutacak bir dudak oluşturuyorum. Sonra hızlıca nefes alıp gözlerimi sıkıca kapatıyorum ve çekiyorum.

"LANET OLSUN!" diye bağırdım, Monica'yı avucumun içinde tuttuğuma eminim, ama gözlerimi açıp aşağıya bakmaya cesaret edince, Monica'nın neredeyse parıldadığını ve şimdiye kadar gördüğüm en pürüzsüz kadın gibi göründüğünü gördüm.

"Ooooh, çok güzel görünüyorsun," diyorum kedime, iyice eğilip güzelliğini incelemek için. Bu bölgede ikinci bir tur yapmam gerekecek, ama dilencilerin seçme hakkı yoktur ve bir amatör için fena sayılmaz, bence iyi gidiyorum.

Wax'a uzanıp aplikatöre bir parça daha alıyorum ve aptalca kendime güvenim artmaya başlıyor. Bunu yapabilirim. Dudaklar en zor kısım ve Monica şimdiye kadar hayatta kaldı. Biraz kırmızı ve lekeler var ama o yapabiliyorsa Rachel de yapabilir.

Ağda sürmeye başlarken telefonuma hızlıca bakıyorum, ulaşılması zor yerleri kaçırmadığımdan emin oluyorum ve aplikatörü ağdaya geri koyduktan sonra ikinci çekme için hazırlanıyorum.

O kadar da kötü olmamalı. Hassas bölgelerin çoğunu atlattım. En azından kendime öyle söylüyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Bir," diyorum titrek bir nefesle, avuçlarımın terlemeye başladığını hissederek.

"İki...

"Oh, lanet olsun, lanet olsun, lanet olsun." Sanki bu bana son bir cesaret verecekmiş gibi dişlerimi sıkıyorum ve geri sayımı bitirirken bir savaş çığlığı atıyorum. "ÜÇ!"

Derisini sıkıca tutarak, altın madalyayı kazanmak için o lanet şeyi koparıyorum ve bunun ne kadar acıtacağını kesinlikle abarttığımı fark ederek hoş bir sürpriz yaşıyorum. Bu o kadar da korkunç değildi.

Aşağıya bakıp yaptığım işi inceliyorum.

Fena değil. Hiç fena değil.

Belki de psikoloji diploması için zamanımı boşa harcıyorum. Güzellik okuluna gitmeliydim. Orada çok başarılı olurdum. Derimden tüyleri yolmak konusunda yeteneğim var galiba. Üstelik artık pelvisimin altında*, Eat, Pray, Love* (Ye, Dua Et, Sev) yazan mükemmel bir kalp dövmesi var.

Yeni kazandığım özgüvenin uzun süre kalacağını hissederek, aplikatörü tekrar almaya uzanırken, telefonumda hareket eden bir şey gözüme çarptı. Ekranın üzerinde yüzen küçük *beğenme* simgesini görünce kaşlarım çatıldı, hemen ardından bir tane daha geldi.

Dur bakalım. Bu da ne

böyle?

"Tilly!" En yakın arkadaşım ve ev arkadaşım küçük dairemizin içinden bağırıyor, hemen ardından küçük banyomuza doğru koşan gürültülü adım sesleri geliyor. "DUR. DUR. DURMALISIN!"

"Ne?" diye bağırdım.

Kapı açılır ve Chloe, yarısı ağda yapılmış amımı örtmeye bile fırsat bulamadan banyoya dalar. "CAN DİREKTİĞİ YAYIN YAPIYORSUN!"

"NE?"

Bakışlarım telefonuma dönüyor, ekranında yorumlar belirirken beğeniler hızla ikiye, sonra üçe katlanıyor. "OH SİKİŞTİR!"

Chloe telefonuma atılırken, ben Phoebe, Monica ve Rachel'ı örtmek için çabalıyorum. "Hayır. Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır," diye bağırmaya başlıyorum, en yakın havluyu kapıp çıplak amımı örtmeye çalışıyorum. "Bunun olmadığından emin misin?"

Chloe, soğukkanlılığını korumaya çalışırken, kahkahalarını zorla bastırıyor. "Şey," diyor, telefonuma bakarak. "Bu da kendini ortaya atmanın bir yolu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

. Senin cesur olduğunu hep biliyordum, ama bu kadar cesur olduğunu hiç tahmin edemezdim."

Gözlerimi deviriyorum, yanaklarımın yandığını hissediyorum. "Ne kadar kötü?" "Fena değil," diyor Chloe, gözlerimden kaçınarak. "Sadece kırk tane..."

"Oh, şükürler olsun," diye iç çekerek sözünü kesip rahat bir nefes alıyorum.

"Bin," diye bitiriyor.

Gözlerim yuvalarından fırladı ve en iyi arkadaşıma bakakaldım. "Ne dedin sen? Kırk bin mi? Kırk bin insan mı benim amıma sıcak balmumu sürdüğümü ve onu yırtarken panik atak geçirdiğimi gördü?"

Dizlerim titrer ve banyo duvarına yığılırım. "Hay sikeyim. Bu olamaz. Saklanmam gerek. Adımı değiştirmeliyim. Saçımı boyamalıyım. Kırmızı yakışır bana, değil mi?"

Chloe gülüyor. "Kırmızı kesinlikle sana yakışmaz. Belki sarı olabilir, ama bakımı çok zordur ve ikimiz de bunun için sabrın olmadığını biliyoruz."

"Siktir."

"Sorun değil," diyor Chloe. "Yüzünü gerçekten görmedik ki. Sadece diğer... belirleyici özelliklerini gördük. Kimse senin olduğunu bile anlamaz. Tabii... . tabii, bilenler hariç. Ama neyse, ışık ve kamera açısı gerçekten izlemesi çok hoştu. Belli ki ağda yapman lazım ama, alt tarafların gerçekten muhteşem."

İnlerim ve ona boş boş bakarım.

"Sadece söylüyorum. Çocuk psikolojisi sana uymazsa, porno sektöründe kesinlikle başarılı bir kariyer yapabilirsin. Para kazanmak için güzel bir kedicik gibisi yoktur."

"Yardımcı olmuyorsun."

Chloe gülerek banyoda dolaşır, telefonumu makyaj masasına bırakır ve kilitli olup olmadığını ve canlı yayın yapmadığından emin olmak için iki kez kontrol eder. "Yani, işi senin için bitirmeyi teklif etmek dışında, nasıl yardımcı olabileceğimi gerçekten bilmiyorum," diye mırıldanır, omuzlarını silker ve belimdeki havluya uzanır. Havlunun köşesini kaldırır ve yarı cilalanmış kedicikime bir göz atar. "Oooh, fena yapmamışsın. Hatta küçük *'Eat, Pray, Love'* dövmeni bile görebiliyorum."

Chloe, kendinden gurur duyarak sırıtıyor, küvetin kenarından sıcak ağda alıp başını banyo kapısına doğru eğiyor

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bana acıyarak. "Hadi, benim küçük teşhirci. Sen hasar kontrolü yaparken ben de vajinanın ağda işini bitireyim."

Telefonuma uzanırken inlerim ve farkına varmadan, en iyi arkadaşımın yüzü benim mahrem yerimdeyken, küçük dairemizin zemininde bacaklarımı açmış bir şekilde yatıyorum.

"Vay canına, simetri kusursuz," diyor Chloe, bir kaşık sıcak balmumu alıp Monica ve Rachel'ın kaçırdığım kısımlarına sürüyor.

Telefonumu yüzümün üzerine tutarak gözlerimi deviriyorum ve videomun altına yazılan yüzlerce yorumu utanmadan kaydırıyorum. Bu yorumların çoğunun tanıdığım kişilerden geldiğini, daha da önemlisi, hayatımın neredeyse her günü birlikte okuduğum üniversiteden arkadaşlarımdan geldiğini fark ediyorum.

"Aman Tanrım," diye mırıldanıyorum, utanç beni tamamen ele geçiriyor.

"Şimdi ne olacak?" Chloe, hiçbir uyarıda bulunmadan vücudumdaki ağdayı çekip çıkarmadan hemen önce soruyor. Her ne kadar benim her zamanki ağda uzmanım kadar nazik olmasa da, işini oldukça iyi yapıyor.

"Bütün bu yorumlar," diyorum. "Onlar tanıdığımız insanlardan."

"Evet," diyor, nefesini çekerek, ve kafamı yerden kaldırıp ona bakmak için başımı kaldırdığımda, yüzündeki utanç ifadesini görüyorum.

"Bana söylemediğin bir şey mi var?"

"Şey... Aslında... Senin canlı yayınına tesadüfen rastlamadım. Üniversite öğrenci rehberinde paylaşılmıştı, sanırım bu yüzden viral oldu. Herkes paylaşıyordu."

"Yani, o yayını izleyenlerin çoğu, her gün gittiğim okulun öğrencileri ya da her gün yanından geçtiğim öğrencilerin arkadaşları mıydı?"

"Evet, öyle bir şey."

Yüzümü ellerimle kapattım, yanaklarımın kızardığını hissettim. "Bunu asla unutamayacağım."

"Dur," dedi Chloe. "Yorumları hala nasıl görebiliyorsun?" "Ne demek istiyorsun?"

"Videoyu sildiysen, yorumlara erişememelisin." "Dur. Ne? Ne demek sildim? Canlı yayın vardı. Canlı yayın bittikten sonra kaybolması gerekmez miydi?" canlı yayın bittikten sonra kaybolması gerekirdi."

Chloe başını sallar. "Hadi ama kızım. Canlı yayın bittikten sonra kaybolmuş olsaydı, yorumları göremezdin. Hala orada.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

aksi seçmediğin sürece yeni bir gönderi olarak profiline yüklenir, ki sen seçmediğini varsayıyorum."

Gözlerim endişeyle açılır ve hemen telefonuma bakarım. Evet, profilimde hala yeni görüntülemeler ve yorumlar alan, bacakları açık vajinam var. "OH SİKİŞ!" R-rated içeriğimi nasıl sileceğimi aceleyle bulmaya çalışırken çığlık atarım.

Hayatım nasıl böyle oldu?

Chloe işine devam ederken, sanki tüm dünyam şu anda küle dönmüyormuş gibi, narin tenime daha fazla sıcak balmumu sürerken, ben soğuk döşeme tahtalarına yaslanıyorum.

Bana yaşatacağı acıyı düşünmemeye çalışarak, yeni bir mesaj geldiğinde telefonuma odaklanıyorum.

Korku boğazımı sıkıyor ve kalbim hızla atmaya başlıyor, bunun kampüsteki bir sapığın OnlyFans hesabım olup olmadığını soracağı bir mesaj olmasından korkuyorum, ama ekranda kuzenimin adını görünce rahat bir nefes alıyorum.

Aspen: Ağda rutinini bu kadar açıkça paylaştığını kim bilebilirdi? Canlı yayın kazara oldu sanırım?

Kahretsin.

Mesajını okurken utanç beni yakıyor. Aspen ve onun ağabeyi Austin, benim tek kuzenlerim. Aspen geçen yıl bu üniversiteden mezun oldu, Austin ise birkaç yaş büyük ve şehirdeki en popüler yeni restoranı işletmeye odaklanmış durumda. Onlar tanıdığım en iyi insanlar. Tabii Chloe hariç.

Aspen: Her şey yolunda. Austin, egoist bir pislik olmakla meşgul, senin küçük performansını fark etmemiştir. Ne oluyor? Daha iyi bir amaç için mi ağda yapıyorsun?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Çünkü bu gece hayatının en kötü gecesini geçirmeyi planlıyorsun, değil mi?

Kendi kendime gülerek, gözlerimi devirip cevabımı yazıyorum.

Aspen: Chloe de mi?

Aspen: Şey... Izaac ve ben randevuya çıkıyoruz ve Vixen'de yenileme çalışmaları bitti, yani işini bilen birini baştan çıkarmak istersen orada kimseyi tanımazsın.

Kaşlarım hiç olmadığı kadar yukarı kalkarken, aceleyle oturup Chloe'ye bakıyorum. Vixen, eyaletteki en ateşli seks kulübü ve Aspen'in erkek arkadaşı Izaac Banks'ın sahibi. Aspen, yirmi birinci doğum günümde Chloe'yi ve beni oraya götürmüştü ve aklım başımdan gitmişti.

Daha önce böyle bir yer görmemiştim ve son on dört ayda birkaç kez kulübe uğradık. Her zaman inanılmazdı, süper seçkin olması bir yana, ama orada Austin'e rastlama korkusu beni uzak tutmaya yetmişti. Daha kötüsünü düşünemiyorum. Gerçi, Aspen'in en yakın arkadaşı Becs ile çıkmaya başladığından beri, o otoriter, aşırı koruyucu pislik tavırlarını biraz bırakmış gibi görünüyor.

"Ne?" Chloe, mum aplikatörünü havada tutarak sordu. "Neden birden kabız olmuş gibi bakıyorsun?"

"Saçma sapan üniversite partilerini bırakıp Vixen'e gitmek mi istiyorsun?"

Yüzünde kötü bir sırıtış belirir ve Aspen'in mesajına cevap vermeden onun yanıtını beklemeye tenezzül etmem.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aspen: Seni VIP listesine ekleyeceğim.

Vixen'in VIP alanına doğru karanlık merdivenlerden inmeyi düşünmek bile göğsümde heyecan dalgaları yaratıyor. Vixen'i deneyimlemekten daha çok sevdiğim bir şey yok, ama Monica ve Rachel'ı ağda yaparken beni görmüş olabilecek kampüsteki herkesten olabildiğince uzak durmak da ikinci sırada geliyor.

Vixen seksi ve ilgi çekici bir yer ve her gittiğimde bir öncekinden farklı oluyor. Kadınlar muhteşem, ama erkekler... Beni deli eden şeyin ne olduğunu bilmiyorum. Onlarda çok çekici bir şey var. Egzotik görünüyorlar, kafese kapatılmış hayvanlar gibi, tatmak için çaresiz, memnun etmek için çaresiz ve bunu gerçekten yapıyorlar!

Kulübün dışında, onlar elitlerin elitleri. Zengin ve ünlüler. Benim gibi kızların yaklaşamayacağı CEO'lar ve iş adamları. Ama Vixen'in duvarları içinde, bana hırsızların arasında bir elmasmışım gibi bakıyorlar. Aranan. Sevilen. Arzu edilen.

Bunun gibisi yok.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

2

TILLY

Chloe ve ben Vixen'in ana girişine doğru dar sokaktan yürürken, kısa siyah eteğim popomun altını zar zor örtüyor. Heyecan damarlarımdan akıyor, vücudumda hızla atıyor.

Buraya gelmeyi seviyorum. Her zaman inanılmaz bir gece oluyor, ama bugün geçirdiğim günden sonra, vahşi bir geceden her zamankinden daha çok ihtiyacım var. Ve dürüst olmak gerekirse, vahşi seks benim en sevdiğim şey.

Ne diyebilirim ki? Seksi seviyorum. Hem de çok.

Chloe biraz daha çekingen, bazıları daha uysal diyebilir. Diğer kızlar kadar sert sevişmeyi sever, ama genellikle klasını korumayı tercih eder. Öte yandan, biri bana bir otoparkta iyi vakit geçireceğimi garanti ederse, ben varım. Etrafta meraklı gözler olmadığı sürece, ben *her şeye varım* türden bir kızım. Bu sabahki talihsiz canlı yayınımdan dolayı, gösteriş yapmayı sevmem. Koşullar uygun olmadığı sürece, ama Vixen'de koşullar her zaman uygundur.

Girişe vardığımda, bakışlarım endüstriyel kapının üzerindeki neon tabelaya kayar. Bu kapının önünden tesadüfen geçen herkes

burası ucuz bir gece kulübünün arka çıkışı olduğunu düşünür, ama sırrı bilenler için burası saf ecstasy dolu bir gecenin ana girişi.

Kapıdan geçip loş bir koridora giriyoruz ve kulübün içinden gelen hafif bas sesleri duyuyoruz. Chloe kolunu koluma doluyor ve koridordaki mesafeyi hızla kapatırken biraz daha yanıma yaklaşıyor.

"Tanrım. Neden bu kadar gerginim?" Chloe yanımda fısıldadı, ama gözlerindeki heyecan bunun iyi bir gerginlik olduğunu gösteriyordu.

Onu yan gözle izleyerek, adımlarındaki coşkulu zıplamaları ve alt dudağını ısırışını inceliyorum. Bakışlarım daralıyor ve bu loş koridorda bile onu çok net okuyabiliyorum. "Sakın bana bu gece gerçekten katılacağını söyleme?"

Gülümsemesi genişliyor ve ben yüksek sesle çığlık atmamak için elimden geleni yapıyorum. "Yani... belki," diye itiraf ediyor, yanakları pembe bir parıltıyla doluyor. "Bakacağız. Genelde sadece izlemeyi tercih ettiğimi biliyorsun," diyor, *kapalı kapılar ardındaki* kraliçe olarak. "Ama bilmiyorum. Bu gece biraz maceracı hissediyorum."

"Sen kimsin ve en iyi arkadaşıma ne yaptın?"

Chloe, resepsiyon alanına inen merdivenlere ulaştığımızda gözlerini devirdi. Kolunu benden çekip tırabzana tutundu, ben de aynısını yaptım ve aslanın inine doğru inişe geçtik.

Her adımda bas seslerinin titreşimleri güçleniyor ve sonunda kalbimin hızlı atışlarını bastırıyor. Ben gergin biri değilim. Hiçbir şey beni bu kadar etkilemez, ama Vixen'de beni bir kasırganın içine çeken farklı bir şey var.

Merdivenlerin sonuna vardığımızda, küçük bir resepsiyon alanına çıkıyoruz ve masanın arkasındaki minyon kadına gülümsüyorum. Yaşlı bir bayan ve eskiden bu masada çalışan kadının tam tersi. Aspen ve Izaac onu kovmadan önce çok uzun süre çalışamamıştı. Onunla birkaç kez karşılaşmıştım ve onun sinir bozucu gülümsemesinde beni rahatsız eden bir şey vardı. Ama bu kadın, Rebecca—eğer adını doğru hatırlıyorsam...

—tam da bu resepsiyon masasının ihtiyacı olan şey.

O çok misafirperver ve nazik gözlerinde hiç yargılama yok. Ne tür bir hayat yaşadığını ve ne çılgın şeyler gördüğünü merak ediyorum. Sadece çılgın şeyler yaşadığını biliyorum. Muhtemelen milyonlarca seks partisine katılmış ve sadece en çekici erkeklerle yatmıştır. En azından ben öyle düşünmek istiyorum. Onun yaşındaki çoğu insan böyle bir kulübü küçümserdi, ama Rebecca değil.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Ahhh, Chloe ve Tilly. Sizi tekrar görmek ne güzel," diyor Rebecca, koltuğundan kalkıp masanın üzerinden uzanarak ikimizin de ellerini sıkıyor.

Dudaklarıma sevgi dolu bir gülümseme yayılır. Her gün gelen giden insanları görüyor ve isimlerimizi hatırlaması beni derinden etkiliyor. "Geri gelmek için sabırsızlanıyorduk," diyorum, "ama aramızda kalsın, ben erkekler için gelmiyorum, sadece seni görmek için geliyorum."

"Övgüyle bir yere varamazsın, genç bayan," diye alaycı bir tonla azarladıktan sonra, ilk geldiğimde neredeyse ezberlediğim tanıdık menüyü eline aldı. "Ee, ne alırsınız?"

Chloe menüyü Rebecca'dan nazikçe alır ve göz gezdirir. Omzunun üzerinden bakmadan edemiyorum ve o gece ne yiyeceğimi zaten bilmeme rağmen, seçeneklere bakmak bile beni heyecanlandırıyor.

BEYAZ. BAKIRE.
SARI. MERAK UYANDIRICI. YAKLAŞILMAYA ISTEKLI.
TURUNCU. DOKUNULMAYA ISTEKLI.
PEMBE. ORAL SEKS.
KIRMIZI. VAJINAL CINSEL ILIŞKI. ÖZEL. MOR.
VAJINAL CINSEL ILIŞKI. HALKA AÇIK.
MENEKŞE. BISEKSÜEL/EŞCINSEL. AYNI CINSLE DENEYIMLERE AÇIK.
AÇIK MAVI. ANAL SEKS.
KOYU MAVI. BIRDEN FAZLA PARTNER. ÖZEL.
YEŞIL. BIRDEN FAZLA PARTNER. HALKA AÇIK.
KAHVERENGI. BDSM. İTAATKAR.
SIYAH. BDSM. DOMINANT.

Buradaki sistemi çok seviyorum. Kapıdan giren herkes, diğer üyelere tam olarak ne için orada olduğunu gösteren renk kodlu bir bileklik takıyor. Şimdiye kadar Chloe, turuncu bir bileklik takmaktan öteye gitmedi, ama menüye bakışından, bu gece ne tür sapıkça şeyler yapacağını merak ediyorum.

"Ee..." Menüye bakarak bir ömür geçirdikten sonra ona soruyorum. "Bu renklerden sana hitap eden var mı?"

Chloe alt dudağını ısırıp yüzünü buruşturarak menüden gözlerini kaldırdı. "Yani, fikrimi değiştirirsem, bir şey yapmak zorunda *değilim*, değil mi?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Doğru," diyor Rebecca. "Oraya, göğüslerini çanta gibi takıp, kadın taco'na siyah bileklik bağlayarak güzel vücudunu sergileyebilirsin ve sonunda tek yaptığın barmene bir içki istemek olursa, bu da kesinlikle sorun değil."

"Tamam," diye gülüyor. "Şey, o kadar da ileri gitmeyeceğim ve siyah bileklik takmayacağım. Erkeklerin umutlarını bozmak istemem, ama mor olanı alabilirim."

"İşte bu ruh," diye cesaretlendirir Rebecca, ben en iyi arkadaşıma bakarken.

"Tamam, şimdi cidden. Sen kimsin ve en iyi arkadaşıma ne yaptın?
en iyi arkadaşıma ne yaptın?"

Chloe gülerek gözlerini devirdi. "Kapa çeneni ve fikrimi değiştirmeden bilekliği seç."

Yüzümde aptalca bir gülümseme belirir ve dikkatimi tekrar Rebecca'ya çeviririm. "Neye hazır olduğumu tam olarak bilmiyorum, o yüzden her ihtimale karşı yeşil alacağım."

"Aferin kızıma," diyor Rebecca, mor ve yeşil bileklikleri toplarken. "Çılgın bir gece geçireceğine her zaman güvenebilirim. Bilirsin, hayat bir kez yaşanır. Yıllardır kızıma bunu söylüyorum. Hala yapabiliyorken dışarı çık ve çılgınlık yap. Dünyanın sunabileceği tüm çılgınlıkları yaşa, çünkü bir gün Eyfel Kulesi'nin ortasında bulacaksın kendini, göğüslerin kanatlarından daha aşağı sarkacak ve artık o enerjiye sahip olmadığını fark edeceksin."

Kaşlarımı sorgulayarak kaldırdım. "Eyfel Kulesi'nin ortasında, ha?"

"Oh evet," diye cevaplar. "Ama bilge bir söz: dizlerine dikkat et. Sonsuza kadar genç kalmayacaklar."

"Anladım," diyorum.

Chloe ve ben bilekliklerimizi yerine takarken, Rebecca masasına bakıp gözlüklerini düzeltir. "Oh, şuna bakın," der neşeyle. "Aspen ikinizi de VIP listesine eklemiş."

"Öyleymiş," diye onayladım, ama VIP katına inip inmememizin benim için bir önemi yoktu. Yanlış anlamayın, orası yepyeni bir dünya, ama genellikle aşağı inmeden önce dikkatimi tamamen çekecek bir şey buluyorum.

Rebecca ikimizin bileğini tutar ve birkaç saniye içinde, VIP katına giriş hakkı kazandıracak güzel altın kelebek damgaları bileğimize basılır. "Tamam, bayanlar," der bir süre sonra, masasının arkasından çıkıp Vixen'in ana katına açılan iç kapıya doğru yürürken. "Gidin

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Harika bir gece geçirin, ama geri gelip bana her şeyi anlatmayı unutmayın, böylece sizin çılgın seks maceralarınızı dolaylı olarak yaşayabilirim."

"Söz," diyorum gülerek. "Sadece senin için bir iki adamın aletini bile emerim." "İşte bu ruh."

Rebecca büyük kapıyı açar ve içeriden gelen şehvetli müzik resepsiyon alanına yayılır. Chloe heyecandan neredeyse titreyerek kolunu tekrar koluma takar ve eşikten geçip kulübe girerken içimdeki dişi tilki canlanır.

Tanrım, burayı seviyorum.

"Önce bir içki?" diye soruyorum Chloe'ye.

"Lütfen," diyor, gözleri çoktan kulübün içinde dolaşmaya başlamış.

Cumartesi gecesi ve görünüşe göre tüm üyeler Vixen'in büyüleyici atmosferinin tadını çıkarmak için buraya gelmiş. Işıklar kısılmış, bir kulüp için olabilecek en iyi ortam aydınlatması yaratılmış ve havada müziğin ritmiyle titreyen bir elektrik var.

Her yer insanlarla dolu.

Kalabalık barda erkekler kadınlara asılıyor, onlarla sohbet ediyor ve buraya ne için geldiklerini öğrenmeye çalışıyor, diğer çiftler ise tanışma aşamasını çoktan geçmiş, küçük kabinlerde çıplak halde. Gruplar için ayrılmış daha geniş alanlar da var ve hepsi de partinin farklı aşamalarında, yoğun bir şekilde kullanılıyor.

Kadınlar aşk koltuklarında uzanmış, erkekler dizlerinin üzerinde, bacaklarını olabildiğince açmış, açık büfeden yemeklerin tadını çıkarırken, diğer kadınlar dizlerinin üzerinde zevk veriyor.

Dilim alt dudağımın üzerinde dolanıyor ve her şeyi içime çekiyorum. Hiç şüphe yok, Vixen'de çılgın bir gece yaşanıyor.

Küçük zihnimin hayal edebileceği her şey bu odada gerçekleşiyor. Lüks sularında üçlü seks yapılan bir yer altı spa bile var, ama o spa'yı her gördüğümde, suyun ne sıklıkla boşaltılıp değiştirildiğini merak etmeden edemiyorum. Izaac'ı tanıyorsam, bunu her gün yaptırdığından eminim, ama yine de kendimi içeri girmeye ikna edemiyorum.

Chloe ile bara doğru uzun yolu yürürken, uzak köşede bir kadın dikkatimi çekti. Üç gömleksiz adam onu yavaşça soyuyordu ve onu taparcasına seviyor gibiydiler. Hayatının en güzel gecesini yaşayacaktı.

Keşke hepimiz o kadar şanslı olabilsek. Ama Vixen gibi bir kulüpte bu kesinlikle mümkün. Bu kulübün amacı ve onu bu kadar sevmemin

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

. Eyaletin her yerinden erkekler ve kadınlar buraya en vahşi fantezilerini yaşamak için geliyor ve bu, şimdiye kadar yaşadığım en heyecan verici şey.

Chloe etrafımızdaki manzarayı seyrediyor ve zarif bara yaklaşırken, bir adam ayağa kalkıp yanındaki kadına elini uzatıyor. Kadın gizemli bir gülümsemeyle elini tutuyor ve onlar uzaklaşırken, Chloe ve ben boşalan koltuklara oturuyoruz.

"Vay canına," diyor, bar taburesinde dönerek etrafımızdaki erkeklerin güzelliğine bakarak. "Hiç bu kadar çok yakışıklı erkeği aynı yerde görmemiştim."

Haksız değil. Her yerde erkek var ve gördüğüm kadarıyla, yumuşak olanlar bile etkileyici.

"İlginizi çeken biri var mı?"

Bakışları odanın içinde dolaşmaya devam ediyor ve birinin onun dikkatini çektiği anı görüyorum. "Oooh," diyor ve barın karşısındaki bir adama gizlice başını sallıyor. "Ne dersin?"

Omzumun üzerinden bakarak, siyah saçlı adamı süzdüm. Uzun boylu, siyah gömlek giymiş, göğsünün üst kısmı açık ve altın zincirli, belirgin kaslı bir adamdı. Seksi bir İtalyan mafya patronuna benziyordu ve Chloe'nin tam da sevdiği tipte bir adamdı. Bana göre mi? Ona ağaç gibi tırmanmak isterdim, ama her ne kadar mükemmel olsa da, bu gece aradığım yemek o değil.

"Asıl soru, sence o kadınları ne kadar iyi yalıyor?" "Tilly!"

Chloe fısıldayarak bana öfkeyle bakıyor.

Gülmekten kendimi alamıyorum ve barmen önümüze geçince kurtuluyorum. "Ne alırsınız?"

"Bana votka, limon ve soda," diyorum Chloe'ye bakmadan.

"Uhhhh... Ben Moscato alayım," diye mırıldanıyor ve sonra utanarak başını eğiyor. "Aslında, önce iki shot tekila ver. Sanırım bu gece sıvı cesaret gecesi."

Barmen gülüyor ama yargılamıyor, barında pek çok gergin kadın gördüğünü söylüyor. "Hemen geliyor."

İçkilerimizi alıyoruz ve Chloe'nin tereddüt etmeden shotlarını arka arkaya içip Moscato ile yıkamasını hayretle izliyorum. Yaklaşan finallerim hakkında anlamsızca sohbet ediyoruz ama içkisinin yarısını içtiğinde, dikkati barın diğer ucundaki İtalyan yakışıklıya odaklanıyor.

"Neden gidip onunla konuşmuyorsun?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Gözleri dehşetle büyüdü, sanki ona barda ayağa kalkıp, çırılçıplak soyunup, herkesin önünde kendine lavman yapmasını önermişim gibi. "Ne? Hayır. Delirdin mi? Bunu yapamam. Ayrıca, bunun için vücudumda yeterince alkol yok."

"Neden bu kadar korkuyorsun?"

"Reddedilmekten," diye mırıldanır. "Ya ilgilenmezse?"

"Aynaya baktın mı? Sen kelimenin tam anlamıyla bu gezegendeki en güzel yaratıksın. İlgilenmemek için ne var ki? Ayrıca," diye devam ediyorum, "kendini ortaya koymazsan nasıl bileceksin? Üstelik, burada selam vermeye korkarak oyalanırsan, başkası selam verecek ve sen fırsatı kaçıracaksın."

Chloe inler, gözlerinde gerçek bir tereddüt belirir. "Önce onu biraz tanımam lazım. Biraz ilgilenip ilgilenmediğini anlamam lazım."

"Peki bunu nasıl yapacaksın?"

"Bilmiyorum. Bir şekilde onun dikkatini çekmem lazım."

Chloe'ye gülümsedim ve gözlerinde farkın oluştuğunu gördüm. "Hayır," diye fısıldadı. "Ne yapacaksan, sakın aklından bile geçirme..."

"Oh hayır," diye inledim, parmaklarım neredeyse boşalmış bardağıma çarptı ve içeceğimin geri kalanını, yarı erimiş buz küpleri ve pipetle birlikte bara döktü.

Tüm gözler bize çevrilir ve ben dağınıklığı temizlerken barmen yardım etmek için koşar.

Chloe bana öfkeyle bakar. "Lanet olsun, Tilly Bardot. Şu anda senden ne kadar nefret ettiğimi bilemezsin."

"Bununla başa çıkabilirim," diyorum sırıtarak, peçetelerle pisliği temizlemeye çalışarak. "İşe yaradı mı?"

O çekinerek başını barın altına indirir, sonra nefesini tutarak tekrar bana bakar. "Aman Tanrım. İşe yaradı," diye fısıldayarak bağırır. "Bana bakıyor."

"Ne bekliyorsun? Bana bakma. Ona bak.
Sarhoş olduğunda yaptığın o flörtöz bakışı yap."

İnledi, ama bir şekilde cesaretini topladı ve ben farkına bile varmadan, İtalyan mafya patronu barın kenarından kalkıp bize doğru büyük adımlarla yürüdü.

"Şimdi ne yapacağız?" diye fısıldadı, onun karanlık bakışlarını karşılarken.

"Onu takip et," dedim. "Bırak konuşsun. Flört et ve biraz daha rahat bir yere gitmek isterse
daha rahat bir yere gitmek ister misin diye sorduğunda, utangaç bir gülümsemeyle elini uzat

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

utangaç bir gülümsemeyle elini uzat. O bu numaraya hemen kanacaktır." "Aman Tanrım."

İtalyan yakışıklısı bize ulaştığında, Chloe neredeyse ter içinde panik halindedir, ama kendini tutar. "İyi akşamlar," diyor o, karanlık bakışları Chloe'yi bu özel menünün en çok arzu edilen yemeğiymiş gibi süzerken, lezzetli İtalyan aksanıyla. "Çok güzelsin."

"Büyüleyici mi?" diye sorar Chloe, barın ortasında onu gözleriyle yiyip bitirirken, şehvetli ses tonuyla. "Daha çok aç gibi."

Ona doğru eğilir, dolgun dudakları kulağını okşarken, büyük eli sırtının alt kısmına iner. "Böylesine güzel ve cesur bir kadına normalde önce bir içki ısmarlayabilir miyim diye sorardım, ama doğrusu tek istediğim o kremsi bacaklarını açıp, dilimin üzerinde boşalana kadar tatlı amını yalamak."

Chloe nefesini tutar, diğer eli uyluklarına düşüp yavaşça yukarı doğru kayarken cevap veremez. "Önce parmaklarımın üzerinde boşalacaksın, herkesin görebileceği şekilde," der ona en tatlı bir emirle, bu emir ateşli bir elektrik dalgası gibi içimi sarar. "Gözlerinde gerginliği görüyorum, amore mio. Ama merak etme, sadece bana odaklanacaksın. Anladın mı? Onlar senin benim için ne kadar çılgın olduğunu, seni nasıl daha fazlasını istemeye zorladığımı izlerken, sen beni izleyeceksin."

Bu adam en yakın arkadaşımın tüm dikkatini çekerken, ben ona hayran hayran bakıyorum ve yalan söylemeyeceğim, hiç bu kadar kıskanç olmamıştım. O, bizim yaşımızdaki erkeklerin hayal bile edemeyeceği bir şekilde onun dünyasını alt üst etmek üzere. Ama onun büyüleyici aksanıyla söylediği her lezzetli kelimeye kapılıp kalmış hali, benim de böyle güçlü bir şehveti yaşayabilmeyi dilememe neden oluyor.

Bunu daha önce hiç hissetmemiştim.

Elbette, çaresizliğimin beni yoldan çıkardığı çılgın, sarhoş geceler oldu, ama birlikte olduğum erkekler bana hiç kelebekler uçurmadı, tek bir kelimeyle omurgamdan aşağı ürperti göndermedi.

Ben *de* bunu istiyorum.

"Adın ne?" diye soruyor.

Chloe, dilini alt dudağının üzerinde gezdirirken gözle görülür bir şekilde yutkundu. "Chloe."

"Ben Massimo."

Neredeyse gülüyordum. Tabii ki adı Massimo.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Eli bacağının yukarısına doğru ilerler ve Chloe nefesini tuttuğunda, onun bacaklarının arasına ne kadar girdiğini anlarım. "Güzel Chloe," diye mırıldanır. "Benim için çoktan ıslandın. Aferin kızım. Beni nasıl memnun edeceğini biliyorsun."

Kaşlarım çatıldı. Bu bir sapıklık mı?

Chloe, kolundaki kasların gerilmesiyle inledi ve ben gözlerimi ondan ayırmamın neredeyse imkansız olduğunu fark ettim. Neden bu kadar tahrik oldum? Chloe'nin bu anını yaşaması için kaçmam gerekirdi.

"Benim için sert ve hızlı boşalacaksın, Chloe. Ve senin sıkı küçük amcığın parmaklarımı sıktığını hissettikten sonra, dilimle amını yalayacağım. Anladın mı?"

"Evet," diye nefes nefese cevap veriyor.

"Güzel. Şimdi, güvenli kelimen ne?"

Güvenli kelime mi? Lanet olsun. Chloe'nin güvenli kelimeyle başa çıkabileceğini sanmıyorum. Bildiğim kadarıyla, o çok sıradan bir kız.

"Mango," diye patladı.

"Hatırlayacak mısın?"

Chloe, gözlerini ondan ayırmadan başını sallar. Tam o sırada, onun kasları tekrar gerilir ve Chloe'nin inlemesi çaresiz bir nefes almaya dönüşür. Eli yukarı kalkar ve onun güçlü kolunu sıkıca kavrar, tırnakları onun vücuduna batar. "Tekrar söyle."

"Ma... mangolar."

"Mmmmm. Mi amor. Seninle çok eğleneceğim."

Chloe'nin kalçaları bar taburesinde öne doğru sallanıyor ve ben bu ikili partinin biraz daha vahşileşmesini istemeden önce dikkatimi başka yere çekmek için elimden geleni yapıyorum. Sonra tabureden kayarak dönüp VIP salonuna doğru yöneliyorum, aniden kaşınması gereken bir yerim var.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

3

TILLY

Güvenlik görevlisine iç bileğimdeki zarif altın kelebek dövmesini gösterdikten sonra, beni özel VIP katının ilgi çekici koridorlarına davet etti. Buraya daha önce sadece iki kez gelmiştim ama hiç eğlenceye katılmak için yeterince uzun kalmamıştım.

Her zaman tanıdığım bir iki yüz vardır. Sosyal medyada sürekli boy gösteren film yıldızları, influencerlar veya milyarderler. Onlarla birkaç saat geçirmek kesinlikle buna değer, ama bu kulübün dışındaki insanlar onları tanıyor diye, her zaman iyi sevişebilecekleri anlamına gelmez.

VIP katı, şimdiye kadar gördüğüm en heyecan verici yerlerden biri olsa da, daha çok ünlülerin saklandığı bir yer gibi. Üst kattaki insanların dikkatli bakışlarından uzak, rahatlayıp fantezilerini keşfedebilecekleri bir yer. VIP üyelik için ne kadar ödüyorlar, bilmek bile istemiyorum. Bu parasız üniversiteli kızın ücretsiz giriş hakkı olduğu için minnettarım.

İyi hidrasyonun her zaman sevgi dolu savunucusu olarak, VIP odasına bakarken bara doğru ilerliyorum. Bunda çok çekici bir şey var. Müzik üst kattakine benziyor, ama bir şey var... *daha* fazlası var. Duygusal ve dans etmek, kalçalarımı sallamak ve kendimi göstermek istememi sağlayan bir enerjiyle dolu. Buradaki ışıklar daha loş ve odanın zarafeti daha davetkar.

Şık kıvrımlı koltuklar uzanmak istememi sağlıyor ve havadaki yoğun seks kokusu kalbimin hiç olmadığı kadar hızlı atmasına neden oluyor.

Burada çok fazla insan yok, ama çılgın bir parti için fazlasıyla yeterli. Ne istediğimi tam olarak bilmiyorum. Tek bildiğim, bacaklarımın arasında şiddetli bir nabız atıyor ve bunu serbest bırakmak için can atıyorum.

Bara oturup bir kokteyl daha sipariş ediyorum ve barmen işini yaparken, koltuğumda dönüp etrafımdaki insanları izliyorum. Tıpkı üst katta olduğu gibi, çiftler için küçük, samimi alanlar ve her açıdan görülebilen açık alanlar var, her biri farklı ihtiyaçlara hitap ediyor.

Odanın içinde bakışlarımı gezdirirken, birkaç farklı erkek ve kadının beni izlediğini fark ettim. Bazıları yalnız, bazıları ise zaten bir grup halinde, daha fazlasını arıyor. Onların ateşli bakışlarını yakaladığımda, sessizce beni aralarına davet ediyorlar, ama şu ana kadar hiçbir şey benim dikkatimi çektiğim şekilde çekmiyor.

Barmen kokteylimle geri geliyor ve ben nazikçe alıp tabureden kalkarak yavaşça VIP katında dolaşmaya başlıyorum. O kadar çok gizli köşe ve kuytu var ki, her yeni keşif beni hayrete düşürüyor.

Barın arkasına dolanarak biraz daha sakin bir yere geliyorum ve iki adamın bakışlarını yakalıyorum. Başka bir gün olsaydı, doğruca onlara doğru giderdim. Çok yakışıklılar, kesinlikle sporcular, belki profesyonel futbolcular, ve ikisinin birlikte olduğunu düşünmek içimde bir şeyleri sıkıştırıyor. Yine de bakışlarımı indirip yürümeye devam ediyorum, bu gece karar vermemeye kararlıyım.

Buraya geldiğim andan beri vücudumu baştan aşağı süzen meraklı bakışlardan uzak, özel bir köşe bulup oturuyorum. Kokteylimi yudumlarken, Chloe'nin yukarıda nasıl olduğunu merak ederek her şeyi içime çekiyorum.

Bu düşünce yüzüme aptalca bir gülümseme getiriyor. Eminim hayatının en güzel anlarını yaşıyordur. Massimo gibi bir adam, kaçırılmayacak türden bir adam. Eminim o, sadece diliyle bir kadını on kez orgazm ettiren türden bir adamdır

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

sonunda onu ters çevirip derinlemesine alacağı türden bir adamdır. Gözlerindeki kendinden emin bakışlarında bir şey vardı. Chloe'nin dünyasını sarsmak üzere olduğunu biliyordu ve onun için daha mutlu olamazdım.

Düşük bir inilti duyunca, bakışlarımı sağa çevirip sesin geldiği yere doğru, kırmızı koltuklardan birinde uzanmış bir kadına bakıyorum. Bir kolunu yüzüne örtmüş, başını tamamen geriye yaslamış. Bu kadının yaşadığı yoğun zevkten şüphe yoktu ve gözlerimi ondan ayıramıyordum. Bunun yerine, çıplak vücudunun kıvrımlarını takip ettim; küçük göğüslerinden, tonlu belinden, uyluklarının tepesine kadar. Orada, şimdiye kadar gördüğüm en karanlık gözlerin bana baktığını gördüm.

Nefesimi tutuyorum ve bakışlarımız çarpıştığında, onun bakışlarının esiri oluyorum, fiziksel olarak bakışlarımı ondan ayıramıyorum. Onun yüzünü kadının bacağının arkasında göremiyorum, ama bu önemli değil çünkü o gözler bana bilmem gereken her şeyi söylüyor.

O, bu gece onun aperatif olabilir, ama ben onun ana yemeği olacağım.

Kadının onun dokunuşuyla kıvranışını izlerken dilim alt dudağımın üzerinde dolanıyor ve o kadının uyluğunu tutup yukarı kaldırdığında nihayet yüzünü net bir şekilde görebiliyorum.

O daha yaşlı, belki kırklarının sonlarında ve tanrım, o tam bir gümüş tilki. Kalın, tuz ve karabiber rengi saçları var ve geceyi onun üzerinde geçirirken saçlarına tutunmanın ne kadar iyi olacağını hayal edebiliyorum.

Açgözlü bakışlarım keskin çenesine kayıyor, gümüş rengi sakallarla süslenmiş olduğunu görüyorum ve bu loş VIP odasında bile zeytin rengi teninin sıcaklığını hissedebiliyorum.

Onda çok çekici bir şey var. Daha fazlasını öğrenmem gerek.

Gümüş tilki, aç bir adam gibi kadının amını yalarken dizlerinin üstünde duruyor ve buna rağmen hala kadının üzerinde yükseliyor. Belli ki uzun boylu bir adam ve burada ne kadar oturmam gerekirse gereksin, onu tam boyuyla görene kadar kalacağım.

Geniş omuzları kadının açılmış bacaklarının arasına zar zor sığıyor ve bir an için, kadını aşk koltuğundan çekip onun yerini almak için ne kadar çaresiz olmak gerektiğini düşünüyorum. Eminim ki o hiç tereddüt etmezdi.

Onun amını parmaklamasını izliyorum, parmaklarını kadının en derin yerine sokarken ağzını klitorisine kapatıyor. Kadının sırtı koltuktan kalkıyor ve ben büyülenmiş gibi izliyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Buna ihtiyacım var.

Parmaklarının vücudumu okşamasını, dudakları klitorisimi kaplarken dilinin klitorisimi okşamasını hissetmem lazım. Tanrım, nefes almaya ihtiyacım olduğu kadar buna ihtiyacım var.

Onun her dil darbesiyle amım zonkluyor, ama o gözler. Tanrım, gözleri! Daha önce hiç böyle büyülenmemiştim. Göğsüm, onun klitorisini okşayan dilinin temposuna uyarak inip kalkıyor.

Beni izlemeye devam ediyor, sadece bakışlarıyla beni bu koltukta kıvrandırıyor ve ben bacaklarımı sıkıp bluzumun yakasını kavradığımda, gözleri erimiş lav gibi yanıyor ve beni daha da tahrik ediyor.

Bunu mu istiyor? Kendime dokunmamı mı istiyor?

Uyluklarım tekrar kasılır ve bu sefer elimi bluzumun yakasından aşağıya, göğsümün kıvrımlarına doğru kaydırıp belimde dururum. Dokunuşu damarlarımdan ateş geçiren bir his uyandırır.

Parmakları daha derine dalıyor ve bileği dönerken, bunun içimde nasıl bir his olacağını, parmaklarının kıvrılıp duvarlarımı nasıl masaj yapacağını hayal edebiliyorum. Bunu kendim deneyimlemem, onun beni nasıl tatmin edeceğini hissetmem gerekiyor.

Kadın inliyor ve ben de onunla birlikte inliyorum.

Hiç bu kadar erotik bir şey görmemiştim ve şüphesiz bunun onun karanlık gözlerindeki ateşle bir ilgisi vardı.

Ellerim vücudumda dolaşıyor. Belim. Kalçam. Göğüslerim. Titreşmeyi daha fazla dayanamayacak hale geldiğimde, elim bacaklarımın arasına dalıyor. Kısa siyah eteğim, içime anında erişimimi sağlıyor. Parmaklarım açıkta kalan klitorisimin üzerinde geziyor ve nefesimi keserek içime çekiyorum, bu gece iç çamaşırı giymeme kararımdan hiç bu kadar memnun olmamıştım.

Sırılsıklam oldum. Onun için tamamen hazırım.

Gözlerindeki ateş daha da şiddetleniyor ve kalbim daha hızlı atıyor. Hiçbir erkeği onun kadar istememiştim. Hiç bu kadar çaresiz hissetmemiştim.

Onu içimde istiyorum. Onu hissetmek istiyorum. Onun kokusunu almak istiyorum. Amımın içinde sertçe girip çıktığında nasıl boşaldığını görmek istiyorum.

Parmaklarım, gözlerim dönerken ihtiyacım olan klitorisimin üzerinde dolanıyor. Tanrım, bu çok iyi, ama daha fazlasına ihtiyacım var. Çok daha fazlasına.

Kanepeye yaslanıp başımı geriye atıyorum ve parmaklarının vücudumda olduğunu hayal ederken yumuşak bir inilti çıkarıyorum, sonra amıma bakışlarının yoğunluğunu hissederek yavaşça bacaklarımı açıyorum ve ona tam olarak ne yaptığımı gösteriyorum. Ve bunu yaptığım anda, gözleri ateşle parlıyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Omurgamdan bir titreme geçer ve kadının bacağını bırakıp serbest eliyle kasıklarına daldığını izlerim. O, siyah pantolonunun sınırlarından kocaman, kalın sikini aceleyle çıkarırken, açgözlü bakışlarımı ondan ayıramam.

Çenem düşer ve nefesimi tutarım. Odanın diğer ucundan bile ne kadar muhteşem olduğunu görebiliyorum. Onu parmaklarımla bile kavrayamayacağım ama lanet olsun, deneyeceğim.

Bu lezzetli yabancı, etkileyici sikinin dibini kavrar ve yumruğunu yavaşça yukarı aşağı hareket ettirir ve lanet olsun, hiç bu kadar kıskanç olmamıştım. Ona bu zevki veren kişi ben olmak istiyorum. Onu dizlerinin üzerine çöktüren kişi ben olmak istiyorum.

Parmaklarım klitorisimi okşarken kalçalarım sarsılıyor, ama bu yetmiyor ve beni izlerken kendini tatmin etmeye çalışan halini görmek beni daha da tahrik ediyor. Rahatlamak için çaresizce vajinam kasılır ve parmaklarımı daha aşağı indirip yavaşça içeri sokarım.

Diğer elim göğsümü kavrar ve nazikçe sıkarken inlerim. Başım tekrar geriye doğru eğilir, damarlarımdan geçen yoğun zevk beni bitirmeye çalışır, ama ben henüz bitmedim ve burada kalıp bu tüketici anın tadını çıkarmak için hayatımın geri kalanını parmaklarımla kendimi sikerek geçireceğim.

Parmaklarım amımı okşuyor, içimi ayırıyor ve duvarlarımı masaj yaparken başparmağım klitorisime ulaşıyor. Aşağı bastırıp nazik daireler çiziyorum, çok hızlı gidersem milyonlarca parçaya patlayacağımı çok iyi biliyorum.

Kalçalarım esniyor ve vücudum inkar edilemez bir zevkle kıvrılıyor, ama bu gümüş tilkinin kalın sikini yumruğuyla yukarı aşağı çalışırken beni izlemesi kadar beni tahrik eden başka bir şey yok. Gözlerinin yoğunluğu çok fazla, ama ben pes eden biri değilim ve kesinlikle bakışlarımı kaçırmayacağım.

O kendini tatmin etmeye devam ediyor, yumruğu ucuna kadar okşuyor ve ben onun yaptıklarını izliyorum, nasıl sevdiğini hafızama kazıyorum, bu gece ona aynı hareketleri yapacağımı çok iyi biliyorum.

Kadın kıvranıyor ve inliyor, kalçaları onun ağzı ve parmaklarıyla onu becerirken sürtünüyor. Birkaç saniye sonra, sert ve hızlı bir şekilde orgazm oluyor. Ve dürüst olmak gerekirse, hiç şaşırmadım. Hiçbir kadın buna dayanamazdı.

Kadın onun dokunuşları altında kıvranıyor ve tam orgazmın doruğundan inmeye başlarken, gümüş tilki parmaklarını çekip ayağa kalkıyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dudaklarımdan yumuşak bir inilti kaçarken ağzım açık kalır. Tanrım. O çok büyük. Ve vücudu... Lanet olsun.

Kaslarla kaplı. Geniş omuzları şişkin kollara uzanıyor, göğsü geniş ve belirgin, ama asıl dikkatimi çeken karın kasları. Karın kaslarına bayılırım. O karın kaslarının üzerinde taşları sektirebilirim, ama zamanımı onları sayarak geçirmeyi tercih ederim... dilimle.

Çok hızlı hareket ediyor.

Saniyeler içinde kadın aşk koltuğuna ters çevrilir, dizleri kumaşa gömülür ve o kısa anda, adam bakışlarını kaçırıp yaptığı işe odaklanmaktan başka seçeneği kalmaz. Ama nereye bakarsa baksın, bu iş bitene kadar tüm dikkatimin onda olduğunu bilir.

Kadının kıçı olabildiğince yukarıda ve aşk koltuğunun üst kısmını sıkıca tutarken, omzunun üzerinden geriye dönüp, bu yoğun canavar gibi adamın kalın sikini onun girişine hizaladığını izliyor.

Bekleyişten nefes nefese kalmış, ve lanet olsun, ben de öyle.

Onun nasıl siktiğini görmem lazım, yıkıcı bir güçle ileri itmeden önce kalçalarının nasıl geriye doğru kıvrıldığını görmem lazım. Onun altında nasıl parçalandığını görmem lazım.

O yaklaşıyor, bir eli sikinde, diğeri kıçının dolgun kıvrımlarına yaslanmış, ve sonra etkileyici uzunluğuna hızlıca prezervatif geçirdikten sonra, orada, ucu yavaşça onun içine giriyor.

Yine inliyorum ve her şeyim kasılıyor, ama yapabildiğim tek şey, klitorisimin üzerinde başparmağımı daireler çizerek ve parmaklarımla kendimi sikerek çaresizliğimin yeni boyutlara ulaşmasını izlemek. Onun içine santim santim, büyüleyici bir şekilde giriyor ve başka gidecek yeri kalmayıp en son noktaya ulaştığı anı görüyorum.

Kadın çoktan dağılıyordu ve o daha yeni başlamıştı. Parmakları kadının etine gömüldü, elleri o kadar büyüktü ki kadının kalçalarının önüne kadar kıvrılıyordu ve sonunda geri çekilmeye başladığında, bir saniye daha dayanamadım.

Parmaklarım içimde titremeye başlar ve kalçalarım kendi iradesiyle hareket etmeye başlayarak, en derin rahatlama ihtiyacıyla çılgınca sarsılır. Vücudu geriye doğru yuvarlanır, VIP katının loş ışıkları kaslı vücudunun heykel gibi çıkıntılarında yansır ve nefesim kesilir.

O ileri doğru iterek, o güçlü kalçalarının ve uyluklarının gücünü bana gösterir ve VIP katını dolduran ağır müziğe rağmen, onun ince çaresizlik çığlığı kulaklarıma doğrudan gelen tiz bir çığlık gibidir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

O hızını artırıyor, ben de öyle, göğsümün inip kalkışı onunkiyle uyumlu, ve o karanlık, yoğun bakışlar tekrar bana dönünce, damarlarımda dolaşan ateş intikamla kükrüyor. Bakışları en derin açlıkla derinleşiyor ve bu gece onu tahrik edenin bu kadının vücudu olmadığını, hepsinin benim yüzümden olduğunu anlıyorum.

Bir heyecan dalgası içimi kaplar, mide deliğime yerleşir ve vücudumu çalıştırırken, elimden gelenin en iyisini yapıp muhteşem bir gösteri sunmaya çalışırım. Kenara doğru yavaşça yaklaşırım, tüm vücudum titrer ve sarsılır. Daha fazla dayanamayacağım ve gözlerindeki ateşten ve kalçalarını morartacak kadar sıkı tutuşundan onun da dayanamayacağı belli.

Hızını artırıyor, onu sertçe sikiyor ve ben başımı koltuğa geri atıyorum, çenesini sıkarken onu izliyorum, onun çaresizliği benimki kadar şiddetli. Odanın diğer ucundan gelen derin homurtusunu duyuyorum ve göğsünden gelen titreşimleri hissetmek için her şeyi verirdim.

Parmaklarım daha hızlı hareket ediyor, duvarlarımı derinlemesine masaj yapıyor, G noktamın üzerinde tekrar tekrar nabız gibi atıyor ve yuvarlanıyor. Bu çok fazla. Sırtım koltuktan kalkıyor, diğer elim tişörtümün ince kumaşından meme ucumu sıkıyor.

"Oh Tanrım," diye inliyorum ve vücudunun kasılmasından, gergin fısıltılarımı duyduğunu anlıyorum.

Heyecan giderek artıyor ve o benim çılgın bakışlarımı tutarken, derin sesi odada yankılanıyor. "Bırak kendini, yaramaz kız. Nasıl boşaldığını göster bana."

Lanet olsun.

O zengin ses tonu ruhuma hitap ediyor ve ben kendimden geçiyorum, orgazmım içimi parçalıyor ve beni içten dışa parçalıyor. Amım parmaklarımın etrafında kasılmaya başlıyor, ama bacaklarım birbirine sıkışmasına rağmen parmaklarımı durdurmuyorum.

"Siktir," diye inlerim ve vücudum onun yoğun bakışları altında parçalara ayrılırken, orgazmım içimi sarsarken, o bir kez daha güçlü bir itişle kadına girer. Derin bir iniltiyle sertçe boşalır ve onun beni hayal ettiğini, içimde nasıl hissedeceğini, amımın kalın sikini nasıl sıkacağını, ne kadar lezzetli olacağımı hayal ettiğini hiç şüphe duymadan anlarım.

Yüksekten inerken göğsüm ağır nefeslerle inip kalkıyor ve parmaklarımı yavaşça bırakıyorum, amcığıma tatlı işkenceden kurtulma şansı veriyorum. Parmaklarım klitorisimin üzerinde kayıyor, vücudumun titremesiyle tembel daireler çiziyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

salona ağır bir şekilde çökerek, kadının yüksek sesle ağlayarak işini bitirmesini izlerken kendimi zar zor ayakta tutabiliyorum.

Bunun bir grup projesi olduğunu bilmiyor ve dürüst olmak gerekirse, bence böylesi daha iyi.

Bu bizim küçük sırrımız ve ben bunu seviyorum.

Dudaklarının köşeleri alaycı bir gülümsemeye çekilir ve kadın, ona bakmak için koltukta kendini düzeltirken, onun dikkatinin başka yerde olduğunu fark eder. Onun bakışlarını bana doğru takip ettiğinde, kaşları çatılır, onun gözbebeği olmadığı için açıkça memnun değildir.

Ona uzanır, ama o tek kelime etmeden, hatta en ufak bir bakış bile atmadan uzaklaşır. Bana doğru gelirken, ben daha dik otururum, gecenin geri kalanının heyecanı damarlarıma hızla yayılır.

"Tilly?"

Adımın sesi havayı doldurur, ama bu adam beni o kadar büyülemiştir ki, sesindeki çaresizliği ancak ikinci kez, bu sefer çok daha yüksek sesle duyduğumda fark ederim. "TILLY!"

Kahretsin. Chloe.

Başımı hızla çevirip gümüş tilkiyle aramızdaki bağlantıyı koparırım ve Chloe'nin VIP odasına koşarak geldiğini görürüm. Gözleri fal taşı gibi açılmış, çılgınca bir şey arıyor ve bakışlarındaki çaresizlik beni ayağa fırlatır.

"Chloe," diye bağırarak, eteğimi aceleyle düzeltirken ona doğru koşuyorum.

Adını duyunca dönüyor ve bal kahverengi gözlerinde rahatlama beliriyor, ama ben duruyorum, pembe yanaklarında kalan gözyaşlarını yanlış anlamıyorum. "Oh, şükürler olsun," diyor, bana doğru koşarak, sanki beni kucaklayacakmış gibi ellerini uzatıyor.

Bana hemen ulaşır ve manikürlü tırnaklarının derime batıp yarım ay şeklinde izler bıraktığının farkında olmadan kolumu sıkıca kavrar. "Ne oldu?" diye sorarım, baştan aşağı onu inceleyerek fiziksel olarak iyi olduğundan emin olurum.

"MANGO," diye bağırdı. "LANET MANGO, TILLY!"

"Ne? Ne demek istiyorsun?" diye soruyorum, bunun Massimo'nun yukarıda kullandığı güvenlik kelimesi olduğunu hatırlayarak. "Ne oldu? Çok mu ileri gitti? Lanet olsun! Onu öldüreceğim."

Öfke göğsümde patlayarak topuklarımı döndürürüm, o aptalca güzel İtalyan suratını yeniden düzenlemeye hazırdır, ama Chloe kolumu çeker,

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

beni daha da sıkı tutuyor. "Hayır, hayır, hayır. Lütfen. Öyle bir şey yok," diye ısrar ediyor, çaresizliği beni gerçekten endişelendirmeye başlıyor. "Ben istemediğim hiçbir şekilde bana dokunmadı. Harikaydı. Sadece... Lanet olsun. Lütfen. Gidebilir miyiz? Buradan çıkmam lazım."

"Ben... uhhhhhh. Evet," diyorum, odanın diğer ucundaki dünyanın en seksi adamıyla gecemi keşfedememenin hayal kırıklığını çabucak silkeliyorum, ama Chloe her zaman önce gelir. O benim en iyi arkadaşım ve eğer bir şey onu buraya gözyaşları içinde gelmesine neden olduysa, bu önemli bir şey demektir. Ne olursa olsun, bana her zamankinden daha çok ihtiyacı var. "Gidelim."

Elini elime alıyorum ve o beni hızla çekiyor. VIP barın köşesini dönüyoruz ve onu tekrar görüyorum, elinde bir içki ve o yıkıcı, bağımlılık yapan gözleri bana kilitlenmiş.

Omurgamdan bir ürperti geçer, tüylerim diken diken olur ve o bana kadehini kaldırıp başını salladığında, bu yakışıklı adamı son kez görmediğimi anlarım. Çünkü bu, yapacağım son şey olsa bile, onun vücudunu vücudumda hissedene kadar onu aramaya devam edeceğim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

4

TILLY

Telefonuma bakarak, başparmağım ekranın üzerinde deli gibi hareket ediyor, Chloe'ye yeni bir mesaj yazarken, profesörüm amfide dolaşarak son bir buçuk saatte anlattığı her şeyi özetliyor.

Chloe: Hayır. Çok utanç verici.

Chloe: Yalancı!

Gönder düğmesine basıp küçük metin balonunun milyonlarca kez belirip kaybolmasını izliyorum ve dürüst olmak gerekirse, kendimi sinirli hissediyorum. Tabii ki ona karşı değil, ama cumartesi gecesi bu yoğun kaşıntıyı gidermeden o kulüpten çıkmak beni sinirden deliye çevirdi ve görünüşe göre, yatak başımdaki oyuncakların hiçbiri bu işi beceremiyor.

Chloe: UGH!!!!! Senden nefret ediyorum.

Chloe: Tamam!

Yüzümde kötü bir gülümseme beliriyor ve ekranın altında mesaj baloncuğu belirene kadar nefesimi tutarak bekliyorum. Bu, beklediğim an, onun neden hayatımın en güzel gecesini feda etmemi bu kadar çok istediğini öğreneceğim an.

Chloe: Hapşırırken osurdum, tamam mı? Tam onun aptal İtalyan suratına. Beni lanet olası bir pretzel gibi eğmiş, arkamdan amımı yalıyordu ki, birdenbire hapşırma isteği geldi. Birden oldu. Hapşırdım ve BAM! Osuruk sağ suratına. bilmece bilmece ne

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ne yapacağımı bilemedim. O kadar utanmıştım ki çantamı alıp kaçtım. Muhtemelen adama göz enfeksiyonu bulaştırmışımdır.

Boğazımın derinliklerinden yüksek bir hırıltı çıkıyor, salonu dolduruyor ve ben hızla öksürerek bunu gizlemeye çalışıyorum, ama görünüşe göre her zaman düşündüğüm kadar dikkatli değilim.

"Grup ile paylaşmak istediğiniz bir şey var mı, Bayan Bardot?" diye sorar profesörüm, tüm gözler bana çevrilir.

Ahh, lanet olsun.

"Hayır. Özür dilerim, Profesör," diye mırıldanıyorum, koltuğumda kayma isteğine direnerek. "Sadece boğazıma bir şey kaçtı."

Bana boş bir bakış atar, sanki oturduğum yerde beni yakıyormuş gibi. "Mm-hmm."

Nefes verip, sanki söylediklerine çok ilgi duymuş gibi, devam etmesini bekler gibi yapıyorum. Gerçi bu pek adil değil. Onun söyleyeceklerine fazlasıyla ilgi duyuyorum. O harika bir profesör ve ders içeriğine gerçekten önem veriyor, öğrencilerinin öğrettiklerini anladığından emin olmak istiyor. Sonuçta, bu oda gelecekteki psikologlarla dolu ve yapmayı planladıkları işlerde hata yapma lüksü yok.

Profesör sonunda bana acıyarak dikkatini tekrar dersine verir ve dersin bu bölümünü bitirmeye çalışırken, zihinsel sağlığı ihmalin bahanesi olarak kullanmanın sosyal olarak kabul edilebilir olup olmadığı konusunda bir kızla hararetli bir tartışmaya girer. Ben dalıp giderim. Bu, bu amfide yeni bir tartışma değildir. Profesörümüz ve bu öğrenci, tüm dönem boyunca aynı fikirde olmadılar ve geçmiş tartışmalara bakılırsa, bu tartışma bir süre daha devam edebilir.

Telefonumu sıkıca tutarak, bakışlarımı tekrar aşağıya indiriyorum ve sonunda Chloe'nin mesajına cevap yazmaya başlıyorum.

Chloe: EVET, CİDDİYİM! NEDEN ÖYLE OLSUN Kİ? YALAN ? YALAN Ben kesinlikle emin bunu anladığından

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

anladığından emin değilim, Tilly. Ben. Bu. Adamın. Lanet. Yüzüne. Osurdum.
Sıcak İtalyan mafya patronu adamın yüzü TAMAMEN YILDIZ BALIKLARIMIN ÜSTÜNDEYDİ, VE I BOOTY BELCHED IN IT! O muhtemelen hala gözlerini ağartıyordur.

Chloe: Ya ona gerçekten konjonktivit bulaştırdıysam?

Chloe: Aman Tanrım! Utanç içindeyim.

Chloe: NE NE LAN NE YANLIŞ ?

Kendi kendime gülümserim, cevabımdan çok gurur duyuyorum, ama odanın diğer ucunda birinin gözlerinin üzerimde olduğunu hissederim. Kaşlarım çatılır ve bakışlarımı kaydırarak suçluyu bulana kadar yüzleri tararım. Onun karanlık, delici bakışları benimkilere kilitlenmiştir ve bu bana Vixen'deki yaşlı adamı hatırlatır.

Bakışları karanlık ve çekici, ama diğer adamın bakışlarındaki o ezici yoğunluk yok. Çekici. Çekiciden de öte. Kalın saçlarıyla çok yakışıklı. Saçları koyu ve dağınık, sanki bu sabah yataktan kalkıp aynaya bakmadan evden çıkmış gibi.

Kaşları sanki "Ne haber?" diye sorar gibi kalkıyor ve ben de ne tür bir mesaj verdiğimi tam olarak bilmeden omuz silkiyorum, ama o bunu onaylıyor gibi görünüyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sırıtışında kendini beğenmiş, oynak bir şey var ve bu benim dikkatimi çekiyor. Kendimi bu adama deli gibi aşık olurken görebiliyor muyum? Hayır, hiç de değil. Ama onun Bay Vixen'in bıraktığı boşluğu doldurabileceğini görebiliyor muyum? Belki.

Ve bunun için, o benim zamanımı harcamaya değer. Sonuçta, gümüş tilkiyle olan fantezilerimin asla gerçekleşmeyeceğini anlamanın zamanı geldiğini düşünüyorum ve içimdeki bu çaresiz titreşmeden kurtulmak istiyorsam, sert bir şekilde becerilmem gerekiyor.

Sertçe.

Adam aramızda bir işaret yapıp önce bana, sonra kendine işaret etti. "Sen ve ben," dedi ve bir eliyle daire yapıp diğer parmağını daire içinden geçirdi. "Sikişmek ister misin?"

Bakışlarım bir kez daha onun üzerinde dolaşıyor. Vixen'deki adam gibi uzun ve geniş görünüyor. Belki onun olduğunu hayal edebilirim. "Sen ve ben?" diye soruyorum, onun yaptığı gibi ikimizin arasını işaret ederek.

Adam başını salladı ve o kendini beğenmiş sırıtış ortaya çıktığı anda, ben bittim.

"Şimdi mi?" diye soruyorum, yanında oturan arkadaşının bizim konuşmamızı derin bir kaş çatışıyla izlediğini fark ediyorum. *Onun* sorunu gibi görünüyor ve bunun ne hakkında olduğunu öğrenmekle ilgilenmiyorum. Şu anda tek bir şeye ihtiyacım v a r. Gerçi, kıskançlık meselesi ise ikisini de alabilirim. Bu ilk kez olmaz. İkinci, üçüncü veya dördüncü kez bile olmaz. Ama üniversiteli erkeklerle tanışarak öğrendim ki, parti havası başladığında erkekler en iyi performans gösteren olmakla o kadar meşgul olurlar ki, benim ne istediğimi veya neye ihtiyacım olduğunu tamamen unuturlar.

Karanlık bakışlı yakışıklı, "Ne zaman istersen" der gibi omzunu silkiyor ve ben de profesöre bakıyorum, zihinsel sağlık tartışmasının hâlâ tüm hızıyla devam ettiğini fark ediyorum. Tartışma dersin sonuna kadar sürecek, ve bu, Salı öğleden sonrasını geçirmeyi planladığım şey değil, özellikle de içime 18-20 santimlik bir sik sokulabilecekken. En azından o kadar var sanıyorum. O kadar kendini beğenmişlik, ancak kendinden emin olduğunda ortaya çıkar ve bu adam kendinden emin görünüyor.

Tedbiri elden bırakarak, yüzüme aptalca bir gülümseme yayılırken ona omuz silkiyorum. "Tamam, evet," diyorum ve bununla birlikte ikimiz de eşyalarımızı toplamaya başlıyoruz.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dizüstü bilgisayarımı çantama tıkıştırdım ve telefonumu koymak için elime aldığımda Chloe'den yeni bir mesaj gördüm.

Chloe: Sen bir pisliksin.

Eşyalarımı toplarken aptalca gülümsemem kötü bir sırıtışa dönüşür ve çantamı omzuma atıp ayağa kalkarken bir cevap yazmakla meşgul olurum.

Chloe: GÜZEL BİR VAGİNAN OLMASI NASIL BENİM SUÇUM OLABİLİR?

Gülmemeye çalışarak merdivenleri çıkıp salonun arka çıkışına doğru ilerlerken, büyük kapı arkamdan kapanır kapanmaz yeni arkadaşım ikinci kapıdan içeri girer. Bakışları hemen bana yönelir.

"Emin misin, bebeğim?"

Ona doğru ilerlerken yüzüme şehvetli bir gülümseme yayılır ve onun ne kadar uzun olduğunu fark ederim. "Kaşınmam gereken bir yer var."

Kaşları çatılır, gözlerimin açlığımı okur ve benimle göz göze gelir. "Yardıma muhtaç bir kadına yardım etmezsem nasıl bir beyefendi olurum?"

"İşte bu ruh," diye gülüyorum.

Elini hemen elime koyup beni çekmeye başladı. "Hadi," diye mırıldandı, derin sesinde ihtiyaç duyduğu şey vardı. "Tam da uygun bir yer biliyorum."

Saniyeler içinde, terk edilmiş kadın tuvaletinin kapısını itip, koridorun sonundaki küçük bir kabine girer. "Ciddi misin?" diye sorarım. Bu benim tarzım değil, ama aynı zamanda becerildiğim en kötü yer de değil.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aynı kendini beğenmiş sırıtış yüzünde belirir. "Bu tuvaletleri kimse kullanmaz. Dörtte dokuzu boş. Ayrıca erkekler tuvaletinden daha iyi olur diye düşündüm. Üstelik sen, önce şarap içip yemek yiyen türden birine benzemiyorsun," der, kapıyı arkamızdan kilitleyip belimi kavrar.

Beni kabin duvarına fırlatıyor ve amım hemen onaylayarak kasılıyor. "Siktir," diyorum. "Ben değilim."

"İyi. Ben de değilim," diye gürler, karanlık bakışları vücudumun üzerinde dolaşır ve gömleğimin üzerinde durur, sonra da yazanları okur. "*Dövmeler, güzel gözler ve kalın uyluklar.* Bebeğim, bunu sana söylemek istemezdim ama bu senin gömleğin değil galiba."

Dizini uyluklarımın arasına sokarken sırıttım ve gömleğine uzandım. "Güzel gözlerim ve kalın uyluklarım olmadığını mı düşünüyorsun?"

"Tabii ki hayır," dedi, kot pantolonumun önünü tutup düğmesini açarak.

"Onları nasıl tarif edersin?"

"Hangileri? Gözler mi, yoksa uyluklar mı?"

"Gözler."

Bana bir an bakarak, cevabını gerçekten düşünüyormuş gibi. "Yanlış anlama. Çok güzeller. *Sen çok güzelsin*." Dudakları boynuma iniyor ve ben inliyorum, dili çoktan sihrini yapmaya başlamış. "Gözlerin... Hipnotik," diye devam ediyor. "Baştan çıkarıcı. Kötü. Büyüleyici. Güzel kelimesi onlara yetmez. O gözlerle bir erkeği dizlerinin üstüne çöktürebilirsin."

"Ağzın laf yapar, anlıyorum." Gömleğini bir kenara atıp pantolonuna uzanıyorum, içindeki kalın penisin gerginliğini hissediyorum. "Peki ya uylukların?" diye soruyorum, kendine ne kadar iyi baktığını fark etmeden duramıyorum. Vücudu mükemmele yakın, sanki Vixen'deki gümüş tilkinin genç hali gibi.

Kot pantolonumu kalçalarımdan aşağı indirirken boynuma değen gülümsemesini hissediyorum. "Bu lanet bir tuzak, bebeğim," diyor ve ben gülmeden edemiyorum. Boyum 1,57 ve minyonum. Kalın uyluklarımın olması imkansız, ama aynı zamanda hayalperestim ve en azından birkaç güzellik standardına uyduğumu düşünmekten hoşlanıyorum. "Kıçın güzel, ama kendini kandırma. İkimiz de bu uylukların kalın olmadığını biliyoruz. Ama bu, onları başımın etrafına sarmak istemediğim anlamına gelmez."

Aptalca bir sırıtış dudaklarımın köşesine yayıldı. Onların onun başını sarmalaması da fena olmazdı, ama önce onun zamanımı harcamaya değer olup olmadığını görmem gerekiyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Hiç şüphe yok ki bu adam eğlenceli. Geceyi unutulmaz kılacak türden birine benziyor, ama bu, beni bu yoğun kaşıntımdan kurtarabileceği anlamına gelmez. Yine de umutluyum. Ve yaklaşık on saniye içinde, aradığım cevapları alacağım.

Kemerindeki tokayı açtıktan sonra, hızla pantolonunun önünü açtım ve rekor sürede, gergin penisine ulaştım. Sıkı yumruğumu onun etrafına doladım ve pantolonunun sınırlarından kurtardım. Onu yukarı aşağı hareket ettirdim ve göğsünden gelen inilti, onun onayını aldığımı anlamam için fazlasıyla yeterliydi.

Kot pantolonumu kalın olmayan bacaklarımdan aşağı çekiyorum, külotumla birlikte, ve ayaklarımı kurtarmak için geri kalanını da aşağı çekiyorum. Sonra hiç vakit kaybetmeden, elleri kıçıma yapışıyor ve beni küçük kabinin duvarına doğru kaldırıyor.

Bacaklarım beline dolanıyor ve o beni kalçalarıyla sabitliyor. "Hazır mısın?"

"Tanrım, evet," diye nefes nefese söylüyorum, uyluklarım çoktan titriyor.

Hiç bu kadar aç olmamıştım.

Aslında bu yalan. Vixen'in karanlığında, aşırı derecede açtım. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Bu güzel, ama geçen gece hissettiğim yoğunluğu yok.

Uyluğumun arasına uzanıyor ve parmakları yarıklarımın üzerinden kayarken, nefesimi tutuyorum, ama vücudum ne olacağını bile anlamadan, iki kalın parmak bekleyen amımın içine giriyor.

"Oh, lanet olsun," diye inlerim, parmakları hızla keşfederken, ne kadar hazır olduğumu kontrol ederken. Ve lanet olsun, yalan söylemeyeceğim, kesinlikle o kaşıntıyı gideriyor, ama tamamen giderebilecek mi, hala bilinmiyor.

"Hmmmm," diye homurdanıyor, benim yumruğum yukarı aşağı hareket etmeye devam ederken, başparmağım onun ucunu daireler çizerek okşuyor. "Sen şeytani bir şeysin, değil mi?"

"Hiçbir fikrin yok."

Dudakları boynuma geri dönüyor ve ben başımı geriye eğip daha fazlasını istiyorum. Parmakları içimde hareket ediyor, G noktamın etrafında dolaşıyor ve içimden beni tahrik ediyor, ama ben daha fazlasını istiyorum. "Prezervatif?" diyorum, göğsümün hızla inip kalkmasını zar zor kontrol edebiliyorum.

"Arka cebimde," der, cildime dokunarak.

Serbest elim cebine dalar, tanıdık ambalajın dokusunu hissedene kadar çılgınca arar ve parmaklarımla sıkıştırırım. Çıkarırım ve bir anda dişlerimin arasına alırım. Yırtıp açarım ve ikimiz de hiç duraksamadan onu kalın penisine geçiririm.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Siktir, çok ateşliydi," diyor bana.

Ona gülümsemeden edemiyorum. "Kapa çeneni ve sik beni."

Gözleri sanki ben erkekler için sihirli bir hediyeymişim gibi parıldıyor. "Evet, hanımefendi."

Tereddüt etmeden parmaklarını amımdan çekip sikini alıp girişime yönlendiriyor. Ucu bir anlığına orada hissediyorum, ıslaklığımın içinden geçip sonunda içeri giriyor. Beni kolaylıkla dolduruyor, duvarlarımı kocaman sikiyle gerginleştiriyor ve yoğun zevk vücudumu sarsarken başımı geriye atıyorum. "Vay anasını."

Bütün vücudu titriyor ve bir anlığına alnını omzuma yaslıyor. "Lanet olsun, bebeğim. Sen gerçekten şeytanın kızısın."

Sonunda hareket etmeye başlıyor, kalçalarını geriye doğru sallayarak tam da ihtiyacım olan şekilde beni sikiyor ve her güçlü itişte, ben de doruğa yaklaşıyorum. Bakışları vücudumun üzerinde dolaşıyor, aramızdaki boşluğa bakarak sikinin benim ıslaklığımla parladığını izliyor.

"Siktir, birbirimize çok yakışıyoruz," diye mırıldanıyor, parmakları kalçama gömülürken, ikimiz de zar zor dayanıyoruz.

Cevap vermek için ağzımı açtığımda kaşları çatılır, biraz fazla yakından bakar. "Bekle. Bu dövme. Bunu daha önce görmüştüm," der, başparmağını pelvisimin altındaki küçük kalp dövmesinin üzerine koyar.

Kahretsin.

Utanç beni kapladı. Daha önce de bir gecelik bir ilişki yaşadığım ve çok geç olana kadar unuttuğum biriyle yanlışlıkla yatmıştım. Ama bu hatayı bir daha yapmamıştım. "Siktir. Sakın bunu daha önce yaptığımızı söyleme."

"Hayır," diye gülüyor. "Seninle seviştiğimi hatırlardım. Sadece... bu bana tanıdık geliyor... Oh SİKİM! Sen canlı ağda yapan kızsın."

Aman Tanrım.

Kahkahalarla gülüyor, ama bu kahkahalarda samimi bir şey var. Bana gülmüyor, duruma gülüyor. "Kahretsin. Bu delilikti. En iyi" — itiyor — "izlediğim en iyi iki dakikalık canlı yayın."

Kalçalarının açısını değiştirip beni daha da derine alıyor, nefes almam için bana zaman bırakmıyor. Onun iri omzuna yapışıyorum, tırnaklarım bronz teninde küçük yarım ay izleri bırakıyor. "Söyle" — nefes nefese — "beni yüzümden değil, amımdan tanıdığını söyle."

Bana gülümsedi. "Dürüst olmak gerekirse, yüzün sadece bir saniye kadar göründü."

"Aman Tanrım. Bu çok utanç verici."

"Hayır, bebeğim. Sen iyisin," diyor, nefesi benimki kadar hızlı. "Kötü şöhretli canlı yayın kızının tuvalet kabininde sikmesine izin verdiği adam olmaktan onur duyuyorum."

"Üniversite hayatı bundan daha iyi olamaz, değil mi?"

Gülerken, serbest eliyle boğazımın dibini kavrar ve vücudumda şok dalgaları yayılır. Amım onun kalın sikini sıkıca sarar ve gözlerime bakarak sırıtar. "Hoşuna gitti, ha?"

Tek yapabildiğim ona sırıtmak ve gözlerimdeki vahşi heyecanı görmesine izin vermekti. "Siktir. Sen hangi sihirli diyardan geldin?"

Gözlerimi deviriyorum, bu adamı gittikçe daha çok seviyorum. "Adın ne?"

"Zephyr."

"Red Hot Chili Peppers'ın 'The Zephyr Song' şarkısındaki gibi mi?"

"Ha. Keşke. O daha havalı bir hikaye olurdu," diyor, o yetenekli kalçalarını geriye doğru sallayıp bir kez daha içime girerek beni daha da doruğa yaklaştırıyor ve dürüst olmak gerekirse, içimde pek bir şey kalmadığını düşünüyorum. "Annem Yunan mitolojisine meraklıydı. Ayrıca babam Yunanlı, bu yüzden sanırım Zeph gibi bir isimle doğmaya mahkumdum."

Oooh. Demek Yunan. Bu hoşuma gitti. Tabii ki sevişmeyi biliyor. Yunanlar bu konuda her zaman iyidirler. "Zephyr hava tanrısı, değil mi?"

"Yaklaştın. Rüzgâr tanrısı."

"Ahh, rüzgara bayılan bir arkadaşım var." Kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi? O da senin kadar vahşi mi?"

"Öyle de denebilir," diye nefes nefese söylüyorum, amım boşalmak için zonklamaya başlayınca ona daha sıkı sarılmak zorunda kalıyorum, patlamak üzereyim. "Bu arada, ben Tilly."

"Tanıştığımıza çok memnun oldum, Tilly."

"Banyo kabininde sikinde boşalmama iki saniye kaldı. Beyefendi numarasını kes. İkimiz de senin beyefendiden çok vahşi olduğunu biliyoruz."

O gülüyor. "Bu, şimdi seni vahşi gibi sikebileceğim anlamına mı geliyor?" "Lütfen!"

Tereddüt etmeden, bir eli boğazımı sıkarken, diğer eli dizimin altından tutup, dizimi olabildiğince yukarı kaldırır. Hareketin kalçalarımı kaydırmasıyla nefesim kesilir, onu tamamen yeni bir açıyla içime alırım. Zephyr içime sertçe girer,

kalın sikini amımın derinliklerine tekrar tekrar vururken, duvarlarım onun etrafında sıkılaşıyor.

"Lanet olsun," diye nefes nefese kaldım.

"Aynen öyle, bebeğim. Al onu."

İkimiz de nefes nefese kalana kadar bana her şeyini veriyor ve pelvisi klitorisime çarptıkça dünyam tamamen dağılıyor. Sert bir şekilde boşalıyorum, orgazmım camı parçalayan milyonlarca mermi gibi içimden geçiyor.

Amım parçalanırken başımı duvara yaslarım, Zephyr'in usta sikinin etrafında çılgınca kasılırım. "Oh, sik," diye nefes nefese kalırım, onu hiç olmadığı kadar sıkı sararım, tırnaklarımın kanattığından eminim.

Yoğun zevk damarlarımdan hızla akarken gözlerim geriye döner ve tüm vücudum canlanır. Ayak parmaklarım kıvrılır, uyluklarım titrer ve tek yapabildiğim çığlık atmaktır.

"Siktir, bebeğim," diye inliyor Zephyr, amcığım onun etrafında kasılırken darbeleri daha da güçleniyor. Benimle birlikte boşalırken tüm vücudu sarsılarak bir kükremeyle bitiriyor.

Benim amım ondan son damlasına kadar süt sağarken o devam ediyor, ikimiz de orgazmın etkisinden kurtulana kadar durmuyor.

"Vay anasını," diyor Zephyr, boğazımı ve dizimi bırakıyor, bacaklarım onun beline dolanmış halde kabine yapışmış halde kalıyorum, ikimiz de sakinleşebilmek için bir an zamana ihtiyacımız var.

Derin bir nefes alıyorum, ona yaslanarak dengemi sağlamaya çalışıyorum. "Bunu bir daha söyleyebilirsin."

İkimiz de net düşünebilecek hale gelene kadar bir dakika geçer ve o beni ayağa indirir, kalçama tutunarak ayakta durabildiğimden emin olur ve aramıza birkaç santim mesafe bırakır. "Siktir. İyi misin?" diye sorar, kullanılmış prezervatifi çıkarır ve penisini pantolonuna geri sokar.

"İyiden de öteyim," diyorum, etrafa giysilerimi ararken hızlıca bakınıyorum. "Umarım o kaşıntıyı iyice gidermişimdir."

Kaşıntımın sonunda giderilip giderilmediğini iyice düşünmek için bir an duruyorum, sonra gitmediğini fark edince içimden bir iç çekiyorum. Yanlış anlamayın, son birkaç gündür ulaşabildiğim en iyi sonuç bu, bu yüzden ona kesinlikle hakkını vermeliyim, ama içimde hala vahşi bir ihtiyaç var, onu oraya yerleştiren belli bir gümüş tilki var ve bu ihtiyacın hiç geçip geçmeyeceğinden şüphe etmeye başlıyorum.

"Yani..."

"Siktir et beni. Beni vurdun."

"Üzgünüm," diye gülüyorum. "Harikaydın ve inan bana, buna çok ihtiyacım vardı. Bu belirli bir dürtüyü gidermek için belirli bir kişiye ihtiyacım olduğunu düşünmeye başlıyorum, ama sen bu ateşi söndürmek için ulaşabildiğim en yakın kişisin."

"Hadi canım, eski sevgilin mi?"

Kafamı salladım. "Daha çok odanın diğer ucunda gördüğüm tamamen yabancı birisi gibi. Onun hakkında hiçbir şey bilmiyorum, adını ya da nerede olduğunu bilmiyorum, sadece tanrı gibi seviştiğini ve o özel deneyimi yaşamam gerektiğini biliyorum."

"Siktir, bebeğim. Mahvoldun," diyor, ben bacaklarımdan kot pantolonumu çekerek çirkin bir şekilde giyinirken kemerini bağlarken. Ama bu adamın umursamadığı izlenimini ediniyorum.

Nefes verdim. "Bunu ben de bilmiyor muymuşum?"

"Peki," dedi, gömleğimi tutup bana uzattı. "Ne yemeyi seversin?"

Başımı kaldırıp, bu mükemmel yabancıyı hayretle izlerken kaşlarımı olabildiğince yukarı kaldırdım. "Oh, hayır, hayır, hayır. Sanırım yanlış anladın. Ben seninle aramızda bir şey istemiyorum. Sen harika bir seks p a r t n e r isin ama birinin kız arkadaşı olmakla ilgilenmiyorum."

Zephyr gülüyor. "Whoa. Sakin ol, bebeğim. Parmağına yüzük takmak gibi bir niyetim yok," diyor ve sözleri içimdeki gerginliği yatıştırıyor. "Sadece, bütün gece sevişmek için benim evime geliyorsan, biraz enerjiye ihtiyacın olacağını düşündüm."

Bir adım geri çekilip bu yakışıklı yabancıyı izlerken, göğsümü derin bir sevgi doldurur. "Bence bu, şimdiye kadar bana söylenen en romantik söz."

"Ne diyebilirim ki?" diye gülerek, yüzüne o kendini beğenmiş sırıtış geri dönüyor. "Ben modern bir şairim. Hayattaki tek amacım, bu orospuları ayaklarından söküp atmak."

"Sanırım sana aşık oldum."

"Siktir git," dedi. "Eğer böyle konuşmaya devam edersen, seni eğip dövmekten başka çarem kalmaz."

"Vay canına," diyorum, kendimi yelpazeliyormuş gibi yapıyorum. "Böyle konuşmaya devam edersen, sana izin verebilirim."

Zephyr sırıtarak kabin kapısının kilidine uzanır. "Az önce en iyi arkadaş mı olduk?"

Bu adamın hayatımın geri kalanında değer vereceğim biri olacağını bilerek ona gülümserim. "Sanırım olduk, şimdi bu kadar duygusal bir pislik gibi davranmayı bırak ve bana bir hamburger getir. Bu kızın yemek yemesi lazım."

5

TILLY

"Hay sikeyim," diyorum, Zephyr araba yoluna girerken devasa malikaneye bakarak. Geniş bir Fransız kır evi, güzel bir su çeşmesinin etrafında dolanan dairesel bir araba yolu var. Kesinlikle muhteşem ve tek yapabildiğim şok içinde ağzım açık bakmak. LA'nın tepelerinin arasında gizlenmiş, üniversite kampüsünden sadece yirmi dakikalık sürüş mesafesinde ve bir gün kendim için inşa etmek istediğim her şey var.

Buranın Zephyr'in evi olması imkansız. Tabii ki, tasarımcı markaları giyiyor, Rolex saati var ve lüks bir spor arabası var, ama bu ev? İmkansız. Bana böyle bir evde yaşayacak birine benzemiyor. Onu daha çok, tüm fetihlerinin dönüşümlü olarak girip çıkabileceği döner kapısı olan bir çatı katı dairesi olan bir adam olarak hayal ediyorum.

"Beğendin mi?" Zephyr, uzun araba yolunda ilerlerken bana bakarak sorar. Bir eli direksiyonda, diğer eli açık pencereden dışarı sarkmıştır.

"Beğendin mi?" diye soruyorum. "Bayıldım. Bu gerçekten çılgınca. Gerçekten senin mi?" "Tabii ki."

Arabayı yolun en üstünde durdururken boğazımdan bir kahkaha kopar. "Burayı kadınları etkilemek için mi kullanıyorsun?"

"Tabii ki," diyor alaycı bir şekilde, sanki bunu bilmem gerekmiş gibi, ve dürüst olmak gerekirse, haklı. Bilmeliydim.

Arabadan inerken, az önce dünyamı alt üst eden ve sonra da hayatımda yediğim en lezzetli hamburgeri yediren adama bakıyorum. "İşe yarıyor mu?" diye soruyorum, arabasının üstünden gözlerine bakarak.

Zephyr bana boş boş baktı. "Ne? Bu ne saçma bir soru? Tabii ki işe yarıyor," dedi. "Kızlar da erkekler kadar sevişmek ister ve zengin bir adamı tavladıklarını düşünürlerse daha da çok sevişirler. Herkes kazanır."

Arabayı kilitleyip devasa ön kapıya doğru ilerlerken, ben de onu takip ediyorum. "Kullanılmış hissetmiyor musun?"

Omuz silkiyor. "Bazen, ama ne önemi var ki? Ben de onları kullanmıyorum ki. Para kazanmak umuduyla dizlerinin üzerine çöküp sikimi emmeye istekliyseler, benim için hiçbir değerleri yok demektir, o yüzden kendimi kötü hissetmeme gerek yok."

"Vay canına. Tuvalet kabininden atılmadığım için kendimi çok onurlu hissediyorum."

Zephyr gözlerini devirip güldü. "Öyle olmalısın. İkinci tura davet ettiğim çok az kadın var. Sen özel olanlardan birisin, Tilly."

“Aman Tanrım. Umarım içeride parti şapkaları ve konfeti vardır. Bir parti bekliyorum. Bütün dünya bilsin, ben Zephyr'in özel kadınlarından biriyim!”

"Öncelikle, adım sadece Zeph. İkincisi, şu anda benimle dalga geçmeye çalıştığını biliyorum ve benimle yeni tanıştığın için, benim özel kişilerimden biri olmanın ne kadar önemli olduğunu tam olarak anlamıyorsun. Sen en iyi adaylardan birisin, Tilly. Ve bu çok şey ifade ediyor çünkü benim standartlarım çok yüksek. Kendini cinsel sapık olarak gör," diyor bana. "Ayrıca, elim boğazını sıktığında, gözlerinde vahşi bir şey gördüm ve içimden bir ses, bunun henüz yüzeyi bile olmadığını söylüyor. Seni çığlık attıran şeyi öğrenmek istiyorum."

O kapıyı açıp beni içeri davet ederken alaycı bir şekilde güldüm. "Dürüst olmak gerekirse, bununla başa çıkabileceğinden emin değilim."

O da hemen alaycı bir şekilde karşılık verir. "Hiç bilmiyorsun, bebeğim."

"*Bebeğim* demek zorunda mısın?" diye soruyorum, antreye girip her şeyi sindirmek için duruyorum. "Aman Tanrım.

Biliyor musun? Siktir et. Bana ne istersen öyle seslen."

Zeph gülerek başını eğerek onu takip etmemizi işaret eder. "Hadi. Sana evi gezdireyim."

Bana tüm evi gezdirir. Üç oturma odası, üst kattaki yatak odaları, havuz ve eğlence alanları. İçeriye geri döndüğümüzde neredeyse bir saat geçmiştir ve güneş batmaya başlamıştır. Ama kesin olan bir şey var, bu ev ilk düşündüğümden çok daha fazlası. Beni iç tasarım ve mimariye meraklı biri olarak adlandırın. Psikolojiye girmesem, bu benim B planım olurdu. Ya da C. Bilirsiniz, Brezilya ağdası sanatını öğrendikten sonra.

Açık oturma odasına giriyoruz ve ben büyük kanepeye rahatça yerleşirken, Zeph bara doğru yürüyor. "Bir içki ister misin?" diye soruyor ve iki bardak tezgahın üzerine koyuyor.

"Tabii, buzlu votka portakal alayım," derken evin içinde tuhaf bir vızıltı duyulur. "Bu ses de ne?"

"Ne sesi... oh, lanet olsun," Zeph iç çekerek, yüzünde utangaç bir ifade beliriyor. "Bu benim babam. Bu kadar erken geleceğini bilmiyordum."

"Baban mı?" diye soruyorum, dudaklarımın köşelerinde geniş bir gülümseme beliriyor. "Ben de buranın senin evin olduğunu sanıyordum. Beni etkilemek için yalan söylemiş, yaramaz bir çocuk değilsin, değil mi?"

"Ben, şey... Yani, teknik olarak konuşmak gerekirse. Ben burada yaşıyorum, yani burası hala benim evim. Babam sadece... belki evin sahibi odur."

Zephyr içkilerimle geri dönerken içimden bir kahkaha patladı ve bir yudum aldım, ama hemen votka boğazıma kaçtı ve Zeph'in bir daha bana içki yapmasına izin vermemeye karar verdim. Bu çocuk sert içkileri seviyor. Yani, lanet olsun. Bence burada portakal suyu falan yok. Sadece buzlu votka.

"Awwwww, ne tatlı. Sen babasının parasıyla kızları etkilemeye çalışan bir varis mi?"

Zeph kanepeden bir yastık kapıp yüzüme fırlatıyor ve ben pahalı kumaşa içkimi dökmemek için elimden geleni yapıyorum. "Kapa çeneni."

Zeph'in babasının ayak seslerinden önce garaj kapısının açıldığını duydum ve yalan söylemeyeceğim, babasının nasıl biri olduğunu merak ettim. Eminim ikisi de aynıdır. İkisi de uzun boylu, muhtemelen ikisi de yakışıklı. Tek fark, Zeph'in babasının oğlunun daha ciddi bir versiyonu olmasıdır.

"Zeph? Sen misin?" Derin, hipnotik bir ses, devasa evin içinden geliyor. "Bu gece eve geleceğini bilmiyordum."

"Evet, benim," Zeph cevap verdi, tam o sırada başımı omzuma çevirip söz konusu adamın köşeden çıkıp beni şok eden görüntüsünü gördüm.

Hayır. Olamaz. Bu

imkansız.

Bakışlarım babasının üzerinde dolaşıyor, griye dönmüş kalın saçlarını, güçlü çenesindeki sakalları ve karanlık, yoğun gözlerini inceliyorum — beni en muhteşem şekilde parçalanırken izleyen gözleri.

O.

Vixen'den gelen adam.

Beni hayatımın en yoğun seksine ihtiyaç duyacak hale getiren adam, psikoloji dersimin ortasında ilk teklif eden adamla sevişmeme neden olan adam... ki o adam da onun oğlu.

Ne oluyor lan? Bu ne tesadüf böyle?

Kalbim hiç bu kadar hızlı atmamıştı ve tek yapabildiğim, evinde dolaşan adama bakmak. Sanki gördüğüne inanamıyormuş gibi gözleri benim üzerimde ve dürüst olmak gerekirse, ben de inanamıyorum.

O, benden çok daha hızlı toparlanıyor ve oğluna odaklanmadan önce bakışlarını benden ayırıyor. "Bu gece misafirimiz olduğunu bilmiyordum."

"Evet, üzgünüm," diyor Zeph. "Dışarıda olursun diye düşündüm. Tilly ve ben başka bir yere gidebiliriz."

"Önemli değil," diyor, o derin sesi kalbimin ortasına şok dalgaları gönderiyor ve Vixen'de ne kadar yoğun olduğunu hatırlatıyor.

Kanepede kıvranıyorum, bacaklarımı birbirine sıkıştırıyorum, damarlarımdaki vahşi arzuyu kontrol edemiyorum. Karanlık bakışları tekrar bana dönüyor ve gözlerinde sessiz bir meydan okuma görüyorum, beni onu zorlamaya ve gerçekten istediğimi almaya cesaretlendiriyor. "Ben kimim ki güzel bir kadını evimden kovayım? Ne dersin, Tilly? Akşam yemeğine kalmaya ne dersin?"

Kahretsin. Bundan kurtulamayacağım.

Sinirlerimi yatıştırmaya çalışarak zorlukla yutkundum.

Erkekler konusunda hiç gergin olmamıştım, ama bu adam beni boğazlamış gibi hissettiriyor. "Ben, şey... üzgünüm," diyorum, ayağa kalkarken. "Rahatsızlık vermek istemem."

O gülüyor ve sesi beni neredeyse çıldırtıyor. "İmkansız, cehennem kedisi."

Beni öldürüp Suzi diye çağır. Az önce bana cehennem kedisi mi dedi? Oğlunun önünde mi? Lanet olsun.

Yanaklarım alev aldı ve gözlerimi ondan ayırmak için uğraştım, Zephyr'in odada olduğunu bile unuttum. "Israr ediyorsan," diye neredeyse mırıldandım.

Karanlık bakışları beni adeta yiyip bitiriyor ve her saniye bakışlarını üzerimde tuttuğunda dizlerim zayıflıyor, ayakta durmakta zorlanıyorum. "Oh, ısrar ediyorum," diyor, sözlerinin göğsünden nasıl titreyeceğini hissetmek için çaresizce bekliyorum. Yaklaşıyor, o kadar yakın ki odunsu kolonyasının kokusunu alabiliyorum ve lanet olsun, neden birdenbire bu adamı baştan aşağı yalamak istiyorum?

Elini bana uzattı ve ben tereddüt etmeden tuttum, elinin sıcaklığı vücudumda elektrik akımı gibi sıcak dalgalar yarattı. "Caesar Di Rozé," diye gürledi, ismine hafif bir aksan ekleyerek tüylerimi diken diken etti.

Tanrım. Adı bile seksi. "Tilly

Bardot."

"Tanıştığımıza memnun oldum, Tilly," diye mırıldanıyor, zengin sesi beni erken mezara gönderiyor, gözleri benimkilere o kadar yoğun bir şekilde odaklanıyor ki nefes almayı unutuyorum.

"Oh, inan bana," dedim. "O zevk tamamen benim."

Oğlunun sesi gerginliği bıçak gibi kesince, dudaklarının köşesinde hafif bir gülümseme belirir. "Burada ne oluyor lan?"

Caesar, gerekenden bir saniye daha uzun süre elimi tuttu, sonra hafifçe gülerek çekildi. Bakışları oğluna kaydı. "Hiçbir şey, evlat," dedi ve bara doğru yürüyerek içkisini aldı. Bir an sessizlik oldu, içkisini hazırladı ve uzun bir yudum aldıktan sonra bakışları tekrar bana döndü. "Söylesene, Tilly. Zephyr, seni etkilemek için evimi mi kullanıyor?"

Zephyr'e bakarken dudaklarım alaycı bir gülümsemeyle kıvrıldı. "O kanlı canlı bir erkek. Tabii ki kullanıyor."

"Peki işe yarıyor

mu?" "Hayır."

Sezar kaşlarını kaldırır ve gözlerindeki sessiz kahkaha beni daha da derine sürükler. "Öyle mi? Neden olmasın?"

"Çünkü ben satın alınabilecek türden bir kadın değilim," diyorum ona. "Eviniz gerçekten muhteşem. En sert eleştirmenleri bile etkileyebilir, ama beni tekrar buraya getirecek olan şey bu değil."

"Peki, seni geri getirecek şeyin ne olduğunu sorabilir miyim?"

Yüzümde bir gülümseme yayılır ve cevabımın ne olacağı bellidir, ama içimden bir ses "*SENİN SİKİN*" diye bağırmanın uygun olmadığını söylüyor, bu yüzden bunun yerine cevabımı sessizce aramızda bırakıyorum.

"Anlıyorum," diyor Caesar, Zeph gururla titriyor.

"Tamam, Tilly'yi yeterince sorguladın mı, yoksa onu daha fazla sıkıştırmak ister misin?"

Aman Tanrım. Zeph bana ne yaptığının farkında değil mi? Babasının beni sikmesi fikrinin şu anda beni ayakta tutan tek şey olduğunu nasıl görmüyor? Havadaki çaresizliğimin kokusunu nasıl alamıyor? Caesar alıyor. Gözlerinde görebiliyorum. Saldırıya hazırlanan bir aslan gibi, istediğini almaya hazırlanıyor ve lanet olsun, ona izin vereceğim.

Caesar gülüyor. "Ona biraz nazik davranabilirim," diyor, bakışları tekrar bana dönüyor. "Ama sen, erkeklerin nazik davranmasından hoşlanan kadınlardan değilsin, değil mi Bayan Bardot?"

Başımı sallıyorum. "Hiç de bile."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Sana sert davranmaya devam etmeliyim."

Yüzümdeki küstah gülümseme, onunkiyle aynı. "Oh, kendini neye bulaştırdığının farkında değilsin. Ne yaparsan yap, ben hallederim."

"Göreceğiz."

Sezar, içkisiyle oturma odasından çıkarken kendinden gurur duyuyor gibi görünüyor ve ben onun attığı her adımı, özellikle de yanımdan geçerken attığı adımları çok iyi fark ediyorum. Giderken gözleri benim üzerimde kalıyor. O çok fazla ve Zeph odanın karşı köşesinde otururken, havadaki gerginliği ve az önce söylenen her kelimenin ardındaki ikinci anlamı tamamen fark etmeden, tek yapabildiğim çökmek.

Kanepeye düşerim ve içkimi alırım, çarpan kalbimi sakinleştirmek için bir dakikaya ihtiyacım var.

"Ee," diyor Zeph, babasının devasa evin derinliklerine kaybolduğunu duyarken. "Gerçekten akşam yemeğine kalacak mısın?"

"Kaşıntıyı geçene kadar kaşıyacağına söz verdin ve ben de sözünü tutmanı istiyorum," diyorum. "Çünkü birdenbire o kaşıntı hiç olmadığı kadar şiddetlendi ve sen bir an önce bir şey yapmazsan, patlayacağımdan eminim."

"İki kez söylemene gerek yok," diyor Zeph, kanepeden fırlayarak. Bana doğru atılıyor, kolları etrafımda dönerek

koruyucu bir kafes oluşturarak yastıklara düşüyoruz.

Yüksek bir çığlık ağzımdan çıkar ama dudakları boynuma değdiğinde hızla tatminkar bir iniltiye dönüşür. Dudakları hassas tenimde dolaşır, eli gömleğimin içine girer ve ağrıyan göğüslerime ulaşır.

Başparmağı, sertleşmiş meme ucumu okşayarak, içimden sıcak elektrik dalgaları geçmesine neden oldu. Sırtım kanepeden kalktı ve o bu anı fırsat bilerek, gömleğimi diğer eliyle tutup başımın üzerinden çıkardı.

Elleri sırtımın arkasına uzanıp sütyenimin kopçasını açıyor ve birkaç saniye içinde onu kanepenin arkasına fırlatıyor. Zeph'in dudakları aşağıya doğru iniyor ve meme ucumu ağzına alıp emmeye başlıyor, dili hassas ucu üzerinde dolaşıyor.

"Tanrım, evet," diye nefes alıyorum.

Zeph'in gömleğini kapıp başından geçiriyorum ve kanepenin arkasına, muhtemelen gömleğim ve sütyenimin yanına atıyorum. Bacaklarımın arasına uzanıyor, kot pantolonumun üzerinden amımı avuçlayıp avucunu klitorisime sürtüyor.

"Bundan emin misin?" diye sorar. "İstersen daha özel bir yere gidebiliriz."

Kafamı salladım, Bay Silver Fox'un içeri girip oğlunu becerdiğimi izlemesi düşüncesi vücudumda kötü bir heyecan uyandırdı ve beni daha da tahrik etti. "Burada iyiyim," dedim. "Sen istemiyorsan başka tabii."

"Ben iyiyim, bebeğim," diyor Zeph, ama içimden bir ses onun motivasyonunun benimkinden farklı olduğunu söylüyor. Onun babasının onu beni sikerken izleyeceği düşüncesinin onu bu kadar tahrik etmediğinden neredeyse eminim. Muhtemelen umursamıyor, biri gelip görse de yoluna devam edeceğini düşünüyor, ama Zeph yanılıyor. Caesar geçerse, ona karşı koyamayacağı bir gösteri yapmaya niyetliyim.

Zephyr, kot pantolonumu hızlıca çıkarıyor, tıpkı o küçük tuvalet kabininde yaptığı gibi, külotumla birlikte bacaklarımdan aşağıya doğru yırtıyor ve beni çıplak bırakıyor. Elleri vücudumda dolaşıyor, her yerime dokunuyor, sanki her kıvrımı öğreniyormuş gibi.

Güçlü kolları sırtımı sarar, beni kanepeye kadar kaldırır, yüzü ağrıyan amımın üzerinde durur ve ben ihtiyaçla nefes almaya bile fırsat bulamadan, sıcak dudakları klitorisimin üzerine kapanır.

Kalçalarım şiddetle sarsılır ve dilinin klitorisimin üzerinde tekrar tekrar dolaşmasıyla inlerim. O sihirli hareketlerini yaparken, parmakları altımda yükselir ve bekleyen amımın içine yavaşça girer.

Zeph'in parmakları egzotik bir dans gibi hareket ediyor, ben onun altında kıvranırken duvarlarımı okşuyor ve okşuyor. Diğer elini vücudumun yukarısına doğru kaydırıyor, beni sabit tutuyor, ama işe yaramıyor. Dilini hareket ettirme ve klitorisimi emme şekli içimdeki vahşiliği ortaya çıkarıyor.

Parmaklarım kalın saçlarına dolanıyor, kalçalarım o kadar şiddetli bir şekilde sarsılıyor ki, neredeyse yüzüne binmişim gibi, onu sıkıca tutuyorum. "Evet, Zeph. Tam orası."

Beni hayal kırıklığına uğratmıyor ve parmakları içimdeki o noktaya odaklanırken, dünyam milyonlarca parçaya ayrılıyor. Parmaklarının üzerinde boşalıyorum, yoğunluk beni sarsarken sırtım yastıktan kalkıyor. "Lanet olsun," diye inliyorum, başımı geriye atıyorum.

Yüksek hissiyatım bir ateş patlaması gibi içimden hızla geçiyor, ama yoğunluğuna rağmen hala daha fazlasını istiyorum.

Zeph klitorisimi okşamaya devam ediyor ve ben ayağımı omzuna koyup onu geri itiyorum. O oturana kadar devam ediyor ve ben tereddüt etmeden devasa kanepeden aşağı inip onun üzerine çöküyorum. "Umarım benim için hazırsındır," diyorum ve aramızdan uzanıp kalın sikini pantolonunun sınırlarından kurtarıyorum.

Zeph gülerek cebinden prezervatif çıkarır. "Beni kaldıramayacağımı mı sanıyorsun?"

Sikini çoktan sertleşmiş, rahatlamak için gerilmiş ve ben de hiç vakit kaybetmeden prezervatifi parmaklarından alıp dişlerimle yırtıp, sikinin boyuna kadar geçirip sonunda üzerine oturuyorum. "Oh, yapamayacağını biliyorum."

Gülümsüyor ve kalçalarımı kavrarken, onu sürmeye başlıyorum, etkileyici uzunluğunda yukarı aşağı hareket ederken amım kalın sikini sıkı sıkı sarıyor. Gözleri bir anlığına genişliyor, karanlık derinliklerinde korku parıldıyor.

"Oh, lanet olsun," diye nefes alır, yukarı doğru iterek kalçalarımı sıkıca kavrar.

Gülüyorum, ama durmaya cesaret edemiyorum, onu tam istediğim yerde tuttuğumu biliyorum. "Ben de öyle düşünmüştüm."

Zeph çenesini sıkar, geriye yaslanıp benim tatlı işkenceme teslim olmaktan başka seçeneği yoktur. Tamamen kontrolü ele geçirdiğim için hareketsiz kalır, kontrolsüz bir şekilde kalçalarını sallamaktan başka bir şey yapamaz. "Oh, lanet olsun, bebeğim," dişlerini sıkarak söyler ve ben sadece gülümsemekle yetinirim.

Başımı geriye atıyorum, uzun saçlarımın omurgama değdiğini hissediyorum ve tam kalçalarımı hareket ettirmeye, hareketlerimle onu işkence etmeye başlarken, odanın diğer ucundan ateşli bir bakış hissediyorum.

Evet, lanet olsun. Tam da bunu bekliyordum.

Parmaklarım vücudumu okşuyor, meme uçlarımı okşarken bakışlarım mutfağın kapısına kayıyor ve gümüş tilkimi buluyorum. Duvara yaslanmış, ayaklarını tembelce birbirinin üzerine atmış, elleri ceplerine gömülmüş. Duruşu sanki bir yönetim kurulu toplantısında duruyormuş gibi, ama gözleri bana kilitlenmiş ve tıpkı cumartesi gecesi gibi, bakışlarımı ondan ayıramıyorum.

Zeph arkasını dönmüş, bu gösterinin sadece onun için olmadığını bilmiyor ve bu beni hiç olmadığı kadar heyecanlandırıyor. Vücudumu hareket ettirip duvarlarımı sıkılaştırıyorum, oğlunu sikerken tüm gücümü veriyorum. "Hoşuna gitti mi?" diye fısıldıyorum büyük odaya.

Caesar alt dudağını ısırıp başını sallar ve oğlunun inlemesi odayı doldurur. "Siktir, Tilly. Aynen öyle."

Gözlerimi Caesar'dan ayırmadan sırıtıyorum ve ona onu ne kadar iyi sikebileceğimi gösteriyorum.

Zeph buna zar zor dayanıyor ve başını geriye atıyor, gözlerini sıkıca kapatıyor ve sanki her an boşalacakmış gibi görünüyor, ama ben daha yeni başladım. Kendini neye bulaştırdığının farkında bile değil. "Sakın boşalma, Zephyr," diyorum, üzerine çökerek onu nefes nefese bırakıyorum. Gözleri birden açılıyor. "Sen de benim için yaptığım gibi bunu kabul edeceksin."

Zeph, kelimeleri bulamadan başını sallar. Çenesini daha da sıkar, Tilly Bardot'un tüm gücünü ona verirken gelmemek için çaresizce direnir.

Beni nasıl kontrol edeceğini bilmiyor, bu vahşiliği nasıl dizginleyeceğini bilmiyor, ama içimden bir ses bu odada bunu yapabilecek tek bir adam olduğunu söylüyor.

Caesar'ın bakışları bana kilitlenmiş, oğlunu becerirken beni izliyor ve gözlerindeki ateş her şeyi anlatıyor. Kalçalarım Zeph'i eziyet ederken onu yanıma çağırıyorum ve o duvardan itip bana doğru adımlar atarken, karnımda en derin heyecan dalgalanıyor.

Zeph kontrolünü kaybetmesine ramak kalmış, ama ben daha yolun başındayım ve öyle kalmaya niyetim yok.

Sezar kanepenin arkasına doğru büyük adımlarla ilerliyor ve oğlu kalçalarımı kavrayıp gözlerini sıkarken, Sezar uzanıp büyük elini başımın arkasına doluyor. Parmakları saçlarıma dolanıyor ve uyarı vermeden başımı geriye doğru çekiyor ve göğüslerim ona doğru fırlıyor.

"Oh, lanet olsun," diye inledim, Zeph'in kalın sikini ezerek.

Bir eliyle saçımı sıkıca tutarken, diğer eliyle meme ucumu sıkıştırıp usta parmakları arasında yuvarlar ve vücudumda elektriksel bir ateş dalgası patlar, şok dalgaları kalbimin derinliklerine kadar ulaşır.

"Daha fazla!" diye bağırıyorum. Hayatımda hiç bu kadar seksi hissetmemiştim ve bunun bu adamla ilgisi olduğunu biliyorum.

"Dayanamıyorum!" diye inledi Zeph.

Caesar tekrar çimdikledi, bu sefer daha sert, ve bu benim sonum oldu. Zeph çığlık atıp hiç olmadığı kadar sert boşalırken, Caesar'ın başlattığı ateş beni yuttu ve beni uçurumun kenarına fırlattı. Amım şiddetli spazmlarla titreyerek güzel bir sarsıntıya kapıldı ve ben milyonlarca parçaya ayrıldım.

Caesar beni sadece bir an izler ve Zephyr kendine gelip gözlerini açtığı anda, babası uzaklaşır ve onu az önce olanlardan tamamen habersiz bırakır.

"Lanet olsun, Tilly," diye nefes nefese Zeph, ben kalçalarımın sarsılmasını yatıştırmaya çalışırken vücudu kanepeye yığılır. Dururum ve Caesar koridorda kaybolurken Zephyr'in gözlerine bakarım. "Sen nereden çıktın?"

6

CAESAR

Lanet olası Tilly Bardot.

Söyleyecek sözüm yok.

O ateşli bir kadın ve beni fazlasıyla şaşırttı. Onu Vixen'da görmek ilk kez nefes almak gibiydi. Kulüpte birlikte olduğum kadınlar oraya zevk almak ve fantezilerini keşfetmek için giderler, ama Tilly'nin gözlerine bir bakışta, onun orada daha fazlası için olduğunu anladım. Bir gösteri yapmak istiyordu. Canlı hissetmek ve beni derinden etkilemek istiyordu. Beni istememi istiyordu ve lanet olsun, hiç bu kadar bir şeyi istememiştim.

Vücudunu benimkinin altında hissetmek, tatlı küçük amcığının sikimi sıkmasını hissetmek istedim. Onu sadece sikmek istemiyordum, onun içinde kaybolmak istedim ve arkadaşı ona gitmesi için yalvarana kadar bunu yapardım.

Anlıyorum. Olur böyle şeyler ve bunu ona karşı kullanmayacağım, ama yalan söylemeyeceğim, onu tatamadan Vixen'den ayrıldığını görmek hayal kırıklığı yarattı ve onu bir daha görme şansımın çok az olduğunu biliyordum. Onu kulüpte hiç görmemiştim ve o kadar sapık biri değildim ki...

sisteme girip bilgilerini çaldı. O uzaklaştığında, son birkaç gündür onu kafamdan atamamama rağmen, bunun asla gerçekleşmeyeceğini kabullenmekten başka seçeneğim yoktu. Duşta mastürbasyon yapmaktan sikim neredeyse kanadı, onu kafamdan atmaya çalıştım ama imkansız. Onu elde edene kadar onu elde edene kadar.

Eve girdiğimde, o ateşli kadının kanepemde oturmuş oğlumu sikmek niyetinde olduğunu görünce ne kadar şaşırdığımı hayal edin. Eğer istediği buysa, ona verebilirim, ama onun onu istediği gibi sikemeyeceği de bir gerçek.

Vixen'e nasıl geldiğini, orgazmının vücudunda nasıl patladığını gördüm ve oğlumu ne kadar sevdiğim halde, ona gerçekten istediği şeyi veremeyeceğini anladım. Bu, bu kıza akşam yemeğinde ne vereceğimi düşünmek için aşağı indiğimde ve Zephyr'i onun içinde bulduğumda çok netleşti.

Onu, benimle sevişirken hayal ettiğim gibi sürüyordu, seksi vücudu kıvrılıyor, göğüsleri yüzüme sallanıyordu. O vahşi bir dişi tilki ve o yoğunluğu evcilleştirmek için lanet olası bir canavar gerekir. Neyse ki onun için, benim niyetim tam da bu.

Onu sikerken muhteşem görünüyordu ve ona dokunduğumda ve o güzel meme uçlarını çimdiklediğimde, tüm vücudu elektrikle titredi. Bana karşı çok duyarlıydı ve bunun nereye kadar gideceğini görmek için sabırsızlanıyorum.

Oğlumun yeni kız arkadaşını sikmek istemem yanlış mı? Muhtemelen. Ama bu beni durduracak mı? Kesinlikle hayır.

Artık inkar edemem. Onun da bunu istediğini görüyorum, o yanan yeşil gözleri bana dikildiğinde nasıl canlandığını görüyorum. O da benim kadar bunu yaşamaya ihtiyacı var. Zephyr'e gelince, bilmediği şey ona zarar vermez.

Siktir. Kulağa çok pislik gibi geliyor. Ama hepimiz biliyoruz ki Tilly, Zeph'in nihai hedefi değil ve eve geldiğimden beri duyduğum sürekli sikiş seslerine bakılırsa, ikisi de bu ilişkiden istediklerini alıyorlar. Şimdi, eğer o kıza aşık olsaydı, onun kızıyla sikişme ihtiyacımı bir kenara bırakmanın bir yolunu bulurdum, ama o zamana kadar, bunu içimden atmam lazım.

Gece yarısı çoktan geçti ve ben oturma odamda oturuyorum, havada seks kokusu var, *onun* kokusu var.

Akşam yemeği boyunca seviştiler ve bütün gece Zeph'in ona sönük orgazmlar yaşattığını dinledim, son ikisini sahte yaptığından neredeyse eminim.

Zavallı kız. Sanki Di Rozé ismine yakışır şekilde onu sikmem gerekiyor sanki.

Yirmi dakikadır sessizlik hakim ve ben viskimi yudumlarken, Tilly ile bu ilişkiyi ne kadar ileri götürmeye hazır olduğumu düşünürken, merdivenlerden tanıdık ayak sesleri duyuyorum. Sesler Zeph'e ait olamayacak kadar yumuşak ve dikkatli, bu yüzden Tilly olduğunu varsayıyorum.

Adımlarını takip ediyorum, merdivenlerdeki halini mükemmel bir şekilde canlandırabiliyorum, Zeph'in odasından gizlice çıkmaya ve evimin sessizliğini bozmamaya çalışıyor. Pişmanlıklarla boğuşarak gece yarısı kaçmaya mı çalışıyor, yoksa sonunda oğlumdan bıkıp beni mi aramaya geldi?

Siktir. Bu ne egoist saçmalık böyle?

Bu güzel kızın, gecenin büyük bir kısmını oğlumla sevişerek geçirdikten sonra, beni memnun etmek için oğlumun odasından gizlice çıkıyor olduğunu varsayacak kadar kendimi beğenmiş biri miyim?

Benim neyim var lan?

Tilly en alt basamağa ulaşır ve ben karanlık oturma odasında oturmuş, ne yapacağını bekliyorum. Düz devam edip antreden geçip ön kapıdan çıkabilir ya da sağa dönüp oturma odasına girebilir.

Bekleyiş beni neredeyse öldürüyor ve ayağa kalkıp daha iyi görebilmek için sadece saniyelerim kaldı, onu son bir kez görmeden gitme ihtimaline tahammül edemiyorum. Eğer gitmeyi seçerse, ben de bunu kabul etmeliyim. Onu kapıdan kovup kalması için yalvarmayacağım, ama kalmayı seçerse ve o yanan yeşil gözleri kulüpte ve bu gece daha önce hissettiğim aynı yoğunlukla benimkilere bakarsa, direnebileceğimi sanmıyorum.

Saniyeler geçiyor ve ben bardağı kırılacakmış gibi sıkı sıkı tutuyorum, ve sonunda, o köşeyi dönüp oturma odasına giriyor. Başı eğik, nereye bastığına dikkat ediyor, ve ben sessizce durup ne yapmak istediğini görmek için onu izliyorum.

Oğlumun gömleğinden başka bir şey giymeden mutfağıma doğru ilerliyor, burada oturduğumu fark etmemiş. O kadar minyon ki, gömlek neredeyse elbise gibi duruyor ve ben buna bayılıyorum. Yanlış anlamayın, gece erken saatlerde giydiği gömleği de çok sevmiştim. *Dövmeler, güzel gözler ve kalın baldırlar.*

Bunu söylemenin kolay bir yolu yok, gömleğinin kalın uyluk kısmı gerçekten yanıltıcı. Dövmeler kısmı hala tartışmaya açık, ama güzel gözler? Lanet olsun, o gözlerin esiri oldum ve hayatımın en heyecan verici gecesini yaşadım.

Bakışlarım vücudunda dolaşıyor ve bardağı dudaklarıma götürüp viskiden bir yudum alırken, sırtında bir gerginlik hissediyorum, tıpkı kulüpte olduğu gibi bakışlarımı hissetmiş gibi. Bir an duraksıyor, sonra bakışlarını kaldırıp omzunun üzerinden bana bakıyor.

Nefesini içine çekiyor ve güzel yanaklarının kızardığını görüyorum. "Üzgünüm, ben... burada olduğunu fark etmedim." Onu sessizce izlemeye devam ediyorum, bakışlarımın altında kıvranışını seviyorum. "Umarım rahatsız etmiyorumdur."

"Hiç de değil."

Tilly mutfağı işaret etti. "Mutfağını kullanabilir miyim?" diye sordu, bakışları benimkilerle buluştuğunda koyulaştı. "Biraz dikkatimiz dağıldı ve akşam yemeğini atladık."

Bardağımı kaldırarak ona devam etmesini işaret ettim. "Buyur," dedim. "Buzdolabında ikiniz için bolca yemek var."

"Teşekkürler," diyor. "Ama sadece ben varım. Zeph yirmi dakika önce uykuya daldı. Sanırım ben, şey... onu çok yordu."

Mutfağıma girerken dudaklarında gururlu bir gülümseme beliriyor ve ben ona bir an bile şüphe duymuyorum. Zeph kolayca yorulacak biri değil. Kendine çok dikkat eder. Her gün spor salonuna gider ve bu işi benim kadar ciddiye alır, ama Tilly'nin gece erken saatlerde onu nasıl becerdiğine bakılırsa, herhangi bir erkeği dizlerinin üstüne çöktürecek güce sahip olduğundan şüphem yok. Zavallı oğlum, Tilly Bardot'un etkilerini haftalarca hissedecek.

O kesinlikle küçük bir ateş parçası, ne istediğini bilen ve istediğini elde edene kadar durmayacak bir kadın. Onun bu yönünü seviyorum. İçinde bir ateş var, beni heyecanlandıran bir çekicilik ve onu anlamak için sabırsızlanıyorum.

Tilly işine bakıyor, buzdolabından bir şeyler alıyor ve ne yiyeceğine karar veriyor. Buzdolabının alt kısmından bir şey alırken eğiliyor ve gözlerim onun mükemmel kıçına yapışıyor, oğlumun gömleğinin yukarı kayarak kremsi tenini ortaya çıkarmasını izliyorum. Gömleğinin altında siyah bir tanga var ve hayatımda hiç birinin vücudundan bir şeyi bu kadar çok çıkarmak istememiştim. Onu eğip, ıslaklığına dilimi sokmak ve dokunuşumla patlamasını hissetmek istiyorum.

Benim neyim var lan? Kırk sekiz yaşındayım ve kendimi zar zor kontrol edebiliyorum, ama daha da kötüsü ne? Bunun ona çok hoşuna gideceğini biliyorum. Lanet olsun, o benim kızım yaşında. Ama vücudunu yavaşça geriye doğru kıvırmasından, bunun başından beri niyeti bu olduğu anlaşılıyor.

Bu ateşli dişi kedi yemek için burada değil, sikişmek için geldi ve ben kimim ki onu reddedebilirim?

Buzdolabını kapattıktan sonra tezgaha doğru yürür ve her şeyi yere bırakır, sırtını bana dönerek dolaplarımda tabak arar. Kendimi tutamıyorum.

Kanepeden kalkıp, ay ışığının aydınlattığı oturma odamda sessizce yürüyerek ilerliyorum, sikim pantolonumun içinde çoktan taş gibi sertleşmiş durumda. Ona her adımımda, parfümünün güzel kokusu daha da güçleniyor ve onu içime çekmek, yüzümü boynunun kıvrımlarına gömmek ve onun her şeyiyle sarhoş olmak istiyorum.

Hareketimi fark etmedi ve mutfağa vardığımda ona dokunma ihtiyacım neredeyse beni felç ediyor. Acele etmeden ona doğru yavaşça yaklaşıyorum ve o tezgahın önüne doğru dönünce arkasına geçip onu vücudumla sıkıştırıyorum.

"Söyle bana, cehennem kedisi," diye kulağına fısıldarken viskimi tezgahın üzerine bırakıyorum, diğer elim ise beline iniyor. "Orgazmlarını her zaman taklit mi ediyorsun?"

Tilly nefesini içine çeker, sırtını göğsüme yaslayarak sertleşir. Yüzümü zarif boynunun kıvrımlarına yaklaştırıp kokusunu içime çekerim. Boğazının dibindeki nabzı, tıpkı benim kalbimin şiddetli atışları gibi çılgınca atıyor. Kokusu muhteşem, seks ve güllerin melek gibi bir karışımı.

Vücudu hızla gevşiyor ve kıçını benim sikime doğru ittiğinde, ona sürtünüyorum, parmaklarım belini sıkıca kavrıyor. "Asla yapmam," diyor fısıltıyla, eli belimdeki elim üzerine iniyor.

"Bana yalan söyleme, Tilly," diye homurdanıyorum, ikimizin ellerini kalçasının önüne götürüp daha aşağıya iniyorum. Elim tangasının üzerinden amını kavrayana kadar devam ediyorum ve avucumun içiyle klitorisini ovuyorum. "Boşaldığında nasıl ses çıkardığını biliyorum. Nefesini tutuşunu, çığlıklarını. Dikkat ediyorum. Benden saklanamazsın. Son iki sefer oğlumun bu tatlı amcığı sikmesine izin verdiğinde, numara yaptın. Neden?"

Yutkunur ve boğazının hafifçe hareket etmesini izlerim. "Bir kadın sana yalan söylediğinde hep bu kadar huysuz olur musun?" diye sorar, kalçaları

O arkasına uzanıp pantolonumun üzerinden sikimi avuçlarken, avucumla onun klitorisi arasında sürtünme yaratmak için sallıyorum. "Yoksa seni özellikle tahrik eden şey sahte orgazmlar mı?"

Pantolonumun üzerinden bile elleri vücudumda sihir gibi ve ben ona daha sert bastırıyorum, ıslaklığının tangasından sızmaya başladığını hissediyorum. "Beni tekrar ettirme."

"Yoksa ne?" diye zorluyor. "Beni bu tezgahın üzerine eğip sertçe becerecek misin? Kıçım kiraz kırmızısı bir Ferrari'den daha parlak olana kadar tokatlayacak mısın?"

"Her halükarda seni sikacağım, Tilly. Buraya bu yüzden gelmediğini iddia etme, ama sen bana istediğimi vermeden, seni bu kadar ıslatan şeyi sana vermeyeceğim." Diğer elim belini kavrar, göğüslerine doğru kayar ve ince boynunun dibinde kıvrılır. "Hadi. Beni bekletme. Neden orgazm numarası yaptın?"

Tilly benim kollarımda eriyip gidiyor, parmaklarım boğazında dans ederken vücudu benimkine mükemmel bir şekilde uyum sağlıyor. "Genelde yapmam," diye itiraf ediyor. "Sadece duygularını incitmek istemediğim zamanlar."

"Nasıl yani?"

"Onun işini yapamadığını bilmesini istemedim, çünkü gerçek şu ki, Zeph harika. Her kadını boyun eğdirecek kadar becerebilir ve ben başka biriyle ne kadar edepsiz olabileceğimi düşünmekle meşgul olmasaydım, beni çoktan o noktaya getirirdi."

"Onu önemsiyor musun?" diye soruyorum, ağır sikimi eline sürterek, bu yaratığa her zamankinden daha fazla merak duyarak. "Bu sınırı aşmayacak kadar mı?"

Tilly, bunu itiraf etmekten neredeyse utanır gibi başını sallar. "Onunla daha bugün tanıştım. Harika bir adam ve çok eğlenceli, ama ona sadakat borcum yok."

Heyecan içimi kaplar ve tangasının kumaşını kenara çekip iki parmağımı tatlı amına sokarım. Tilly nefesini tutar ve vücudu zaten zayıflamış halde göğsüme yapışır. "Aynen öyle," diye mırıldanırım. "Hoşuna gitti mi?"

"Tanrım. Evet," diye nefes nefese, parmaklarım vücudunu okşarken ellerini bileklerime sıkıca tuttu.

"Oğlumla mı çıkıyorsun, yaramaz kız?"

Kafasını tekrar sallar, omzuma yaslar. "Hayır." Mükemmel.

Elbette, Zephyr bunu öğrendiğinde, tabii öğrenirse, bu konuda birkaç şey söyleyecektir, ama ben bir erkeğin kız arkadaşını tatmak için başka bir erkeğe yalvaran türden bir adam değilim. O gelmek istiyorsa, ben de almaya hazırım. Ayrıca, izin istemektense af dilemeyi tercih ederim.

Parmaklarımın hızını artırıyorum, onun ne kadar gergin olduğunu hissediyorum. Bu tatlı küçük şeytan cumartesi gecesinden beri bunu istiyor.

"Bana ne kadar ıslandığını bak," derim, parmaklarımı duvarlarına sürterek ve onun da aynı şekilde sıkıca sarılmasını onaylayarak. "Bana aç kalmışsın, değil mi?"

"Sen asla bilemezsin," diye nefes nefese cevap veriyor Tilly.

"Kendini becerdin mi, cehennem kedisi? Beni nasıl becereceğimi hayal ederek amını yorana kadar çalıştırdın mı?"

"Evet," diye inliyor, parmaklarıma sürtünüyor.

"Nasıl yaptığını söyle."

"Nasıl mastürbasyon yaptım?"

Boğazındaki elimi çekip kalçalarımı bir santim geri çekiyorum ve hızla pantolonumun düğmesini açıyorum. Tilly tereddüt etmeden minik elini içeri sokup öfkeli ereksiyonumu serbest bırakıyor. Beni sıkıca kavrıyor, yumruğu beni tamamen kapatamıyor ama bu zorluktan geri adım atmıyor.

"Hiç bu kadar ıslak olmamıştım," diyor bana, yumruğunu yukarı aşağı pompalarken, başparmağı benim ucumda dolaşıyor ve dokunuşuyla beni titretirken. " Vixen'da beni nasıl siktiğini hayal ettiğimde, çaresizlik çok fazla. En büyük dildomu aldım ve güneş penceremden parlayana kadar üzerinde sürdüm." Nefesini alır, zaten nefes nefese kalmıştır. "Vibratörlerimin pilleri bitene kadar kullandım, ama rahatlayamadım. Kaç kez boşalırsam boşalayım, asla yetmiyor."

"Sen benim sikim için susamış küçük bir fahişe

oldun." "Hiç bilmiyorsun."

Tilly nefes nefese, parmaklarımın etrafındaki duvarların sıkılaştığını hissediyorum ve henüz boşalmasına izin vermeden geri çekiliyorum. Bunun yerine, başparmağımı klitorisine uzatıp, kalçaları zevkle sarsılırken sıkı daireler çizerek yuvarlıyorum. "Bu susuzluğu ne kadar iyi giderebileceğimizi görelim."

"Oh, lanet olsun," diye inliyor, parmakları bileğime

gömülüyor. "Sikim için hazır mısın, cehennem kedisi?"

"Lütfen."

"Sen benim için boşalmadan olmaz."

Tilly inler ve ben parmaklarımı daha hızlı hareket ettirerek içini masaj yaparım, sonra parmaklarımı doğru şekilde kıvırıp G noktasını tekrar tekrar okşarım. O benim tutuşumun altında kıvranır, tırnakları derime batar.

"Siktir, ben..."

Geri çekilip vücudunu sakinleştirmeye çalışıyorum, orgazmını geciktiriyorum. Onu tekrar tahrik ediyorum, bu sefer daha hızlı, onu doruğa getirip içindeki yoğunluğu artırıyorum, sonunda boşalmasına izin verdiğimde, bunun şimdiye kadar yaşadığı en iyi orgazm olacağını biliyorum.

Onu üç kez daha tahrik ediyorum, her seferinde onu doruğa yaklaştırıyorum. Nefes nefese ve kıvranıyor, kalçaları bana şiddetle çarpıyor, boşalmak için çaresizce çabalıyor ve parmaklarımın üzerinde boşalmasını hissetme arzusu dayanılmaz hale geldiğinde, pes ediyorum ve onun patlamasına izin veriyorum.

Tilly sert bir şekilde boşalıyor, parmaklarımın etrafında patlıyor, tam da tanıdığım küçük cadaloz gibi. Çığlık atıyor, penisi sıkıyor, neredeyse acıtacak kadar. Duvarları parmaklarımın etrafında kasılmaya başlıyor, ama ben G noktasına baskı yapmaya devam ediyorum, parmaklarımı hareket ettiriyorum.

Tüm vücudu dokunuşumun etkisini hissediyor. Kalçaları tekrar sarsılırken başını geriye atıyor. Dizleri titriyor ve bana yaslanıyor, kendini zar zor ayakta tutabiliyor. Ama durmaya cesaret edemiyorum, orgazmını uzatıyorum, ta ki onun verecek hiçbir şeyi kalmadığından emin olana kadar.

O çok güzel, parmaklarımın üzerinde orgazm olurken daha da güzel ve Zeph'le birlikteyken ne kadar kendini tuttuğunu anlıyorum. Bu kadının verecek çok şeyi var ve ben o tamamen bitene kadar durmayacağım.

Parmaklarımı içinden çekip dudaklarına götürdüğümde, açgözlülükle kabul ediyor ve hiçbir şey kalmayana kadar emiyor. Onu tatmak çok isterdim ama bunun için zamanı olacak. Şu anda ise, kendi menisini parmaklarımdan emmesini izlemek sağlığım için zararlıydı.

Tilly nefesini zar zor toparlamışken omzunun üzerinden arkasına bakıyor. "Bu, sonunda beni bu ıstıraptan kurtarıp sikmeye karar verdiğin anlamına mı geliyor?"

"Evet, cehennem kedisi," diyorum ve onu kanepeme doğru çekiyorum. "Sert ve hızlı olacak. Hazır mısın?"

Titrek dizlerinin altında vücudunun sarsıldığını hissediyorum. "Hiç bu kadar hazır olmamıştım." Dudaklarım bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Benim için çılgınca sevişeceksin."

"Ne kadar vahşi olabileceğimi bilmiyorsun," diyor ve hayatının meydan okumasını atıyor. "Kim bilir? Belki de beni kaldıramayabilirsin

."

Onu, sadece birkaç saat önce oğlumla seviştiği kanepeye itiyorum, dizleri yastığa dayanıyor. Sonra, ben istemeden, bacaklarını olabildiğince açıyor, göğüslerini kanepeye yapıştırıyor ve bana tatlı amını sunuyor. Hiç bu kadar çarpıcı bir manzara görmemiştim. "Oh, tatlı ceylan. Bu hiç sorun olmayacak."

Mükemmel kıçı bana bakıyor ve pencereden süzülen yumuşak ay ışığıyla, ıslaklıktan parıldayan o güzel amcığı görüyorum, beni bekliyor. "Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?" diye soruyorum, parmaklarımı ıslaklığına kaydırarak ve daha fazlasını isteyen şekilde geri itmesini severek.

"Evet."

"Çiğ istiyorum, yaramaz kız?"

"Tanrım, evet."

Elimi uzun saçlarına dolamadan önce duymam gereken tek şey bu. Geri çekiliyorum ve dolgun göğüsleri yastıktan kalkarken, sikimin ucunu bekleyen amına sokuyorum.

"Oh, sik," diye inliyor, parmakları yastığa gömülerek sikim onun duvarlarını gererken sabit kalmaya çalışıyor. "Evet. Daha fazla."

Dizleri yastığa çarparak titriyor, ama ben onu daha derine alıyorum, santim santim, yavaşça, benim büyüklüğümü kaldırabileceğini anlayana kadar. Henüz yarıya gelmemişim ki parmaklarım ıslaklığını okşuyor, birleştiğimiz yeri hissediyorum ve parmaklarım onun uyarılmasıyla ıslanırken, onları mükemmel kıçına doğru kaydırıyorum.

Daha fazlası için geri itti ve ben de biraz baskı uygulayarak parmaklarımı onun içine bastırdım ve daha fazlası için kıvranışını izledim. Böyle çok güzeldi.

Sadece iki santim kaldı ve duvarları sonuna kadar gerilmiş olsa da, geri kalanını da alabileceğini biliyorum. Elleri bacaklarının arasında kayboluyor ve ben, parmaklarını aramaya, aramıza kaydırmaya ve beni ne kadar aldığını hissetmeye çalışırken onu izlemekten kendimi alamıyorum. "Aferin kızım, yaramaz kedi. Hepsini al."

"Daha fazla," diye inliyor.

Kalçalarımı sonuna kadar itiyorum, tatlı zevkle inleyerek, o da vücudu benim etrafımda titreyerek, zaten titriyor. "Lanet olsun. Çok büyüksün."

Bir saniye duruyorum, sıcak amcığı beni çok iyi alıyor. Hiç böyle bir şey hissetmemiştim. "Alabilirsin, cehennem kedisi."

Sikim onun içinde titriyor, gözlerim başımın arkasına dönüyor. Beklediğimden bile daha iyi. Köylüler arasında bir tanrıça. Oğlumun dayanamamasına şaşmamalı.

Parmakları yastığa sıkıca tutunur ve ben nazikçe kıçını okşayarak vücudunun etrafımda gevşemesini sağlarım. "O tatlı klitorisini nasıl çalıştırdığını göster bana."

Saçlarını çekiyorum, onu minderden biraz daha yukarı kaldırıyorum ve parmakları klitorisine düşerken amcığı etrafımda kasılmaya başlıyor. Sıkı küçük daireler çizerek ovuyor, nefesleri hızlanıyor ve o vahşi ruh on kat daha güçlü geri dönüyor.

"Evet," diye nefes alıyor.

Ona bir saniye daha veriyorum, duvarlarının etrafımda gevşemeye başladığını hissedene kadar bekliyorum, daha fazlasını istiyorum.

"Hazırım," diye inledi. "Sik beni."

Geri çekilirken, onun ıslaklığıyla parıldayan sikime bakıyorum ve parmaklarım onun kıçını okşarken, ucumu hareket ettirerek ona gelecek olanla onu tahrik ediyorum. Bu onu çılgına çevirir, kalçaları arzuyla sarsılır, parmakları yastığı daha sıkı kavrar ve ben şüphesiz ki onun sadece beni almaya hazır olmadığını, iyice sikilmeye hazır olduğunu bilirim ve tereddüt etmeden kalçalarımı iterek ona tam da ihtiyacı olanı veririm.

Tilly inliyor, amcığı rahatlamak için adeta çığlık atıyor, ben de sonuna kadar içeri giriyorum. Duvarları etrafımda titriyor, çılgınca kasılmalar yaşıyor ve bu küçük cadalozun az önce eşini bulduğundan şüphem yok.

Bana doğru itiyor, daha fazlasını istiyor ve ben de onun kıçına daha derine giriyorum. "Hoşuna gitti mi, ceylan?"

"Elinden geleni yap," diye yalvarır.

Onu tekrar içime alırken kendimi tutmuyorum, her güçlü hareketimle kalçalarımı sallıyorum. Tilly çığlık atıyor, sesindeki ecstasy'den asla bıkmayacağım bir ses. Beni tekrar tekrar alıyor, her yeni itişte beni daha önce hiç kimsenin almadığı gibi alıyor.

"Siktir, cehennem kedisi," dişlerimi sıkarak söylüyorum, bu kadın beni o kadar çok uçuruyor ki, zar zor dayanabiliyorum.

"Caesar!"

O daha da sıkı sarılır ve dizlerim titrer.

Bu kadın benim sonum olacak. Onu bir kez elde etmek yetmeyecek.

"Siktir," diye bağırıyor Tilly. "Yapamıyorum... Dayanamıyorum."

"Benim için boşal, cehennem kedisi," diye yalvarıyorum. "Boşaldığını hissetmeme izin ver. Lanet sikimi sık."

Amı sıkılaşıyor ve parmakları çılgınca klitorisini okşarken, etrafımda patlıyor. Amı parçalanıyor, çılgınca kasılmalarla beni hiç hissetmediğim kadar sıkı sıkıyor, ama ona acımaya cesaret edemiyorum, itmeye devam ediyorum, parmaklarımı kıçına sokup çıkarıyorum.

"Oh, sik," diye bağırır.

Tilly orgazmını benim sikimde yaşar, hızla parçalara ayrılır ve doruğa ulaştığında ben de patlarım, sıcak spermlerimi onun tatlı amının derinliklerine fışkırtırım. Kendimi boşaltırım, tek bir damla bile kalmayana kadar, ve ancak o zaman o yorgun bir şekilde kanepenin üzerine yığılır.

Ağır nefeslerimizin sesi havayı doldururken, saçlarından ve kalçalarından tutan ellerimi bırakıyorum. Ayakta durmakta zorlanıyorum ve yanındaki kanepeye düşmekten başka çarem yok.

"Bacaklarım titriyor," diyor, yüzü hala yastığa gömülü. "Bunu sen istedin, değil mi?"

"Çok iyi biliyorsun ki öyle."

Dudaklarımın köşesi gülümser ve o da bana gülümser. "Susuzluğun sonunda giderildi mi?"

Tilly başını salladıktan sonra nihayet kendini kanepeye çekecek gücü buldu. Bana dönerek Zeph'in gömleğini yerine düzeltti. "Cumartesi gecesinden beri tam da bunu istiyordum."

"İkimiz de, cehennem kedisi."

Tilly dudaklarını sıkıca kapatıp Zephyr'in odasına çıkan merdivenlere doğru bakıyor. "Gitmek istemiyorum."

"Gitmelisin," dedim. "Oğlumla çıkmaya devam et. Eğlen. Birbirinize çok yakışıyorsunuz, sadece onun kalbini kırma, ödül olarak, bir dahaki sefere seni buraya getirdiğinde, seni daha da sert sikerim."

Tilly sırıttı. "Bunun ne kadar saçma geldiğini biliyorsun, değil mi?"

"İnan bana, bunu çok iyi anlıyorum," diyorum ona. "Tek bir şart var, cehennem kedisi."

"Sormaya cesaret edebilir miyim?"

"Bana aşık olmamalısın."

Gözleri büyür ve gözlerinde parlayan eğlence, bunu söylemekle aptallık ettiğimi gösterir. "Oh, bu konuda endişelenmene gerek yok, ama bu iki yönlü bir şey. Ben aşırı yapışkan birini aramıyorum.

Zeph dahil, yakın zamanda bana aşkını itiraf eden birini istemiyorum. Çünkü fark etmediysen, bana direnmek biraz zor."

"Bu sorun olmaz." "Sadece seks mi?" diye teyit etti. "Sadece bu olabilir."

Tilly bir an beni izledi, ne yapacağına karar verememiş gibi gözlerini kısarak. Ama bu durumda ikimiz de aynı durumdayız. "Yani anlaşma bu mu? İkimiz de ilgilenirken Zeph'le takılmaya devam edeceğim ve ben buradayken, ben ona karşı bir şey hissetmediğim sürece sen de onunla birlikte olacaksın?"

"Doğru."

"Ya Zeph'le yatmak istemediğime karar verirsem?" "Bu önemli değil," dedim.

"Eğer benim evimdeysen ve susadığında susuzluğunu gidermen gerekirse, ben senin için hazır olacağım." "Peki ya sana aşık olursam?"

Alaycı bir şekilde güldüm, bunun olma ihtimali o kadar imkansızdı ki, bu seçeneği düşünmenin bile anlamı yoktu. "Aşık olmayacağım."

"Ama yaparsan?" diye ısrar etti.

"O zaman sen çekip gidersin," diyorum. "Bu kadar basit."

"O kadar iyi seksten uzaklaşmanın *o kadar* basit olacağını sanmıyorum." "Söz ver bana, cehennem kedisi. Bana aşık olmayacağına yemin et."

Biraz daha dik oturur, gözlerimi dikip kalbinin üzerine haç işareti yapar. "Yemin ederim, ölürsem ölürüm," der, yüzünde küstah bir gülümsemeyle. "Ben, Tilly Bardot, vahşi küçük şeytan, Vixen'in seksi gümüş tilkisi, tek ve biricik Caesar Di Rozé'ye delicesine aşık olmayacağıma yemin ederim."

Şimdilik tatmin olmuş bir şekilde başımı sallıyorum, ama içimden bir ses, bana verdiği yeminin ağırlığını tam olarak anlamadığını söylüyor. Seks söz konusu olduğunda, duygular her zaman karmaşık hale gelir, bu yüzden Vixen'deki kadınlarla, birlikte çılgın bir gece geçirmekten başka bir şey paylaşmak istemeyen kadınlarla ilişki kuruyorum. Tilly... Bilemiyorum. Onu anlamak zor. Kayıtsızlık maskesi takıyor ve aşık olma fikrini kendinden emin bir şekilde reddetmesine rağmen, içinden gerçekte ne geçtiğini anlamak için henüz çok erken.

Kanepeden kalkıp mutfağa geri dönerek tezgahtan viskimi alıyorum. Böylesine güzel bir kadının yanında bulunduktan sonra sert bir içkiye ihtiyacım var. Dönüp bardağın kenarını dudaklarıma götürürken, Tilly'nin beni dikkatle izlediğini fark ediyorum.

Soru sorar gibi kaşlarımı kaldırdım.

"Bu arada, biz çıkmıyoruz," der, gözlerimdeki merakı okuyarak. "Zeph ve ben. Bunu daha önce konuştuk, biliyorum, ama biz daha bugün tanıştık. Aramızda sadece seks var. Ben çoğu ebeveynin oğullarıyla takılmasını isteyeceği türden bir kız değilim. Hatta çoğu beni onlardan uzak tutmaya çalışıyor."

"Sen pek de ahlaklı, uslu bir kız izlenimi vermiyorsun, değil mi?"

Kafasını sallar ve kanepeye yaslanarak, elini beline indirip bacaklarının arasına kaydırırken yavaşça bacaklarını açar. Bu açıdan, onun her bir lezzetli parçasını görebiliyorum, ama asıl dikkatimi çeken, tatlı amından yavaşça sızan spermim.

"İyi kızlar, babası onu sikip kremalı pasta haline getirirken, oğlu üst katta derin uykuda uyurken, bir erkeğin odasından gizlice çıkmazlar," diyor, sesini alçaltarak parmaklarıyla spermimi toplayıp içine geri itiyor. "Ama içimden bir ses, benim kötü olduğumda hoşuna gideceğini söylüyor."

Parmakları içeri girip çıkıyor ve ben, pembe yanaklarının kızardığını izliyorum. "Kötü olmak hoşuna gidiyor mu?" diye gürültüyle soruyorum, kalan viskimi bitirip
ve ona doğru büyük adımlarla ilerlerken, sikim yeniden canlanıyor.

"Bayılıyorum."

"O zaman ne kadar kötü olabileceğini göster bana."

7

CAESAR

Çarşamba sabahı ilk iş olarak Di Rozé Security'ye girerken, tek düşünebildiğim Tilly ile yaptığım anlaşma. Bir saat boyunca tatlı amcığıyla beni işkence ettikten sonra kanepeme yığıldığı andan beri aklımdan çıkmıyor.

İlk seferimizde kontrolü bana bırakmıştı, nasıl olacağını ben belirlemiştim, ki genelde benim için işler böyle yürür. Ama o kontrolü uzun süre elinden bırakmak istemedi. Beni baştan çıkarmasını, spermimi içine geri itmesini izledikten sonra, beni eline almıştı. İstediği her şeyi ona verdim ve dün gece tek istediği beni parçalanana kadar sikmekti. Ve lanet olsun, aynen öyle oldu.

Tilly Bardot bir erkeği dizlerinin üstüne çökertmeyi iyi bilir ve eğer kartlarımı doğru oynamazsam, o benim sonum olacak.

Anlaşmamız basit ve ikimiz de anlaşmaya sadık kaldığımız ve kurallara uyduğumuz sürece bunun neden işe yaramayacağını anlamıyorum. Bana göre, hem Zeph hem de Tilly istediklerini elde ediyor ve karşılığında ben Tilly'yi bana aşık olma riski olmadan istediğim kadar elde edebiliyorum.

Her erkek, Tilly gibi ateşli bir kadının kendisine aşık olması için şanslı sayılırdı. Ben de çok şanslı olurdum. O, herhangi bir erkeğe parası için koşuşturur, ona en iyi şekilde cehennemi yaşatır ve yine de daha fazlasını istemesini sağlardı. Ama benim için cinsel çekicilikten öteye geçemez.

Ben iyi bir adam değilim.

Karanlık bir geçmişim var, on yılın büyük bir kısmını parmaklıklar arkasında geçirdim ve Tilly akıllıysa, bana bağlanmadan önce kaçıp gider. Şu anki hayatım için çok çalışmak zorunda kaldım, ama bundan önce dünyam çok farklıydı.

Yeni doğmuş bir bebeği olan sadakatsiz bir karım vardı ve kendimi kontrol edemiyordum. Yirmili yaşların ortalarındaydım, o kontrolü kaybettiğimde ve karanlık beni yuttuğunda çok kibirli ve sahipleniciydim. Geri çekilebilirdim, karımın başka bir adamla birlikte olmasının kıskançlığıyla başa çıkabilirdim. Uzaklaşıp onun varlığını unutabilirdim, ama o adam evime girip yeni doğmuş oğlumu kendisininmiş gibi almaya çalıştığında, daha önce hiç hissetmediğim bir öfke sardı beni.

Birlikte yeni bir hayat kurmak, oğlumu benden almak için komplo kurmuşlardı ve benim bu saçmalığı kabul etmeyeceğimi anladıkları anda işler karıştı. Çoğu bulanık. O olayın üzerinden yirmi yıldan fazla zaman geçti, ama bu, anıların beni rahatsız etmesini engellemiyor.

Karım çocuğumu almaya çalışırken o benimle kavga etti ve o çaresizlik hissini asla unutamayacağım ve bir daha asla yaşanmaması için her şeyi yapacağım.

O an hayatımı belirledi.

Yeni erkek arkadaşı beni tutarken, uyuyan çocuğumu kucağına aldığını görmekten duyduğum panik ve o anda hissettiğim çılgınlık hissini asla unutmayacağım. Sanki başka bir adam olmuştum ve o yeni versiyonum bir saniyede tüm iyi yanlarımı silip süpürmüştü. Kendi evimde bir canavara dönüşmüştüm ve oğlumun elinden kayıp gittiğini görünce, savaş ya da kaç içgüdülerim devreye girdi.

O pisliğin oğlumu kaçırmasına izin veremezdim ve kontrolümü tamamen kaybettiğim anda, onun lanet boynunu kırdım.

Kontrolü kaybetmek bana her şeyimi mal oldu ve sonraki on yılımı parmaklıklar arkasında geçirdim. Bu olay, benim kim olduğumu tamamen değiştirdi. Karım, oğlumuzla kaçmayı planlamasına rağmen, doğal olarak velayetini aldı. Onu bir kez bile görmedim, kucağıma alamadım, bisiklet sürmeyi öğretemedim, doğum gününü kutlayamadım.

İşte bu tür şeyler, kırık bir adamı canavara dönüştüren şeydir.

Karanlık on yıl boyunca beni esir aldı ve ben soğuk bir insan oldum. Anlatılamaz şeyler yaptım ve hapisten çıkıp velayetinin bir kısmını almak için canımı dişime takarak savaşana kadar hayatımı yeniden kurmaya ve geçmişi geride bırakmaya başlayamadım.

Uzun bir yol kat ettim ama hala o karanlığın yüzeyin altında kaynadığını hissediyorum. Her gün, o kör öfke beni tekrar yutmakla tehdit ediyor ama sahip olduğum her şey için çok çalıştım, tekrar parmaklarımın arasından kayıp gitmesine izin veremem.

Eski karım dört yıl önce, Zephyr liseyi bitirirken eroinden aşırı dozda öldü. Onun hayatımızdan sonsuza dek çıktığına çok sevinmiştim, ama oğlumun bunu yaşamak zorunda kalmasına dayanamıyordum. Annesi ona çok kötü davranmıştı ve ben bir daha hayatımıza böyle bir pislik girmeyeceğine yemin etmiştim.

Ama Tilly Bardot... Lanet olsun.

Sadece seks olabilir. Ne daha fazlası, ne daha azı, çünkü bağlandığımda insanlar ölür. Çok sahipleniciyim, çok öngörülemezim. Kontrolün bende olması lazım ve bu kontrol sorgulanırsa nasıl tepki vereceğim belli olmaz. İçimdeki vahşi canavarı evcilleştirmek için çok uğraştım, ama iş o noktaya geldiğinde, bana güvenilmez. Yine de, bundan vazgeçmemin tek yolu, Zeph'in onunla daha fazlasını istediğine karar vermesi. İlişkileri, sevişmeyi seven iki yabancının ilişkisi olmaktan çıkıp daha fazlasına dönüşürse, saygıyla çekilirim ve o, sevdiği kadının içinde olmanın nasıl bir his olduğunu bildiğimi asla öğrenmez. Zephyr'in kalp meselelerinde ona engel olmak niyetinde değilim, ama umarım iş o noktaya gelmez, çünkü Tilly Bardot gibi bir kadından uzaklaşmak... Beni kesinlikle mahvederdi.

Siktir. Onu düşünmek bile pantolonumun içinde sikimi titretmeye yetiyor ve lobideki üç resepsiyonistimin yanından geçip asansöre doğru yürürken, sikim taş gibi sertleşiyor.

Lanet olsun. Ofis için harika bir görünüm.

Tilly ile birlikte olmanın aklımı başımdan alacağını biliyordum. Onun muhteşem olacağını biliyordum, ama ona dokunduğumda, her şeyin biteceğini sanmıştım. Onu sistemimden çıkarmak için onu becermem gerekiyordu, böylece hayatıma devam edebilirdim, ama o küçük tadın ardından, bunun yeterli olmadığı çok açık hale geldi.

İnsanlar etrafımda dolaşıyor, asansörün yanında bekleyenlere günaydın diyorlar ve ben de ellerimi dikkatlice sikimin önüne tutup, öfkeli ereksiyonumu saklamak için elimden geleni yapmaktan başka çarem yok.

"Günaydın patron," muhasebeden Phil, etrafta daha fazla insan toplanmaya başlarken hafifçe başını sallayarak diyor. "Dün gece maçı izledin mi?"

"Tabii ki," diye mırıldanıyorum, Phil'in bahsettiği maçtan tamamen farklı bir maçı kastederek. Benim izlediğim maç, 1,57 boyunda, hırçın tavırlı ve oğlum üst katta hiçbir şeyden habersiz uyurken, küçük şeytan onu hayatının en sert sikişinden sonra tamamen bitkin düşürürken, beni tanrıça gibi siktiği maçtı.

Sikim arzuyla kıpırdanıyor ve asansörün geldiğini belirten *zil* çalarken, acıyı dindirmek için çaresizce ellerimi kendime bastırıyorum. Kapılar açılıyor ve sanki ölümcül bir arzuyla ölmüyor gibi içeri giriyorum.

Bu boktan şey, kendimi kontrol edemeyen azgın bir ergen olduğumdan beri başıma gelmemişti ve şimdi lanet olası Tilly Bardot, beni lanet olası çalışanlarımla dolu bir asansörde kilitli bırakıyor. Lanet olsun, kırk sekiz yaşındayım. Bu bana olmamalı.

Ofisime çıkmam lazım. Hemen.

En üst kata basıp asansörün arkasına geçiyorum ve diğerlerinin binmesini izliyorum. Onlar binerken tek düşünebildiğim, vücudu benimkine değdiğinde yayılan tatlı kokusu, havada asılı kalan seks kokusu ve sanki beni asla bırakmayacakmış gibi sıkıca sarılan daracık amcığı.

Ve lanet olsun. Bu her şeyi daha da kötüleştirdi. Bununla başa çıkmalıyım.

HEMEN!

Sanki bütün dünya bu lanet asansöre biniyor ve Phil on dördüncü kata basmaya çalışırken, büyük parmakları kayıp on üçüncü ve on beşinci katlara basıyor. Garip bir şekilde gülüyor. "Bugün manzaralı yoldan gidiyoruz galiba."

Tilly'nin şirin küçük kasabasının içinden geçen manzaralı yolu kullanmak istiyorum... Hayır! Siktir! Kendime hakim olmalıyım. Neyim var benim? Bu kadın tek bir yudumla beni mahvetti.

Hayatım mahvoldu. Üç kel adamın arasında sıkışmış halde pantolonuma boşalacak mıyım?

Asansör her katta duruyor ve ben dişlerimi sıkıyorum. Burası tam bir deli evi. Neden herkes tam ben ofisime gitmeye çalışırken asansörü kullanmak zorunda? Sanki patlamama iki saniye kaldığını biliyorlar ve bu gösteriyi izlemek için burada olmak istiyorlar. Sanırım

hak ettiğimi düşünüyorum. Bu muhteşem ofisi inşa ederken kendi özel asansörümü yaptırma seçeneğim vardı, ama ulaşılmaz patronlardan biri gibi görünmek istemedim, bu yüzden bu fikirden vazgeçtim. Ama şu anda, hiç bu kadar pişman olmamıştım.

Di Rozé Security, on yıldan biraz fazla bir süre önce kuruldu. Başlangıçta küçük bir ofiste tek başıma siber güvenlik alanında çalışıyordum, ancak son on yılda şirketimiz milyar dolarlık bir kuruma dönüştü ve ev güvenliğinden derin siber güvenlik ve korumaya kadar her türlü özel ve ticari güvenlik hizmetini sunar hale geldi. Di Rozé artık herkesin bildiği bir isim haline geldi ve bu girişimin geldiği noktadan daha fazla gurur duyamazdım. İhtiyacınız olabilecek her şeyi sunuyoruz ve bununla birlikte, beş yüzden fazla çalışanı olan inanılmaz bir ekip kurdum. İşlerim gelişip büyümeye devam ederken, hayatımın diğer birçok yönü geri plana atılmak zorunda kaldı. Ve şu anda, pantolonumun önünü şişiren bu şiddetli ereksiyonla, bunu her zamankinden daha fazla hissediyorum.

Onuncu katta duruyoruz, sonra on ikinci ve on üçüncü katlarda da duruyoruz ve Phil on dördüncü kata çıktığında, soğuk terler döküyorum.

Zar zor dayanabiliyorum.

Nasıl olur da yirmi küsur yaşında bir kadının beni bu kadar etkilemesine izin verebilirim? Tanrım, o akıllı ağzı. Çok esprili, çok kendinden emin, ama böyle devam ederse, o ağzına ne yapacağını gösteririm. Ne kadar iyi olacağını hayal bile edemiyorum. O büyük yeşil gözleri bana bakarken, daha fazlasını isteyen bir şekilde dilini benim aletimin üzerinde gezdirirken. Tanrım, o kadar iyi olurdu ki. Ve ağzını benim üzerime kapattığında... LANET OLSUN!

Gözlerim geriye doğru yuvarlandı ve kontrolümü biraz olsun sağlamak için nefes vererek nefes aldım. Ama başaramadım. Çok geç olmuştu.

Sadece iki kat kaldı.

"Her şey yolunda mı, Bay Di Rozé?" diye bir ses asansörün diğer tarafından geliyor. "Yaramışsınız...

Yüzüme zorla bir gülümseme takınarak asansörün diğer tarafına bakıyorum ve CFO'mun kişisel asistanı Sarah'yı görüyorum, benimle doğrudan konuşmuş olmanın düşüncesiyle neredeyse titriyor. "Evet, Sarah. İyiyim, teşekkürler."

Gözleri neredeyse yerinden fırlayacak. "Oh, lanet olsun. Adımı biliyor," diye mırıldanıyor, sonra ağzı açık kalıyor ve bunu yüksek sesle söylediğini fark ediyor. "Ahhh, lanet olsun. Çok utanç verici. Biz, şey..."

"Olmamış gibi davranabilir miyiz?"

"Evet, lütfen," diye neredeyse ciyakladı.

Neredeyse gülüyordum. Vixen'da böyle kadınlar var. Yirmili yaşlarının başında, genellikle itaatkar bir rol oynayan güzel, genç kadınlar. Utangaçlar ve istediklerini isteme cesaretleri yok. Ben zaman zaman itaatkar kadınlardan hoşlandığım bilinir, ama ben ellerini kirletmekten korkmayan, istediklerini talep eden ve iki eliyle alan kadınları tercih ederim. Tilly gibi bir kadın.

Başımı sallıyorum ve asansör en üst kata ulaştığında Sarah hızla dışarı çıkıyor, sağa dönüp koridorda kaybolana kadar neredeyse koşarak uzaklaşıyor. Sonra pantolonumun içinde acı veren bir şekilde sertleşen penisimle asansörden çıkıp sola dönerek bu tarafta bulunan, üzerinde adımın yazılı tek kapıya yöneliyorum. CEO, CAESAR DI ROZÉ.

"Günaydın, Caesar," sekreterim Margaret, yanından hızla geçerken diyor. "Kahven masanızda ve Ellis dosyası hazır, incelenmeye hazır. Getireyim mi?"

"On dakika ver," diyorum ona.

Margaret başını sallar ve hemen işine döner. Ofisime girip kapıyı kapatıp, çıkma zamanı gelene kadar dış dünyayı unutmam alışılmadık bir şey değildir ve çoğu zaman Margaret beni yalnız bırakır. Başından beri benimle birlikte ve kariyerimin bu noktasında, o benim sağ kolum gibidir. O olmasa yemek yemeyi bile unuturdum.

Ofisime koşar adım giriyorum, kapıyı kapatıp kilitliyorum ve kıçım masamın yumuşak minderine değmeden, sikim çoktan elimde.

Nefesimi veriyorum, rahatlama göğsümde bir kamyonun tuğla duvara çarpması gibi bir etki yaratıyor. Sandalyeye yaslanıyorum, sikimi daha sıkı kavrıyorum ve gözlerimi kapatıyorum, elim yukarı aşağı kayarken Tilly'yi bacaklarımın arasında hayal ediyorum, küçük elleri beni okşarken ağzını sikimin ucuna kapatıyor ve beni emiyor.

Siktir, o çok küçük bir baştan çıkarıcı olurdu, beni ucuna kadar çalıştırır, sonra durup şeytani bir gülümsemeyle bana bakardı. O da bundan zevk alırdı. Tanrım, o her şeyim olurdu.

Neredeyse anında boşalıyorum, Margaret'i uyandırmamak için sessiz kalmaya çalışırken çenemi sıkıp elimde sıcak sperm fışkırtıyorum. Sonra elimde spermle ve nefes nefese otururken, tek yapabildiğim pencereden aşağıdaki güzel şehir manzarasına bakıp Tilly Bardot'un kafamı nasıl bu hale getirdiğini düşünmek.

Kendimi temizledikten ve bu lanet ofisi hak ettiğimi göstermeye çalıştıktan sonra, işe koyuluyorum, Ellis dosyasını gözden geçirip Margaret'in imzalamamı istediği listeleri hızla gözden geçiriyorum.

Öğle yemeği vaktine az kala, ev güvenlik sistemimden evimde hareket olduğu uyarısı geliyor ve kaşlarımı çatarken, çıkarken alarmı yanlışlıkla kurmuş olmalıyım diye fark ediyorum. Zeph çoğu gece evde uyumaz. Genelde başka birinin yatağında yatıyor ve ben evden çıkarken alarmı kurmak alışkanlık haline geldi.

Sisteme giriş yapıp, emin olmak için ev güvenlik kamerasını açtım ve tabii ki Tilly ve Zeph mutfağımda rahatça oturuyorlardı. Zeph domuz gibi yiyordu, ama buna şaşırmadım. Tilly onu epey hırladıktan sonra akşam yemeğini atlamak acemi bir hataydı. Zavallı çocuk açlıktan ölmüş olmalı.

Yalan söylemeyeceğim, dün gece onunla işim bittikten ve Zeph'in yatağına geri dönmesini izledikten sonra, içimde bir şey ters gitti. O, güneş yatak odamın penceresinden görünene kadar her saatimi onun içinde geçireceğim yatağıma aitti. Ama bu lanet olası anlaşmayı yapan bendim. Bunun sadece seksten ibaret olduğuna dair yemin ettiren bendim. O benim yatağıma ait değil ve kesinlikle kafamın içinde böyle hapsolmuş halde de olmamalı.

Zeph'i kıskanmamam gerekirdi. Bütün gece güzel bir kadının kollarında olduğunu bilmekten mutlu olmam gerekirdi, ama onun kollarında olmak için neler vermezdim.

İyi haber şu ki, Zeph ona yakın zamanda aşık olmayacak. Onu aşık olduğu kadınlarla gördüm. Aşık bir köpek yavrusu gibi. O çocuk için canımı veririm, ama bu onun en iyi zamanlarında bile lanet olası bir aptal olduğunu düşünemeyeceğim anlamına gelmez. Bir kadını kovalarken, resmen utanç verici. Onlara surat asması ve istedikleri her şeye utanmadan boyun eğmesi, onun benim DNA'mı taşıdığını kabul etmek utanç verici. Bu saçmalığı benden öğrenmediğine eminim. Ama Tilly'ye karşı öyle değil. Kendisi gibi davranıyor ve onun olağanüstü avantajları olan bir arkadaştan başka bir şey olmadığını açıkça belli ediyor. Ama bu, durumun değişmeyeceği anlamına gelmez.

Zeph mutfağımı talan etmeye devam ederken, Tilly'nin ona yaklaşmasını izliyorum. Açıkça flört ediyorlar ve Zeph, tam bir enayi gibi bu oyuna kanıyor. Parmağım fareye uzanıp ekranın üst köşesindeki küçük ses düğmesine tıklamak için kaşınıyor, ama ahlak anlayışım tartışılabilir olsa da, oğlum söz konusu olduğunda aşmayacağım bazı sınırlar var.

Tilly daha da yaklaşıyor, parmakları Zeph'in çıplak göğsünde dans ediyor, sonra durup Zeph'in saatine bakıyor. Gözleri fal taşı gibi açılıyor ve hemen mutfaktan çıkıp evin içinde koşuşturmaya başlıyor, eşyalarını topluyor.

Panik içinde, belli ki bir yere geç kalmış ve mutfağa geri döndüğünde Zeph'in ona Range Rover'ının anahtarlarını attığını inanamadan izliyorum. "Lanet olası çocuk," diye mırıldanıyorum, başımı sallayarak. Kadınları tükettiği gibi arabaları da tükettiğine şaşmamalı. Onu eve bırakmayı teklif edebilirdi, lanet olası arabayı öylece vermek yerine. Sağduyu nerede? Gerçi Tilly söz konusu olduğunda endişelenecek bir şey yok sanırım. Arabasını geri verecektir, ama bu bir sonraki kızın da öyle yapacağı anlamına gelmez.

Tilly hemen gider ve evde sadece Zeph kalır. Güvenlik kamerasından çıkıp işime geri dönerken, Tilly Bardot'u sistemimden çıkarmak sandığım kadar kolay olmayacağını fark ederim.

Tilly'yi düşünerek geçirdiğim bir günün ardından eve döndüğümde, ön kapıdan içeri girdiğimde Zephyr ve arkadaşı Jordan'ı, çarşamba gecesi yapacak daha iyi bir şeyleri yokmuş gibi kanepemde uzanmış buldum.

İkisi de geldiğimi fark edip başlarını kaldırıyor, anlaşılmaz bir şey mırıldanıyor ve hemen dikkatlerini tekrar televizyona çeviriyor.

Gözlerimi devirip onların yanından geçerek mutfağa gidip eşyalarımı bırakıyorum. Çocukların bütün öğleden sonra televizyona bakmaktan başka bir şey yaptıklarını sanmıyorum, ama en azından dışarıdan yemek sipariş etmiş olmalarına seviniyorum.

Kendime bir şeyler yiyorum ve tezgaha yaslanıp bir dakika Jordan'ı izliyorum. O her zaman garip bir çocuktu, ama çocuklar benim hatırlayabildiğimden beri en iyi arkadaşlar. Zeph'in babası

, bu yüzden doğal olarak çoğu çocuk ondan uzak dururdu, ama Jordan öyle değildi. Bu durum onu garip bir şekilde meraklandırıyordu.

Diğer çocuklar eve gelmelerine izin verilmiyordu ve ben buna saygı duyuyordum. Dürüst olmak gerekirse, durum tersine olsaydı, ben de bir ebeveyn olarak aynı kararı verirdim. Ama hapisten çıktıktan sonra, Zeph'in umursamayan tek arkadaşı Jordan'dı. Ya öyle ya da ailesi neler olup bittiğinden haberi yoktu. Buna şaşırmazdım. Annesini hiç tanımadım, ama babası işine o kadar dalmış ki, oğlunun ne haltlar karıştırdığını bilmiyordu.

Jordan'ın tuhaf davranışlarına her zaman göz yummuşumdur, çünkü sonuçta o, Zeph'in her zaman çok iyi bir arkadaşı olmuştur. Bu, onu gözlemlemek tuhaf bir şekilde ilginç bulmadığım anlamına gelmez, ancak nedenini bir türlü anlayamadım. Ne olduğunu bilmiyorum. Belki de Zeph'e bakışında, sanki onu idolüymüş gibi. Belki de tavırlarında. Her halükarda, zararsız biri ve Zeph'in iyi arkadaşı olmaya devam ettiği sürece, umurumda da değil.

Yemeğimi hızlıca yedikten sonra, barıma gidip bir bardak viski doldurup oturma odasına geçiyorum. "Arabana garajda göremedim," diyorum, oturma odasındaki çocukların yanına gidip televizyona bakarak bir tür video oyunu oynadıklarını görüyorum.

Zeph'in yüzü soldu ve ben gülümsemeyi zor tuttum. "Oh, uhhhh. Tamirde, detaylı temizlik yapıyorlar," dedi, ekrana aşırı dikkatle bakarak. "Yarın geri alacağım."

"Oh, tamam," dedim, bardağı dudaklarıma götürüp viskinin boğazımdan akarken tatlı yanmasını tadarak. "Yarın o tarafa gideceğim. Senin için alırım."

Zeph'in başı lanet olası bir bobblehead bebek gibi bana doğru dönüyor, gözleri fal taşı gibi açılmış. "Oh, ummm... Gerek yok. Kapıdan kapıya servis ayarladım. Hazır olunca bırakacaklar."

"Sorun ne, Zeph? Biraz gergin görünüyorsun."

Bir anlığına bakışlarımı yakaladı, sanki küçük yalanının işe yarayıp yaramadığını anlamaya çalışır gibi gözlerini kısarak, işe yaradığını düşünerek omuz silkti ve bakışlarını tekrar televizyona çevirdi. "Yok, yok, ben iyiyim."

Yüzümde bir sırıtış belirir. Oğlumla dalga geçmekten daha çok sevdiğim bir şey yoktur. "Tamam, güzel. Öyleyse, arabanla ilgili bana söylemek istediğin hiçbir şey yok mu?"

Bakışları tekrar bana döner, bakışlarında derin bir merak vardır. "Siktir," der, derin bir nefes alır. "Biliyorsun, değil mi?"

"Tabii ki biliyorum. Oğlum, daha yeni tanıştığı bir kadına arabasını verip, kim bilir ne yapmaya gidiyor, ve benim öğrenmeyeceğimi sanıyor," dedim. "Tanrım, Zeph. O araba, senin bilmediğin bir hurdalıkta olabilir." "Geç kalmıştı," dedi, sanki bu, Range Rover'ının anahtarlarını vermek için iyi bir nedenmiş gibi. "Ne yapmam gerekiyordu?" "Bilmem. Onu götür!"

Zeph gözlerini devirirken Jordan gülüyor. "Onunla tanıştın. Bana suç dehası gibi gelmedi. Ayrıca kampüse yakın oturuyor. Yarın alırım. Gerçekten önemli bir şey değil."

Nefes veriyorum. Bu oğlum, çoğu zaman gözünün önündeki şeyleri fark etmez. "Arabanın onda güvende olacağına eminim. Demek istediğim o değil," diyorum ona. "Demek istediğim, yeni tanıştığın insanlara anahtarlarını vermemelisin. Bu dikkatsizlik."

Jordan kıkırdar ve Zeph'e bakar. "Ahhh, kadınlar için yaptığımız şeyler."

Gözlerimi deviriyorum ama açıkçası çocuğun haklı bir noktaya değindiğini düşünüyorum. En sert erkeklerin bile bir kadının en ufak bir dokunuşuyla eridiğini görmüşlüğüm var. Lanet olsun, daha dün gece oğlumun kız arkadaşıyla yattım.

"Gecen nasıl geçti?" diye soruyorum. "Bu Tilly, gelecekteki Bayan Di Rozé mi?"

Zeph yine yüzü bembeyaz oldu. "Ne diyorsun sen? Sakin ol. Onunla daha dün tanıştım," dedi. "Ama hayır. Biz sadece arkadaşız. O da bizimkilerden biri gibi."

"Yani erkeklerle yatmayı seviyor musun?" "Ne? Hayır. Siktir."

Kendi kendime gülüyorum. İşimi çok kolaylaştırıyor. "Onu davet etmelisin," diyorum, sözler ağzımdan çıkmadan önce durduramıyorum. "Zavallı kıza yemek ikram ettim, sen ise onu bütün gece odanda kilitli tuttun. Bizim kaba olduğumuzu düşünmesini istemezsin."

"Ne zamandan beri iyi bir ev sahibi olmayı önemsiyorsun?"

"Umurumda değil. Ama sözümü tutan bir adam olmak umurumda."

"Peki," diyor Zeph, derin bir nefes vererek. "Tilly ile bir gece daha geçirebilirim."

Jordan alaycı bir şekilde gülerek, bakışlarını bana çevirir, kaşlarını çatarak. "Dur bakalım. Beni hiç akşam yemeğine davet etmedin ki."

"Çünkü mutfağımdaki her şeye zaten kendin yardım ediyorsun," diye hatırlatıyorum ona. "Ayrıca, sen bütün gece boyunca tekrar tekrar dinlemekten zevk aldığım güzel kadın değilsin."

"Ah, lanet olsun," diyor Zeph, utanmış gibi davranma cüretini göstererek. "Duydun mu?"

Viski bardağımı bitirirken oğluma bakıyorum. "Kızla kanepemde seviştin. Sonra merdivenlerde, yatak odanın dışındaki duvarda, sonra da çalışma odasında. Gizli saklı yapmak istiyorsan odana girip kapıyı kilitlemeliydin. Ayrıca ikiniz de sevişirken pek sessiz sayılmazsınız."

Jordan gülüyor, Zeph ise yüzünü buruşturuyor. "Benim hatam."

"Aynen öyle. Şimdi o kızı buraya çağır ve bu sefer lanet olası bir beyefendi gibi davran."

8

TILLY

Üç gündür bana bakan psikoloji ödevine konsantre olmaya çalışırken, yatak odamdaki ışık sanki yeraltı dünyasından çağırılıyormuş gibi titriyor. İşe yaramıyor, kelimeler çok zor, özellikle de tek düşünebildiğim şey, salı gecesi beni kanepede çiğ çiğ alan bir adamken, o kanepede birkaç saat önce onun oğlu da beni sikmişti.

Bana ne oluyor böyle? Kim aynı gece babasıyla ve oğluyla yatabilir ki? Kim hiç tanımadığı bir erkeğin kendini çıplak bırakmasına izin verir? Ama lanet olsun. Buna değdi. Caesar'ın beni sikişi. Lanet olsun. Bana dokunuşu, gözlerinin vücudumda dolaşışı, sanki gördüğü en lezzetli kadınmışım gibi. İnanılmazdı. Hiç bu kadar canlı hissetmemiştim ve içimdeki o ihtiyaç sonunda tatmin olmasına rağmen, daha fazlasını istemeden edemiyorum.

Bu tehlikeli bir alan.

Zephyr eğlenceli. Hiç durmadan devam eden küçük bir enerji topu gibi. Onu durdurmak imkansız. İşini yapıyor ve üstelik

inanılmaz derecede tatlı. Komik ve çekici, ve lanet olsun, babası gibi çok seksi. Ama Caesar. Onda daha fazlası var.

O sofistike ve ham. Sanki hayatında çok ağır şeyler yaşamış ve saçmalıklara ayıracak zamanı yokmuş gibi. Ne istediğini biliyor ve sonuçları ne olursa olsun peşinden gidiyor, sevişirken ise tam bir aygır gibi. Bana Zephyr'in hayal bile edemeyeceği şeyler hissettiriyor, ama sanırım bu yaş ve tecrübeyle gelen bir şey. Bir gün Zeph tıpkı babası gibi olacak, sadece iyi bir şarap gibi olgunlaşmak için zamana ihtiyacı var. Bir gün birini çok mutlu edecek, ama o kişi ben olmayacağım. Yine de o zaman gelene kadar ona eşlik etmekten çekinmem, özellikle de bu sayede babasına ulaşabileceksem.

Siktir. Ben bir fahişe miyim? Evet, sanırım öyleyim. Öyle olmak zorundayım, değil mi? Kendime tam olarak sürtük de diyemem. Bu biraz sert kaçar, ama kesinlikle fahişelik sınırlarına girdim ve dürüst olmak gerekirse, bundan rahatsız da değilim. Umarım Zeph de kaçınılmaz olarak öğrendiğinde kızmaz. Kızacak bir tip gibi gelmiyor bana. Egosu incinebilir ama bence bunu kaldırabilir.

Kilit sesini duyunca, yatağımın kenarına eğilip dairemizin ön kapısını görebilecek bir pozisyona geçtim ve Chloe'nin içeri girdiğini görünce, sözsüz denememi hemen bıraktım.

"Vay, bu benim küçük, osuran en iyi arkadaşım değil mi?" derim, yataktan zıplayarak küçük oturma odamıza uçarım. "Neredeydin?"

Çantasını ve dizüstü bilgisayarını kanepeye atıp ceketini çıkarırken kaşlarını çatıyor. "Öncelikle, popo osurmaktan bahsetmiyoruz. Bu kesinlikle yasak. İkincisi, sen neden bahsediyorsun? Dersteydim. Programımı benden daha iyi biliyorsun."

"Hayır, dün geceyi kastediyorum," diye açıklıyorum. "Burada uyumadın."

"Evet, uyudum," diye mırıldanarak bana yaklaşıp elini alnıma koydu. "Ne oldu sana? İyi misin? Dün gece buradaydım. Akşam yemeğinden sonra saat dokuzda ailemle birlikte geldim ve sana el salladım, ama sen telefonunda izlediğin şeye o kadar dalmıştın ki, bana bakmadın bile. Duşumu alana kadar sen kanepede bayılmıştın, göğüslerinin üzerinde bir köfte sandviçi kayıyordu."

En yakın arkadaşıma bakıyorum, gözlerimi kısarak. "Yalan söylüyorsun."

"Oh, inan bana, keşke yalan söylüyor olsaydım," diye gülerek mutfağa girip ikimizin de boş olduğunu bildiğimiz buzdolabını karıştırmaya başlıyor. "Ama

hayır. Ve sana hatırlatayım, rastgele erkeklerle yatmaya giden sensin. Ben öyle şeyler yapmam."

"Haklısın."

"Hazır laf açılmışken, salı gecesi ortadan kaybolduğunu bir an bile unutmadım. Nereye gitmiştin?"

Yanaklarım kızarır ve Chloe bunu kaçırmaz. "Vay canına. Anlat. Psikoloji dersinde tanıştığın adam mı? Tuvalette seni beceren adam mı?"

Başımı sallayıp dudaklarımı sıkıca kapatıyorum, sanki patlamak üzereymişim gibi hissediyorum. "Uh-huh."

"Olamaz. Ne oldu?"

“Tanrım. Beni fahişe sanacaksın.”

Chloe güldü. "Bu, benim sana karşı hissettiklerimden ne farkı var ki?"

Gözlerimi devirip kanepeden yastığı kaparak onun güzel yüzüne fırlattım, sonra kanepeye uzanıp bacaklarımı çaprazlayarak hayatımın hikâyesini dinlemeye hazırlandım. "Tamam, psikoloji dersimdeki çocuk Zephyr."

"Ooh, 'Fly on my Zephyr' gibi mi?" diye soruyor, şarkının melodisini mırıldanarak küçük dairemizde koşturup karşımdaki kanepeye oturuyor, az önce ona attığım yastık göğsüne yapışıyor.

Gülerek, "Hayır, ama ben de aynı soruyu sordum. Anlaşılan Yunan mitolojisinden bir şey. Google'da aradım, sanırım Batı Rüzgarı Tanrısı ile bir ilgisi var, ama bu adama çok yakışıyor çünkü adam tanrı gibi sevişiyor. Yani, lanet olsun! Silver Fox'un Vixen'de bıraktığı kaşıntıyı en çok o giderdi."

"Oh, lanet olsun. Sanırım bu bir erkeğin alabileceği en büyük övgü."

"Şey... Buna sonra gelirim."

"Ha?"

Gülmeden edemiyorum. "Ah, kızım. Salı gecemin nasıl bittiğinin daha başlangıcındayız bile."

"Anlat bana," diye nefes nefese, gözleri her sözüme kapılmış bir şekilde.

"Tamam, öyleyse. Batı Rüzgârının Yunan Tanrısı, kızlar tuvaletinde beni duvara yapıştırdıktan sonra beni evine davet etti ve ilk başta biraz tereddüt ettim. Aramızda bir şey olabileceğini düşünmesini istemedim. Benim için sadece seksti, ama o gerçekten havalı görünüyordu ve

aynı frekanzdaydık, bu yüzden onun evine gittim ve ne olduğuna inanamayacaksın."

"Ne?"

"Babası eve geldi ve o, Vixen'deki gümüş tilkiydi." Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Yok canım."

"Uh-huh," dedim, onun ses tonunu taklit ederek. "Çılgıncaydı. İçeri girdi ve ben şaşkına döndüm. Beni hemen tanıdı, ama oğluyla birlikte olduğum için hiçbir şey söylemedi. Neyse, ben Zeph'i kanepede sikiyordum ve Bay Gümüş Tilki sanki biz sevişmiyormuşuz gibi içeri girdi ve oğlu hiçbir şeyden habersizken bana dokundu."

"NE?" Chloe kanepeden fırladı ve hemen kahve masasının önünde bir aşağı bir yukarı yürümeye başladı, gözleri benim gözlerime kilitli. "Sen —

"Oh evet! Çok büyük. Hiç bu kadar sert boşalmamıştım."

Yanakları kıpkırmızı olur ve yüzünü sallayarak sıcağı hafifletmeye çalışır. "Ne oluyor lan?"

"Bana mı söylüyorsun?" dedim. "O adamda bir şey var. Bu arada adı Caesar. Yunan tanrıları gibi! İkisi de
... vay canına."

"Dur. Sezar Yunan tanrısı değildi sanırım. O Roma İmparatorluğu'ndan bir adam."

"Oh."

"Antik tarih hakkında bir şey biliyor musun?"

Kafamı sallayıp gülüyorum. "Babam Sezar'ın tanrı gibi seviştiğini biliyorum, hepsi bu kadar."

"Tamam. Kahretsin," diyor. "Baştan al. Zephyr'le kanepedeydin ve Caesar geldi ve seni bitirdi, ama sonra ne oldu?"

Gülümserim. "Tabii ki Sezar'la olan o küçük karşılaşma beni tahrik etti ve sonra Zeph ve ben evin her köşesinde ve her yüzeyinde sikiştik ve Zeph yorgunluktan bayılana kadar..."

"Kendine engel olamadın," Chloe gülerek sözümü kesti. "Sen gerçekten dev bir fahişesin."

Ben de onunla birlikte gülüyorum. "Zephyr harika. Sevişmeyi biliyor, ama Silver Fox'u kafamdan atamadım. Zeph bana her dokunduğunda, onun yerine babasının bana dokunacağını düşünüyordum ve Zeph'in yatağında kalmam gerektiğini biliyordum, ama o sızdıktan sonra

aşağıya inip oturma odasında babam Caesar'ı bulmuş olabilirdim."

"Aman Tanrım, Tilly."

Yatak odamdan telefonumun tekrar tekrar çaldığını duyunca yüzümde aptalca bir gülümseme beliriyor. "Kızım. İnanılmazdı," diyorum, kanepeden kalkıp küçük oturma odasından geçerek.

"Thunder slut," diye şarkı

söylüyor. "Aynen öyle."

Odama koşarak girip, yatağımın üstünden telefonumu alıp bildirimlerime bakıyorum ve sosyal medya hesabımda "The Vag Destroyer" adlı bir adamdan bir sürü mesaj buluyorum, ama Chloe'ye çılgın gecemi anlatmam gerektiği için hemen görmezden geliyorum.

"Ee, şimdi ne olacak?" Chloe, oturma odasına geri döndüğümde sordu. "Bir gecede hem babayla hem de oğulla akıllara durgunluk veren bir seks yaptın ve olanları unutacak mısın?"

Tedirgin oldum. "Ben, şey... Bak, işte burada işler bulanıklaşıyor."

"Kızım, o adamın babası seni 25 santim derinlikte siktiği anda gri alana girdin."

Gülüyorum. Haksız değil. Orada kesinlikle bir sınır aşılmıştı, ama Zeph'in bunu öğrenmesi gerekmeyecekti. "Zeph harika biri. Onu gerçekten seviyorum, ama çılgın, vahşi bir arkadaş ve seks partnerinden öteye geçemez, ama babası... Ona geri dönmem *gerek*."

Chloe başını sallar. "Bunun nasıl yürüyeceğini anlamıyorum. Tehlikeli bir oyun gibi görünüyor."

"Biliyorum, ama Caesar, gelmek istediğim sürece bana tam olarak istediğimi vereceğini söyledi. Tek bir kural var."

"Tek bir kural mı?" diye alaycı bir şekilde sorar. "Oğlunu siktiğin için endişelenmediğini varsayıyorum."

Gülüyorum. "Hiç de değil," diyorum. "Kuralı, ona aşık olmamam. Bana yemin ettirdi."

"Oh, kutsal bir yemin gibi mi?" diye alay etti. "Ciddi geliyor, ama dürüst olmak gerekirse, bahsettiğimiz sen. Senin bağlanma yeteneğin olduğunu sanmıyorum."

"Şey, çünkü kimse beni Sezar'ın yaptığı gibi beceremedi, ama haklısın," diyorum. "Ben bağlanacak tip değilim. Yakın zamanda kimsenin babasına aşık olmayacağım. Ama vücuduna aşık olabilirim."

Chloe gülerek başını sinirle sallar. "Peki, bu Zephyr için ne anlama geliyor? Onunla çıkmaya devam edecek misin?"

"Ben, şey... Bilmiyorum. Caesar, oğlunu da siktiğim için umursamıyor gibi. Hatta teşvik bile ediyor. Sanki kirli bir sır gibi. Bu kötü bir şey mi? Zeph'i istiyorum, ama babasını da istiyorum."

"Eh, bu hiç de berbat bir şey değil."

Gözlerimi devirdim ve kanepeye geri uzandım, telefonumu alıp bildirimlere baktım. Vag Destroyer bana birkaç mesaj bırakmıştı ve dürüst olmak gerekirse, hepsi berbat mesajlardı.

Hafta sonu talihsiz canlı ağda performansımdan bu yana, tekrarını bekleyen yeni takipçilerim oldukça arttı, ama tipik trollemeler dışında çok endişelenmeme gerek olmadı. Ama bu adam çok ısrarcı.

"Şuna bak," dedim ve telefonumu Chloe'ye çevirerek Vag Destroyer'ın gönderilerimin altına bıraktığı yorumları gösterdim.

"İğrenç," diyor ve birkaçını yüksek sesle okuyor. "Yaratıcı bile değiller. *Seni sikik fahişe*. *Pis küçük sürtük*. Vay canına," diye devam ediyor ve biraz daha aşağı kaydırıyor. "Bu... çılgın."

Kaşlarım çatılır ve telefonuma bakarak neyi kastettiğini görmek için tekrar bakarım. "İğrenç," derim, okuduktan sonra. *"Bu orospuyu bağlayıp, kanayana kadar o güzel amcığını sikerdim*."

"İğrenç. Erkekler neden böyle olmak zorunda?" Chloe tiksinti dolu bir sesle mırıldanır.

Alaycı bir şekilde güldüm. "Vag Destroyer'ın aslında tek bir vajinayı bile mahvetmediğine garanti veririm."

"Öyle konuşuyorsa yok. *Yirmi dakika sol tarafını ovuşturup sonra boşaldın mı diye soran* tiplere benziyor."

Gülmekten kendimi alamıyorum ve tüm fotoğraflarımdan onun yorumlarını silerken telefonum çalıyor. Zephyr'in numarasının ne zaman rehberime eklendiğini hiç bilmediğim için aşağıya bakıyorum.

Aptalca bir gülümseme dudaklarıma yayılır ve telefonu kabul edip kulağıma götürürüm. "Numaranı istediğimi hatırlamıyorum, telefonuma kaydettiğimi hiç hatırlamıyorum," derim selam olarak.

"Bu modern zamanların mucizesi," diyor Zeph, yakalandığı için hiç utanmadan. "Ne yapıyorsun? Gelip durmak ister misin? Bu sefer seni gerçekten besleyebilirim."

"Hadi canım, kim bilebilirdi senin düzgün bir insan gibi davranabileceğini? Yemek mi pişireceksin yoksa eline bir avuç yemek alıp mağara adamı gibi bana fırlatacak mısın?"

Zephyr güler. "Ben neandertal değilim. Yemek yapabilirim."

"Ben de tek istediğin beni yere atıp vahşi gibi becermek olduğunu sanmıştım."

"Yanlış anlama, bebeğim. Onu da yapmayı çok istiyorum. Ama fazla heyecanlanma, yemek yapabilirim dedim diye yapacağım anlamına gelmez. Sen ve ben, o flört saçmalıklarını yapmıyoruz, unuttun mu? Sipariş vereceğim. Ya da babam gerçekten isterse o yapabilir."

Bakışlarım Chloe'ye kayıyor. "Baban da orada olacak, ha?" diyorum, onu bu kadar çabuk göreceğimi düşününce dudaklarıma bir gülümseme yayılıyor. "Onun iyi olduğunu biliyorsun, değil mi? Biraz Di Rozé sandviçi yemekten hoşlanırım."

"Beni zorlama, Tilly. Böyle konuşmaya devam edersen, o tavrını ağzından alacağım."

"Karşı koymayacağım."

"Lanet olsun. Sen ve ben, bu işin sonu kötü olacak."

"Hey, ben karışıklığı severim. Sevmediğim şey bağlanmak. Sen bana karşı bir şey hissetmediğin sürece, istediğin zaman dizlerimin üzerine çökmekten mutluluk duyarım."

"Siktir," diye inler. "O ağzı sikmem lazım. Yirmi dakikaya orada ol."

"Evet, efendim."

Zephyr telefonu kapatır ve ben kanepeden hemen kalkarım. "Görünüşe göre yine çılgın bir gece geçireceğim," derim Chloe'ye, odama koşarak girip giyecek bir şeyler ararım.

"İşler çirkinleşecek," diye bağırıyor arkamdan. "Bu işin sonu iyi olmayacak."

"Biliyorum," diyorum, yakalanma riskinden gizlice heyecanlanarak. Tehlikeli, ama vahşi bir oyundan daha çok sevdiğim bir şey yok. "Buna güveniyorum."

Üzerimde "*Ben zor biriyim"* yazan bir tişört buluyorum*, ama bu kıç da öyle*, ve Caesar'ın muhtemelen bu konuda bir şey söyleyeceğini bilerek tişörtü başımdan geçiriyorum. Zeph de muhtemelen söyleyecektir. Sonuçta, ben zor biriyim, ama kıçım kesinlikle değil. Ne diyebilirim ki? Yanıltıcı tişörtlere bayılıyorum.

Hazırlanmayı bitirdikten sonra, Zephyr'in Range Rover anahtarlarını ve telefonumu sehpadan alıp, damarlarımdan heyecanla dolarak kapıya doğru koşar adımlarla ilerliyorum. Zephyr'e ve

babasına çabucak bağlanabilirim. Chloe haklı, bu iş çirkinleşecek, ama yine de kendimi koparamıyorum.

"O çocuğun babasıyla gizlice sevişirken iyi eğlenceler," diyor Chloe, ben kapıdan çıkarken.

"Oh, eğleneceğim," diye gülüyorum.

Kısa sürede Zephyr'in arabasına ulaştım, hızlıca kilidini açıp içine bindim. Başkalarının arabasını ödünç almayı sevmem, ama o dersime geç kalacağım için arabasını bana verdi. Ne zaman geri istediğini söylememişti, ama muhtemelen bugün bir ara onunla karşılaşacaktım. Başkalarının eşyalarına karşı sorumlu olmak hoşuma gitmez, ama bu arabayı sürme fırsatını kaçıramazdım. Lanet olasıca muhteşem bir araba.

Kemerimi bağladıktan sonra, telefonumun sesini duyunca, onu koyduğum bardaklıkta basılı tutarak çalıştırmaya basmak için uzanıyorum ve hızlıca alıp büyükannemden gelen yeni mesajı okuyorum.

Sevgi dolu bir gülümseme dudaklarımın köşelerini yukarı kaldırdı. Büyükannemi çok seviyorum. Her zaman çok yakın bir bağımız vardı, ama geçen yıl ona iPhone'u tanıttıktan sonra, bazı sınırlar koymam gerekip gerekmediğini düşünmeye başladım.

O kadın açık bir kitap gibidir ve bunu kimsenin bilmesini umursamaz.

Mesajını açarken neyle karşılaşacağımı bilmediğim için içim sıkılıyor, ama düşmüş bir kütüğün üzerinde oturan güzel fotoğrafını görünce gülümsemekten kendimi alamıyorum. Ta ki fotoğrafın altındaki yazıyı okuyana kadar.

G'ma: Bu asla olacak sadecetek ahşap olacak olacakbiniyorum.

Tanrı aşkına.

Cevap vermek için elimi kaldırdığım anda başka bir mesaj geldi.

G'ma: Oh, üzgünüm tatlım. O mesaj Poppop'a gelmeliydi.

Gönder tuşuna bastığım anda midem bulanır ve başımı sallayıp arabayı çalıştırmak için hareket ederken bir mesaj daha gelir.

G’ma: Açıklığa kavuşturayım. Odun derken, büyükbabanın penisini kastediyorum.

G’ma: Tamam, melek. Seni seviyorum. Umarım dışarıda o güzel, sert tahtadan birazını bulmuşsundur. Sonsuza kadar genç kalmayacaksın!

Hayatım ne hale geldi böyle?

9

TILLY

Zephyr'in dudakları boynuma düşerken, ben onun gömleğini tutup başının üzerinden çekiyorum ve ellerim onun ihtiyaç duyan vücudunda dolaşırken, Caesar'ın ön kapısının arka tarafına yapışmış durumdayım.

"Siktir, bebeğim. Ağzını istiyorum," diye mırıldanıyor Zephyr, ben de gömleğini babasının malikanesinin büyük giriş holündeki tertemiz fayansların üzerine atarken. Pantolonunun önünü tutuyorum, kumaşın altında sertleşmiş sikini hissediyorum.

Gülümserim, düğmeyi açar ve ne kadar sert olduğunu hissetmek için içine dalarım. "Senin için dizlerimin üzerine çöküyorsam, bunu kaldırabilmen iyi olur," diye onu uyarırım, onu pantolonunun sınırlarından kurtarır ve etkileyici uzunluğunu yumruğumla yukarı aşağı pompalıyorum.

"Oh, halledebilirim."

Bunu yapamayacağını çok iyi bildiğim için gülüyorum, ama bu, denemeyeceği anlamına gelmez ve artı tarafı, Zeph cömert biridir. Onun için dizlerimin üzerine çökersem, iyiliğimi mutlaka ödeyecektir ve bu, bir kızın asla kaçırmaması gereken bir fırsattır.

Zeph, ben onun aletini okşarken inliyor, yumruğum onun ucuna doğru ilerliyor ve başparmağım onun etrafında daireler çiziyor. "Emin misin?" diye alay ediyorum.

"Siktir, Tilly. Hemen dizlerinin üzerine çöküp o akıllı ağzınla beni sikmezsen, patlayacağım."

"Oooh, bunu görmek isterim."

"Tilly."

Gülüyorum ve dudaklarımın köşelerinde şehvetli bir gülümseme belirirken, Zeph ile ön kapının arkası arasına dizlerimin üzerine çöküyorum. Sonra o ağır kapıya bir elini dayayıp bana doğru eğilirken, onun ağır sikini alıyorum, lezzetli bakışlarını yakalıyorum ve ona tam olarak neyin beklediğini gösteriyorum.

Dilimi onun sikinin uzunluğu boyunca yuvarlıyorum, sonra tekrar ucuna geri dönüp beni bekleyen küçük nem damlacığını yalıyorum. Dişlerinin arasında keskin bir nefes alıyor ve diğer eliyle bana uzanıp saçlarımı bileklerine doladığında, ağzımı genişçe açıp onu ağzımın içine alıyorum ve boğazımın en derinlerine kadar alıyorum.

"Awwww, sik," diye inliyor, kalçaları ileri doğru sarsılıyor ve öğürme refleksimi geçip ilerliyor.

Yanaklarım çöküyor ve onu hızla hareket ettiriyorum, alabileceğini bilmediği her şeyi ona veriyorum, parmaklarımla testislerini okşarken onu alay ediyor ve ısırıyorum. Diğer elimle onun tabanını sıkıca tutarken dilim üzerinde dolaşmaya devam ediyor, onu sıkıca tutuyor ve dudaklarımla senkronize bir şekilde çalışıyorum.

"Siktir," diye inledi, sanki bir şekilde kontrolü ele geçirebilecekmiş gibi saçlarımı sıkıca kavradı. "Boşalacağım. Yutmak istemiyorsan, durmalısın."

Ha. Uzun sürmeyeceğini biliyordum.

Gurur göğsümde kabarıyor, uzaklaşmak ve tüm emeklerimin karşılığını almaktan vazgeçmek istemiyorum ve bir an sonra Zeph sertçe boşalıyor, zevkle dolu bakışları benimkilere kilitli kalırken sıcak menisini boğazımın arkasına fışkırtıyor.

Son damlasına kadar yuttum ve sonunda geri çekilip saçlarımdan elini çektiğinde, tek yapabildiği bana bakmak oldu. "Sen nereden çıktın lan?" diye mırıldandı, ben dudaklarımı yalayıp ayağa kalkarken göğsü inip kalkıyordu.

"Hadi," diyorum, onun etrafından dolaşıp Zeph'i kapıya yaslanmış, sikini dışarıda bırakmış halde bırakarak. "Açlıktan ölüyorum ve bana ev yapımı yemek sözü vermiştin."

Sezar'ın evinden geçip oturma odasından çıktıktan sonra, Zeph'in sonunda arkamdan yetiştiğini duydum, sikini mutlu bir şekilde pantolonunun içine sokmuştu. "Saçma sapan konuşmayı sevdiğimi biliyorum, ama sana ev yapımı yemek yapacağıma söz vermediğimi çok iyi biliyorsun."

Arkamı dönüp geriye doğru yürürken şeytana sırıtarak mutfağa doğru ilerliyorum. "Ağzımda hala senin spermlerinin tadı var, bu da sana mutfağa girip anneme sandviç yapmanı söylediğimde tek cevabının tavuk ya da hindi olması gerektiği anlamına geliyor."

Zeph bana bakakaldı, çenesi fiziksel olarak gevşedi. "Vay anasını siktiğim. Kadın düşmanı saçmalıklar böyle mi hissettiriyor?"

"Mm-hmm."

"Lanet olsun," diyor, mutfağa girerken bana yetişiyor ve bakışlarımızı çarpıştırıyor. Yüzünde çarpık bir sırıtış ve gözlerinde çocuksu bir ışıltı var, bu da beni hayatımın geri kalanında onun en iyi arkadaşı olmak istememe neden oluyor. "Tavuk mu, hindi mi?"

"Tanrım," diyorum. "Bir kız kapıda merhaba bile diyemeden yere itilip dizlerinin üzerine çöktürülüyor, sonra tek aldığı şey berbat bir sandviç mi? Çok zor bir durum."

Zeph gülerek başını sallar. "Tamam, majesteleri. Ne olacak?" "Bana sıradan bir kaltak de, ama spagetti bolognese için öldürürüm." "Spagetti mi? Cidden mi?" diye sorar. "Saat öğleden sonra üç."

"Ve?"

"Ve şimdi sana spagetti yaparsam, akşam yemeğinde acıkmayacaksın."

"Peki o zaman," diyorum, mutfağın karşısındaki duvardaki eski, vintage saate bakarak. "Yedikten sonra, iştahımın tamamen geri gelmesi için yaklaşık dört saatin var gibi görünüyor."

Zeph bana bakıyor, bakışları kötü bir merakla daralmış. "Bu bir meydan okuma olmasa iyi olur, genç bayan," diyor aptal bir güneyli aksanıyla ve dürüst olmak gerekirse, tek eksiği kovboy şapkası.

"Bu bir meydan okuma değil," diyorum. "Bu gerekli bir şart."

Gülerek başını salladıktan sonra buzdolabına doğru yürüdü. "Öyleyse," dedi Zeph, tezgâhı işaret ederek. "Kıçını oraya koy. Ben babamın evini yakmamaya çalışırken sen eğlenceden sorumlusun."

Tezgahın yanına sürünerek yaklaşıyorum ve avuçlarımı soğuk İtalyan taş ve kaldırarak kıçımı yukarı üzerine "Ne tür eğlenceden

entertainment are we talking about?" diye soruyorum. "Kamera kurup OnlyFans mı açacağım, yoksa iki kız ve bir bardak mı aratacağız?"

Zephyr hızla dönerek gözlerini genişçe açtı. "İki kız ve bir bardak olayını biliyor musun?"

Sadece gülümsüyorum ve o alaycı bir şekilde başını sallayıp işine geri dönünce bakışları şüpheyle doluyor. "İki kız ve bir bardak olayını bilmiyor musun?"

Bir saat sonra, Zephyr'in karşısında yemek masasında oturmuş, spagetti bolognese tabağımı tamamen bitirmişim. "Şaşırdım," diyorum ona. "Bunun beni öldüreceğini sanıyordum, ama sen gerçekten yemek yapabiliyormuşsun."

"Evet," diye gülüyor. "İlginç bir çocukluk geçirdim. Küçük yaşta yemek yapmazsam yemek yiyemeyeceğimi öğrendim."

Gözlerim yuvalarından fırladı. Caesar hakkında pek bir şey bilmiyorum, ama sınırları aşmaya hazır olmasına rağmen, ihmalkar bir ebeveyn gibi gelmiyor bana. "Baban seni beslemiyor muydu?"

"Hayır, hayır. Annem," diye açıklıyor. "Babam o zamanlar yoktu. Çocuğunun karnını doyurup yıkamaktan çok bir sonraki uyuşturucuya kavuşmayı düşünen bir anneyle kalakaldım."

Dehşet beni sarar. Bu tür şeylerin her zaman olduğunu biliyorum, ama kafam almıyor. Ben, her ihtiyacımı karşılamayı öncelik olarak gören sevgi dolu iki ebeveynin evinde büyüdüm. Hatta şimdi, dört yıldır üniversitede okuduğum halde, neredeyse her gün arıyorlar ve kendime bakabilecek, tamamen bağımsız bir yetişkin olduğumu söylememe rağmen bana paketler göndermeye ısrar ediyorlar. Böyle bir şey olmadan büyümek... Kahretsin. Çok ağır.

"Üzgünüm, hayal bile edemedim..."

"Önemli değil," der ve ayağa kalkarak ikimizin kaselerini mutfağa geri götürür. "O çok uzun zaman önceydi ve babam fırsatını bulur bulmaz beni oradan çıkardı ve şimdi," Zeph duraksar ve yaşadığı etkileyici eve bakınır. "Hayatın sana UNO'daki ters kartı gibi vurması ne garip."

"Evet, tabii ya," diyorum, o bana doğru geri dönerken. "Söylesene, zorlu bir hayatın seni sempatik, sıcak kalpli, ahlaklı bir adam mı yaptı, yoksa daha çok hak sahibi, üniversiteli, güven fonu ile büyümüş bir çocuk gibi mi oldun?"

Zeph masanın başındaki koltuğuna yaslanıp bana sırıtarak bakıyor. "Oh, deneyimlerimin beni oldukça

verici bir adam," diyor. "Sonuçta, o yoğun açlığı hissetmenin ne demek olduğunu biliyorum ve şimdi birini sefaletinden kurtaracak imkanlara sahip olduğum için, yardım etmeye can atıyorum."

Kaşlarım çatılır ve dudaklarımdan şehvetli bir gülümseme yayılır.

"Öyle mi?" "Oh, evet."

Tereddüt etmeden yemek masasına tırmanıp, Zephyr'in tam önüne gelene kadar masanın üzerinde sürünerek ilerledim ve masanın kenarına oturdum, bacaklarımı onun iki yanına genişçe açtım. "O zaman sana ne kadar aç olduğumu söylemenin benim için en iyisi olacağını düşünüyorum."

Zeph, şeytani bir gülümsemeyle dudaklarını kıvırarak bacaklarımı tuttu. "O zaman aç bir kadının temel ihtiyaçlarını kim reddedebilir ki?"

Gülüyorum ve saniyeler içinde Zeph ayağa kalkıyor ve gömleğimi başımın üstünden uçuruyor. Gömlek odanın bir köşesine düşüyor ve Zeph elini pantolonumun önünden içeri sokup uzun, kalın parmaklarını doğrudan içime sokuyor.

Derin bir inilti içimden yükselir ve damarlarımdan saf çaresizlik akarken, ellerimi arkama atar, sütyenimi açar ve bir kenara atarım. Zeph diğer eliyle pantolonumu çeker, ben de masaya bastırıp kalçalarımı kaldırırım ve saniyeler içinde pantolonum da tişörtüm ve sütyenimin yanına düşer.

Bana doğru adım atar, kaya gibi sert vücudu benimkine yapışır ve avucunun içi klitorisime sürtünür.

"Siktir, benim için çok hazırsın," diye gürler Zeph, parmakları vücudumda dans eder ve meme ucumda durur, hafifçe çimdikler. Beni sarsan hafif sarsıntı onu sırıtmaya neden olur. "Oh, hoşuna gitti mi?"

Parmakları içimde derinlemesine çalışırken, duvarlarımı masaj yaparken ona gülümsedim. "Sanırım sevmediğim pek bir şey olmadığını göreceksin."

"Neden bunu denemiyoruz?" diye sordu, beni serin masaya yatırdı, kalçalarımın hareketi parmaklarını G noktama doğru spiral şeklinde yönlendirdi ve beni çılgına çevirdi.

Zeph beni iki yana açar, eli tenimde dolaşır ve zengin bir arzu tüm düşüncelerimi ve ihtiyaçlarımı ele geçirirken tüylerimi diken diken eder.

"Zeph," diye inledim, çok daha fazlasını istiyordum. "Seni yakaladım," dedi ve gerçekten de yakalamıştı!

Ayaklarım masanın kenarına dayalı, uyluklarım genişçe açılmış ve bir saniye sonra Zeph dizlerinin üzerine çökmüş, amım ona açık büfe gibi sunulmuş durumda. İçime daldığında, kolları uyluklarımın altına giriyor

ve ağzı klitorisimin üzerine kapanıyor, bu masada açlıktan kıvranan tek cinsel sapık ben değilim, bu çok açık.

Dili klitorisime yapışıyor ve ben onun altında kıvranırken, damarlarımdan saf bir coşku akıyor. Sırtım masadan kalkıyor ve bacaklarımın arasına uzanıp parmaklarımı onun kalın saçlarına geçiriyorum, dudaklarımdan nefes nefese bir inilti çıkıyor.

"Oh Tanrım," diye nefes nefese, başımı sert tahtaya yaslarım.

Vücudum daha fazlasını istiyor ve saçlarını daha sıkı tutuyorum, beni uçurumun kenarına itmesini, beni çılgınca bir coşkuya sürüklemesini istiyorum, ama henüz o noktaya gelmedim. O benim izimi takip ediyor, bana açıkça istediğim şeyi veriyor, ama hayal kırıklığı hızla başlıyor.

"Siktir, Zeph," diye inlerim, kalçalarım onun dilinin her hareketinde sarsılır.

Durmuyor, pes etmiyor, beni uçurumun kenarına itmeye devam ediyor. Dili klitorisimin üzerinde çalışıyor, hipnotik daireler çiziyor, parmakları cildimde dans ediyor, meme uçlarımı okşuyor ve vücudumu tahrik ediyor. Bu, dünyayı sarsan ve inanılmaz bir his ama yeterince hızlı değil. Yeterince sert değil.

Vahşi, tutkulu bir seks istiyorum. Etrafta savrulmak istiyorum. İhtiyacım olan şey...

"Eğer benim yemek masamda güzel bir kadını yiyeceksen, en azından doğru düzgün yap."

Gözlerim birden açılır ve Caesar'ı mutfak tezgahına yaslanmış, güçlü kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş halde bulurum. Bir ayağını diğerinin üzerine rahatça atmış, sanki maçı izliyormuş gibi.

O çok yakışıklı. Ofis için tamamen siyah giyinmiş, üstteki iki düğmesi açık ve her kadının hayalindeki erkek olsa da, gözlerimi ondan alamıyorum. Beni olduğu yerde canlı canlı yiyebilirmiş gibi görünüyor ve lanet olsun, ona izin verirdim.

Nefesimi tutuyorum, hareketimle göğüslerim yukarı çıkıyor ve bu fark edilmiyor.

Zephyr babasına bakakaldı, açgözlü bacaklarımın arasından başını kaldırdı ve beni hiç olmadığı kadar çaresiz bıraktı. "Lanet olsun, baba. Sakıncası yok mu?"

"Hiç sorun değil," diyor, içimde en kirli arzuyu uyandıran şeytani bir sırıtışla.

Caesar'ın bakışları vücudumda dolaştıktan sonra oğluna kaydı ve tezgahtan kalkıp bize doğru yürüdüğünde, o derin arzu şiddetli bir çaresizlikle büyüdü, titremeye başladım.

Caesar yanıma yaklaşır, bakışları vücudumda ağırlaşır ve aç bakışlarımla karşılaşınca, Zephyr'in hayal bile edemeyeceği kadar uçuruma yaklaşırım.

"Nasılsın, cehennem kedisi?" diye gürledi.

Siktir git.

Göğsümün derinliklerinden bir çığlık kopar ve Zeph sadece aramızda bakarken, tek yapabildiğim alt dudağımı ısırmak olur. "Burada ne haltlar dönüyor?"

Sezar sadece sırıtarak oğluna bakar. "Bir şey yapacaksan," der, elini kaldırıp göğsümden aşağı doğru okşayarak tüylerimi diken diken eder, sonra parmaklarını aniden içime sokar, hemen G noktama ulaşır ve parmaklarını defalarca üzerinde gezdirir. "O zaman doğru düzgün yap."

"LANET OLSUN!" diye bağırıyorum, vücudum onun dokunuşuna tepki vererek şiddetle titriyor ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Vücudum sanki lanet olası bir şeytan çıkarma ayiniymiş gibi masaya kasılarken, nefes alamadan inliyorum. Ve o bunu tekrar yaptığında, vücudum titremeye başlıyor.

Masanın kenarını sıkıca tutuyorum, parmak eklemlerim hayalet gibi beyazlaşıyor ve parmaklarını içimden çıkardığında, sanki zorlu bir maraton koşmuşum gibi nefes nefese kalıyorum.

Caesar parmaklarını dudaklarına götürüyor, utanmadan emerek kurutuyor, Zeph ise şok içinde babasına bakıyor. "Uhhh… Ne halt ettiğini sanıyorsun?" diye sorar, sanki bana bunun benim için sorun olup olmadığını sessizce sormak istercesine bakışlarını bana çevirir, ama lanet olsun, burada hiçbir argüman bulamaz ve benim toparlanmaya çalışmamdan anlaşıldığı üzere, Caesar'ın oğluna öğreteceği birkaç ders olduğu çok açık.

"Mmm, çok lezzetli, cehennem kedisi," diyor, yumuşak bakışları tekrar bana dönüyor. "Tam da olacağını biliyordum."

Lanet olsun. Bu adam beni en iyi şekilde öldürecek. Vücudumun ona verdiği tepki delice, ama bana cehennem kedisi dediğinde. Lanet olsun. Daha önce hiç yaşamadığım bir fenomen gibi. Her santimetrem içten dışa titriyor, göğsüm heyecandan şişiyor, en garip kelebekler midemi ızdırap ediyor.

Bir sonraki nefes almaktan daha çok ihtiyacım var.

"Ne oluyor lan?" diye bağırıyor Zeph, vücudum yoksunluk belirtileri göstermeye başlarken, hayatımın en ateşli seksine ihtiyaç duyarken.

Caesar oğluna bir bakış atar ve benden gözlerini ayırmak zorunda kaldığı için neredeyse sinirli görünür. Gözlerinin karanlık derinliklerinde kaybolan kıskançlığın en ufak bir izini fark etmemek imkansızdır. "Dediğim gibi, Zephyr," Caesar, ses tonunu derin bir ciddiyete çevirerek konuşur. "Bütün gece masamda bu kadının sözlerini dinleyeceksem, en azından buna değsin. Bu sıkıcı küçük pantolonun laflarını daha fazla dinlemek istemiyorum. O kadın çığlık atmayı hak ediyor. Di Rozé ismine layık ol."

Bunun üzerine Caesar topuklarını dönüp uzaklaşır, beni nefes nefese bırakarak.

Otururum, göğsüm hızla inip kalkarken Zeph bana bakıp ne yapacağını bilemez bir halde durur ve ben onun başının arkasını tutarım, çaresizliğim beni dibe çekmek üzeredir. "Az önce ne yaptıysa," derim, sesimde ham, filtrelenmemiş bir istek vardır. "Yap."

Onu tekrar kendime çekiyorum, parmaklarımı saçlarına geçiriyorum ve sonunda babasının lezzetli müdahalesini umursamaya karar verdiğinde, ağzını klitorisimin üzerine kapatıyor, dilini yeni bir kararlılıkla üzerimde gezdiriyor. Sonra, tıpkı Caesar'ın yaptığı gibi, Zephyr parmaklarını içime derinlemesine sokuyor, onları tam doğru şekilde kıvırıyor ve beni bir kez daha döngüye sokuyor.

Masaya geri düşerim, kalçalarım hemen sarsılır ve kendimi sabit tutmak için masanın kenarlarına tutunmak zorunda kalırım. "LANET OLSUN, ZEPH! EVET!"

O beni çalıştırırken dünyam paramparça oluyor, dilinin ve parmaklarının karışımı beni lanet olası stratosfere fırlatıyor. Parmakları içimde ayrılıyor, G noktamı işkence ederken duvarlarımı masaj yapıyor, bana ihtiyacım olan her şeyi veriyor ve saniyeler içinde tüm vücudum masanın üzerinde şiddetle titriyor.

Dokunuşuna verdiğim tepkiyi görünce, durmuyor, tutunacak hiçbir şey kalmayana kadar itip duruyor ve klitorisimi emerek bana tam doğru basıncı uygularken, onun şeytani yöntemlerine teslim oluyorum, lanet bir füze gibi patlıyorum.

Her şey paramparça oluyor ve ben onun saçlarını tutarak çığlık atıyorum, orgazmım sıvı ateş gibi vücudumda dolaşırken onu orada tutuyorum, yoluna çıkan her şeyi yok ediyor. Zeph beni tatmin etmekten vazgeçmiyor, vücudumdan son damla zevki alana kadar devam ediyor, ben yemek masasında harap bir yığın halinde yere yığılana kadar.

Vücudum gevşiyor ve Zeph'in koyu saçlarını bırakıyorum, nefes almaya çalışırken tamamen bitkin düşüyorum. Zeph yavaşça uzaklaşırken

iç uyluklarıma en yumuşak öpücüğü kondurur ve yemek odasındaki sandalyeye çökerek, az önce ne olduğunu anlayamıyormuş gibi bana bakakaldı.

"Siktir," diyor yavaşça, derin bir nefes vererek. "Sen, şey... iyi misin?"

Ona bakıyorum, kaşlarım çatılmış. "Oh, evet."

"Babam mı?" diye sorar, sesinde bir parça gerginlik vardır.

Caesar Di Rozé'nin bu canavarca adamına hala şaşkınlık duyarak alaycı bir şekilde güldüm, ama onun küçük müdahalesinden ne kadar hoşlandığımı belli etmeli miyim, emin olamadım. Gerçi, Zeph, Caesar'a karşı vücudumun verdiği ani tepkiyi fark edemediğine göre, kesinlikle kör olmalı. "Kızmadım."

Zephyr güldü. "Siktir. Neden şaşırmadım ki?"

Bakışlarım Zephyr ve babası arasında gidip geliyor, dudaklarım hiçbir şey belli vermemek için sıkıca kapalı, ama Zeph Caesar'a o kadar odaklanmış ki, mutfak tezgahına çıkıp Burlesque'deki danslardan birini yapsam bile fark etmez. Zeph farkına bile varmaz, ama Caesar fark eder. O benim yaptığım her şeyi fark ediyor gibi. "Eğer sen ve b e n aynı evde yaşayacaksak," diye başlıyor Zeph, elleri mutfak tezgahına dayalı, Caesar ise adaya yaslanmış, bir ayağı diğerinin üzerinde, sanki dünyadaki hiçbir şey umurunda değilmiş gibi. "O zaman bazı sınırlar belirlemeliyiz."

Caesar alaycı bir şekilde güldü, bakışları bir anlığına bana kaydıktan sonra gömleğime indi ve sırıtarak gururumu okşadı. *Benim zor bir kadın olduğumu* seveceğini biliyordum*, ama bu* gömlek *de öyle*, lanet olsun. Onun onayının beni böyle sarsacağını beklemiyordum.

Hiç duraksamadan, bakışları oğluna geri döner. "Eğer bu kadını evimin her yerinde sikmekte ısrarcıysan, o zaman bu senin bileceğin iş. Sana engel olmayacağım. Hatta, seni teşvik ediyorum. Ancak, onu masamın üzerine bir büfe gibi yaymak istiyorsan, o zaman bu senin sorunun."

Zeph babasına bakar, karanlık gözlerinde karışıklık dans eder. "Bu nasıl benim suçum olabilir?"

"Büfenin kurallarını bilirsin, Zephyr. Yiyebildiğin kadar yersin. Bunu bir öğrenme deneyimine dönüştürdüğüm ve tamamen ele geçirmen yerine yemeğini bitirmene izin verdiğim için kendini şanslı say. Tanrı biliyor ki ona ihtiyacım vardı."

Kahkahayı bastırıyorum ve yüzümde beliren aptal sırıtışı engelleyemiyorum. "Katılıyorum," diyorum Zeph'e, gözlerinin büyüdüğünü ve şok içinde başını bana çevirdiğini izliyorum.

"Ne oluyor lan?"

"O haklı. Büfenin kuralı bu," diyorum. "Yiyebildiğin kadar yiyebilirsin. Ayrıca, ben *onun* yemek masasına yayılmıştım. Herkesin bedava olduğunu düşünmesini ona nasıl suçlayabilirsin? Belki de bir teşekkür etmelisin. Sonuçta, sana bu işin püf noktalarını öğretti."

Zeph başını sallar, yüzünde şaşkın bir ifade belirir. "Şu anda ne oluyor lan?"

Caesar bana bakar. "Oğlumun notlarımı dikkate aldığını, senin coşkulu performansından anladım."

Dudaklarım geniş bir gülümsemeyle açılır ve gözlerimde dans eden ışıltıları hissedebiliyorum. "Oh, notlarımı dikkate almaktan çok daha fazlasını yaptı."

Caesar'ın gözlerinde gurur belirir ve Zeph araya girip bana burada olduğunu ve babasının huzurunda ona saldırmanın benim için pek de iyi olmayacağını hatırlatınca bir an için hipnotize olurum. "Uh, tekrar. Ne oluyor lan? Siz pislikler, babamın yardımı olmadan da bir kadını tatmin edecek kadar yetenekli olduğumu bilin."

"Beni kandırabilirdin," diye alay etti Caesar.

Zeph babasına bakıp yardım için bana bakar ve ben isteksizce pes ederim. "Tamam, tamam," derim, derin bir nefes vererek. "Haklısın. Bu kadar acımasız olmamalıydım. Dilin çok iyi ve baban gelmeden önce işi kesinlikle halletmiş olurdun."

Zeph, beni yakalamaya çalışır gibi gözlerini kısar. "Ama?" diye sorar.

Omuzlarımı silkiyorum. "Ama yok. Harikaydın. B+ gibi."

Gözleri yuvalarından fırlar, gözlerinde dehşet belirir. "NE? B artı mı?" diye sorar. "Daha geçen ay bir kızı süper ıslatıcı 3000'e çevirdim. Kızın bunu yapabileceğini bile bilmiyordu. İkimiz de şok olmuştuk. Bunun B artı'nın işi olduğunu söyleyemezsin."

Gülerek Zeph'in yanına gittim. "Vay canına. B artıyla kızı süper ıslatıcı 3000'e çevirmişsin. A artıyla ona ne yapabilirdin bir düşün."

Zeph bana bakıp başını sallar. "Bir içkiye ihtiyacım var," der ve mutfaktan çıkıp babasının özel barına doğru yürür, beni her düşüncemi meşgul eden adamla baş başa bırakır.

Zeph'i izlerken, gözden kaybolduğunda, alaycı yorumlarımın sınırı aşmış olabileceğini düşünmeden edemiyorum. "Sence çok mu ileri gittim?" Caesar'a derin bir merakla bakarken soruyorum.

"Hayır, cehennem kedisi," der, tezgâhtan kalkıp bana doğru yürür. Tam önüme geçer, iri vücudu anında beni sıkıştırır ve sinir sistemimi çökertecek kadar heyecanlandırır. Vücudum elektrikle titriyor ve o elini kaldırıp boynumun arkasına doladığında dizlerim titriyor. Onun güçlü göğsüne ellerimi dayamaktan başka çarem yok. "O bunu kaldırabilir. Ama eminim sen ona bunu telafi edeceksin."

"Oh, niyetim o," diyorum ona, Zeph'in en sevdiği aktiviteyi tekrar yapmayı planlayarak, bu sefer onun lezzetli babası tarafından rahatsız edilmeden. Ne de olsa, aynı gece içinde onun egosunu üçüncü kez incitmeyi hayal bile edemem. Önce yaralarını sarmak için biraz zamana ihtiyacı var.

"İyi," diyor Caesar gürültülü bir sesle. "O zaman gece yarısı, sadece tanga ve oğlumun gömleği giymiş, açmış gibi yapıp aslında beni baştan çıkarmak için buraya gelmeyeceksin, değil mi?"

Çenem düşer. "Gerçekten açtım."

Eli boynumun arkasından önüne kayar ve hipnotik bakışları beni esir alırken nazikçe sıkar ve beni çılgına çevirir. "Berbat bir yalancısın, Tilly Bardot. Beni sikmek için o merdivenlerden aşağı dans eder gibi indin, değil mi? Beni aramaya geldin ve eğer oturma odasında olmasaydım, beni bulana kadar evimin her köşesini didik didik arardın. Öyle değil mi?"

Boğazımı hafifçe sıkıyor ve ben nefesimi tutuyorum, içimden bir sıcaklık yayılıyor ve başımı sallıyorum. İnkar etmenin bir anlamı yok. O da benim kadar iyi biliyor. "Sanki bütün gece beni beklemiyormuş gibi davranma. Ben susamış olabilirim. Ama sen de öyleydin."

Caesar beni bir an daha izliyor, o yoğun bakışları beni canlı canlı yiyor ve eğer yakında durmazsa, küçük sırrımızı suya düşüreceğim, çünkü bana böyle bakan bir adama nasıl aşık olmamam gerek?

"Yarın akşam Vixen'da buluşalım," der sonunda. "Saat 10'da."

"Sence bu iyi bir fikir mi?"

"Seni sınırsızca sikmek mi? Oğlumun içeri girme riski olmadan? Seni istediğim gibi sikip o tatlı küçük amcığı defalarca mahvetmek mi? Evet, cehennem kedisi. Bence bu harika bir fikir."

Bu mantığa kim karşı çıkabilir ki?

"Tamam," diyorum sonunda, göğsüne iterek kendime yer açıp onun kollarından kurtuluyorum. Ben uzaklaşırken beni izliyor ve tam oturma odasının kenarına geldiğimde durup arkama bakıyorum, gözlerinin kıçımda sabitlendiğini fark ediyorum. "Ah, Caesar?"

O lezzetli bakış gözlerime yükseldi ve kaşları soru işareti şeklinde kalkarken, dudaklarımın köşelerinde kötücül bir gülümseme belirdi.

"Zamanımı boşa harcamayın," diyerek, yarın gecenin hayatımın en güzel gecesi olacağından emin olarak, kendinden emin adımlarla uzaklaştım.

10

TILLY

Vixen'in VIP katında dolaşırken, baştan çıkarıcı müzik içimi titretirken, bakışlarım sağa sola kayıyor. Caesar'ı henüz görmüyorum, ama varlığını *hissediyorum*. İçeri girdiğim anda beni fark etmiş olmalı, ama ne yazık ki onun için bu gece işleri kolay olmayacak.

Erkeklerin açgözlü bakışlarını hissediyorum ve odada dolaşırken, hem vahşi hem de uysal manzaraları içime çekerek, beni kendilerine çekmeye çalıştıklarını hissediyorum. Karşılaştığım her çift gözün beni dokunmak, tatmak, sınırlarımı ne kadar zorlayabileceklerini görmek gibi bir amacı var ve başka bir gece bu erkeklerin cazibesine kolayca kapılabilirdim, ama bu gece Caesar'ı keşfetmeye adadım.

Salonun ortasına doğru ilerleyip bara oturuyorum, kıçımı yüksek taburelerden birine nazikçe kaydırıp çantamı önümdeki tertemiz bara koyuyorum. Barmen hemen yanıma gelip hoş bir gülümsemeyle "Ne alırsınız?" diye soruyor.

Otomatik olarak Moscato isteyeceğim, ama bu gece biraz daha sert bir şeye ihtiyacım olacağını fark ediyorum. Utangaç biri değilim ve

kesinlikle gergin biri de değilim, ama şu anda ilk randevusundaki Chloe'den daha gerginim.

Olmamalıyım. Sanki bu adam için daha önce paramparça olmamışım gibi. Kanepesinde bacaklarımı açarak oturmuş, onun spermini amımın içine geri iterek ona işkence etmiştim. Bunu gözümü bile kırpmadan yapabiliyorsam, bu gece burada onunla buluşmak sorun olmamalı. Yine de lanet ellerim titriyor.

"Votka soda alayım. Votka ağırlıklı olsun."

"Hemen geliyor," diyor, önümde hemen işe koyulup, şişeleri zahmetsizce çevirerek bir gösteri yapıyor. "Gerginliğini atmak lazım, ha?"

Kendime hayret ederek alaycı bir şekilde gülümsedim. "Görünüşe göre."

Barmen kendi kendine gülümsedi ve bir saniye sonra içkimi önüme koyup bir sonraki müşteriye yardım etmek için barın diğer tarafına geçti. Burada çalışırken gördüğü tüm çılgın şeyleri merak etmeden edemiyorum. Eminim milyonlarca çılgın hikayesi vardır. Şahsen, iş arıyor olsaydım ve içki karıştırmayı bilseydim, kendimi burada çalışırken hayal edebiliyorum. Çok sevinirim. Ama eminim sürekli dikkatim dağılır ve VIP üyelerine atılırdım, bu da muhtemelen kovulmamla sonuçlanırdı.

Bu düşünce beni içimden güldürdü ve sanki işaret almış gibi, tanıdık bir yüz arkamdaki VIP kapısından içeri girdi ve yüzüme çok garip bir ifade takındım.

Sanki odadaki tek kişi olarak onun dikkatini istemediğimi hissetmiş gibi, bakışları doğrudan bana yöneldi. Midem düğümlendi ve onu tanıdığı o kısa anı izledim, sonra durdu ve hemen bana doğru adım attı.

"Kahretsin," diyor Izaac, bana bakarak, garip bir şekilde kolunu omzuma atıp yanağıma hızlıca bir öpücük kondurup aceleyle geri çekiliyor. "Aspen bu gece geleceğini söylememişti."

Kahretsin. Kahretsin. Kahretsin.

Heyecandan ve gerginlikten kuzenime uğrayacağımı mesaj atmayı unuttum. Bu tam olarak bir zorunluluk değil. Ancak, özellikle de burayı onun erkek arkadaşının sahibi olduğunu düşünürsek, böyle garip durumlara düşmemizi engelliyor.

Aspen ve ben birlikte büyüdük, bu yüzden birbirimizin yapmadığımız pek bir şey yok, ama bir seks kulübünde çılgın aktiviteler yapmak

paylaşmamız gereken bir deneyim değil. Ama aynı zamanda onun erkek arkadaşıyla da paylaşmak istediğim bir deneyim değil.

Izaac büyürken hep etrafımızdaydı. Aspen ve kardeşi Austin neredeyse, Izaac da oradaydı. Tüm doğum günü partilerine, Noel kutlamalarına, yıldönümlerine ya da sadece ara sıra yapılan aile barbekülerine katılırdı ve bu yüzden onu da ailemden biri olarak görürdüm. Yani bu durum... Kendimi pek iyi hissetmiyorum.

"Ben, şey... ona haber vermeyi unutmuşum galiba."

Izaac gülüyor. "Eh, bu gece hiç de garip geçmeyecek." "Mmmm," diye onaylıyorum, içkimi bardaktan alırken şiddetle başımı sallayarak ve sağlıklı bir yudum alırken, sıvının cesaret verici etkisinin biraz daha hızlı göstermesini umuyorum.

Izaac bara yaslanarak, dans pistini gözetleyen bir kapı görevlisi gibi kulübüne bakıyor. "Ee, özel biriyle mi buluşacaksın, yoksa sadece avlanmaya mı çıktın?"

Izaac gülerken içkimi boğazıma kaçırıyorum, ikimizin de bu konuyu konuşmak istemediğini çok iyi biliyorum, ama ailenin küçük kuzeni olarak, acımasızca alay etmek neredeyse bir zorunluluktu. "Seninle bu konuyu konuşmayacağım," diyorum, gözlerim fal taşı gibi açılıyor. "Kahretsin. Austin burada değil, değil mi?"

"Evet, arkada. Seni çağırırım," der ve uzaklaşmaya başlar.

"NE! HAYIR!" Kalbim göğsümde çarparak dışarı koşuyorum. Böyle bir yerde Izaac'la karşılaşmak bir şey, ama Austin'le karşılaşmak? Kahretsin. Bu ikimizin de istediği bir şey değil. O her zaman aşırı koruyucu bir pislik olmuştur ve beni burada görürse, beni kapıdan dışarı atacaktır.

"Seninle dalga geçiyorum," diyor Izaac alaycı bir şekilde. "O burada değil. Sadece ben varım, ama sen buradasın, ben gitsem iyi olur, bu hiç olmamış gibi davranacağım, ya da Caesar Di Rozé durup merhaba dediğim andan beri beni süzmüyor gibi davranacağım."

Yanaklarımın kızardığını hissediyorum ve Izaac'ın fark etmemesi için karanlık olmasını umuyorum, ama o bu tür şeylerde her zaman çok dikkatlidir. Caesar hakkında tek kelime etmemiş olmama rağmen, Izaac ne olduğunu çok iyi biliyor.

Izaac'ın bakışlarını takip ederek odanın diğer tarafına gizlice bakıyorum ve tahmin ettiğim gibi, Caesar kulübün karanlık bir köşesinde özel bir masada oturmuş, her zamankinden daha çekici görünüyor. Siyah takımı ve masada uzanmış hali beni tamamen eritiyor.

Bir kolunu kabinin kenarına atmış, bir ayağını dizine dayamış, sanki tüm zamanı kendine aitmiş gibi rahatça içkisini yudumluyor. Son geldiğimde onunla birlikte gördüğüm kadın, kırmızı bandajlı bir elbiseyle ona sarılmış, ama o kadını farkında bile değil gibi. Kadın onunla neşeyle sohbet ederken, onun bakışları sadece bana kilitlenmiş durumda.

Yalan söylemeyeceğim. Kıskanıyorum. Ve bu, özellikle bir erkek söz konusu olduğunda, hiç olmadığım bir şey.

Onun gibi ona sarılabilmek, ona günümü anlatırken elinin sahiplenircesine uyluklarıma düşmesini sağlamak için her şeyi verirdim. Tek fark, bir erkeğin kollarına sarılsaydım, tüm dikkatini bana verirdi ve başka bir kadına bakmazdı.

Caesar'ın onun söylediklerine zerre kadar aldırmadığını fark ediyormuş gibi, kadın onun bakışlarını takip ederek kulübün diğer ucuna doğru bakar ve gözleri doğrudan bana takılır. Koluna daha sıkı sarılırken dudaklarında bir somurtkanlık belirir. Sonunda bu gece rakibinin birden fazla olduğunu fark etmiştir.

"Lanet olsun. Bu işin sonu kötü olacak," diye mırıldanıyor Izzac. "Annie gözlerini oymaya çalışmadan buradan gidelim."

"Ne?" diye soruyorum, bakışlarım Izzac'a dönüyor. "Gerçekten yapar mı?"

"Hayır," diye gülüyor. "Ama bu onun zararsız olduğu anlamına gelmez. Yıllardır

Çarpık bir sahiplenme duygusu var."

Yıllar mı? Tanrım. Bu dansı o kadar zamandır mı yapıyorlar? "Peki ya Caesar?" diye soruyorum, bakışlarım hala kulübün diğer ucundaki gizemli ve hipnotik adamda. Izaac gülümsüyor. "Onun adını bile hatırlamıyor bence," diyor ve dönüp benimle göz göze geliyor. "Bildiğim tek şey, bu kulübün sunduğu her şeye seve seve kendini kaptırsa da, birlikte olduğu kadını açıkça görmezden gelen ya da b i r k a d ı n a bu kadar yoğun bir şekilde odaklanan bir adam olmadığı."

açıkça başka bir erkekle konuşan bir kadın. O sınırları aşmaz." "Oh, güvenilir kaynaklardan onun her türlü sınırı aşmayı sevdiğini duydum." Izaac başını sallar ve başka yere bakar. "Bilmek istemiyorum," der

Annie'nin bana bakmaya devam ettiğini izler. "Sadece gözlerini açık tut. Caesar senden açıkça etkilenmiş ve iyi bir adam olduğu ve sana zarar vermeyeceği kesin ama kesinlikle bazı sorunları var."

Kaşlarım çatılır ve Izaac barmenine dönüp bir şey sorarken ben de ona sormak için ağzımı açarım. "Ne isterse," der Izaac. "Hesap bana."

Bunun üzerine bana küçük bir gülümseme atıp ellerini ceplerine sokarak uzaklaşıyor.

Dikkatim hemen Caesar'a döner ve onu geceleri uykusuz bırakan şeytanların ne olduğunu merak etmekten kendimi alamam, ama o karanlık, delici bakışları beni hızla esir alır ve tüm düşüncelerim kafamdan uçar.

Tanrım. O çok çekici.

Gözleri kısılır, gözlerinde sessiz bir meydan okuma parlar, ilk hamleyi yapmam için beni cesaretlendirir.

Bana gelmemi, bu kulüpte kıçımı sürükleyerek dizlerimin üzerine çökmemi, onun dikkatini çekmek için yalvarmamı istiyor. Ama böyle bir şeyin olacağını sanıyorsa, özellikle de vücuduna narin bir kumaş gibi sarılmış başka bir kadın varken, başka bir şeyin daha olacağını bilmiyor.

Hmm. Tuhaf.

Hiç kıskanç bir kadın olmadım. Bir erkeğe karşı sahiplenici hissetmedim ya da bir arkadaşımın benim gördüğüm bir erkeğe göz kırptığında umursamadım, ama şu anda, sırf onun etrafında var olduğu için bu kadının göğsüne yumruk atmak istiyorum.

Yıllardır ona sahip oldu. Onu tattı. Onu memnun etti. Ve şimdi sıra bende.

Dudaklarımdan şehvetli bir gülümseme yayılır ve bara yaslanarak bacaklarımı çaprazlar, içkimi kaldırıp odanın diğer ucundaki Caesar'ı açıkça süzerek Annie'nin bana nasıl baktığını umursamadan. O yeterince payına düşeni aldı.

İçkimi yudumlarken, bu gece onun kurallarına göre oynamaya hiç niyetim olmadığını belli ediyorum ve diğer erkekler benim burada ne kadar yalnız olduğumu fark edip dikkatimi çekmeye çalışmaya başladığında, Caesar'ın dayanabileceği son nokta gelir.

Ayağa kalkar, boş bardağını masanın üzerine bırakır ve Annie'nin itirazlarına rağmen bana doğru gelir. Rahat davranır, sanki bana dokunmak için can atmıyormuş, avucunun altında tenimi hissetmek için çaresiz değilmiş gibi zamanını alır.

O şeytani bakışları benden hiç ayrılmıyor ve attığı her adımda aramızdaki gerilim artıyor, nefes almam neredeyse imkansız hale geliyor.

Kelebekler karnımda uçuyor, ama ben onları yokmuş gibi davranarak içkimi rahatça yudumluyorum. Ama Caesar'ın gözünden hiçbir şey kaçmıyor. Benim gergin olduğumu biliyor, tıpkı onun da beni buraya davet ettiği andan beri bunu düşünmekten kendini alamadığını bildiğim gibi.

Caesar aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve Zeph etrafta olduğunda ne kadar kendini tuttuğunu fark edemeden edemiyorum. Burada, Vixen'de, bana karşı hissettiği şehveti saklamasına, arzularını dizginlemesine gerek yok ve lanet olsun, bu adamın bana sunabileceği şeylerin tam gücünü henüz deneyimlemeye bile başlamadığım çok açık.

bana duyduğu şehveti saklamasına gerek yok, arzularını bastırmasına gerek yok ve lanet olsun, bu adamın bana sunabileceği şeylerin tam gücünü henüz deneyimlemeye bile başlamadığım çok açık.

En iyi şekilde yoğun ve bana dokunmadan önce bile, ezici bir arzuyla eriyip gidiyorum.

Caesar sonunda bana ulaşıyor ve eli belimin altından kayarken, yoğun bir sahiplenme duygusu beni sarıyor. Ama bu duygu benden gelmiyor. Bu enerjiyi bana o veriyor. Tek bir ince dokunuşla beni sahipleniyor, bu kulüpte olduğum sürece her şeyimin ona ait olduğunu şüpheye yer bırakmayacak şekilde belli ediyor. Ama başka türlüsünü istemezdim, çünkü başka hiçbir erkek beni onun gibi canlandıramaz.

"Hellcat," diye derin bir sesle homurdandı, karanlık bakışları beni esir almıştı.

"Bana katıldığın için çok naziksin," diye mırıldandım, içkimi dudaklarıma götürürken, ama

Caesar onu elimden alıp kendi dudaklarına götürdü.

Kalanını bir dikişte içip bardağa sertçe vurur, bir an bile gözlerini benden ayırmaya cesaret edemez. "Gel. Hemen."

Gülümserim ve sanki tüm zaman benimmiş gibi rahatça ayağa kalkarım, giderken çantamı bardan alırım. Doğruca ona doğru yürürüm, elimi geniş göğsüne koyar, karanlık gözlerine bakarım ve güçlü kolları beni sararken, kendimi hiç bu kadar rahat hissetmemişimdir.

Beni uzaklaştırmak için yanıma geldiğinde, kırmızı bir ışık gözlerimi kamaştırdı ve Annie'nin Sezar'ın diğer tarafına geçtiğini fark ettim. "Sezar, tatlım. Burada senin için bir şey yok," dedi kadın yumuşak bir sesle. "O çok genç. Çok deneyimsiz. Neden özel bir odaya geçmiyoruz? Bu gece biraz...

. fetişli hissediyorum bu gece."

Caesar onu omuzlarından itti. Ona cevap verme tenezzülünde bile bulunmadan beni uzaklaştırdı ve barın arkasına, daha az meraklı gözlerin olduğu yere doğru yürürken, Annie'nin hayal kırıklığıyla nefesini tuttuğunu duydum.

Onun için üzülmeden edemiyorum. Caesar gibi bir adam beni cevap vermeye bile layık görmeyip bu kadar çabuk başından savsa, sanırım olduğum yerde çökerim. Bu adam tarafından fark edilmez olmak beni mahvederdi. Caesar Di Rozé tarafından reddedilmek iyi sonuçlanamazdı. Uzun süre izi kalacak türden bir acı olurdu.

VIP katının daha özel bir bölümüne geliyoruz. Oda, samimi bir ortam yaratmak için düzenlenmiş. İçinde dolaşabileceğiniz küçük bir labirent gibi, bazı bölümlerde ikili koltuklar, diğerlerinde ise daha kalabalık gruplar için alçak banklar var.

Üç erkeği eğlendiren bir kadının önünden geçiyoruz ve attığımız her adımda bakışlarım onlara takılıyor. "İstediğin bu mu?" diye soruyor Caesar.

Kafamı sallıyorum. "Grup projelerine fazlasıyla katıldım, ama genelde benim için başarısız oluyorlar," diye itiraf ediyorum ve kadınlara bakarak ekliyorum. "Ama bu, benim grup projelerimin gidişatına hiç benzemiyor. Kadın çok seksi ve erkekler... Bilemiyorum. Sanki kendi zevklerini umursamıyorlar bile."

"Her şey onunla ilgili," diyor Caesar. "Ama kadınları memnun etmeyi hiç bilmeyen üniversiteli erkek öğrencilerle değil, erkeklerle uğraşırsan böyle olur."

"Gerçekten mi?"

"Mm-hmm," diye homurdanarak beni loş ışıklı özel bir alana götürüyor. "Sadece söyle, cehennem kedisi. Eğer sadece senin deneyimine önem veren üç erkek tarafından vücudunun tamamen tecavüze uğramasını istiyorsan, bunu ayarlayabilirim. Ve inan bana, o kadının şu anda yaşadıkları, senin hissedeceklerine kıyasla hiçbir şey olacak."

Bu kadının şu anda kendini kaybettiği türden erotik bir mucizeyi deneyimleme fikri beni heyecanlandırıyor, ama onun şu anda yaşadıklarından daha fazlasını hissetmem imkansız. O, saf ecstasy dolu bir dünyada, yedinci cennette yaşıyor.

"Merak ettiğiniz başka cinsel deneyimler var mı?"

Dudaklarım bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "İstediğim bir şey olduğunda çekingen davranan bir kadın gibi mi görünüyorum?" diyorum. "Utangaç değilim, Caesar. Bir şey veya biri hakkında merakım varsa, onu elde ederim."

Sezar'ın bakışları üzerimde dolaşıyor ve farkına bile varmadan, beni de yanına çekerek özel bir kabine giriyor. Göğsüm duvara yapışmış durumda, eli saçlarımda düğümlenmiş, bacağımı tutup kanepenin kenarına çekiyor.

"Bu özelliğini seviyorum," diyor, göğsü sırtıma çarpıyor. Büyük vücudu bana bastırırken, penisi kıçıma sürtünüyor. "Kontrolü seviyorsun. Beğendiğin şeyi görür ve peşinden gidersin, ama bu gece değil."

"Hayır mı?" diye soruyorum, o cebinden bir şey çıkarıp bileklerimi tutup arkama çekiyor. İpeksi bir kumaş tenime değiyor, kravat olduğunu tahmin ediyorum. Sıkıca bağlıyor ama derime batmayacak kadar.

"Hayır," diye mırıldanıyor, bağlı bileklerimi tutarak. "Bu gece kontrol bende. Sadece benim izin verdiğimi alacaksın. Ben söylediğimde çığlık atacaksın. Ben seninle işim bitene kadar boşalmayacaksın. Anladın mı?"

Vücudumda vahşi bir heyecan dalgası yayılıyor ve bağlanmış bileklerimi çekince duvardan ayrılıyorum. Beni birazcık ayarlıyor ve farkına bile varmadan Caesar beni koltuğun üzerine eğiyor, dizlerim koltuğa dayalı kalırken göğüslerim yumuşak yastığa bastırılıyor.

İçimdeki her şey kasılır.

Caesar tam arkamda dururken, omzumun üzerinden ona bakıyorum, loş ışıkta onu izliyorum ve karanlık bakışlarının vücudumda dolaşması beni felç ediyor. Eli uyluklarımın arkasına dokunuyor, siyah mini eteğimin altına doğru yukarı doğru kayıyor, ta ki yetenekli parmaklarını çıplak vücudumda hissedene kadar.

Beni iç çamaşırsız bulduğunda çıkardığı onaylayan homurtusu sahiplenici ve zengin, içimdeki en vahşi arzuyu uyandırıyor. "Aferin kızım," diyor, sesi doğrudan ruhuma hitap ediyor.

Parmakları bekleyen amımın içine giriyor ve ben daha fazlasını isteyerek anında ona doğru itiyorum. Tam da tahmin ettiğim gibi, parmaklarını G noktama yuvarlayarak beni nefes nefese bırakıyor.

"Siktir. Sen açgözlü bir şeysin, değil mi?" diyor, bir an sonra parmaklarını çıkarıp dudaklarına götürüyor. Parmaklarını kurutana kadar emiyor, sonra mini eteğimin kenarına uzanıp eliyle kıvırıyor. Eteğimi kıçıma kadar çekip beni çıplak bırakıyor ve eli kıçıma yapıştığında heyecan damarlarımdan akıyor.

Bu adam için sırılsıklam oldum. Buraya geleli yirmi dakika bile olmadı ve beni çoktan tahrik etti. Bütün gece birlikte olsaydık Caesar'ın bana neler yapabileceğini hayal edebiliyorum.

Caesar'ın eli kıçımı nazikçe okşadı ve ben nefesimi tutarak bekledim. Bir saniye sonra eli havaya kalktı ve mükemmel bir şaplak attı. Nefesimi tutarak ona doğru ittim ve daha fazlasını istedim.

"Hoşuna gitti mi, cehennem kedisi? Cezalandırılmayı seviyor musun?"

Kanepeye başımı sallayarak onaylıyorum, göğsüm çoktan inip kalkıyor ve elini tekrar nefes kesici bir şaplakla indirirken, parmakları tekrar amımın içine dalıyor.

Çığlık atıyorum, kıçımdaki keskin acı hızla en tatlı zevke dönüşüyor ve uzun, kalın parmakları beni çalıştırırken yıldızlar görüyorum. Neyi sevdiğimi çok iyi biliyor, duvarlarımı masaj yapıyor ve beni çıldırtıyor. Parmakları

içimde ayrılıyor ve kalçalarım sürtünüyor, zevk elektrik akımı gibi içimde patlıyor.

"Şşşş, cehennem kedisi," diye homurdandı Caesar, beni sabitlemek için elini kalçama koyarak, beni saran yoğun zevk dalgası beni ele geçirirken.

"Oh Tanrım," diye inlerim, her şeyin içimde gerilmeye başladığını hissederken, o beni tam sınırın kenarına iter. Parmakları gevşemez, yuvarlanır, okşar, ayırır ve alay eder, gözlerimi geriye doğru yuvarlar. Nefesimi içime çekerim ve o kalçamı tutmaya devam ederken, içimdeki her zerrenin zevkini çıkarır.

"Siktir, Caesar," diye inlerim, geri itmeye çalışarak, biraz nefes almaya çalışarak, ama o beni sabit tutar, vücudumun her parçasını kontrolü altında tutar, tam da söylediği gibi. Ve lanet olsun, neye ihtiyacım olduğunu, ne zaman ihtiyacım olduğunu biliyor ve çekinmeden yapmaya devam ediyor.

"Aferin kızım," diye mırıldanıyor. "Al şunu. Benim için nasıl parçalandığını göster bana."

Vücudum titriyor ve parmakları tekrar G noktama dokunduğunda, tüm dünyam patlıyor. Sert bir şekilde boşalıyorum, duvarlarım parmaklarının etrafında çılgınca kasılırken, en yüksek noktaya ulaşarak çığlık atıyorum.

"Aynen böyle," diyor, parmakları tekrar tekrar içime dalıyor.

Orgazmım artmaya devam ediyor, hareketsiz kalmaya çalışırken içimi acımasızca parçalıyor, ona karşı ittiğimde kalçalarım çılgınca sarsılıyor. Vücudum aşırı duyarlı hale geliyor, yetenekli parmaklarının her dokunuşunda göz kapaklarım titriyor ve nefes almakta zorlanıyorum.

Caesar benimle birlikte bu anın tadını çıkarıyor, bana verdiği her zevki hissetmemi sağlıyor ve lanet olsun, hissettim. Bu adamın ne yaptığını çok iyi bildiği inkar edilemez, hem de sadece parmaklarıyla. Kahretsin, benim ihtiyaç duyduğum klitorisimi bile düşünmüyor. Silahlarında benim için ne tür numaralar sakladığını sadece hayal edebiliyorum, çünkü bu noktadan sonra sadece daha da iyiye gidebilir ve tamamen dürüst olmak gerekirse, hayatımda ilk kez, bununla başa çıkabileceğimi bilmiyorum.

Bunca zaman kendimi bir tür cinsel sapık olarak görmüştüm, ama iki parmağı bile zor idare edebiliyordum. Diğer faktörler de devreye girdiğinde bana ne yapacak?

Yüksekten inerken, vücudum kanepeye karşı ağırlaşıyor. Sezar parmaklarını içimden çıkarır ve kanepenin etrafından dolanarak

önümde çömelir, bakışları gururla doludur. "Mmm, ne kadar iyi bir kızsın," diye mırıldanır. "Çok güzel."

Parmaklarını ağzıma götürür ve ben açgözlülükle ağzımı açıp parmaklarını emerek kuruturum. "Ne kadar güzel tadı var, gördün mü?" diye sorar ve gömleğinin en üst düğmesine uzanır

ve onu açar. "En tatlı uyuşturucu gibi. İnkar edilemez bir bağımlılık."

Nefesimi topladıktan sonra, ellerim hala arkamda bağlı halde kanepeye yaslanıyorum. "Beni burada tek başıma bıraktın," diye mırıldanıyorum, parmakları gömleğinin aşağısına doğru ilerlerken, ateşli bakışları bana kilitli halde, onun tam boyuna uzanmasını izliyorum. "Bana tam olarak ne yapmayı planlıyorsun?"

Gömleğinin kumaşı düşerken dudaklarının köşesi kötücül bir gülümsemeyle kıvrılır ve altında ağız sulandıran vücudu ortaya çıkar. Nefesimi tutarak, geniş göğsüne ve heykel gibi karın kaslarına bakıyorum. Güçlü olduğunu biliyordum, ama onu böyle görünce, kendine çok zaman ayırdığını anlıyorum. Sezar önce kemerine uzanıyor, tokayı açıyor ve tek bir hareketle kemeri çıkarıyor. "O güzel ağzını işe koyacaksın ve tam doyduğunu düşündüğüm anda, o tatlı ağzını doldurup...

küçük orospu ve seni duvara karşı sikmek istiyorum. Buna itirazın var mı?"

Başımı sallıyorum, ağzım çoktan sulanmış durumda. "Hazır mısın?" diye soruyorum.

Caesar'ın eli pantolonunun önüne iner, beni onun lezzetli sikinden ayıran son düğmeyi açar ve bana yaklaşıp çenemi tuttuğunda, o sinir bozucu kelebekler tekrar uçuşmaya başlar. "Bunu ben sana sormalıyım."

"Şimdiye kadar anlamış olman gerekirdi," diyorum. "Ben her zaman hazırım. Özellikle senin gibi bir adam için."

Pantolonunun içine uzanıp büyük sikini serbest bırakınca ağzım açılır, dilim alt dudağımın üzerinde yuvarlanır. Karanlık bakışları açlıkla alevlenir ve sikinin dibini kavrayıp yavaşça kendini okşamaya başlayınca ona uzanırım, ama bileklerimin hala arkamda bağlı olduğunu hatırlarım.

"Beni yakında serbest bırakmayı düşünüyor muydun?" diye soruyorum, bakışlarım onun penisiyle şeytani bakışları arasında gidip geliyor.

"Ellerine ihtiyacın yok. Seni serbest bırakmayı planlasaydım, benim tatlı cehennem kedim, çoktan serbest kalmış olurdun," diye açıklıyor. "Beni anla, Tilly. Sen benimle buradayken, zevkin sadece benden gelir, başka kimseden değil."

Kahretsin.

Bunu hiç ellerim olmadan yaptığımı söyleyemem, ama bir meydan okumadan geri çekilmeye niyetim yok, özellikle de Caesar bana o sik beni bakışlarıyla bakarken.

Eller yok mu? Sorun değil.

Caesar kocaman sikinin dibini kavrar ve ben ona doğru eğildiğimde, sikinin ucunu alt dudağımın üzerinde gezdirir. "Şimdi, ağzını aç ve beni sikin."

Senin isteğin benim için emirdir.

Dizlerimin üzerinde çömelmiş, amım dikkatimi çekmek için çığlık atıyor ve ağzımı açtığımda, Caesar sikini dudaklarımın arasına sokuyor ve boğazımın en arkasına kadar itiyor. Dilim onun kadifemsi teninde kayıyor ve zevkten gözlerinin titremesini izliyorum.

"Aynen öyle, Tilly," diye cesaretlendiriyor, hızımı kontrol etmek için elini saçımın arkasına doluyor. "Aynen öyle."

Ağzımı yukarı aşağı hareket ettiriyorum, o da sertçe tutarak tabanını çalıştırırken beni öğürme refleksimin ötesine geçiriyor. Dilimi onun ucunda gezdirerek onu alay ediyorum, emiyorum ve ısırıyorum, ona istediği her şeyi vermeye hazır olduğumu göstererek onu kışkırtıyorum ve her geçen saniye o da doruğa yaklaşıyor.

"Lanet olsun," diye inliyor, parmakları saçlarımı sıkarken ağır bir nefes veriyor. "Siktir, cehennem kedisi."

Hızımı artırdığımda tüm vücudu titriyor ve kalçaları bana doğru sallanıp o sikini ağzımın derinliklerine ittiğinde, onu tamamen ele geçirdiğimi anlıyorum. Göğsümde gurur dalgalanıyor ve bu harika adamın sadece benim kaygan dilimle paramparça olduğunu görmek beni daha da teşvik ediyor.

Bacaklarımın arasında ıslaklık birikir ve açgözlü amcığım beklentiyle kasılsa da, onu görmezden gelip devam ederim, çünkü çok geçmeden bana tam olarak istediğimi vereceğini biliyorum. Sonra, sanki işaret almış gibi, Caesar benden uzaklaşır, kendini sakinleştirmeye çalışırken gözlerinde acı vardır ve ben ona sadece sırıtarak bakabilirim.

Elbette, ağzıma boşalmasını ve onu dizlerinin üzerine çökertmeyi çok isterdim, ama gözlerindeki çaresizliği görmek de en azından ikinci en iyi şeydi.

Onun bakışlarını karşılayarak, ona saf bir masumiyetle bakıyorum. "Sorun ne gibi görünüyor?"

Caesar kükrer ve bana saldırır, beni koltuktan kaldırır ve sırtımı duvara çarpar, uzun bir gece boyunca kontrol ve vahşi zevk planı tamamen mahvolmuştur. Bacaklarım, kalın penisi içime girmeden ve kasık kemiği klitorisime sürtünmeden önce beline dolanma şansı bile bulamaz.

beline dolanamadan kalın penisi içime derinlemesine giriyor, kasık kemiği klitorisime sürtünüyor.

"Siktir," diye inlerken, o aceleyle arkamdan uzanıp kravatının ucunu çekerek bileklerimi serbest bırakır.

Kollarımı boynuna doladım ve tırnaklarım onun sıcak tenine batarken, Caesar geri çekildi ve sonra ateşli bir şekilde içime geri girdi. O benim duvarlarımı gererken, vücudumu felç eden bir zevk patladı ve ben başımı geriye atarak yüksek, çaresiz bir çığlık attım, buna dayanamıyordum.

"OH SİKİŞ!"

Caesar beni lanet bir hayvan gibi sikiyor, tekrar tekrar içime sertçe girip çıkıyor, ikimiz de hızla kontrolü kaybediyoruz, tırnaklarım onun güçlü sırtını çiziyor.

Bu şehvetli ve erotik, vahşi ve anlamsız, ama ihtiyacım olan her şey ve daha fazlası.

Ona tüm gücümle tutunuyorum ve o kalın sikini içime sokarken gözlerim geriye dönüyor, görüşümde yıldızlar dans ediyor. Kolu uyluklarımın altına kayıyor, onu yukarı kaldırıyor ve beni yepyeni bir açıyla alırken, her kararlı itişte en dibime kadar giriyor ve dünyam içime çöküyor.

Tırnaklarım onun etine batıyor. "OH TANRIM, CAESAR!" diye bağırıyorum, göğsüm onun göğsüne ağır nefeslerle çarpıyor, içimdeki her şey yaylanmaya hazır bir yay gibi geriliyor.

Diğer eli kalçamı kavrar, beni duvara yapıştırır ve o kalın sikini lanet olası bir vahşi hayvan gibi içime sokmaya devam ederken, ben patlarım, orgazmım gökyüzünden patlayan şimşek gibi içimi yırtarak geçer. Beni sarsar, vücudumu sallayarak titreyerek bir karmaşaya dönüştürür. Sıcak, canlı zevk dalgaları damarlarımdan geçerek

Duvarlar onun penisinin etrafında kasılır, hiç olmadığı kadar sıkı sıkı sıkar.

"Siktir," diye dişlerini sıkarak her yeni itişte zevkim

yoğunlaşırken, Caesar'ın parmakları kalçama batıyor, zar zor tutunuyor.

Çenesi sıkı sıkıya kapalı, tekrar tekrar içime giriyor ve kalçalarım sarsıldıkça ve zevk dayanılmaz hale geldikçe, benimle birlikte patlıyor, titrek amımın derinliklerine sıcak spermlerini fışkırtıyor.

"Siktir, cehennem kedisi," diye homurdanıyor, son damlasına kadar içime boşalırken, ben nihayet zirveye ulaşıp diğer tarafa yığılmaya başlıyorum, ona karşı kendimi zar zor tutabiliyorum. Kalçalarını bana bastırıyor, beni duvara yapışık tutarken, ben kollarımı boynuna daha sıkı sarıyorum, hayatım için tutunmaya çalışırken nefes almaya çalışıyorum.

Parmakları cildimde yumuşar ve göğsü benimkine çarparak, dudaklarının omzuma en yumuşak dokunuşunu hissederim. "Sen nereden çıktın lan?" diye fısıldar cildime.

"Senin oradan," diye mırıldandım, bu etkileyici, heyecan verici adam karşısında tamamen şaşkına dönmüş bir halde.

Sezar'ın elleri kıçımda dolaşıyor, beni duvardan çekip kendisinin üzerine otururken sıkıca tutuyor, onun penisi hala içimde derinlerde.

Ağır bir şekilde üzerine düşüyorum ve onun yaptığı her küçük hareketle vücudum titremeye devam ediyor, tamamen ve tamamen bitmiş durumdayım. Güçlü omuzlarında kalan kırmızı çizikleri uzaktan fark ediyorum ve sırtına doğru indikçe çiziklerin daha da şiddetlendiğini çok iyi bildiğim için içim sızlıyor, ama o şikayet etmiyor. Gözünü bile kırpmıyor. Kahretsin, fark etti mi bile emin değilim.

"İyi misin?" diye soruyor, alt dudağım dişlerimin arasında kaybolurken.

"Sırtını parçaladım."

"Ne olmuş?"

"Seni incitebilirdim."

Caesar, benim ona ciddi bir zarar verebileceğimi düşünmenin gülünç olduğunu düşünerek alaycı bir şekilde güldü ve ben gözlerimi devirirken elimi göğsüne indirdim. Ama onu tutacak gücüm yoktu ve elimi hemen uyluğuma düşürdü.

Hareketini takip ettim ve Caesar'ın kravatının kanepenin kenarında unutulmuş, neredeyse düşmek üzere olduğunu gördüm. Kravatı aldım ve ipeksi kumaşı parmaklarımın arasında sıkıca tuttum.

"Neden bana cehennem kedisi diyorsun?" diye soruyorum, kravatı elime sarıp hemen tekrar açıyorum.

"Açık değil mi, tatlı kız?" diye sorar, elini kaldırıp yüzümün yanını kavrar, başparmağı çenemi okşar ve dudaklarımın üzerinden geçer. "O vahşi ruhun yüzünden. Buraya geldiğin ilk gece gördüm, oğlumla birlikte olmadan çok önce. Sen çok güzelsin, narin bir çiçek gibisin, kükreyebileceğini sanan kırılgan bir kedi yavrusu gibi. Ama sen hiç de öyle değilsin, değil mi?"

Kafamı sallıyorum ve o devam ediyor. "Sen kendini kanıtlamak isteyen kötü bir şeytansın. İstediğini alırsın ve seni hiçbir şey durduramaz. Seni durduracak hiçbir şey yok. Kendine güvenin bağımlılık yapıyor ve o vahşi ruhun sarhoş edici. Sen tam bir cehennem kedisisin."

"Öyle mi?"

"Mm-hmm."

"O zaman bunu test edelim, olur mu?" diyorum ve Caesar'ın bileklerini bulup, onun bana yaptığı gibi birbirine bağlıyorum. "Sen eğlendin, şimdi sıra bende. Uslu bir çocuk ol ve dizlerinin üzerine çök. Yapacak işin var."

11

TILLY

Kaç kız, özel bir seks kulübünde seks arkadaşının seksi babasını becerdiğini ve bunun aklını başından aldığını söyleyebilir ki? Çok az. Hem de çok az!

Sadece bunu düşünmek bile, cumartesi öğleden sonra üniversite kampüsünü geçerken kendime gülümsememe neden oluyor. Uzun bir gün oldu ve hafta başında yapılacak büyük sınav için çalışma salonunda birkaç saat geçirdikten sonra, sonunda Chloe ile paylaştığım küçük daireme dönüyorum.

Beynime alabileceğim kadar bilgiyi sıkıştırdım ve şimdi başım çok ağrıyor, eve gidip bir şişe şarapla rahatlamak için sabırsızlanıyorum. Bir daha düşündüm de, belki biraz daha sert bir şey lazım.

Kampüsün ortasına geldiğimde cebimdeki telefonum titredi ve Aspen'den yeni bir mesaj geldiğini görünce telefonu çıkardım.

Aspen: Caesar Di Rozé????? Kızım, o çok yakışıklı! Senin gümüş tilkiler için gümüş tilkilere bu kadar düşkün olduğunu kim bilebilirdi? Yalan söylemeyeceğim, bu mesajla beni çok şaşırttın!

Boğazımdan bir kahkaha patladı ve parmaklarım hemen ekranın üzerinde hareket etmeye başladı.

Aspen: Tabii ki! Eve gelene kadar bile bekleyemedi. Ofisine dönmeden önce tüm o ilginç detayları anlatmış. Caesar sana dokunmadan önce senin seks maceralarının hepsini biliyordum. Ama onu Becs'e sormalısın. O bunu ilk elden yaşadı ve tek söyleyebileceğim şey... VAY CANINA! Tebrikler kızım. Bu devam ederse, erkekler konusunda büyük ikramiyeyi kazanmış olursun!

Caesar ile aramızdaki bu garip ilişkiyi nasıl açıklayacağımı düşünmeye başlıyorum ki, arkamdan birinin geldiğini duyunca arkama bakıyorum.

"Selam," dedi adam, bana doğru koşarken ayakları kaldırıma vuruyordu. "Sen Tilly'sin, değil mi?"

"Eee, evet," diyorum yavaşça, çantamı biraz daha sıkı tutarak. Beni güpegündüz soyacak türde birine benzemiyor, ama bu tür üniversiteli erkekleri asla bilemezsin. Tahmin edilemezler ve bu da onları tehlikeli yapar.

Adam biraz yaklaşıp birkaç metre ötemde durduğunda, onda tanıdık bir şey olduğunu fark ettim, ama ne olduğunu tam olarak anlayamadım. Onu bir yerde görmüştüm, ama onunla hiç konuşmadığımdan emindim. Bunu hatırlardım. Genelde yüzleri iyi hatırlarım.

"Ben Jordan," sanki kim olduğunu bilmem gerekiyormuş gibi söylüyor. "Tamam."

Kaşları çatılır ve neredeyse kırılmış gibi görünür. "Zeph'in arkadaşıyım. Benden bahsetmiş olmalı."

Zeph'in arkadaşlarından biriyle ilgili bir konuşmayı hatırlayacağımı çok iyi bildiğim için başımı sallıyorum. Ne de olsa, Chloe'nin tipi olabilecek biri çıkmasın diye, birlikte olduğum erkeklerin arkadaşlarını hep gözlemlerim.

Bu adam kesinlikle Chloe'nin tipi değil, ama nadiren de olsa yıldızların hizaya geldiği anların her zaman inanılmaz olduğu şüphe götürmez. Birlikte harika zamanlar geçiriyoruz ve bu zamanlar ikimizin de sevişmesiyle sona erdiğinde daha da güzel oluyor. Tabii ki ayrı ayrı. Chloe çok maceracı bir tip değil, ama doğru adam için olacağına eminim. Tabii ki rahat hissederse.

"Zeph ve ben, birbirimizle utanmadan alay etmekten başka pek konuşmuyoruz."

"Oh," dedi, gözlerinde bir anlık sinirlilik belirdi ve kafamın içinde alarm zilleri çalmaya başladı, onun yüzünü daha önce nerede gördüğümü hatırladım. O, psikoloji dersinde Zeph'in yanında oturan, Zeph'in ona yeterince ilgi göstermediğine kızmış gibi görünen arkadaşıydı. Belki de bu adam Zeph'e aşıktır. Kim bilir? Zeph çok çekici biridir. Onu elde eden erkek ya da kız çok şanslıdır. "Şey, çok konuşuyor ve senin her zaman keyifsiz olduğunu söyledi."

Kaşlarım çatılır ve adama bakarak, gözlerindeki tahrişin tamamen başka bir şeye dönüşmesini izlerim — beni geri çekilmeye zorlayan bir şeye. "Her zaman böyle mi?" diye sorarım ve Zeph'le benim hakkımda ne tür bilgiler paylaştığı hakkında biraz konuşmam gerektiğini aklımın bir köşesine yazarım. Erkeklerin çenelerinin çalışmasına alışkınım, ama Zeph bana öpüşüp anlatan tiplerden biri gibi gelmemişti. Bu adam ise kesinlikle öyle. İlgi duymadığım birçok şeye benziyor.

"Evet, doğru," diyor Jordan, dikkatlice bana doğru yaklaşarak aramızdaki mesafeyi azaltıyor ve bakışları vücudumun her yerini tararken, sanki bir sonraki yemeğiymişim gibi bana bakıyor. "Zeph, senin biraz ateşli olduğunu söyledi. Onun için patlıyormuşsun, ne dersin? Neden benim eve gelmiyorsun, seni işe koşturayım?"

"Pardon?"

"Hadi ama. Kendini beğenmiş gibi davranma. Adını bile bilmeden onunla yatmaya can atıyordun, sorun ne? Bu iş için hazırsın, değil mi?"

Boğazımdan havlayan bir kahkaha kopar ve tek yapabildiğim ona bakakalmak olur. "Şaka yapıyorsun, değil mi? Bu bir şaka mı?" diye sorarım, zihnimde Zeph ile konuşmak için yazdığım notu silip yerine biraz daha sert bir şey yazarım.

"Senin neyin var lan?" Jordan homurdanır. "Sen de var sanmıştım. Her zaman Zeph'in sikini sürüyorsun, bu yüzden küçük bir baştan çıkarıcı olmayı bırak. Zaten sonunda dizlerinin üstüne çökeceğini biliyorsun, neden direniyorsun? Tabii hoşuna gitmiyorsa."

Bu adamın cüretkarlığına inanamıyorum, ama o bir erkek ve bu tür davranışlar o kadar da nadir değil. Çoğu, kadın düşmanlığı ve hak iddia etme tavırlarını daha iyi gizliyorlar.

Öfke göğsümde patlar ve çenemi kaldırarak ona ne kadar haksız olduğunu gösteririm. "Vay canına. Hiç tanışmadığın bir kadın hakkında arkadaşınla bir konuşma yaptın ve birdenbire onun vücuduna hakkın olduğunu düşünmeye başladın. Kampüsteki tüm kadınlara, sen etrafta olduğunda içeceklerine uyuşturucu katılıp katılmadığını kontrol etmelerini söyleyeyim."

O daha da yaklaşır, ama bu sefer geri çekilmeye tenezzül etmem. Bu herifin bana karşı bir üstünlüğü olduğunu düşünmesini istemiyorum. "Bana ne dedin sen lan?"

"Ne oldu, Jordo? Hemen dizlerimin üzerine çöküp o küçük, ön sıvıyla kaplı sikini çıkarmam için yalvarmadım ama kaldırımda bana orospu mu dedin?" diye soruyorum. "Bir şeyi netleştirelim. Sen ve ben, asla olmaz. Seni bana dokunmana izin vermeyi düşünmektense paslı bir boruyu sikmeyi tercih ederim."

"Zeph—"

"Hayır. Hayır, hayır, hayır," diyorum, başımı sallayarak. "Zeph ile aramda olanlar seni hiç ilgilendirmez. Biz arkadaşız ve evet, bütün gece onun sikini sürüyorum, ama bu aramızda kimya olduğu için. O eğlenceli biri, sen ise kesinlikle öyle değilsin. Ayrıca, Zeph asla kaldırımda bir kadına yaklaşıp onu küçük düşürmez ve vücuduna dokunmak istemez. Bu hak iddia etme tavrının nereden geldiğini bilmiyorum, ama seni parmaklıklar ardına sokmadan önce bir kontrol etsen iyi olur. Tecavüzcü gibi davranıyorsun ve tamamen dürüst olmak gerekirse, sol labiyamı on dakika boyunca ovuşturup sonra boşaldın mı diye soracak türden bir adama benziyorsun."

Gözlerinde öfke parladı, biraz da incinmişlik vardı ve ben onun acısından zevk aldım. Bir erkeğin egosunu yıkmak genelde benim tarzım değildir, ama bu adam bunu fazlasıyla hak etmişti. "Sen ne dediğini bilmiyorsun."

"Emin misin?" diye soruyorum. "Geçmişteki fetihlerin nasıl sonuçlandı? Hiçbiri daha fazlasını istemek için yalvardı mı? Belki de bir terapiste danışmalısın. Ama bil diye söylüyorum, çünkü muhtemelen benden önce konuştuğun kadınların hiçbirine inanmamışsındır, ama klitorisin gerçek olduğunu söylerken yalan söylemiyorlardı. Tam orada, üstte. Küçük gözlerini aç da bul. Kadınların orgazm olmasına yardımcı olan sihirli bir fasulye gibi. OH! O da gerçek, biliyor musun? Kadın orgazmı çok güzel bir şey. Bazılarınızın varlığına inanmadığını biliyorum, ama emin ol, var."

Jordan, bana yaklaşmanın bile onu rahatsız ettiği gibi bakıyor ve içimi gurur dalgası kaplıyor. "Sen lanet bir orospusun."

"Daha kötüsünü de duydum. Şimdi, sakıncası yoksa, günümü devam ettirmek istiyorum, tercihen kaldırımda bir kadına sikini yalatmayı normal bulan erkeklerden uzak bir yerde. Tamam mı, teşekkürler. Eğlenceliydi, ama ben gidiyorum."

Bir saniye bile kaybetmeden arkanı dönüp uzaklaşıyorum, gözüm köşede, o pislik hesaplaşmak istemez diye dikkatliyim.

Daireme varmam çok uzun sürmüyor ve kapıyı iterek içeri girdiğimde, Chloe'ye az önce olanları anlatmak için sabırsızlanıyorum. Bir saniye sonra onu kanepede kıvrılmış, açık bir şarap şişesini sıkıca tutmuş, sanki limon emmiş gibi bir halde buluyorum.

"Ne oldu sana?" diye soruyorum, kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapatıp kilidi çevirip sürgüyü yerine takıyorum. "Sanki biri Cheerios'una işemiş gibi görünüyorsun."

"Ben mi? Kendin için konuş," diye homurdanır. "Kapıyı kırarak içeri dalan ve kavga çıkarmak isteyen sendin."

"Çünkü az kalsın kavga edecektim," diyorum ona. "Bir pislik, arkadaşının sikini emdiğim için benim de onun sikini emmemi istedi. Yemin ederim! O pisliği yerine koymak zorunda kaldım ve sonra peşimden gelmediğinden emin olmak için neredeyse koşarak eve geldim."

"Ne?" diye homurdanıyor, yüzü tiksinti ile buruşurken ayağa fırlıyor, sanki tek parça olduğumu kontrol eder gibi gözleri üzerimde dolaşıyor. "Kim yapar böyle bir şeyi? Yemin ederim, erkekler bazen domuz gibi oluyorlar."

"Bana mı söylüyorsun?" diye mırıldanarak ona doğru yürüdüm, elinden şarap şişesini kaptım, dudaklarıma götürdüm ve uzun bir yudum aldım.

Acı tadı beni öksürtüp yüzümü buruşturur. Bu şey iğrenç. Chloe sadece pahalı şeyleri alır. Ben ise işini çabuk gören ucuz şeyleri severim. "Bu ne lan? Çürümüş kıç gibi tadı var."

"Tabii ki tadı ne gibi bilirsin," diye alaycı bir şekilde cevap vererek şişeyi hemen geri kapar.

"Tamam, ne oldu? Neden bu kadar sinirlisin?"

Derin bir nefes verip kanepeye geri uzanır ve boktan şarabından bir yudum alır. "Geçen hafta Profesör McAsslesschaps'ın dersinden B eksi aldığımı biliyor musun?"

Aptalca bir sırıtışla başımı salladım. Chloe ile yirmi yıl önce bu üniversitedeki bir öğrenci partisinde rastladığımız Profesör McKnight'ın fotoğrafını hatırladım. Açıkça çok çılgın bir geceydi ve Profesör McKnight'ın kıçsız pantolonunun içindeki kıçının durumuna bakılırsa, adamın eskiden spor yaptığını anlamak zor değildi. Eskiden, kelimesi çok önemli.

"Görünüşe göre Profesör McAsslesschaps babamla aynı golf kulübünde golf oynamayı seviyor ve birbirlerine rastlamışlar."

"Oh, lanet olsun."

"Evet. Adam, babama, biraz daha çaba sarf etsem antropolojide gerçek bir gelecekim olabileceğini söyleme cüretini gösterdi."

"Ne? O B eksi, McKnight'ın üç yıldır verdiği en yüksek nottu."

"Ben de öyle dedim, ama görünüşe göre Whitmore soyadı için bu yeterli değil. Ayrıca," diye ekliyor alaycı bir şekilde. "Antropolojiyle ilgilenmiyorum bile. Dersi sadece meraktan aldım."

“Saçmalık,” diyorum, ona doğru yürüyerek ve elinden o berbat şarabı tekrar alıyorum. “Neye ihtiyacımız var biliyor musun?”

Chloe bana bakıyor, sanki dünyanın sorunlarını çözmemi beklermişçesine kaşlarını çatıyor.

"Sarhoş olmalıyız, ama bu boktan şeyle değil," diyorum, şarabı kenara iterek. "İyi mal lazım."

Ayağa kalkarken gözleri büyüdü. "İyi mal mı?" diye sordu, bal kahverengi gözleri heyecanla parlıyordu.

"Evet," diyorum, mutfağa atlayarak buzdolabının üstündeki en yüksek dolaba uzanıp elimi içeri sokuyorum. "İyi mal."

Parmak uçlarımda yükselerek dolabın en arkasına uzanıyorum ve parmaklarım soğuk camı hissedene kadar körü körüne etrafı yokluyorum.

şişeyi tutup en sevdiğimiz kiraz votkasını çıkarırım. Güzel şişeyi görmek bile beni daha mutlu ediyor.

"Shot bardaklarını bul," diyorum.

Chloe mutfak tezgahının diğer tarafına koşar, hemen dolapları karıştırmaya başlar. Milyonlarca shot bardağımız var, ama onları bulmaya geldiğinde hepsi sihirli bir şekilde ortadan kaybolur ve sonunda cam bardakları kullanmak zorunda kalırız.

"Tamam, getirdim," diyor Chloe ve insanlığın bildiği en büyük shot bardaklarını geri getiriyor. Neredeyse kova gibi ama o içiyorsa ben de içerim. "Ama bunu yaparken bana Zephyr ve Caesar'ın durumunu anlatmalısın. Hala bunun heyecan verici mi yoksa ensest mi olduğuna karar veremedim."

Gülerek onu savuşturmak için omuz silkiyorum, ama yemek masasında belirli bir gümüş tilki tarafından kesintiye uğrayan çok özel bir anı hatırlıyorum. Benim kitabımda kesinlikle ensest sayılmaz, ama beni duraksatmaya yetiyor. "Tadında," diye onaylıyorum sonunda. "Kesinlikle tadında."

Son birkaç günün özetini anlatmaya başlıyorum ve bir saat sonra, sevgili vişneli votkamızdan tek damla bile kalmıyor ve dudaklarımı, hatta ayak parmaklarımı bile hissetmediğimi gururla itiraf ediyorum. Parmaklarım da biraz şüpheli.

Demi Lovato'nun "*Cool for the* Summer" şarkısı küçük dairemizde yankılanırken, dans ediyor ve büyük pembe silikon dildomu mikrofonmuş gibi kullanarak şarkı söylüyoruz. Dönüp duruyorum, hayatımın en güzel anlarını yaşarken şarkı sözlerini haykırıyorum ve komşularımızın benim harika yorumumu beğenmelerini umuyorum.

"Tamam. Eğer onu kafana yapıştırıp mutfaktan banyoya kadar düz bir çizgi çizmeden önce on kez dönebilirsen, o zaman seni Massimo ile ikinci raunt için Vixen'e geri götürürüm."

Çenem düşüyor. "Hayır, hayır. Beni böyle heyecanlandırma."

"Yemin ederim, ölürsem bile," Chloe gülerek söyler ve ardından kusmak üzere olan güçlü bir geğirme çıkar.

Elime tükürdüm ve ona uzattım. "Sık elimi," dedim, kan yemini etmekten iki saniye uzaktaydım.

Chloe tereddüt etmeden eline tükürür ve elimi eline vurur. Tükürük ikimizin yüzüne sıçrarken, sonunda ne yaptığımızın farkına varırız ve ikimiz de kahkahalara boğuluruz.

"Tamam, tamam, tamam," diyorum, bir an sonra kendime gelip büyük pembe dildoyu sapından tutup alnıma vuruyorum. "Ahhh, lanet olsun."

Başım hemen ağrımaya başlar ve dildo yere düşerken, tamamen şaşkın bir şekilde ona bakarım. "Bu nasıl oldu?"

"Önce ıslatmalısın," diyor Chloe, dildoyu yerden alıp, şu anda nedenini hatırlayamadığım bir sebepten dolayı açtığımız kanepe yatağımıza tırmanıyor. Ama eminim yakında hatırlayacağım.

Başımı tutup kendine doğru eğdi ve bir anda dilini alnımda hissettim. "Simba!" diye bağırdı ve kendine gülerek ekledi. "Bu işe yarar." Sonra hiç vakit kaybetmeden dildonun tabanını alnıma vurdu ve iyice yapıştığından emin olmak için sıkıca bastırdı.

Geri çekildi, kanepeden atladı ve ikimiz de düşmesini bekleyerek heyecanla bekledik, ama yapışıp sallanmaya başlayınca yine kahkahalara boğulduk.

"Ben tam anlamıyla bir sik kafalıyım," diye gülerek başımı sallayıp, kafamdan sarkan silikon penise bakmaya çalışırken gözlerimi şaşı yapıyorum.

"Tamam," diyor Chloe, kahkahalarından nefes almaya çalışırken telefonuyla uğraşıyor ve anlaşmamızın kanıtı olarak bunu çekmek için kamerasını açıyor, çünkü işin aslına bakarsak, ikimiz de biliyoruz ki, eğer bunu dairenin diğer ucuna kadar atarsam, Vixen'e geri dönmemek için ne gerekiyorsa yapacaktır. "Dönmeye başla."

Aptalca bir gülümseme yüzüme yayılırken, kafamdaki dildoyu iki elimle kavrar ve kendimi döndürmeye başlarım. Döndüğüm turları saymayı ancak üç ya da dört tur döndükten sonra hatırlarım. Saymaktan daha hızlı dönmeye başlarım ve Chloe apartman dairesinde podyum yürüyüşüne başlamamın zamanı geldiğini söyleyene kadar en az on sekiz tur dönmüşüm.

Zaten kaybolmuşum, yönümü bulmaya çalışırken başım dönüyor ve muhtemelen mutfaktan başlamam gerekirken hala oturma odasında durduğumu fark etmem çok uzun sürüyor, ama artık bunun önemi yok. Önemli olan tek şey kıçımı hareket ettirmek.

Sanki beni dengede tutacakmış gibi büyük, sallanan pembe penisini sıkıca kavrayarak, bir ayağımı diğerinin önüne koyuyorum ve üç adım atabiliyorum ki dizim kanepe yatağına çarpıyor ve ben çığlık atarak boktan yatağın üzerine düşüyorum. Yatağın ani ağırlığımla gıcırdaması

ağırlığımla gıcırdadığında, kahkaham hızla yüksek bir çığlığa dönüşüyor ve bir saniye sonra, şilte etrafımı sararken kanepenin içinde sıkışıp kalıyorum.

"AHHHH!" diye bağırıyorum.

"NE OLUYOR LAN?" Chloe, dehşeti daha da kontrol edilemez bir kahkahaya dönüşmeden önce geğirir.

"Sadece bana gülme, kaltak. Beni buradan çıkar."

Yatağa karşı itmeye çalışıyorum ama işe yaramıyor ve Chloe'nin kahkahaları patlamak üzereyken, rahat etmem gerektiğini anlıyorum. Bir süre burada sıkışıp kalacağım.

"Hay sikeyim," diyor Chloe. "Hepsini kameraya çektim."

Bunun bütün gece boyunca tekrar tekrar izleneceğini bildiğim için içimden gülüyorum ve katlanmış yatak arasında hareket edip rahat bir pozisyon bulmaya çalışırken, dildonun hala kafama yapışık olduğunu fark ediyorum. "Hey! Düşmemiş," diyorum, sözlerim etrafımdaki milyonlarca battaniye tarafından boğuk çıkıyor.

Kanepede hızlı sarsıntılar hissediyorum ve Chloe'nin sonunda beni kurtarmaya çalıştığını varsayıyorum, ama her hızlı sarsıntıyla daha fazla kahkaha geliyor, ardından alkolün etkisiyle hıçkırıklar. "Uuuhhhh. Bir sorunumuz var."

"Sakın bana sıkıştığımı söyleme."

"Sıkışmış olabilirsin," diyor Chloe. "Eğer mutfak korsanlığı yapmasaydın, seni çıkarmak bu kadar zor olmazdı."

"Kiler korsanı mı?" diye nefes nefese soruyorum. "Bana şişman mı diyorsun?" "Tabii ki, sen beslenmiş bir büfe haydutusun."

Nefesimi tutarım. İkimiz de benim beslenmemde dikkat çekici bir şey olmadığını biliyoruz. İnce ve formdayım. Sezar hariç, hatırlanmaya değer bir popom bile yok. Gerçi o başka nedenlerden dolayı hatırlayacaktır.

"Buradan çıktığımda arkanı kolla."

"Orada oksijen bitmeden ne kadar kalabilirsin acaba?"

Aptalca bir gülümseme dudaklarıma yayılır ve başımı sallamaya çalışırım, ama dildom yatağa takılır ve hareket etmemi engeller. "Boğulmuyorum ki. Hava var. Ama daha fazla olmasını tercih ederim."

"Oh, bak," diye bağırdı, tuhaf durumumuzu bir an için unutarak. "Uber şoförü yeni kiraz votkamızla birlikte neredeyse geldi."

"Oooooh," diye şarkı söylerim, hayatımda hiç bu kadar heyecanlanmamıştım. "Caesar kiraz votkasına ne der acaba? Sence o kiraz votkası seven bir adam mıdır?" Ağır yastıkların arasından sorarım, onun kirazlarla yapabileceği her şeyi hayal ederek

Onları yiyor. Yalıyor. Patlatıyor. "Eminim o kirazları çok seviyordur."

"Kahretsin. Bana bir kiraz adam lazım."

"HEY SIRI," diye sesleniyorum, Chloe'nin beni kanepeden çıkarmaya çalıştığını hissederken, telefonumun kanepenin içinden sesimi duyabileceğini umarak. "Sence Caesar kirazları patlatmayı sever mi?"

Siri'nin uyanma sesini duydum ve bir saniye sonra robotik sesi dairede yankılandı. "Caesar Di Rozé'ye mesaj gönderildi. *Caesar kirazları patlatmayı sever mi?*"

Chloe kahkahalarla gülerek, göğsümde dehşet dalgaları yayılırken, yaptığımın farkına vararak gözlerim fal taşı gibi açılır. "HAYIR. SIRI! O MESAJI GÖNDERME!"

Nefesimi verirken, telefonum yeni bir mesajla çaldığında bunu nasıl açıklayacağımı merak ediyorum. "Lütfen Caesar o mesaja cevap vermemiştir, değil mi?" Ona telefon numaramı vermediğimi hatırlayarak inliyorum. Zephyr'e de vermemiştim, ama bir şekilde ikisinin de iletişim bilgileri telefonuma girmiş. Sanırım elma gerçekten ağaçtan uzağa düşmüyor. Ama cidden, bu Di Rozé erkeklerinin nesi var?

"Oh, kesinlikle cevap

vermiştir." "Ne yazıyor?"

Chloe'nin telefonuma girip şifremi yüksek sesle söylediğini duyuyorum. Normalde ekranı yüzüme tutardı, ama sonra sanki işaret almış gibi kahkahaları patlıyor. "Ah, kızım. Bu adamla işleri batırırsan, seni reddederim."

"Neden?" diyorum, kalbim hızla atıyor. "Ne dedi?"

Chloe boğazını temizledi ve bir saniye sonra, dominant bir erkek izlenimi daireyi kapladı. "Kirazları koparmak en sevdiğim aktivitelerden biri olduğunu çok iyi biliyorsun. Ancak, seninkinin çoktan koparıldığını sanıyordum. Tabii o tatlı popondan bahsetmiyorsan. O kirazı senin için seve seve koparırım, yaramaz kız."

Yüzümde bir gülümseme belirirken, içimden bir sıcaklık dalgası geçiyor. "Lanet olsun."

"Vay canına," Chloe onaylayarak tekrarlar.

"HEY SIRI," Chloe'nin mesaj yazabilecek kadar yetenekli olmasına rağmen tekrar sesleniyorum. "CAESAR'A SÖYLE; SENİN DNA'NLA O KADAR DOLU OLMAK İSTİYORUM Kİ, ATALARIMIN SONUÇLARI DEĞİŞSİN."

"Caesar Di Rozé'ye mesaj gönderildi," Siri bir saniye sonra onayladı. *"Senin DNA'nla o kadar dolmak istiyorum ki, soyumun sonuçları değişsin."*

"Teşekkürler, Siri. Sen en iyisin."

Chloe bir saniye sonra kıkırdar. "Caesar seni tatlı bir kremalı turta yapmaktan mutluluk duyacağını söylüyor."

Derin bir mutluluk damarlarıma yayılır ve şu anda ölecek olsam, mutlu bir kadın olarak ölürdüm. Gerçi, gümüş tilki beni twinkie'ye çevirdikten sonra ölmeyi tercih ederim.

"Glazed donut anını mahvetmek istemem ama yardım çağırmamız gerekecek galiba," diyor Chloe. "Gerçekten sıkışmışsın ve ben bu kanepeyi tek başıma parçalayacak kadar güçlü değilim, ama bir balyoz ya da balta olsaydı seni çıkarabilirdim."

"Ben bu kanepenin içinde sıkışmışken sen bu kanepeye balta sallayamazsın."

Chloe'nin yüzündeki sırıtışı hayal edebiliyorum. "Ne olacak? İtfaiye mi, başka biri mi?"

Dişlerimin arasından nefes alıyorum. İtfaiyeyi aramak istemiyorum. Onlar sadece göz alıcı değiller, ama geçen yıl parkta bir çocuk salıncaklarından kurtarılmak zorunda kaldıktan sonra, bir daha onları görmek için yolumdan bile sapmıyorum. Ama kimi arayabilirim ki?

Telefonumda her şeyi bırakıp bana yardıma gelecek erkeklerin numaraları var, ama hiçbiri karşılığında bir şey istemeden bunu yapmaz. Babamı arayabilirim, ama böyle bir şey için onu rahatsız etmek istemiyorum. Sezar muhtemelen gelir, ama o kadar utanmak istemiyorum, bu da tek bir seçenek bırakıyor.

Zephyr.

Bir iç çekiyorum. "Telefonumu ver."

Chloe elini kanepenin kenarına sıkıştırdı ve dört denemeden sonra ve neredeyse parmağını koparacakken telefonu elime vermeyi başardı. Hemen Siri'ye aramasını ve hoparlörü açmasını söyledim.

Chloe'nin konuşmamı dinlemek için yakınımda nefes nefese olduğunu duyabiliyorum. Başka biri olsaydı, siktirip gitmesini söylerdim, ama Chloe söz konusu olduğunda hiçbir şey yasak değildir.

Zeph cevap vermeden önce telefon üç kez çaldı, derin sesi kalın yatağın içinde neredeyse kayboluyordu. "Evet?" dedi, ses tonu sanki ona yalvararak s e v i şmek istediğimi düşündüğünü gösteriyordu ve dürüst olmak gerekirse, benim için sorun olmazdı.

ama içimden bir ses, Zeph'in bu kadar sarhoş bir kızla yatacak türde bir adam olmadığını söylüyor.

"Yardımına ihtiyacım var."

"Ne? Ne oluyor?"

"Kanepede sıkışıp kalmış olabilirim."

Zeph kahkahalarla gülüyor ve kendini toparlayıp cevap verebilmesi için tam iki dakika beklemek zorunda kalıyorum. "Tamam, bebeğim. Neredesin? Gelip yardım edeceğim, ama bunun bir bedeli olacak."

"Bunu ben de bilmiyor muyum?"

Chloe alaycı bir şekilde güldü ve Zeph hemen fark etti. "Bekle. Yalnız değil misin? O kanepede kaç kişi sıkışmış?"

Gülmekten kendimi alamıyorum. "O Chloe, benim tek oda arkadaşım ve en iyi arkadaşım. Diğer adıyla Booty Belching Bhloe, ve hayır, ne yazık ki bu özel üfleme deliği benimle birlikte burada sıkışıp kalmadı. Ama o zayıf spagetti kolları beni buradan çıkarmaya yetmez."

"Hey!" Chloe yataktan seslenir. "Benim kollarım spagetti gibi zayıf değil. Kahvaltıda üç günlük kızarmış tavuğu bir kova bitirmen benim suçum değil."

“Siktir,” diyor Zeph. “Chloe seksi sesli.”

"Öyle," diye cevapladı Chloe. "Sperm yutan gök gürültüsü sürtüğü, nam-ı diğer Losey Goosey Ran-through Coochie, kanepe yatağında sıkışıp kalmış orospudan çok daha seksi."

"Lanet olsun," diyor Zeph. "Siz ikiniz sarhoş musunuz?"

Sanki işaret almış gibi, Chloe sevinçle çığlık atar. "Oh, Uber şoförü kiraz votkamızı getirdi," diye sevinir. "Aşağı koşup alacağım."

Kapının çarpması dairede yankılanır ve o kaltağın beni burada tek başıma bıraktığını hemen anlarım, gerçi zaten başımdan daha fazla bela alamam.

"Bu birçok sorunun cevabını veriyor," diyor Zeph, arka planda tanıdık araba anahtarlarının sesini duyarken gülerek. "Yoluna geliyorum."

"Teşekkürler," diyorum sevinçle, tam telefonu kapatmak üzereyken ağzımdan kelimeler dökülmeye başlıyor. "Oh, hey. Sana bir şey söylemeliyim. Babanla ilgili."

"Kahretsin," der, derin bir nefes alarak, hemen gerginleşir. "Ne oldu ona?"

"O çok yakışıklı," diyorum Zeph'e ve hemen laf kalabalığına başlıyorum. "Ondan bir ısırık almak için neler vermezdim. Herhalde bunu sürekli duyuyorsundur, değil mi?

O yarı insan yarı hayvan gibi. Bana sorarsan tam bir aygır. Aslında, eğer o efsanevi bir yaratık olsaydı, sence ne olurdu? Bence bir centaur."

"Ne?"

"Hani şu yarı at yarı insan yaratıklar var ya. İnsan vücudu var, kaslı kaslı, alt yarısı at ve sikinin nerede olduğunu anlayamıyorum ama eminim çok büyük ve sert bir sik vardır."

Zeph tiksintiyle inler. "Kapatıyorum." "Oh, bekle!

Baban kirazları sever mi?"

Birkaç saniye sonra hat kesilir ve aptal bir gülümseme yüzüme yayılırken Siri'yi bir kez daha kullanırım. "Hey Siri, bir centaurun penisi ne kadar büyük?"

12

TILLY

Zephyr'in kot pantolonunun önünü tutmak için uzanırken dizlerim yemek masasının altındaki pahalı İtalyan fayanslarına baskı yapıyor. Aceleyle düğmeyi açıp kalın sikini pantolonunun daracık sınırlarından kurtarıyorum. O çoktan hazır ve onu görmek bile dudaklarıma sapkın bir gülümseme yayıyor.

Bu çok eğlenceli olacak.

Bu gece masanın altında oral seks yapmayı planlamamıştım, ama fırsat karşımda dururken bunu kim reddedebilir ki?

"Bebeğim," diyor Zeph, garaj kapısının açılma sesini benim kadar net duyduğu için uyarıcı bir tonla. "Eğer düşündüğüm şeyi yapacaksan..." Ağzımı onun ucuna kapatıyorum, dilim lezzetli nem damlasının üzerinde dolanırken, yumruğum damarlı tabanını sıkıca kavrıyor. "Ahh. Siktir."

Zeph'in tüm vücudu titrer ve sandalyesinde aşağı kayarak bana daha fazla hareket alanı verir. Ben de bu fırsatı kaçırmayıp onu boğazımın en derinlerine kadar alırım. Eli masanın altına kayar, başımın arkasına gömülür ve içten gelen tanıdık sesi duyduğumda

garaj kapısının açılmasının tanıdık sesini duyduğumda, içimi yepyeni bir coşku kaplar ve aniden tek amacım Zephyr Di Rozé'yi dizlerinin üzerine çökertmek olur.

Onu ucuna kadar emdikten sonra, kalın sapını tekrar içine daldırıyorum, yanaklarımı içime çekip sertçe emerek onu santim santim alıyorum, yumruğum her hareketimi takip ediyor. Uyluklarım her iki tarafımda titriyor ve göğsünden gelen hafif bir gıcırtı, şimdiye kadar duyduğum en cennet gibi ses.

"Dışarıda olduğunu sanmıştım," Caesar'ın sesi sessizliği bozarak duyulur, muhtemelen evinde dolaşıp eşyalarını yerleştiriyordur.

"Ben, şey... Hayır," diyor Zeph, dilim hassas ucunda dolanırken zar zor dayanıyor, masanın altında çılgınca sarsılıyor ve kendini tutmaya çalışıyor. "Tilly geliyor."

"Öyle mi?" Caesar'ın derin sesinde hafif bir merak belirir ve Zephyr, dudaklarımın penisini yukarı aşağı okşamasının ve dilimin ucuna giden kızgın damarları izlemesinin verdiği hisle o kadar meşgul olmasaydı, muhtemelen fark ederdi. "Nasıl gidiyor?"

"Uhhh... Ne demek istiyorsun?"

Caesar masaya doğru büyük adımlarla yürüdü ve Zeph'in dudaklarımın kenarlarında beliren şeytani gülümsemeyi hissettiğinden eminim. "Sen ve Tilly," diye açıkladı Caesar, o kadar yakın duruyordu ki, beni çılgına çeviren aynı kokuyu, kullandığı odunsu kolonyayı koklayabiliyordum. "Son zamanlarda çok takılıyorsunuz. Ciddi bir şey mi var? Çıkıyor musunuz, yoksa daha fazlası mı?"

Yumruğumu onun tabanında sıkılaştırıyorum ve onun kekelediğini dinlerken nabzım hızlanıyor. "Uhh... Lanet olsun. Um, hayır," diye sonunda çıkıyor ağzından. "Sadece arkadaşız."

"Ne oldu sana?" Caesar, tanıdık bir sandalye sürtünme sesi duyduğumda gürler. Sesi takip etmek için yeterince dönerim ve tabii ki, az önce kaydırdığım sandalye, dün gece rüyamda iyi donanımlı bir centaur olarak görmüş olabileceğim ya da görmemiş olabileceğim canavar gibi bir adam tarafından işgal edilmiştir.

Caesar'ın uzun bacakları benim iki yanıma yerleşir ve beni arkadan tekmelememesi bir mucizedir.

"Hiçbir şey. Ben iyiyim," diyor Zeph, kendini toparlamaya çalışıyor ama başaramıyor. Ben hızımı artırdıkça o kenara daha da yaklaşıyor, ama sırf eğlencesine, bunu biraz uzatabilirim diye düşünüyorum.

"Dersler nasıl gidiyor?" Sezar, Zeph'in kendisine neden bu kadar ters davrandığını anlamaya çalışır gibi soruyor. "Büyük sınavın

var, değil mi? Psikoloji dersin için. Hazır mısın?"

Zeph'in eli saçlarımı sıkıca kavrar ve ne kadar yakın olduğunu bildiği için yüzündeki panik ifadesini neredeyse hayal edebiliyorum, ama geri çekilip onu dudaklarımın işkenceci kısıtlamasından kurtarıyorum ve yumruğumu kalın sikinde yukarı aşağı hareket ettiriyorum.

Geri çekildiğimde Zeph saçımı bırakır. O zorlayan biri değildir, ben özellikle sert oynamasını istemediğim sürece, tek yapabileceği benim onu yavaşça yukarı aşağı hareket ettirirken dayanmaktır. Ucunu sıkıp parmaklarımı tekrar tabanına doğru kaydırıyorum ve eli bacaklarının arasına düşüp testislerini avuçlayıp sanki benim orada yarattığım acıyı dindirmek için çaresizce sıkarken içimden gülümsüyorum.

"Evet, öyle," diyor Zeph, biraz geç cevap veriyor. "Hazırım."

Caesar masanın altında kıpırdanır ve bakışlarım ona kayar, ayağını kaldırıp diğer dizine dayadığını izlerim, tıpkı Annie onun üzerine çökmüş, sanki hak iddia ediyormuş gibi otururken Vixen'de oturduğu gibi, ve onu izlerken onu istemeden edemem.

Masanın altından bile, onda derin bir erkeklik var. Masada oturma şekliyle bile *patron olduğunu* belli ediyor ve benim için bundan daha çekici bir şey yok.

Acaba... Kahretsin.

Bundan kurtulmam imkansız. Zeph kesinlikle fark edecektir, ama şu anda başına gelenlerle o kadar meşgul ki, etrafında olup bitenleri fark edecek zihinsel kapasitesi var mı bilmiyorum.

Siktir.

Kararlar. Kararlar.

Yapmamam gerektiğini biliyorum, ama lanet olsun, heyecan hızla beni ele geçiriyor ve tüm arzularımı kontrol altına alıyor. Sonra, bunu yapmamam için bir neden düşünme şansı bile vermeden, Caesar'ın dizlerinin altına kayıp, Zeph'in elini bırakmaya cesaret edemeden, bacaklarının arasından yukarı doğru kayıyorum.

Oğlunu okşamaya devam ediyorum ve kalçalarının sarsılmaya devam etmesinden ve elinin testislerini sıkıca kavramasından, bu masanın altında neler olacağından haberi olmadığını söyleyebilirim. Bunun nasıl sonuçlanacağını bile bilmiyorum, ama öğrenmek için sabırsızlanıyorum.

Parmaklarım Sezar'ın pantolonunun düğmesinin etrafında kıvrılıyor ve bacaklarının arasında saklanan birini bulduğunda çıldırmasını bekleyerek hareketlerini yakından izliyorum, ama o hiçbir şey belli etmiyor, sadece

elini masanın altına indirip yüzümün yanını nazikçe okşuyor, başparmağı dudaklarıma uzanıp üzerlerine dokunuyor.

Tek elimle kalın sikini çabucak serbest bırakıyorum ve onun da oğlu kadar benim için hazır olduğunu görüyorum. Tek fark, biri düşman ateşi altındaki bir asker gibi soğukkanlılığını korurken, diğeri hayatı için mücadele ediyor.

Caesar, Zeph ile sohbetini sürdürürken, ben ikisini aynı anda kavrar, uyum içinde çalıştırırım. Yumruklarım kalın şaftları boyunca yukarı aşağı hareket ederken, başparmaklarım uçlarını yuvarlar, parmaklarımın her dokunuşunda nazikçe sıkar ve işkence eder. Ancak Caesar'a olan o kalıcı açlık çirkin yüzünü gösterir ve ağzım onun için sulanırken, direnemem. Eğilip ağzımı onun ucuna kapatıyorum ve yavaşça aşağıya doğru ilerleyerek dilim onun kadifemsi derisinin üzerinde yuvarlanırken öğürme refleksimi bastırıyorum. Caesar'ın eli masanın altında kayıyor, yüzümün yanından başımın arkasına doğru kayıyor ve saçlarıma dolanıyor.

Zephyr'in olmuştu.

İkisiyle birlikte hızımı artırıyorum, Caesar'ı dilimle alay ederek, az önce Zeph'e yaptığım gibi emip eziyet ediyorum ve dudaklarım babasının sikine odaklanmışken, elim de ona odaklanmış durumda.

Onu yukarı aşağı pompalıyorum ve onu ne kadar itersem, o da o kadar zorlanıyor ve son bir buçuk haftadır onu defalarca boşalırken izledikten sonra, boşalmamak için elinden gelen her şeyi yaptığı çok açık hale geliyor, ama o bunu daha iyi bilmeli. Erkeklerin çöküşünü izlemeye karşı bir zaafım var ve Zephyr de farklı değil. Babasıyla konuşuyor olsa da olmasa da bana verecek.

Masanın altında hareket ederek Caesar'dan uzaklaşıp onun tabanını kavradım ve oğluna odaklanarak tekrar geriye yaslandım ve ağzımı onun üzerine kapatarak dokunuşumun altında titrediğini hissettim.

Caesar'ın eli benim elimle birlikte onun tabanına düşer ve yavaşça kontrolü ele alır, ikimizin elleri onun penisini yukarı aşağı hareket ettirir ve kafam Zeph'in penisi üzerinde yukarı aşağı hareket ederken, Caesar'ın hareketlerine tamamen hipnotize olurum.

O kadar çekici ki, oğlunu ağzıma alırken bile, onu tüm vücudumda hissetmekten başka bir şey istemiyorum.

Dilimi Zeph'in ucunda gezdiriyorum ve sanki bir işaretmiş gibi, tüm vücudu titriyor, derin bir zevkle sarsılıyor ve onu boğazımın en arkasına kadar çalıştırırken

Zeph sonunda kendini bırakıyor, sertçe boşalıyor ve lanet bir roket gibi yükünü ağzımın arkasına fışkırtıyor.

Onu kurutana kadar emiyorum, babasıyla dersleri hakkında konuşurken, tek kelimelik cevaplar verirken, homurdanırken ve inlerken, onun verdiği her şeyi alıyorum. Zeph kendini boşaltmayı bitirdiği anda, vücudu gözle görülür şekilde gevşiyor ve ben ses tonundaki değişikliği dinlerken geri çekiliyorum. Aniden daha uzun cümleler kurabilir hale geliyor.

Kendi kendime gülüyorum ve mümkün olan en kısa sürede tüm dikkatimi sevgili babama veriyorum. O çok lezzetli ve iyi bir çocuk gibi sabırla beni beklerken, benim tek yapmam gereken onu ödüllendirmek.

Hazır olduğumu hissederek, eli düşer ve enseme geri döner, sonra saçlarımı kavrar. Sonra, tek bir an bile boşa harcamadan, ağzımı tekrar onun üzerine kapatırım, onunla geçirdiğim her an o kadar yeni gelir ki, arkamda Zeph'in dikkatlice penisini pantolonuna geri soktuğunu ve masadan kalkıp garip bir şekilde izin isteyerek ayrıldığını bile fark etmem. Tek önemli şey, dilimde babasının hissi.

Onu yavaşça, acele etmeden çalıştırıyorum.

Geçen gece kulüpte olduğu gibi değil. Orada vahşet vardı. Kendimi kanıtlamak, onu çökertmek ve bir tür kontrol elde etmek için çaresizdim, ama bu farklı. Bu, içimdeki öfkeli ihtiyacı gidermekle ilgili. Bu, ona hissettirmek, hak ettiği zevki vermekle ilgili. Bu, bana yaşattığı her çığlık dolu orgazm için bir teşekkür.

Dilim, damarlarının sert çizgilerini takip ederek ucuna kadar ilerliyor, sonra tekrar aşağıya doğru iniyor ve ben onun tabanını kavrarken, diğer elimle onu nazikçe sıkarken, diğer elimle onu sevdiği şekilde okşuyorum.

Saniyeler dakikalar olur ve o sadece tadını çıkarır, dudaklarımın vücudunda yarattığı her zevkli anın tadını çıkarır, ama Zephyr'in evde dolaştığını, muhtemelen çok daha berrak bir kafayla buraya doğru geldiğini duyduğumuzda, Caesar saçlarımı daha sıkı tutar.

"Tamam, cehennem kedisi. İstediğimi

ver." Zevkle.

Yüzümde bir gülümseme belirir ve onun bunu penisinde hissettiğinden şüphem yoktur. Onu tatma arzusu beni ele geçirirken, ona

ve bu kadar mükemmel bir adamın saniyeler içinde benim kötü alışkanlıklarımın kurbanı olmasına neden olacak şekilde harekete geçtim.

"Siktir, cehennem kedisi," diye dişlerini sıkarak, sesi o kadar alçak ki zar zor duyabiliyorum.

Dişlerinin arasından nefes alır ve ben daha şiddetli çalışmaya başlarım, ona hak ettiği her şeyi ve daha fazlasını veririm. İki elimle onu sıkıp büküp sıkarken, Caesar çöker. Kalçaları masanın altında sarsılır ve sert bir şekilde boşalır, boğazımın arkasına sıcak sperm fışkırır ve ben hepsini hevesle yutarım, son damlasına kadar.

Güç damarlarımdan akıyor ve onu yutmaya devam ederken, yoğun bir güzellik hissi beni sarıyor. Hiç bu kadar parlak, bu kadar kadınsı hissetmemiştim. Bu adam için dizlerimin üstüne çökmüş, ona tapınmıştım, ama tanrıça gibi hisseden bendim. Bu nasıl olabilirdi? Aslında kral gibi hissetmesi gerekirdi, ama onu serbest bıraktığımda ve o sandalyesini geri çekip beni soğuk yerden kaldırırken, sanki hayatında hiç bu kadar muhteşem bir şey görmemiş gibi bana bakıyordu.

"Beni hayrete düşürüyorsun," diye mırıldanıyor ve beni kucağına çekerek bacaklarımı bacaklarının üzerine atıyor, parmakları saçlarımı okşuyor, ama bakışları alnımın ortasındaki kocaman yuvarlak morluğa takılınca her şey duruyor. "Bu ne lan? Biri sana elini mi sürdü?"

Kafamı sallarım. "Bir şişe vişneli votka ve parlak pembe bir dildonun açıklayamayacağı bir şey değil," derim.

"Biraz daha fazla bilgiye ihtiyacım var."

"O zaman şanslısın. Tesadüfen tüm olayı videoya çekmiştim, ama karşılığında bir şey almadan bunu sana gösterip kendimi utandırmam mümkün değil."

"Öyle mi? Ne isteyebilirsin ki?"

Zephyr'in evin içinde dolaştığı sesini takip ederken alt dudağımı ısırıyorum ve geri dönüp merdivenlere doğru ilerlediğini duyunca rahat bir nefes alıyorum. "İyi soru," diyorum. "Vixen'da bir gece daha geçirmeyi önerecektim, ama içimden bir ses bunu sormama gerek kalmadan alacağımı söylüyor. O yüzden bunun yerine bir borç senedi yazmanı istiyorum."

Caesar güler ve isteksizce beni kendinden indirir, ayağa kalkar ve Zeph'in yaptığı gibi pantolonunu düzeltir, ama o bunu gizlemeye çalışmaz. "Akıllı kız," der, çenemi tutup kaldırır ve morarmış alnımı bir kez daha inceler. "Bunu buzla kompres yapmalısın."

Gözlerimi deviriyorum ve o beni bırakıp mutfağa doğru yürürken, onu takip etmekten kendimi alamıyorum. "Orada olduğumu biliyordun, değil mi?"

Caesar başını sallar ve bana bakar, bakışları bana bilmem gereken her şeyi söyler. "Kapıdan girdiğim anda parfümünün kokusunu aldım," der. "O kokuyu hayal ediyorum. Gece yarısı soğuk terler içinde uyanıyorum, sikim taş gibi sertleşiyor. Ama yetişkin oğlum lanet olası bir cümle kurmakta zorlanırken, ne olduğunu tam olarak anladım."

"Bu yüzden mi oturdun? Benim cömert davranacağımı umuyordun."

Caesar bana yaklaşır, o karanlık gözleri beni esir alır ve tüylerimi diken diken eden bir dalga yayılır. "Her zaman dudaklarının sikimi sarmasını umuyorum, cehennem kedisi. Ama hayır, oğlumla dalga geçme fırsatını kaçıramazdım. Ellerinin üzerimde olması sadece bir bonus oldu."

Lanet olsun. Bu adam kutsal yeminimi bozmama neden olacak. Böyle konuşmaya devam edemez. İlk geceki huysuz, otoriter adam nerede? *O* beni yola getirebilirdi, ama şu anda karşımda duran, beni ne kadar hayran bıraktığımı fısıldayan bu adam, ikimizin de hayatını mahvedecek.

"Ben, şey..."

"Tilly," Zeph'in sesi evin diğer ucundan geliyor, Caesar ve beni tribünlerin arkasında öpüşürken yakalanmış iki azgın genç gibi birbirimizden ayırıyor. Evden geçerek mutfağa giderken oturma odasından geçiyor. "Ne zaman geldin? Geldiğini duymadım."

Daha önce burada olmadığımla ilgili saçma yalanını sürdürmeye çalışırken alaycı bir şekilde güldüm. "Şaka bitti," dedim. "Baban beni masanın altında yakaladı."

"Siktir!"

Caesar kendi kendine gülüyor, ben mutfak tezgahına ellerimi dayarken o yanıma yaklaşıyor ve aramızda saygılı bir mesafe bırakıyor. "Tamam, şimdi söyle bakalım, kafanın ortasında neden morluk var?"

Derin bir nefes vererek cebimden telefonumu çıkarır, dün geceki videoyu bulur ve utanç verici anların tam sesle çalarken telefonu ona uzatırım. Garip bir şekilde dönüp, dildo tek boynuzlu atın kanepeye düşüp sıkıştığı anı izleriz.

"Lanet olsun," Caesar, Zeph'in on kez izledikten sonra gülerek, fısıldayarak mırıldanır.

"Evet," diye onaylarım. "En iyi anım değildi. Yarım saat boyunca o lanet koltuğun içinde sıkışıp kaldım. Zeph'i gelip beni kurtarması için çağırmak zorunda kaldık ve koltuğun hayatta kalamadığını söylemekten utanıyorum."

Kaşlarını kaldırıp oğluna bakar. "Onun kanepesini mi kırdın?"

"Eee, evet. Başka seçeneğim yoktu. Ya onu oradan çıkaracaktım ya da boğulmasına izin verecektim."

"Umarım ona yeni bir tane almışsındır ve eskisini kaldırıp atmasını ayarlamışsındır."

Zeph derin bir nefes aldı. "Hayır, ama yapabilirim sanırım."

Başımı sallayarak mutfak adasının diğer ucundaki Zephyr'in bakışlarıyla karşılaşıyorum. "Buna gerek yok. Kanepemi kendim hallederim."

"Eminim halledersin," diyor Caesar. "Ama bu, izin vereceğim anlamına gelmez. Zeph gün sonuna kadar senin için halledecektir. Yarın sabah ilk iş yeni bir tane bekleyebilirsin."

"Tartışmanın bir işe yaramayacağını hissediyorum."

"Hayır, cehennem kedisi. Olmaz," diye mırıldanır, Zeph'in önünde o lakap ağzından kaçar, ama neyse ki Zeph telefonuna dalmış, mobilya mağazalarını arıyor gibi görünüyor.

Zeph'in yanına yanaşıp tezgaha yaslanarak sonsuz sayıda kanepe seçeneğini incelerken, ben ilk gördüğümüz kanepeyi seçmekten çok memnunken, Zeph hepsine bir yorum yapıyor. Ya çok sarı, ya çok kare ya da çok neşeli, bu ne anlama geliyorsa, ve o listelerin on dördüncü sayfasını incelerken, dün gece bana yardım etmeye geldiği anı hatırlamadan edemiyorum.

Tabii ki o bir cesur kahramandı. Başka türlüsünü beklemiyordum, ama Chloe ve Zeph'in birbirlerinden hemen nefret etmeye başlaması hiç beklemediğim bir şeydi. İkisi için de çok uygunsuz bir durum.

Genel olarak Chloe herkesi sever. Herkese şans tanır ve fikrini değiştirmesi için onların çok kötü bir şey yapması gerekir. Zeph'i çok iyi tanımıyorum ama birkaç kez birlikte vakit geçirdiğimizde onun son derece hoşgörülü biri olduğu belli oldu. Herkese karşı nazik, harika bir kişiliği var ve genelde her zaman pozitif bir enerji yayıyor. Benimle dalga geçmeme aldırış etmiyor ve karşılık vermekten de çekinmiyor.

Yine de, en sevdiğim iki insan birbirini gördüğünde, sanki biri güneşin üzerine dev bir kova buz dökmüş gibi oluyor. Odanın sıcaklığı bir anda yok oluyor, o anda pek bir şey göremiyorum ama hissedebiliyorum. Nedenini bir türlü anlayamıyorum.

Bu ilginç. Neredeyse şüpheli.

Kafam karışmıştı, ama içtiğim saçma sapan miktarda vişneli votka sayesinde uzun süre düşünmek zorunda kalmadım. Hemen uykuya daldım ve şimdi ilk kez aklıma geldi. Şimdi ise bunu gündeme getirmeli miyim, getirmemeli miyim, emin değilim. Belki önce Chloe'ye sormalıyım. O bu konuda bir şeyler biliyor olabilir.

Neredeyse bir saat geçtikten sonra Zeph, benim küçük daireme en uygun olacağını düşündüğü kanepeyi seçti ve yarın sabah için teslimat bilgilerini girerken, telefonum tezgahın üzerinde çılgınca çalmaya başladı.

Telefonu alıyorum ve The Vag Destroyer'dan gelen birden fazla yeni bildirim görünce hemen inliyorum. Bu ismi oldukça ironik buluyorum, çünkü onun bir vaginaya bir mil bile yaklaşmadığından eminim, en azından gerçek hayatta. Büyük olasılıkla annesinin bodrumunda saklanıp PornHub'a ve son hayallerine dalmış durumdadır.

Hayal kırıklığıyla iç çekerek sosyal medya hesabımı açtım ve bir sürü yeni hesap tarafından etiketlendiğimi gördüm. Hepsinin adı The Vag Destroyer'ın farklı varyasyonlarıydı ve gönderiyi açtığımda, talihsiz canlı ağda videomdan alınmış birçok fotoğraf gördüm. Her birinin altında bir öncekinden daha korkunç bir yorum yazıyordu.

"Vay canına, neye bakıyorsun?" Zeph mırıldanıyor, bakışları ekranımda kısa bir süre durduktan sonra duraksıyor. "Bekle. Dur. Bu dudakları tanıyorum. Bu ne lan?"

Telefonumu elimden kapıyor, endişesi Caesar'ın da dikkatini çekiyor ve ikisinin telefonuma bakışlarını izliyorum, ikisi de ekranımın her yerinde garip ağda pornosu olduğu için bir açıklama bekliyorlar. "O talihsiz canlı videoyu biliyorsun, değil mi?"

"Evet," Zeph gülerek cevaplar. Caesar bana bakar, gözleri kısılmış, ne dediğimi hiç anlamamış gibi, ama ben yine de açıklamaya karar veririm. Dönen dildo tek boynuzlu at videosundan sonra, kendimi daha fazla küçük düşüremezdim zaten.

“Geçen hafta banyomdaydım, biraz mahrem bir an yaşıyordum, talihsiz vücut tüylerimi alıyordum ve daha iyi görebilmek için kameramı küvetin kenarına dayamıştım, bilirsiniz, ve

, aslında tüm üniversite kampüsüne canlı yayın yaptığımı fark ettim."

Caesar bana boş boş bakıyor. "Başın her yerde belaya mı takılıyor?" "Beni takip ettiğini sanmıyorum, bence ben belanın ta kendisiyim," diye açıklıyorum. "Kendimi en korkunç şekillerde küçük düşürme konusunda kendimi en korkunç şekillerde küçük düşürme konusunda doğal bir yeteneğim var."

"Anlıyorum," diyor ve telefonumu işaret ediyor. "Peki, burada ne haltlar dönüyor?"

Nefesimi veriyorum. "Gerçekten aptalca, ama bu pislik o zamandan beri beni trollemeyi bırakmadı. O bir hiç, sahte hesaplar kullanarak beni fahişe gibi göstermeye çalışıyor. Videoda cinsel içerikli hiçbir şey yapmadım ki. Evet, aletim görünüyordu, ama sadece ağda yapıyordum, ama bu adam bir türlü bırakmıyor. Bütün hafta böyle devam etti. Fotoğraflarıma iğrenç yorumlar yazarak başladı, ben onu engelledim ama yeni bir hesap açıp devam etti. Can sıkıcı bir durum ama başlangıçta idare edebiliyordum. Ama şimdi? Bilmiyorum. Bu beni rahatsız ediyor. Herkesin görebileceği şekilde vajinamın fotoğraflarını internete koymak çok fazla."

"Bir bakayım," diyor Caesar, telefonumu Zeph'in elinden alıp ayarlara giriyor.

"Hayır, senden bunu isteyemem," diyorum. "Eminim günlük işlerinle yeterince meşgulsündür. Benim için endişelenmene gerek yok. Ben hallederim. Ayrıca, er ya da geç bu olay unutulup gidecektir. O adama cevap vermiyorum ki. Sıkılıp bir an önce başka birine geçecektir."

"Hayır," diyor Caesar, ses tonu benimle tartışmamam gerektiğini ima ediyor. "Ben güvenlik görevlisiyim. Bu tür şeyleri daha önce gördüm. Daha kötüye gitmeden halledilmesi gerekiyor. Zaten senin iznin olmadan açık saçık fotoğraflarını paylaşmaya başladı. Bundan sonra daha da kötüleşecek."

Caesar'ın haklı olabileceğini fark edince, damarlarımdan korku akmaya başladı. Daha önce böyle bir şeyle hiç karşılaşmamıştım, ama şimdiden beni bu kadar korkutuyorsa ve bu sadece başlangıçsa, bu pisliğin benim için neler hazırladığını hayal bile edemiyorum.

"Tamam," diyorum sonunda, Caesar'ın işini araştırmam gerektiğini aklımın bir köşesine yazarken. Onun güvenlik görevlisi olduğunu nasıl bilemedim? Gerçi bu milyonlarca farklı anlama gelebilir. Ne tür bir güvenlik? Kiralık askerler mi? Yoksa özel dedektifler gibi daha uysal bir şey mi? Her halükarda, resmi olarak meraklandım.

Caesar bazı ayrıntıları not aldıktan sonra, Zeph'e dönüp göz göze geldiğimde sonunda telefonumu geri verdi. "Ürkütücü adamlardan bahsetmişken, arkadaşın Jordan'la tanıştım."

Zeph sadece sırıttı. "Ah, lanet olsun. Ne zaman bu konu açılacaktı diye merak ediyordum."

Neden bu kadar eğlendiğini anlamadığım için kaşlarımı kaldırdım. Bu konuda eğlenceli bir şey yoktu, ama sanırım ona hikaye nasıl anlatıldı bilmiyorum. "Ne demek istiyorsun?" diye sordum, tezgaha yaslanarak Caesar'ın dinlemiyormuş gibi bile yapmadan orada durduğunu fark ettim.

Zeph bana suçlu bir gülümseme atar ve sanki ağzından çıkacak sözler için şimdiden pişmanmış gibi gözlerini devirir. "Senin bir orospu olduğunu söyledi."

Tezgaha yaslanırım, damarlarımdan elektrik çarpması gibi bir şok geçer. "Ne? Ben mi?" diye soruyorum, kaşlarım havaya kalkıyor. "O beni kaldırımda kovalayıp, senin sikini yaladım diye otomatik olarak onun önünde diz çökmem gerektiğini söyleyen pislikken, nasıl ben orospu oluyorum? Sonra da bana sinirlenip..."

"Hayır dedim."

Zeph bana bakakaldı, Caesar kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuştururken gözlerinde belirsizlik parladı. "Hadi canım," dedi Zeph. "Bana anlatılan hikaye tam olarak bu değildi."

"Tabii," diyorum alaycı bir şekilde. "Çünkü o sana açıkça sokaklarda kızları takip eden bir avcı olduğunu söyleyecektir. Ona hayır dedikten sonra, yine de dizlerinin üzerine çökeceğimi ve tecavüz fetişi olan sapık bir adam gibi direnmememi söylediğini sana söylemeyi unuttu mu? Eve giderken arkamı sürekli kontrol etmek zorunda kaldım, peşimde olup olmadığını kontrol etmek için."

Caesar bana yaklaşır. "Ne dedin sen?"

“Hayır,” Zeph araya girer, kaşları endişeyle çatılır. “Bu doğru olamaz. Aynı adamdan bahsettiğinden emin misin? Kampüste birkaç Jordan var. Bazıları gerçekten berbat tipler. Onlardan birinden mi bahsediyorsun?”

Kafamı salladım. "Kesinlikle eminim. Senin yaptığımız her şeyi övündüğünü özellikle söylemişti, bu da onun bu tavırlarının bir kısmının kaynağıydı. Sırf seninle takılıyorum diye, ona da aynı şeyi yapmam gerektiğini düşünüyor gibi.

Zeph mutfak tezgahından uzaklaşarak aramıza biraz mesafe koyar ve buzdolabına yaslanır. "Hiç mantıklı değil. Jordan daha önce hiç böyle değildi. Evet, tuhaf biridir ama tehlikeli değildir."

Omuzlarımı silkiyorum. "Ne diyeceğimi bilmiyorum. Adamı tanımıyorum. Sana yalan söylemek için hiçbir nedenim yok. Sadece onunla yaşadıklarımı anlatabilirim ve o kesinlikle iğrenç bir adam. Ama sadece kadınlara karşı değil. Sana da garip bir takıntısı var gibi görünüyor. Sanki senin sahip olduklarına sahip olmak, senin deneyimlerini paylaşmak ya da onun gibi bir şey istiyor gibi. Bunun erkekler arası dostluk mu yoksa başka bir şey mi olduğunu bilmiyorum, ama onunla birlikte olduğum süre boyunca kafamda alarm zilleri çalıyordu. Kadınların sezgileri asla yanılmaz."

Zeph neredeyse kalbi kırılmış gibi görünüyor ve bana bakarken, kollarına atlayıp acısını dindirmek için içimi kaplayan bir istek duyuyorum. "Emin misin?"

"Evet, Zeph.

Kesinlikle." "Siktir."

Ona sıkı bir gülümseme veriyorum ve mutfak sessizliğe bürünürken, kendimi Zeph'i izlerken buluyorum. Bana inanmakta gerçekten zorlanıyor gibi görünüyor, ama Caesar bana bir kez bile soru sormadı. En başından beri sözüme güvendi ve işte bu, bir erkekle bir çocuk arasındaki farktır.

Yanlış anlamayın, Zeph'i hayatımda tutmak niyetindeyim. O inanılmaz birisi. Tanıdığım en samimi insanlardan biri ve son bir buçuk hafta içinde bile, onun büyük bir kalbi olduğunu açıkça gördüm. Çekici ve seksi, her kadını delicesine aşık edebilecek bir kişiliğe sahip, ama aramızdaki cinsel ilişkiye gelince, yeniden düşünmenin zamanı gelmiş olabilir.

Yatak odasında birbirimize çok uyumluyuz. Fiziksel olarak içimdeki her ihtiyacı karşılayabiliyor. Aramızda kesinlikle cinsel ve fiziksel bir çekim var. Nasıl olmasın ki? O, babasının yirmi iki yaşındaki hali. Ama zamanımı paylaşmak istediğim erkek söz konusu olduğunda, Caesar benim için tek seçenek. Duygusal olgunluğu, ne istediğini ve nasıl elde edeceğini çok iyi biliyor, ama aynı zamanda güçlü bir ahlaki değerleri var. Doğru ile yanlışın farkını biliyor ve inançlarından ödün vermiyor. Kendine güveni, şimdiye kadar tanıdığım en çekici özelliği.

İşler karmaşıklaşmaya başlıyor ve Caesar ile ne kadar çok zaman geçirirsem, bu o kadar netleşiyor. Ayrıca, karmaşayı sevmem ve

ikisiyle de yatmaya devam etmek beni doğrudan o yola sürükleyecektir. Caesar, oğluna yaptıklarımdan açıkça rahatsız değil, ama Zeph öğrenirse aynı şekilde hissedeceğinin garantisi yok ve ben bir baba ile oğlunun arasına girmek istemiyorum.

Zephyr harika bir çocuk ve bir gün biraz büyüyüp duygusal olarak olgunlaştığında, belki de ona bakış açısı kazandıracak bazı gerçek hayat deneyimleri yaşadıktan sonra, birini çok mutlu bir kadın yapacağına hiç şüphem yok, ama o kadın ben olmayacağım.

13

CAESAR

Resmi olarak ilan ediyorum. Oğlumun kız arkadaşına hastalıklı bir takıntım var.

Benim neyim var lan?

Tilly ile oturma odamda geçirdiğim bir gece, ben bittim. Ama Tilly ile Vixen'da geçirdiğim bir gece, şimdi mahvoldum. Onu Vixen gibi bir yere davet edip kontrolü ele alabileceğimi düşünerek kendimi kandırıyordum. Tabii ki, bana istediğimi yapmama izin verdi, ama çok geçmeden kontrolü ele aldı ve gecenin nasıl geçeceğini bana tam olarak söyledi. Ve lanet olsun, her saniyesini sevdim.

Onun kontrolü ele almasını izlemek çok hoşuma gitti. İstediğini elde etme şeklini izlemek çok hoşuma gitti. Onda genellikle görmediğim bir özgüven var. Çoğu kadın dizlerinin üzerine çöküp mükemmel bir fahişe olmak ister, ama Tilly bu oyunu oynamaktan çok mutlu olsa da, çok geçmeden senaryoyu tersine çevirir ve içindeki o ateşli küçük cadaloz ortaya çıkar.

O bir seks tanrıçası ve beni kendine bağladı.

Masama oturup, Tilly'nin bilgilerini bilgisayarıma açarak geçmişini araştırmaya başladım. Tabii, sosyal medyada aldığı

, muhtemelen onu ne kadar derinlemesine araştıracağımı anlamamıştı. Genelde bu işi çalışanlarımdan birine yaptırırım, ama Tilly söz konusu olduğunda değil, özellikle de onun tatlı amcığının internette dolaştığı bir video olduğunu öğrendiğimden beri.

O benim. Ve sadece benim.

Siktir. Benim mi? Neyim var benim? Oğlumla yatmaya devam etmesini isteyen bendim, şimdi de sahiplenici bir pislik gibi davranmaya mı başladım? Buna hakkım yok. Aramızda özel bir şey yok ve benim dışarıdaki ilişkilerimi düşünürsek, bana bunu borçlu değil.

Ama işte buradayız.

Onun geçmişi araştırılırken, sosyal medya hesaplarını derinlemesine inceliyorum, izleri takip ederek The Vag Destroyer'ın özel hesabını ve Tilly'yi sikmek için oluşturulmuş yüzlerce profili buluyorum, her birinde onun talihsiz canlı videosundan alınmış fotoğraflar var.

Zaman alıyor ama sonunda tüm hesaplar ve Tilly'nin fotoğrafları siliniyor. Ancak bu pisliğin o fotoğrafları telefonuna veya sabit diskine kaydettiğini düşünürsek, yeni hesaplar açıp aynı saçmalığı tekrar yapması çok uzun sürmeyecektir.

Ana hesabı kontrol ettim, verileri derinlemesine inceledim, ama adam iyi. Kimliğini ele verecek hiçbir şey yok, hatta onunla ilgili en ufak bir ayrıntı bile yok.

İnternette bir hayalet gibi, karşılaştığı her güzel kadını trollemek niyetinde. Bu pisliğin gönderdiği mesajlar ve yorumlar iğrenç ve Tilly onun ilk kurbanı olmasa da, en iğrenç yorumlarını ona sakladığı açık.

Ne kadar derinlere inersem, o kadar rahatsız edici hale geliyor ve Tilly'nin sokakta takip edildiğini gösteren resimleri bulduğumda midem düğümlenmeye başlıyor. Belki bu pislik, hasta bir internet trolünden biraz daha fazlasıdır, ama şunu bilmeli ki, ona yaklaşmayı aklından bile geçirirse, ona küçük bir ziyaret yapmaktan büyük mutluluk duyarım.

Siktiğimin domuzu. Ya bir kadını yatağa atmanın yolunun onu aşağılamak olduğunu düşünen azgın bir ergen, şüphesiz hayatındaki boktan erkeklerden öğrendiği bir numara, ya da hiçbir kadın ona gönüllü olarak kendini sunmadığı için kadınlardan nefret eden kırk yaşında bir bakir. Her halükarda, bu pislik bulunmalı ve ona lanet olası bir ders verilmeli.

IP adresini bulabiliyorum, ama ne yazık ki, bu kadar. Gerçi, bilgisayarına müthiş bir virüs bulaştırmaktan da çekinmem. Hayatını mahvetmez, ama bir süreliğine internetten koparır ve ona büyük bir rahatsızlık verir.

Vag Destroyer meselesini geçici olarak hallettikten sonra, Tilly'nin viral videosuna geçiyorum. Videoyu profilinden silmişti, ama o boktan şey birkaç kez paylaşılmıştı ve internette derinlemesine araştırma yaparken, sayısız kez paylaşıldığını ve ihbar edildiğini görüyorum.

Kişisel cihazlara kaç kez kaydedildiğini bilmiyorum ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok, kimsenin tekrar yüklemesini engelleyemem, ama en azından internetten silebilir ve bu canavarın hızını biraz kesebilirim. Sürekli kontrol etmem gerekecek, ama şimdilik, videonun silindiğini ve internetin sapıklarına kolayca ulaşamayacağını bilerek rahat uyuyabilir.

Onun videosuyla ilgili her şeyi toparlayıp son rötuşları yaparken, onun ayrıntılı geçmiş araştırmasının tamamlandığına dair bir bildirim alıyorum ve bunların hiçbirinin beni ilgilendirmediğini bilsem de kendimi tutamıyorum.

Açtım ve hayatının her yönünü araştırdım ve saniyeler içinde şaşkına döndüm. Tilly onun gerçek adı bile değil. Adı Natalie Bardot. Tilly, onun benimsediği ve kullandığı bir takma addan ibaret, ama ben onu tercih ediyorum.

Onunla ilgili tüm detayları okudum. Şu anki ve eski adresleri. Hangi okula gittiği. Memleketi. Nerede doğup büyüdüğü. Ailesinin evcil hayvanının adı. Lanet olsun, bitirdiğimde, dördüncü sınıfta sahip olduğu hamsterin şüpheli bir şekilde öldükten sonra tam bir cenaze töreni yapıldığını bile biliyorum.

Bu kadın hakkında öğrendiğim her bilgiyle, daha fazlasını öğrenme ihtiyacı duyuyorum. Daha önce hiç kimseye karşı hissetmediğim bir sahiplenme duygusu var, Zephyr'in annesine bile karşı hissetmedim, ve bu beni hasta ediyor. O kadın yüzünden yaptıklarım affedilemezdi ve bana on yılıma mal oldu, peki kafamda bedavaya yaşayan bir kadın için neler yapabilirim?

Siktir. Bu soruyu sormama bile gerek yok. Cevabı zaten biliyorum. Onun için aşmayacağım tek bir sınır bile yok. Bu yüzden, onun dairesine ve çevresindeki binalara tam gözetim sistemi kurulması için acil bir emir veriyorum.

Ben hasta bir piçim, ne diyebilirim ki?

Ekibim bugün mesai bitimine kadar her şeyi tamamlayacak ve gizlice halledecek. Tilly, evinin Di Rozé yazılımıyla donatıldığını, dairesinin her köşesinin sadece benim erişebileceğim canlı kamera görüntüleriyle izlendiğini asla bilmeyecek. Adamlarım bana onun dairesinin yedek anahtarını bile elden teslim edecekler, ama buna gerek kalmayacak. Oraya girmem gerekirse, anahtar aramak için durmayacağım; kapıyı kırıp gireceğim.

Bunu onun güvenliği için yaptığımı kendime söyleyecek miyim? Kesinlikle, ve bu kısmen doğru olsa da, tek etken bu değil. Bunu kendim için yaptım. Şu anda oğlumla yatmakta olan yirmi iki yaşındaki bir kadına karşı hızla mantıksız bir takıntı geliştiren hasta bir sapık mıyım? Evet, öyle görünüyor.

Kendimle gurur duymuyorum.

Onun evine kamera yerleştirme fikri beni tiksindiriyor, ama iş emrini iptal etmiyorum. Onu bütün gün izleyeceğim, duş alırken mastürbasyon yapacağım değil ya. Sadece kontrol etmek için, iyi olduğundan ve ihtiyacı olan her şeye sahip olduğundan emin olmak için. En azından kendime böyle söyleyeceğim.

Onu gözümün önünde tutmam lazım. Gün içindeki her hareketini bilmem lazım. Başka hiçbir piçin benim olan şeye dokunmadığından emin olmam lazım. Zeph hariç. Onların ilişkisi umurumda değil. Sadece seks, başka bir şey değil. Tabii, aralarında bir dostluk var, ama içimden bir ses, bir kez birbirlerini doyuru p Zeph yeni avına geçince, geriye sadece dostlukları kalacağını söylüyor.

Tilly'ye gelince, onun için devam edecek bir şey yok. Zephyr'le işi bittiğinde geriye sadece ben kalacağım ve onun hayal edebileceği her türlü cinsel ihtiyacı ve arzuyu karşıladığımı düşünürsek, hiçbir yere gitmeyecek. Tek soru, seks artık ona yetmediğinde ne olacağı. Benden daha fazlasını istediğinde ve fiziksel kadar duygusal bir bağa da ihtiyaç duyduğunda ne olacağı.

Bu düşünce beni hasta ediyor. Tilly gibi bir kadının bana aşık olması kötü bir şey olduğu için değil. Tam tersi. Bu yüzden ona bana asla aşık olmayacağına söz verdirdim.

Bana güvenilmez ve eminim ki, benim gerçekte kim olduğumu veya neler yapabileceğimi bilseydi, benden uzak dururdu. Ya da belki de durmazdı. Son on gün içinde, yanlışlıkla dünyaya güzel amcığını gösterdi, stalker olabilecek ya da olmayabilecek bir internet trollerini buldu, üniversite tuvaletinde tanıştığı

bir yabancıyla sevişti, onun evine gitmesine izin verdi ve sonra da onun babasıyla sevişti. Bana her zaman doğru kararlar veren bir tip gibi gelmiyor, ama şikayet edemem çünkü bu kararların her biri onu benim dünyama çekti.

Geçtiğimiz bir buçuk hafta boyunca, o kızı kafamdan çıkarmak neredeyse imkansız hale geldi. İlk başta, sadece bir tat benim iştahımı keseceğini düşünmüştüm, ama bir tat asla yetmez. Ona sahip olmak zorundaydım ve şimdi ona sahip olduğuma göre, geriye dönmem mümkün değil.

Tilly oynamak isterse, ben de orada olacağım.

Tilly ile ilgili her şey kontrol altına alınca, gün içinde yapmam gereken işlere gömüldüm ve öğle yemeği vakti geldiğinde, ekibimden Tilly'nin güvenlik sistemi ve çevresindeki alanların işinin tamamlandığına dair bir bildirim aldım.

Göğsüm gururla doluyor. Ekibimin işi sorunsuz halledeceğini biliyordum ve geçen hafta boyunca aklımı meşgul eden şeytan kadından öfkeli mesajlar gelmediğine göre, Tilly'nin hiçbir şeyden haberi olmadan işin tamamlandığını varsayabilirim.

Sisteme giriş yaptığımda, Tilly'nin binasının dışındaki caddeyi, yer altı otoparkını ve kapısının hemen dışındaki koridoru mükemmel bir şekilde görebiliyorum. Onun evinin içini görmek için duyduğum merak, daha önce hiç hissetmediğim bir duygu, ama en çok ilgimi çeken, evinin dışındaki bu açılar. Kimin gelip gittiğini, evine kimlerin girip çıktığını ve zamanını kiminle geçirdiğini görmem gerekiyor.

Gözetleme kamerasının geri kalan görüntülerine hızlıca göz attığımda iki kamera daha buluyorum. Biri oturma odasını ve mutfağı, diğeri ise yatak odasını çekiyor ve bu beni duraksatıyor. On yılın büyük bir kısmını hapiste geçirdiğimde birçok berbat adamla tanıştım ve şu anda yaptığım şeyden çok daha azı için orada olan birçok pislik olduğunu hatırlıyorum.

Resmi olarak, ben sapık bir adamım.

Tilly, uzaklaştırma emri çıkarmalı. Benim ne kadar berbat durumda olduğumu bilseydi, kaçıp gitmesi akıllıca olurdu.

Ev güvenliği, Zeph ve Tilly'nin evimden yeni çıktığını söylüyor ve yalan söylemeyeceğim, ikisinin de bu hafta önemli bir sınavı var, bu yüzden ikisi de öğle yemeğinden sonraya kadar uyuyup, dersleri olsa bile günü boşa harcamamalı. Tilly'nin geçmiş kontrolünde notlarını gördüm. O gayet iyi, ama oğlumun elinden gelen tüm çalışma zamanına ihtiyacı var.

Evden ayrılmalarından on beş dakika geçmeden, Tilly'nin apartmanının önüne büyük bir kamyonun geldiğine dair bir bildirim alıyorum ve tam bunu önemsemeden geçmek üzereyim ki, Zeph'in Range Rover'ı kamyonun arkasına park ediyor ve bunun Tilly'nin yeni kanepesinin teslimatı olduğunu anlıyorum.

Başımı sallıyorum. Bu, oğlumun bu kanepe konusunda üzerinde durduğum zaman dilimi değildi, ama en azından sözünü tuttu. Çoğunlukla.

Tilly ve Zeph Range Rover'dan inerler ve Tilly dairesine çıkıp eski kanepenin kalıntılarını oturma odasının köşesine sürüklemeye başlarken, Zeph teslimatçı şoförle kalır ve ağır işi yapmaya yardım etmeden önce talimatlar verir.

Kanepe kapının önüne getirilir ve koridorun ortasına yerleştirilirken, onu kapıdan geçirmek için bir plan yapmaya başlarlar. Bu sırada Zeph'in koridordaki gizli kameraya bakakaldığını fark ederim.

Ne aradıklarını bilmeyen biri, o kamera takılı olduğunu asla fark etmezdi, ama Zeph farklıydı. Kaygısız ve aptalca davranışlarına rağmen, çok zeki bir adamdı. Üstelik evim bu tür cihazlarla doluydu, yani onlara çok aşinaydı.

Kanepeyi daireye taşıdılar ve teslimatçı eski, kırık parçaları çıkarmaya çalışırken, Zeph gizlice hızlıca bir mesaj attı.

Mesaj bir saniye sonra telefonuma gelir.

Zeph: Neden?

Tereddüt damarlarımdan akıyor ve bir an için hiç cevap vermemeyi, bu işe karışmamış gibi davranmayı düşünüyorum, ama bu Zephyr'e yaramaz. O akıllı bir çocuk. Tek sorunu, kalbinin yoluna çıkması. Fırsatını bulursa, yanlış kadının onu mahvetmesine izin verir. Demek istediğim, benim yalanlarımı hemen anlar.

"Ah, lanet olsun," diye mırıldanıyorum ve parmaklarım ekranın üzerinde kayarak cevabı yazıyorum. Ayrıca, Tilly gerçekten yakın gelecekte hayatının büyük bir bölümünü oğlumla geçirecekse, bu internetteki pislik hakkında tam olarak ne olduğunu bilmek onun yararına olacaktır. Eğer iş o noktaya gelirse ve oğlum onun hayatını korumak için müdahale etmek zorunda kalırsa, hazırlıklı olacaktır.

Zeph: Siktir. Tilly'nin bilmesi gerekmiyor mu?

Zeph: Onu koruduğun için teşekkürler.

Keşke çocuk onun hakkında başka neler bildiğimi bilseydi. Bunu anladığı anı hiç istemiyorum, ama anlayacaktır. Bu kaçınılmaz. Tilly gerçeklerden kaçan biri değildir. Kendi isteğiyle söylemeyecektir, ama açıkça sorulursa ona dürüstçe cevap verecektir. O an geldiğinde, oğlumla aramızda birkaç kelimeden fazla konuşacağımızı kesin olarak söyleyebilirim.

Doğrusu, onların cinsel ilişkilerinin sonunun yaklaştığını hissediyorum. Dün gece bunu havada hissettim. Tilly'nin Zeph'e karşı tavrında bir değişiklik vardı. Arkadaşlıkları sağlam ama belki de cinsel ilişkilerinde bir şeyler değişmeye başlıyor.

Bahisçi olsaydım, her şeyi Jordan ve sokakta Tilly'ye yaklaşma şekline bağlardım. Zeph'in tepkisi beni hayal kırıklığına uğrattı. Tilly'nin olayları anlatışını çok çabuk sorguladı ve Tilly bunu fark etti. Ama onu suçlayamam. Tilly'nin anlattıkları, Zeph'in her zaman değer verdiği arkadaşına benzemiyordu. Bu durumdan rahatsız olmak ve sorular sormak çok doğal.

Jordan'ı her zaman garip bulmuşumdur, ama onu sokakta kadınlara yaklaşıp cinsel iyilik isteyen tipte biri olarak görmemiştim. Belki

Jordan ile konuşup, kadınlara bu şekilde davranmaya devam ederse hayatının nasıl bir hal alabileceğini ona anlatmanın zamanı gelmiştir.

Her halükarda, tüm bu olay Tilly'nin Zeph'in gerçekte nasıl bir adam olduğunu merak etmesine neden oldu. Eğer saldırıya uğradıktan sonra bir kadına ne giydiğini soran türde biriyse, yoksa onu korumak için canını bile feda edecek türde biriyse. Ben oğlumun nasıl biri olduğunu çok iyi biliyorum, ama Tilly'nin onu benim gibi anlaması ve güvenmesi biraz zaman alabilir.

Zeph'in onu izlediğini bilerek, gözetleme uygulamasından çıkıp işime geri dönüyorum ve çevrimiçi takipçileriyle ilgili düşünceleri kafamdan atıyorum.

Gün sona erdiğinde, kendi evimin rahatlığına geri dönmüş, açık hava eğlence ünitemde uzanmış, dünyanın akışını izliyorum. Ama gecenin sessizliği ve işin aklımdan uzaklaşmasıyla, Tilly hakkındaki o hain düşünceler yeniden su yüzüne çıkıyor.

Bardağı dudaklarıma götürdüm ve aramızda mesafe bırakıp onun benim gibi bir adamdan uzaklaşmasına izin vermem gerektiğini bilmeme rağmen, kendimi telefonumu çıkarıp yeni bir mesaj yazarken buldum.

Cevabı neredeyse anında geliyor.

Tilly: Vay canına! Teşekkürler. Bunun benim için ne kadar büyük bir rahatlama olduğunu bilemezsin. O meşhur Vajina Yok Edici'nin kim olduğunu bulabildin mi?

Tilly: Bulacağım.

Tilly: Ne yapıyorsun?

Aklımda milyonlarca farklı cevap beliriyor, her biri bir öncekinden daha iğrenç ve bu kızı sokmak istediğim müstehcen pozisyonlarla ilgili, ama en iyi halimle davranmak için güvenli bir cevap veriyorum.

Tilly: Bileğin mi oldu?

Mesajına bakıyorum, bana ne dediğine inanamıyorum. Lanet olası bileğim mi? Bileğimde hiçbir sorun olmadığını ona söyleyeceğim. Ona o tatlı amcığını verdiği tüm üniversiteli pisliklerden daha iyi durumdayım ve o da bunu biliyor.

Kendimi tutamayıp gözetleme uygulamasını açtım ve Tilly'yi dairesinde buldum. Yatakta, karnının üstüne yatmış, battaniyesi kıçını zar zor örtüyor, lanet olası bir çocuk gibi bacaklarını sallıyor ve telefonuna bakıyor. Lanet olsun, bu manzara göğsümü yumuşattı.

Tilly: Oh, lanet olsun. Başım belada, değil mi?

Tilly yatağında dönüp durur, sırt üstü yatar ve eli kremsi bacaklarının arasına kayınca pantolonumun içinde sertleşirim.

Tilly: Beni nasıl cezalandıracaksın tam olarak? Ayrıntılı bilgi istiyorum. Sakın çekinme.

Aramızdaki mesafeyi korumak için çok uğraştım. Ben bittim. Bu küçük şeytan beni eline aldı. Bunun üzerine, ona o tatlı küçük orospuyu nasıl cezalandıracağımı ve bunu ne kadar sert yapacağımı tam olarak anlatan cevabımı yazıyorum.

14

TILLY

En sevdiğim tişörtlerden birini başımdan geçirip yerine oturtuyorum, geri adım atıp boy aynasında kendime bakıyorum ve göğüslerimin üzerine basılı sloganı gülümseyerek izliyorum. *Boynum, sırtım, anksiyete krizim.* Sloganlı tişörtlerimin çoğu yalanlarla dolu, ama buradaki, sahip olduğum tek tişört olabilir, gerçek duygularımı yeterince yansıtan. Sayılır.

Anksiyete sorunum yok. En azından Caesar ve Zeph ile tanışana kadar yoktu, ama bu anksiyeteyi neyin tetiklediğini tam olarak bilmiyorum. Seksle ya da Zeph'in arkasından iş çevirmekle ilgisi yok, daha çok Caesar'ın kendisiyle ilgili.

Sanırım yeminimi bozuyorum.

Yatağa uzanıp beni nasıl cezalandıracağını anlatan mektubu okuduğumdan bu yana bir haftadan biraz fazla zaman geçti ve adamım, sözünü tuttu. Geçen hafta Vixen'da Caesar'la üç kez buluştum. Tamamen bitkin durumdayım. Bunun mümkün olabileceğini hiç düşünmemiştim. Hiç kimse benim cinsel iştahımı frenleyememişti, yaklaşan bile olmamıştı, ama Caesar beni sürekli saf mutluluk içinde tutuyor. Hayatımda hiç

hayatımda hiç bu kadar tatmin olmamıştım. Onu gördüğüm anda, o yoğun açlık yeniden canlanıyor.

Onu sistemimden çıkarmak için çok uğraştım. Bunun imkansız olduğunu düşünmeye başlıyorum, bu da demek oluyor ki, benden sıkılıp beni terk ettiğinde, hayatımın geri kalanını vasat bir penisle yaşamak zorunda kalacağım, ne kadar iyi olursa olsun, Caesar'la asla kıyaslanamayacağını bilerek. İşte bu yüzden, benim kırılmaya başladığımı bilmemeli.

Bir erkeğe karşı hisler beslemek benim için rahat bir şey değil. Elbette, nadiren olsa da böyle şeyler oldu, ama bunlar şehvetten doğdu ve çabucak söndü. Bu ise farklı bir şey. Ham ve ağır bir his ve ne yapacağımı, hatta nasıl sindireceğimi bilmiyorum.

İnan bana, içimdeki bu garip küçük tutkuyu bastırıp, hayatımın her gecesi sikilmek gibi önemli şeylere odaklanmaya devam etmek istiyorum. Ama yine de onun kadını olmak, eve geldiğinde beni kollarının arasına alıp dudaklarını dudaklarıma değdiren kadın olmak nasıl olurdu diye merak ediyorum.

Buna morbid merak diyebilirsiniz. Ama dediğim gibi, Caesar bu düşüncelerin kafamda dolaştığını asla bilmemeli. Bir an bile olsa benim ona karşı hisler beslediğimi düşünürse, beni bir kenara atar. Anlaşmamızın şartlarını çok net bir şekilde belirledi ve ben burada, bu şartları çiğnemek üzereyim.

Her zaman cezalandırılmayı seven bir aptal olarak, telefonumu komodinden alıp arka cebime tıkıştırdıktan sonra daireden çıkıp Zephyr ile takılmak için onun gülünç derecede büyük malikanesine doğru yola çıktım. Zaten kim o kadar büyük bir eve ihtiyaç duyar ki? Bazı erkeklerin yatakta beceriksiz oldukları ya da mikro penisleri olduğu için bunu telafi etmek için lüks arabalar ve çok sayıda mülk satın aldıklarını anlıyorum, ama Caesar'ın bu sorunların ikisinden de muzdarip olmadığını biliyorum.

Zeph ile aramda garip bir durum var ve arkadaşlığımızın yeni olduğunu bilsem de, ona gerçekten değer veriyorum. Cinsel olsun ya da olmasın, hayatıma çok mutluluk katıyor. Bunu kaybetmek istemiyorum, bu yüzden şimdi oraya gidiyorum. Onu son gördüğümde, yeni kanepemi aldıktan sonra dairemi temizlememe yardım ediyordu, sonra bir baktım Chloe eve geliyor ve Zeph saniyeler içinde kapıdan çıkmış. Ondan bir daha haber almadım.

Bu meseleyi açıklığa kavuşturmanın zamanı geldi.

Yolda hiç trafik olmadığı için on dakika içinde Di Rozé malikanesine varıyorum ve son birkaç haftadır burayı evim haline getirdikten sonra

evim haline getirdikten sonra, Zeph'in beni karşılamasını beklemeden kapıdan içeri girdim. Genelde oturma odasından ya da merdivenlerin üstünden bağırarak içeri girmemi söylerdi.

"Zeph?" diye seslenerek, antreden geçip üst kattan gelen ve video oyunu olduğunu tahmin ettiğim hafif sesleri takip ettim.

Merdivenleri ikişer ikişer çıkıyorum ve çalışma odasına yaklaştıkça Zeph'in yalnız olmadığı daha da belli oluyor, ama başka bir kız olduğunu sanmıyorum. Belki bir arkadaşıdır. Her halükarda umurumda değil. Arkadaşı, Zephyr'i sorguya çekmeme izin verdiği sürece sorun yok.

"Tilly? Sen misin?" Zeph üst kattaki çalışma odasından seslendi. "Evet."

Devam ediyorum, bir an sonra odaya ulaşıyorum, açık kapıdan içeri girip aniden duruyorum, onun misafiri, kaldırımda bana sarkıntılık edip ahlaki bir yükümlülük olarak onunla yatmamı isteyen pislik Jordan'dan başkası olmadığını fark ediyorum.

Kalın bir hayal kırıklığıyla dolu derin bir nefes veriyorum ve dürüst olmak gerekirse, boğulmadığım için şaşırıyorum. "Oh, harika. Perverts United ödülünün sahibi burada olduğunu bilseydim, gelmezdim."

Jordan ve Zeph, ben giriş kapısına yaslanırken ikisi de başlarını kaldırdı ve Zeph, oyuna ara verip bir beyefendi gibi ayağa kalkarken, Jordan sanki onların özel anlarına izinsiz girmişim gibi bana öfkeyle baktı.

"Kahretsin, bebeğim," diyor Zeph, yanıma gelip beni kendine çekerek yanağıma bir öpücük konduruyor. "Zamanın nasıl geçtiğini fark etmemişiz. Jordan zaten gidiyordu."

"Hadi oradan," diyor Jordan, ayağa fırlayıp kanıtlamak için kollarını açarak. "Eğer o, namuslu olduğu için benim yanımda duramıyorsa, gitsin."

"Siktir," Zeph yanımda mırıldanıyor, arkadaşına bakarken sesi alçak. "Senin bakış açını anlamaya başlıyorum."

"Çok geç kaldın."

"Hadi ama dostum," diyor Zeph, kumandayı kanepeye fırlatarak. "Buraya takılmak için gelmedi, yani yağlanıp pasif rolünü oynamak istemiyorsan, burada olacaklar sana göre değil."

"Lanet olsun," diye mırıldanır Jordan, bize doğru büyük adımlarla yaklaşırken. "Zaten daha iyi işlerim var."

Kapıdan çıkarken rahat hissetmeyecek kadar yakınımızdan geçiyor ama kavga etmiyor ve bir sonraki anda ön kapının çarpıldığını duyuyorum.

"Siktir," diyor Zeph, derin bir nefes vererek. "Biliyorsun, o sandığın kadar kötü biri değil. O sadece... Bilmiyorum lan. Sana karşı pislik gibi davranıyor ve nedenini bilmiyorum."

"Ya da belki de o sadece pisliğin tekidir, ama sen istisnasın, o yüzden fark etmiyorsun."

Zeph bana sert bir bakış atar ve gözlerini devirir, benim sonucuma kesinlikle katılmadığını belli eder. Kanepeye doğru büyük adımlarla yürür ve bir dakika önce oturduğu yere tekrar uzanır. Ben de ona doğrudan söylerim. "Seni sikmeye gelmediğimi biliyorsun, değil mi?"

"Evet," diyor, ses tonu derin bir pişmanlıkla değişiyor ve kapıdan bana bakarken babasına çok benzeyen o koyu renkli gözleriyle. "Öyle olduğunu düşünmüştüm."

"Sen de hissediyorsun, değil mi? Bir şeyler değişti."

Zeph başını sallar ve ben kapı çerçevesinden ayrılıp kanepeye onun yanına uzanırım, bacaklarımı onun bacaklarının üzerine atıp yastıklara yaslanırım. Beni meraklı bir bakışla izler, gözleri beni rahatsız edecek kadar uzun süre üzerimde kalır. "Evet, değişti," diye kabul eder. "Bunu düşündüm ve sana tam olarak ne zaman olduğunu söyleyemem, ama benim için ne zaman değiştiğini biliyorum."

Kaşlarım yükselir ve biraz daha dik otururum. "Oh, lütfen, bilge adam, sınıfla paylaş. Sırrını bana da söyle."

Bana doğrudan bakarak, sanki üzerime her türlü cehennemi yağdırmak üzereymiş gibi sırıtıyor. "Hangi kısmı?" diye soruyor. "Babamla yattığın kısmı mı, yoksa arkadaşın Chloe'ye deli gibi aşık olduğumu düşündüğüm kısmı mı?"

Çenem düşer ve ona sadece bakakalırım. "Ne... Ben... uhhhhhh."

Zeph ayağa fırlar, gözleri tabak gibi açılır ve bana bakarak bağırır. "HAY SİKİM SİKİM SİKİM. Sadece tahmin ediyordum, ama doğru, değil mi? Babamla yatıyordun, değil mi? Ne oluyor lan?"

"Yani, ben... ummm. Kahretsin."

"Hayır," der, başını sallar, yüzü hayalet gibi bembeyaz olur. Parmağını kaldırır, sanki bu beni kontrol altında tutacakmış gibi bana doğru sallar. "Biraz zamana ihtiyacım var."

Zeph çalışma odasından çıkıp, açık kapıdan aşağıdaki holü gören korkuluğa doğru ilerlerken onu izliyorum. Pahalı

İtalyan mermerini kavrar ve başını eğdi.

"Sen... Atlamayacaksın, değil mi?"

"BİR DAKİKA, TILLY. LANET OLASI BİR DAKİKA İHTİYACIM VAR."

Yüzüme aptalca bir sırıtış yayılır ve ayağa kalkıp odadan çıkıp onun peşinden giderim. Korkuluğun üzerinden aşağıya bakınca, bu evin mimarisinin ne kadar kusursuz olduğunu fark ederim. Her zaman güzel olduğunu biliyordum, ama şu ana kadar onu gerçekten takdir etmek için zaman ayırmadım sanırım.

"Ee, şey... Sen bir dakika düşünürken, senin benim Booty Belching Bhloe'ye aşık olman konusuna dalalım mı?"

Bunun üzerine Zephyr kusursuz bir şekilde toparlanıp, geniş göğsünün üzerine kollarını kavuşturarak korkuluğa yaslandı. "Yani, sen ve babam, ha?" diye sordu, elini yüzünden aşağıya doğru sürerek başını salladı. "Nasıl oldu... Uh... Biliyor musun, sanırım bilmek istemiyorum."

Gülünce Zeph bana keskin bir bakış attı. "Nasıl anladın? Oldukça dikkatli davrandığımızı sanıyordum."

"Dikkatli mi?" diye sorar, yüksek sesle alaycı bir şekilde gülerek tekrar başını sallar. "Küçük bir bulmaca gibiydi ve ilk başta parçaları göremedim, ama gördüğüm anda görmemek imkansızdı."

"Neden bahsediyorsun?"

"Babam çok gece dışarı çıkıyor ve onun aziz olmadığını biliyorum. Nereye gittiğini biliyorum ve senin de öyle bir yere gittiğini düşünürüm. Ama onun dışarıda olduğu geceler, sen de gizemli bir şekilde meşguldün."

"Oh, fark ettin mi?"

"Senin sandığın kadar kör değilim," diye mırıldanır.

Gülmeme engel olurken, onun babası kanepenin arkasında durup beni tatmin ederken, ben de bir kat aşağıdaki kanepede onun üstüne çıkmış olduğum anı hatırladım. Zeph o zamanlar sadece kör değildi, ama tabii, eğer onun için bu kadar önemliyse, bu konuda ona hak veriyorum.

"Haklısın. Başka?"

"Sen benimle birlikteyken, ister sevişiyor olalım ister sadece takılıyor olalım, her zaman kapıyı izliyormuşsun gibi görünüyorsun, sanki birinin içeri gireceğini bekliyormuşsun gibi, ama burada sadece ben ve babam varız, bu da seçenekleri oldukça daraltıyor."

Ona gülümsedim. "Bilemezsin. Kapıyı özlemle seyrediyor, kapının diğer tarafında durup, dışarıdaki büyük

geniş dünyayı keşfedebilmeyi diliyor olabilirdim."

Zeph alaycı bir şekilde güldü. "Yalan söyleyeceksen, en azından biraz mantıklı bir şey uydur."

"Demek öyle, ha? Bu hafta birkaç gece meşguldüm ve ara sıra bakışlarımı kapıya çevirdim, sen de babamla yattığım sonucuna vardın, öyle mi?"

Gözlerini devirdi. "Yani, bir keresinde sen yemek masasında uzanmıştın ve o sana dokundu. Sen hiç kıpırdamadın bile. Sanki ne olacağını biliyormuşsun gibi hazırdın. Başka herhangi bir kadın şoktan zevke odaklanamazdı, ama sen değil, Tilly Bardot. Orada kendini ele verdin."

"Vay canına. Ben de masanın altında ikinize oral seks yaparken olduğunu söyleyeceksin sandım ve..."

"NE LAN ETTİN SEN?" diye bağırdı, çenesi gevşerken dehşetle bana bakakaldı. "Sen... sen yaptın."

Zeph geriye dönerek, aşağıdaki fuayeye bakarken korkuluklara tutunur.

"Siktir. Benim hatam," diyorum, dişlerimin arasından nefes alıp çekinerek. "Bunu sen anlarsın diye düşündüm. Yani, bu konuda pek de dikkatli davranmadım ve baban çok iri. Yani, bütün kafam sallanıyordu..."

"Bir dakika," der, o lanet parmağını kaldırarak beni susturur. "Bir dakikaya ihtiyacım var."

Kahkahayı bastırıp sessizce yanında duruyorum, ihtiyacı olan dakikayı veriyorum, ta ki sonunda geri dönüp az önce olduğu pozisyona geçene kadar.

"Peki, siz ikiniz... birlikte misiniz?"

Başımı sallıyorum. "Hayır. Sadece fiziksel bir şey. Sadece seks," diyorum ona. "Benim yeni üvey annen olacağım diye endişelenmene gerek yok. Gerçi, bu ilginç bir dinamik olurdu, sence de öyle değil mi? Her gün, babandan önce yeni annenle yattığını söyleyebilirsin."

Yüzü tiksinti ile buruşuyor. "Yapma. Ona öyle deme."

"Ne? Babam mı?" diye alay ediyorum. "Ama ben seviyorum, özellikle beni eğip..."

“Yemin ederim, Tilly. Susmazsan gerçekten atlarım.”

Dehşetle nefesimi tutuyorum, öfkelenmiş gibi yaparken elim göğsüme uçuyor. “Yeni üvey annene böyle mi davranılır? Akşam yemeği olmadan odana git, genç adam. Baban eve gelene kadar bekle.”

"Hayır!" Zeph korkuluktan uzaklaşıp çalışma odasına geri döner, sanki anılarını beyninden silebilecekmiş gibi başının iki yanını tutar. "HAYIR!"

Gülerek onun peşinden giderim, yanına kanepeye uzanır ve bacaklarımı üstüme atarak onu izlerim. Saniyeler geçtikçe içimde bir ağırlık hissederim ve elini tutmak için uzanırım, elimi tutmasına izin verince rahatlarım. "Benden nefret etmiyorsun, değil mi?" diye sorarım, bu soruyu sormaktan ne kadar korktuğumu o ana kadar fark etmemişim. "Birbirimizi çok iyi tanımadığımızı biliyorum, ama bana sahiplenici ya da kıskanç bir tip gibi gelmedin, ayrıca biz özel bir ilişkimiz yoktu, bu yüzden teknik olarak yanlış bir şey yapmadığımı düşündüm. Ama tabii ki o senin baban, bu yüzden bazı sınırların aşıldığını biliyorum ve bunun için gerçekten üzgünüm ve... Lanet olsun. Saçmalıyorum."

Zeph bana sıkı bir gülümsemeyle elimi göğsüne doğru çekip tuttu. "Senden nefret etmiyorum, Tilly. Kesinlikle garip hissediyorum ve babamla hesaplaşmam gereken çok şey var, ama hayır, senden nefret etmiyorum. Nasıl nefret edebilirim ki?"

"Emin misin?"

Zeph başını sallar. "Yanlış anlama, sadece elini tutmak bile, onun nerelerde olduğunu düşününce kusmak istiyorum."

"Oh, senin bilmek bile istemeyeceğin yerlerdeydi."

Sanki uyuz bulaşacakmış gibi elimi hemen bırakır ve kanepeye yaslanıp gözlerini bana çevirdiğinde, bakışlarında tuhaf bir merak vardır. "Onunla gerçekten bir şey yok mu?"

Omuzlarımı silkiyorum. "Dürüst olmak gerekirse, hiçbir fikrim yok ve muhtemelen bunu konuşacak doğru kişi sen değilsin, ama o en başından beri kuralları koydu. Her türlü duygusal ilişki kesinlikle yasak ve ben de bunu kabul etmekten çok mutlu oldum, ama bunu sürdürebileceğimden emin değilim."

Zeph kaşlarını kaldırdı. "Ona aşık olabileceğini mi düşünüyorsun?"

Omuzlarımı silkiyorum, tekrar düşünmeden önce ve başımı sallıyorum. "Hayır. Bilmiyorum. Hayatımda hiç kimseye karşı böyle bir şey hissetmedim.

Bunca yıldır kırık bir insan mıyım diye merak ettim. Belki de bunu yapabilecek kapasitem yok."

Zeph bana hüzünlü bir gülümseme attı. "Sen yapabilirsin. Sadece nasıl yapacağını bilmiyorsun. Ama babam, onunla bunu denemek istediğin kişi olup olmadığını bilmiyorum. O... Sevmesi kolay bir adam değil. Onun hakkında beni bile derinden sarsan şeyler var, ama belki de senin gibi biri tam da onun ihtiyacı olan şeydir."

Sadece ona bakıyorum. "Tamam, sanırım seni kırdım," diyorum. "İyi misin? Belki soğuk bir duş iyi gelir."

"Ciddiyim," diyor Zeph. "Eğer onun içindeki şeytanlarla başa çıkabilecek biri varsa, o da sen olabilirsin. Yeterince güçlüsün ve korkunun önünde kaçmıyorsun. Karşı koyuyorsun. Sorun şu ki, o seni denemek için yeterince yakına yaklaşmana izin vermeyecek. Hayatının geri kalanını yalnız geçirmeyi kararlı ve kimseyi hayatına almıyor, inan bana, bunun için nedenleri var. Ama aranızda en ufak bir gerçeklik varsa, bence bu onun için iyi olabilir."

Başımı sallıyorum. "Çok ileri gidiyorsun," diyorum ona. "Bu değil..."

"Biliyorum," dedi. "Kızımı benden aldığı için boğazını sıkmak istesem de, yine de onun mutlu olmasını istiyorum ve o kulüpte bunu asla bulamayacak."

Yastıklara yaslanıyorum, ikimiz de rahat bir sessizliğe bürünüyoruz, her birimiz derin düşüncelere dalmışız ve derin bir nefes aldıktan sonra Zeph uzanıp beni yanına çekiyor, kolunu sıkıca bana doluyor. "Şu anda bu konuda bir şey yapamam, ama en azından seni ilk gören ben olduğumu bilerek mutlu bir şekilde öleceğim."

"Uhhhhhh... o konuda."

Zeph derin bir nefes verdi. "Siktir git. Onu da benden mi aldı?"

Gülmekten kendimi alamadım. "Seninle sınıfta tanışmadan önceki Cumartesi gecesi. Bizim... uhhh... bir anımız oldu," dedim, nasıl ifade edeceğimi bilemeden. "Onun adını ya da hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Sadece onun da beni fark ettiğini biliyordum. Ve sonra biz, bilirsin, ve sen..."

"Bir saniye dur," der Zeph, beni tutan elini bırakarak dehşetle bana bakar. "Üniversitedeki tuvalette ilk seferinde, kaşınman olduğunu ve kaşınman gerektiğini söylemiştin."

Ona sırıtarak bakıyorum. "Evet, o kaşıntının sebebi senin baban." "Siktir.

Babamın kaşıntısını ben kaşımışım."

Bunun üzerine Zeph ayağa kalkar. "Tamam, bu sefer kesinlikle kusacağım."

Bu odanın temizliğini korumak ve kendimi lüks halıdan kusmuğu temizlemekle geçireceğim bir akşamdan kurtarmak için konuyu değiştirmem gerektiğini fark ederek gülmemeye çalışıyorum. Ona sormak istediğim o kadar çok şey var ki, sınırın nerede olduğunu bilmiyorum.

"Kıçını kaldır ve bana neden Chloe'ye aşık olduğunu söyle," diyorum, yanımdaki boş yere vurarak ve onun isteksizce kabul etmesini izliyorum. Kanepeye geri dönüyor ve yanıma düşüyor. "Yalan söylemeyeceğim, kafam karışık. Onu toplamda üç saniye gördün ve her iki seferinde de birbirinizden nefret ediyormuş gibiydiniz ve sonra gittiniz."

Zeph yüzünde aptalca bir ifade belirmeden önce çekiniyor. "Onun ne kadar güzel olduğunu fark etmedin mi?"

Sanki deliye dönmüş gibi gülüyorum. "Tabii ki fark ettim. O benim en iyi arkadaşım. O muhteşem bir kadın."

Zeph hevesle başını sallar. "Benim sorunum da bu. O çok güzel ve onun yanında nasıl davranacağımı bilmiyorum. Kafam allak bulluk oldu. Daha önce hiç böyle bir sorun yaşamamıştım. Lanet olsun, dersin ortasında mimiklerle beni sikmeni istedim. Kızları tavlamak benim için sorun değil, ama Chloe'den çok korkuyorum. Ellerim terlemeye başlıyor, dizlerim titriyor ve sonra o bana sanki aptalmışım gibi bakıyor çünkü tek yapabildiğim ona bakmak ve sonra panikleyip lanet olası bir orospu gibi kaçıyorum."

Zeph'e sanki gerçekten deliye dönmüş gibi bakıyorum ve onu tüm ayrıntılarıyla tanıyacak kadar iyi tanımadığımı bilsem de, bunun onun karakterine hiç uymadığını çok iyi biliyorum. "Vay canına. Sen gerçekten aşık olmuşsun."

"Hayır," diye inliyor, öne eğilip dirseklerini dizlerine dayıyor. Zeph yüzünü ellerinin arasına gömüyor ve dışarıdan bakanlar, bunun onun hayatında aldığı en kötü haber olduğunu düşünebilir. "Bunun olmasına nasıl izin verdim?"

"Bence sen bunun olmasına *izin vermedin*. Bence bu sadece oluyor ve bazen, bu konuda yapabileceğin hiçbir şey yok."

Garaj kapısının açılmasının tanıdık sesi evi doldururken, Zeph derin bir nefes verir ve birdenbire kendini acınacak halde görmez.

Ağzımdan çıkan esprili sözleri tutamıyorum. "Mmmm, babacık geldi."

"Yemin ederim, bebeğim. Bir tane daha *baba* yorum yaparsan, beyefendilik ahlakımın son kırıntıları da pencereden uçup gider ve söz veriyorum,

sol göğsüne yumruk atacağım."

Gülmekten kendimi alamıyorum, çünkü o piçin üstüne oturup babasına yaptığım her müstehcen şeyi anlatsam bile, onun asla o kadar alçalmayacağını çok iyi biliyorum. "Sol mu? Neden sağ değil?"

Zeph inler, sonra gözleri büyür ve yüzünde şeytani bir gülümseme belirir. "Kapa çeneni ve soyun."

"Ne?" diye bağırarak, elini giysilerime uzanırken itip kaçtım. "Bunu hala anlamamışsın galiba, ama artık seninle yatmayacağım. Artık biz sadece platonik arkadaşız. Arkadaşlığımızın seks kısmı belirsiz bir süreliğine askıya alındı."

Zeph gözlerini devirdi ve beni kanepeden kaldırıp ayağa dikti, sonra da *panik atak* tişörtümü tutup başımdan geçirdi. "Sen benimle yatmana gerek yok, Tilly. Sadece yatmış gibi görünmen lazım."

Tanrım.

Onun planını çok net bir şekilde anladığım için içimden bir iç çekiyorum. Beni babasının canını sıkmak için kullanmak istiyor ve dürüst olmak gerekirse, şu anda Caesar'ın tarafında olmama rağmen, Zeph'in bunu hak ettiğini düşünmeden edemiyorum.

"Tamam," dedim ve bir saniye sonra, üzerimde sadece bir tanga ve Zeph'in gömleği vardı. Saçlarımı karıştırdım ve yanaklarımı çimdikledim. Zeph, gömleksiz, kot pantolonunun düğmesi açık ve sutyenim arka cebinden sarkmış halde önümde duruyordu.

Sanki saatlerce sevişmişiz gibi görünüyoruz, ama Zeph daha iyi bilmeli. Caesar onun oyununa asla kanmaz, çünkü benimle ilgili her şeyi sezebilir. Havada seks kokusu yok ve Caesar kapıdan içeri girdiğinde bunu hemen anlayacaktır, ama beni tedirgin eden bu değil; kalbimin saatte bir milyon mil hızla atmasına neden olan şey bundan sonra olacaklar.

Sonra, Caesar'ın garaj kapısından eve girdiğini duyduğumuzda, Zeph beni gelin gibi kucaklayıp çılgın bir gülümsemeyle bana bakar. "Gösteri zamanı, bebeğim!" Ve bununla birlikte, bu işi mahvetmeye hazır bir şekilde merdivenlerden aşağı koşar.

15

CAESAR

Özel barımdaki boş bardak elime zar zor tutunmuşken, Tilly'nin tatlı kahkahaları üst kattan yankılanmaya başladı ve bir saniye sonra, evimde bir fil sürüsü koşuşturuyor gibi bir ses duydum.

Bardağımı viskiyle doldurup, Zeph ve Tilly'nin aşağıya indiğini dinlerken uzun bir yudum aldım. Tilly'nin kahkahası sanki göğsüme bir yumruk gibi çarptı, çünkü onun bütün öğleden sonra Zeph'le birlikte burada olduğunu fark ettim.

Ev güvenlik sisteminin alarmının çaldığını görmüştüm, ama Jordan'dır diye düşünerek kontrol etmemiştim. Belki bilseydim, eve biraz daha erken gelirdim.

Kendi düşünce tarzıma alaycı bir şekilde gülüyorum. Ne yapardım ki? Onları yine sevişirken mi yakalardım? Bu sefer oğlumun yerine mi geçerdi? Kadının dilinde orgazm olana kadar amcığı nasıl yalayacağını adım adım anlatır, sonra da kadının orgazm taklidi yaptığını nasıl anlayacağını öğretir miydim?

"Hey, baba? Sen misin?" Zeph'in sesi mutfaktan yankılanıyor. "Tilly geldi."

Anında alarma geçiyorum. Zeph daha önce hiç evimizde birinin varlığını haber verme ihtiyacı duymamıştı. Her zaman odaya girip onu birini sikerken görsem bile, beni şaşırtmaktan çekinmezdi. Peki bugün neden farklı?

Şüpheyle doluyorum ve etrafa bakınıyorum. Evim düzenli. Oturma odasının bir ucundan diğerine dağılmış giysiler, buruşuk yastıklar ya da masada sevişmek için aceleyle süpürülmüş tabaklar yok. Havada tanıdık seks kokusu bile yok. Bu da tek bir anlama gelebilir... Siktir.

O biliyor.

Benim hapishanede geçirdiğim kadar uzun süre hapis yattığınızda, insanları okumayı öğrenirsiniz ve onları anladıktan sonra, bu bir kağıt üzerindeki kelimeleri okumak kadar kolay hale gelir. Ve Zeph, onu anlamak için yüzünü görmeme bile gerek yok. Niyetleri her zaman kelimelerden daha yüksek sesle konuşmuştur. O çok iyi biliyor ve şimdi benim de bilmemi istiyor.

Kadehimi kaldırıp içinde kalanları bir dikişte içtikten sonra hemen yeniden doldurup özel barımdan çıkıp mutfağa doğru yürüdüm.

Onu hemen görüyorum, saçları dağınık ve güzel yanakları sanki saatlerce maraton koşmuş gibi kızarmış. Zeph'in gömleğini giymiş ve kumaşın altından göğüs uçlarının dikkat çekmesi, sütyen giymediğini gösteriyor. Lanet olsun, o gömleğin altında siyah bir tangadan başka bir şey olmadığını tüm paramla bahse girerim.

Zephyr ise kendinden çok emin görünüyor. Bana sanki kıçımı parçalayacakmış gibi bakıyor ve dürüst olmak gerekirse, bunu yapmalı, ama bu onun yapabileceği bir şey değil.

Bu sadece bir gösteri. Beni sinir etmeye çalışıyor. Gömleği yok, kot pantolonu açık, açıkça bütün günü Tilly'nin içinde geçirdiğini düşünmemi istiyor, ama beni kandıramaz. Bahse girerim bütün hafta onu tatmadı bile. Dün gece o güzel bacakları omuzlarımda olan benim gibi değil.

Açıkçası, bir hesaplaşmanın ortasına girmişken, konuşmaya tenezzül etmiyorum, sadece oğluma bakmaya devam ediyorum. Sonuçta, bu onun gösterisi. Onun dikkat çekici bir performans sergilemesine izin vermezsem ne tür bir baba olurum?

Zeph'e bakışlarım sabit olmasına rağmen, Tilly'nin odada dolaştığını hissediyorum. Rahatsız, ve olması da normal. Zeph ve ben pek

gizemli tipler değiliz. Karşı karşıya geldiğimizde, ortalık iyice kızışabilir.

Sessizlik ağırlaşıyor, ikimiz de kırmak istemiyoruz, sanki en uzun süre soğukkanlılığını koruyan tarafın üstünlük sağlayacağına dair yazılı olmayan bir kural varmış gibi. Ancak Zeph hiçbir zaman üstünlük sağlayamadı; her zaman ilk pes eden o oldu.

Tilly kıvranmaya başlayıp mutfaktan garip bir şekilde çıkınca, sessiz rekabet anlamsız hale geldi. "Evet, sizi ikinizi yalnız bırakayım, şey..."

Cümlesini bitirmeye bile tenezzül etmeden uzaklaşır. Zeph'in bakışları benimkinden ayrılır ve Tilly'nin uzaklaşan sırtına yönelir. "Aklından bile geçirme," der Zeph, ona öyle bir ses tonuyla ki mutfak tezgahının üzerinden uzanıp ona bir tokat atmak istiyorum. "Ben burada kalmak zorundaysam, sen de kalmak zorundasın."

Tilly iç çekip dönerek ikimizin arasında garip bir bakış atıyor ve ben de bakışlarımı ona çevirdiğimde, onda bir tuhaflık olduğunu fark ediyorum ve bunun Zeph'in burada yapmaya çalıştığı şeyle hiçbir ilgisi yok.

"Lanet olsun," diye mırıldanarak, o güzel kıçını mutfağa doğru geri götürür ve ellerini tezgaha dayar. Tezgahı kullanarak kendini yukarı çeker, kıçını mermer tezgahın üzerine kaydırır ve kendini rahat bir pozisyona getirir. Benim tahminimce, onun için çok aydınlatıcı bir hesaplaşma olacak. Zeph kendini ayarlıyor, Tilly'nin tam karşısındaki tezgaha yaslanıyor, ayak bileklerini çaprazlayıp kollarını da aynı şekilde çaprazlayarak kontrolün kendisinde olduğunu, bu oyunun onun oyunu olduğunu ve benim sadece bir seyirciymişim gibi davranmaya çalışıyor.

"Ee," diyor sonunda, sanki bu sıradan bir sohbetmiş gibi bana bakarak. "Tilly'nin boşalmadan hemen önce nefes alıp verişini hiç fark ettin mi?"

Kahretsin. Eldivenler çıktı. Ama eğer oyun oynamak istiyorsa, oyun oynayacağız.

Tilly, Zeph'e bakakaldı, gözleri sanki bu olayın nasıl olup bittiğine inanamıyormuşçasına büyüdü, ama ben bunu neredeyse bekliyordum.

Göğsümden yumuşak bir kahkaha yükselir ve kendimi mutfakta dolaşırken bulurum, Tilly'nin yanına yaklaşır ve elimi uzatırım, parmaklarım onun uyluklarının içini okşarken bakışlarım onun üzerinde kalır, mutfağı dolduran nefes nefese kalmış tatlı sesini dinlerim. "Böyle mi demek istiyorsun?" diye sorarım oğluma, Tilly'nin yanındaki tezgaha yaslanarak,

bu işin onunla bizim aramızda olduğunu, onu kaç kez elde etmiş olursa olsun, benim ona hissettirebileceğim şeyi asla hissettiremeyeceğini açıkça belli ediyorum.

Zeph çenesini sıkar, rahat tavırları bozulmaya başlar ve gözlerinde öfke parlayarak başka yere bakar.

"O gelmeden önce nefes nefese kalmaz, oğlum," diyorum ve tekrar Tilly'ye uzanıyorum, ama bu sefer onu tezgahtan kaldırıp önüme oturtuyorum, sırtını göğsüme dayayıp Zephyr'in gömleğinin önünü kıvırarak altında giydiğini bildiğim siyah tangayı ortaya çıkarıyorum.

Parmaklarım hemen iç çamaşırının içine dalar, klitorisini bulur ve nazikçe daireler çizerek aşağıya doğru ilerler ve girişini bulur. İçine girerim, parmaklarımı bekleyen amına daldırırım, o da elini kaldırıp kolumu kavrar, tırnakları çoktan derime batmıştır.

Onu tutarken parmaklarımla onu okşuyorum, erotik bir dans gibi içinde hareket ediyor, G noktasını okşuyor ve duvarlarını masaj yapıyorum. Yüksek sesle nefes alıyor, ben daha başlamadan vücudu titriyor.

"Görüyor musun, Zeph? İşte böyle parçalanıyor. Sadece biraz nefes nefese kalmıyor. Tırnaklarını batırıp sırtını lanet bir kaplan gibi tırmalıyor," diyorum Tilly'nin dizleri titreyip ayakta durmakta zorlanırken.

Ve sonra, sanki bir şeyi kanıtlamak istercesine, onu biraz daha sert itiyorum, parmaklarım G noktası üzerinde daha hızlı dönüyor, başparmağım klitorisine uzanıyor. Tilly başını omzuma yaslıyor, gözlerini kapatıyor ve çaresiz bir inilti çıkarıyor. "Oh, lanet olsun."

Zeph'in gözleri sanki onu ilk kez görüyormuş gibi Tilly'nin üzerinde sabitlenir ve parmaklarım onun içinde nabız gibi atmaya başladığında, Tilly tüm gerçeklik duygusunu yitirir ve kendini karanlık tarafa teslim eder, boşalırken o tatlı amcığı titrer.

Tırnakları kolumu o kadar sıkı kavrar ki kumaşı keser ve pazıma kan bulaşır, ama bu keskin acıyı hoş karşılarım çünkü dün gece omuzlarımda bıraktığı güzel yarım aylarla uyumludur.

"Ne kadar güzel, değil mi?" Bu nefes kesici kadın kollarımda parçalara ayrılırken oğluma soruyorum. "Eminim ki şimdi benim parmaklarımı sıktığı gibi senin parmaklarını hiç sıkmamıştır. Bu kadını gerçekten boşaltırsan, tüm vücudu etrafında patlar ve ikimizin de çok sevdiği bu tatlı küçük amcık cam gibi parçalanır, tüm vücudu titrer."

Tilly zirveye ulaştığında nefes nefese kalır ve ben yüzümü ona çevirip dudaklarımı şakağına değdiririm. "Aferin kızım," diye fısıldarım, parmaklarımla klitorisini okşamaya devam ederken

klitorisini bırakmadan. "Devam et. Hepsini."

Göğsü inip kalkıyor ve tek yapabildiği şey basit bir nefes almak olduğu için neredeyse gülmek geliyor içimden. Bu kadın lanet olası bir tanrıça. On kat merdiven çıkınca nefes nefese kalıyor. Boşaldığında paramparça oluyor.

Zeph sinirli görünüyor ve onu suçlayamam, ama bunu kendi başına yaptı ve Tilly sonunda aşağı indiğinde ve vücudu kollarımda çöktüğünde, parmaklarımı çekip dudaklarıma götürüyorum ve onları temizleyene kadar emiyorum. "Sen ve ben aynı değiliz," diyorum oğluma, Tilly kollarımda dönüp yüzünü göğsüme gömerek bana sıkıca sarılırken, nefes almaya çalışırken. "Tebrikler, oğlum. Böyle devam et. Onu nefes nefese bırakabilirsin. Ama ben onu mahvediyorum."

Zeph çenesini sıkar, kollarımdaki Tilly'ye bakar ve ne düşündüğünü çok iyi bilirim. O, ona hiç böyle davranmamıştı. Bunu kendi gözlerimle gördüm. O, her zaman onu arzulamaya devam ederdi, ama benimle birlikteyken, parçaları toplamaya çalışırken çılgına dönüyordu.

"Senin arkanızdan iş çevirip kız arkadaşını becerdiğim için üzgün müyüm? Evet, ve bunu telafi edeceğim. Ancak pişman değilim."

Zephyr alaycı bir şekilde güldü, bakışları hala Tilly'nin üzerindeydi, gözlerinde kırıklık vardı. "Dalga mı geçiyorsun? Ya ona aşık olsaydım?"

"Aşık değildin."

"Ama ya..."

"Aşık değildin," diye sözünü keserek sert bir tonla söylüyorum. "Seninle varsayımlar üzerinde tartışmayacağım. Seni tanıyorum, evlat. Onunla cinsel bir ilişkin ve arkadaşlığın vardı. Hepsi bu. İkinizin de duygusal bir bağı yoktu ve bu çok açıktı. Birbirinize ait değildiniz, ama olsaydınız, buna saygı duyardım."

“Mesele o değil. Ona dokunmamalıydın.”

"Hey," dedi Tilly, kollarımdan dönüp Zephyr'in bakışlarına karşılık verdi. "Ben ikinizin de sahip olabileceği bir eşya değilim. Seni seviyorum Zeph, sen harika bir arkadaşsın, ama kiminle yatıp yatmayacağımı sana söyleyemezsin."

"Biliyorum," dedi. "Benim yapmaya çalıştığım şey o değil. Sadece prensip meselesi, babanın şu anda yattığın kızla yatmaması. Bu alçakça bir hareket."

Tilly başını sallar. "Evet, tamam. Anlıyorum."

Zeph içini çekerek, "Ben... ben gidiyorum. Beni bekleme," der.

Mutfaktan çıkıp koridorun kenarındaki masadan anahtarlarını alır. Tilly kollarımdan çekilir ve sanki tüm olanların suçlusu kendisiymiş gibi Zeph'in arkasından bakar. "Bekle, Zeph. Gitme. Üzerinde bile..."

"Bırak gitsin," derim ona. "Bir şey olmaz. Biraz sakinleşmesi lazım."

"Ama..."

"Sana kızgın değil, cadaloz. Bana kızgın."

Derin bir nefes alır, tekrar bana doğru yaklaşır ve ben onu kalçalarından tutup, az önce durduğu tezgahın üzerine geri koyarım. Ellerimi bacaklarının iki yanına koyup onu hapsederken, gözlerinde daha önce gördüğüm aynı tedirginliği fark edemem.

"Ne oldu?"

Kaşları çatıldı ve başını hafifçe salladı. “Sadece onun benden nefret etmesini istemiyorum.”

"Hayır, Zeph'i kastetmedim. O iyi olacak. Senin neyin var?
Aklında başka bir şey var."

Tilly'nin gözleri bir anlığına büyüdü ve yüzünde hafif bir korku belirdi. Bakışlarım altında kıvranmaya başladı ve aramızdaki sessizlik uzadıkça, haklı olduğum daha da belirgin hale geldi.

"Endişelenmene gerek yok," diye sonunda lafı geçiştirmeye çalışır. "Sadece... kişisel bir mesele."

"Tamam," diyorum, boynunun dibindeki nabzının hızlandığını fark ederek. Bu, kalp atışlarının hızlandığının açık bir göstergesiydi, belli ki az önce yalan söylemişti, ama onu zorlamak niyetinde değildim. Zaten zor bir gece geçirdik ve onun kendini garip hissetmesini istemiyorum. Ayrıntıları öğrenmek için ısrar etmek yerine, onun ince vücudunu örten Zeph'in gömleğine bakıyorum. "Nasıl bu hale geldin?"

Dudaklarının köşesinde küçük bir gülümseme belirdi. "Hiçbir şey olmadı," diye itiraf etti Tilly. "Garaj kapısının açıldığını duyduğumuzda tamamen giyiniktim. Zeph sadece seninle dalga geçmek istedi. Sanırım birlikte olduğumuzu ima ederek senin tepkini görmek ya da kıskanıp kıskanmayacağını görmek istedi."

Kafamı sallıyorum. "Zeph daha iyi bilmeli. Ben kıskanç değilim." "Gerçekten mi?" diye soruyor Tilly. "Çünkü oğlunun gömleğini giymiş halinle bana bakışların
"Oğlunun gömleğine bakışın aksini gösteriyor."

"Onunla sevişmeye devam etmeni öneren ben değil miydim? İnan bana, cehennem kedisi. Kıskanç biri olmadığımı söylediğimde, ciddiyim."

Tilly başını sallar. Ancak, daha önce hissettiğim o garip tedirginlik bakışlarından hiç kaybolmaz ve bu beni tedirgin eder. Her ne ise, onu biraz fazla sorgulamasına neden oluyor. Dudakları sert bir çizgiye bükülür, kaşları çatılır ve ben de olacaklara kendimi hazırlarım.

"Burada ne yapıyoruz?" "Ne

demek istiyorsun?"

"Sen ve ben. Hala sadece seks, değil mi? Hepsi bu kadar mı?"

"Evet," diyorum tereddüt etmeden. "Her zaman öyleydi. Sadece biraz eğlence, Vixen'da keşif dolu çılgın geceler ve görünüşe göre oğlumun duygusal bir patlaması. Ama daha fazlası değil. Ben ilişki yaşamam ve bunun nedenleri var. Ayrıca, sen benim kızım olacak kadar gençsin."

"Sadece seks mi?" diye başını sallayarak onayladı.

"Doğru. Ancak, eğer bununla başa çıkamazsan ya da senin için yeterli olmadığını hissedersen, bana söylemelisin ve biz de buna bir son veririz. Çünkü eğer durum böyleyse ve daha fazlasına ihtiyacın varsa, çok hayal kırıklığına uğrayacaksın. Seni incitmek için bu işe girmedim, Tilly. İstediğim bu değil."

O da tekrar başını sallar. "Sorun değil. Kuralları biliyorum ve kurallar çiğnenemez. Bir yemin ettik. Sadece... Ben Zephyr dışında başka biriyle yatmaya başlarsam sen nasıl hissedersin diye merak ediyorum."

Gözlerim kısılır ve göğsümde bir sıkışma hissederim. Bu kıskançlık değil, değil mi? Hayır, bu imkansız. Özellikle kıskançlık yapmayacağımı bu kadar açıkça belirtmişken. "Benden cinsel olarak tatmin olmuyorsun, değil mi?" diye sorarım, benim dışımda rahatlık aradığı düşüncesi beni biraz paniğe sevk eder. "İlgilendiğin başka biri mi var?"

"Soruma soruyla cevap verme. Önce ben sordum."

Dudaklarım sert bir çizgiye büründü. "O zaman hayır. Kiminle vakit geçirdiğini ve benden alamadığın neyi ondan alabileceğini merak ediyorum. Ancak, biz birbirimize ait değiliz ve eğer başka birini arzuluyorsan, bu senin bileceğin bir şey."

Bakışları göğsüme düşer, bakışları bir şekilde öncekinden daha tedirgin, ama bu mantıklı değil. Ona istediği cevabı verdim. Eğer o öfkeli ihtiyaçlarını gidermek için başka bir erkek arıyorsa, onun yoluna çıkmayacağımı söylediğim için sevinmesi gerekirdi. Yine de bakışlarındaki boşluk beni şaşırtıyor.

Uzun zamandır insanları okuyup, her hareketlerini inceleyip, arzularını öğrenmeye çalışıyorum, ama onun bakışları beni tamamen şaşkına çeviriyor.

"Saat kaç?" diye soruyor.

Bakışlarım onun başının üstündeki duvardaki saate kayıyor ve hemen tekrar ona bakarak daha iyi anlamaya çalışıyorum. "Neredeyse sekiz."

"Kahretsin," diye mırıldanıyor Tilly. "Gitmeliyim. Chloe ile planım var."

Yine yalan söylüyor. Sadece kaçmak istiyor ve ben hemen kalçalarını tutup tezgahtan kaldırıyorum, ayakları yere basmasını ve dengede durmasını sağlıyorum. "Her şey yolunda, emin misin?" diye soruyorum. "Aklında bir şey yok mu?"

Tilly zorla gülümser ve bana bakarken, bunun berbat bir veda olduğunu düşünmeden edemiyorum. "Her şey yolunda," diyor, parmak uçlarına basarak yanağıma bir öpücük konduruyor. "Sadece garip bir geceydi, ama sonra konuşuruz. Vixen'e ne zaman gitmek istersen haber ver, ben de gelirim."

Bunun üzerine Tilly, kıyafetlerini almak için merdivenlere doğru yürüyerek uzaklaşmaya başlar ve o giderken, damarlarımdan garip bir çaresizlik akmaya başlar ve kendimi başından beri bana ait olmayan bir şeye tutunmaya çalışırken bulurum.

Tek yapabildiğim, ne olup bittiğini anlamadan onun arkasından bakmak. Merdivenlerin altında durur ve parlak yeşil gözleriyle bana derin bir merakla bakar. "Hey, geçen gece Vixen'de VIP odasında üç erkekle birlikte olan kadını hatırlıyor musun?"

"Evet," diyorum, midemde hoş olmayan bir sıkışma hissederek.

Gözlerinde bir şey parıldıyor ve bunun bir tür meydan okuma olup olmadığını merak etmeden edemiyorum. Sonra, yüzünde kötücül bir gülümseme belirirken, o parlak gözler gizemle parıldıyor. "Hazırlayın." Ve bununla birlikte, gitmiş oluyor.

16

TILLY

Daireme girerken, en sevdiğim küçük üfleme deliğini yeni kanepemizde uzanmış halde buluyorum ve yalan söylemeyeceğim, Zeph iyi kanepe seçmeyi biliyor. Geçen hafta boyunca Chloe ve ben kanepeden uzak duramadık, hatta kim daha fazla zaman geçirecek diye kavga bile ettik.

"Hadi," diyorum ona, odama doğru ilerleyip dolabımdaki dağınık kıyafetlerin arasına dalarak. "Dışarı çıkıp kafayı bulacağız."

"Oooh, işte şimdi konuşmaya başladık," diyor Chloe, kanepeden kalkıp açık yatak odamın kapısına doğru yürürken onu duyuyorum. "Ama ne oluyor? Geceyi Zephyr'in sürtük yeni üvey annesi rolünü oynayarak geçireceğini sanıyordum."

Aptalca bir gülümseme dudaklarıma yayıldı. Neredeyse ne kadar haklı olduğunu bilmiyordu. "Öyle yapmayı planlıyordum, ama sonra işler garipleşti ve şimdi Zeph, Caesar'ı öğrendi ve tüm durumu bir sidik yarışı haline getirmeye çalıştıktan sonra öfkeyle çıktı. Tabii ki Caesar geri adım atamadı ve

Zeph'e, onu Zeph'in yapabileceğinden daha iyi tatmin etmeyi bildiğini göstermeye karar verdi ve bu... tuhaf oldu."

Chloe bana bakakaldı, gözleri fal taşı gibi açılmış, ağzı açık kalmış. "Eee... Ne? Biraz daha ayrıntıya ihtiyacım var, çünkü ne demek ona *gösterdi*? Gerçekten gösterdi mi?"

Başımı sallıyorum. "Evet. Mutfağın tam ortasında."

Gözleri daha da büyür ve ağzı daha da açılır, sanki lunaparkta ping pong toplarını ağzına tıkıp, lanet olası bedeninden daha büyük dev peluş oyuncaklardan birini kazanmayı umut eden aptal palyaçolardan biri gibi görünür. "Vay anasını. Mutfakta mı? Ve sen gerçekten boşaldın mı?"

"Ne sanıyorsun? O Caesar. Bana hapşırsa bile, daha fazlasını yalvarmadan gelirim."

"Vay anasını."

"Evet, ben de öyle düşünüyorum, ama dürüst olmak gerekirse, beni sikilmeye ihtiyaç duyduğumu hissettiren şey bu değil," diyorum ona, dolabımla boğuşurken, sonunda Zeph'in gömleğini çıkarmamaya karar verip, en sevdiğim yırtık kot pantolonumu giyiyorum. Eski pantolon, ama vücudumun hatlarını tam olarak sarıyor.

"Sormaya cesaret edebilir miyim?"

Kot pantolonumu bacaklarımdan yukarı çekerken yüzüm buruşuyor. "Caesar ve ben konuşuyorduk ve bilmiyorum. Sınırların nerede olduğunu ve duygusal olarak bağlanma riskim olmadığını anlamamı istiyordu ve konuşma tarzında bir şey vardı. Beni... Bilmiyorum bile hissettirdi."

Derin bir nefes alıp pantolonumu giymeyi bitirdikten sonra, Zeph'in gömleğini nasıl giyeceğimi düşünmeye başladım, çünkü büyük bir patates çuvalı giymiş gibi görünmek istemiyordum.

"Ona aşık oluyorsun, değil mi?"

Kahretsin.

Göğsüm acıdan şişti, Caesar'ın basit reddi üzerimde o kadar ağır bir yük oluşturdu ki, tek istediğim yerde çöküp bir çocuk gibi ağlamaktı. Yatağıma yığıldım, yüzümü ellerimin arasına gömdüm ve başımı salladım. "Aşık mı? Sanırım çoktan aşık oldum bile. Aşık olmak falan yok. Çoktan yere çakıldım ve lanet olası bir krep gibi dağıldım."

"Kahretsin." Chloe yanıma düşerek beni kollarına çekti. "Tilly'nin dom-daddy'ye aşık olması kesinlikle bu yılki planlarım arasında yoktu.

Bunun mümkün olduğunu bile düşünmemiştim. Sen daha önce hiç, bilirsin, biriyle cinsel ilişkiden öte bir şey yaşadın mı?"

Kafamı sallıyorum, ikimiz de bilinmeyen sularda yüzüyoruz. "İnan bana, ben de senin kadar şok oldum."

"Ne söyleyeceğimi bile bilmiyorum," diyor bana. "Bu gerçekten istediğin şey mi?"

"Hayır. Tabii ki değil," diyorum. "Caesar, duygularımın konuşmamıza karıştığını bilseydi, hiç düşünmeden beni terk ederdi ve ben buna hazır değilim. Ellerini vücudumda hissetmemek, onun, bilirsin...
. Bunlar hayatımda olmazsa olmaz. O benim için bir uyuşturucu gibi ve ben bağımlılığımın zirvesindeyim. Yoksunluk beni kesinlikle öldürür."

"Seks *o kadar* iyi mi?"

Başımı salladım. "Şimdiye kadar yaşadığın en iyi seksi al, onu buruştur ve at, çünkü inan bana, bu adamın yapabileceklerinin yanında o bile bir şey değil."

"Kahretsin. Seni gerçekten mahvetmemiz lazım."

"Ben de öyle düşünüyorum."

Yirmi dakika sonra, Chloe ve ben kapıdan çıkmak üzereyiz, ikimiz de üç shot içmişiz, Chloe bana dönüyor, kaşları çatık. "Nereye gidiyoruz?"

"Uhh," dedim, ön kapıyı kilitlerken durakladım, bir an için kafam karıştı. "Hiçbir fikrim yok."

Chloe güldü. "Hiçbir fikrin yok mu? Sen Tilly Bardot'sun. En iyi partilerin nerede olduğunu her zaman bilirsin. Şu anda gerçekten berbat durumdasın."

Utanç içinde, içtiğim üç shotun şu anki durumumu unutmama yetmediğini anlıyorum, bu da gecenin karışık geçeceği anlamına geliyor. "Kahretsin."

Kapıya yaslanıp gecemizi nasıl geçireceğimizi düşünürken, kendimi telefonumu çıkarırken buluyorum. Bunu yaptığım anda, planım şekillenmeye başlıyor. "Kim bilir?"

Chloe gözlerini kısar ve ben planı anlatamadan parmağım ekranı kaydırmaya başlar. Zeph'in numarasını açıp aramaya basarım ve telefonu kulağıma götürürken Chloe bana bakarak bir açıklama bekler.

Birkaç saniye sonra Zeph'in sesi telefondan geliyor. "Bir şey mi lazım?"

"Bana bu ses tonuyla konuşma, genç adam."

"Ciddi misin?"

Göğsümde o acı hissi geri gelmeden önce gülüyorum. "Üzgünüm," diyorum. "Kendimi tutamadım. Ama Chloe ve benim yardımına ihtiyacımız var."

"Ne? Benim mutfağımda babamla sevişeceksin sanıyordum. Bu arada, onunla seviştiğin her yeri bana söylemelisin ki ben oradan uzak dursam."

"Orası babanın evi. İstediği yerde sevişebilir. Ayrıca, bizim seviştiğimiz yerlerden daha kötü değil. Sadece, senin aksine, babanın bununla bir sorunu yok gibi görünüyor."

"Ona baba demeyi keser misin? Midemi bulandırıyor."

"Bekle. O Zeph mi?" Chloe araya girerek sorar, başını sallarken gözleri büyür. "Onu davet etme, o... tuhaf biri."

En iyi arkadaşıma sırıttım. O hiç bilmiyor, ama er ya da geç Zeph onun dünyasını alt üst edecek ve eğer bu konuda bir payım olabilirse, o zaman bunu yapacağım, hatta onları bir odaya tıkıp kapıyı kilitleyip şovu izlemek zorunda kalsam bile.

"Dur. Geri sar," dedi Zeph. "Bu Chloe'ydi, değil mi? Siz ne yapıyorsunuz?"

"Biz de bunu sana sormak istiyorduk. Kafayı bulmam lazım ve hayatımda ilk kez iyi bir üniversite partisi nerede olur bilmiyorum."

Zeph gülüyor. "Ahhhh, ve geri koşarak geliyor. Bakın şimdi kim bana ihtiyaç duyuyor."

"Kapa çeneni. Şu anda benden daha çok dayak yemeye ihtiyacı olan biri varsa, o da sensin. Mutfaktan nasıl fırladığını gördüm. Babanla öyle rekabet etmek kolay olmamıştır. O yüzden küçük bir orospu gibi davranmayı bırak ve bizi çılgın bir geceye çıkar."

Zeph derin bir nefes alır. "Tamam, ama sarhoş olacaksak, doğru düzgün yapalım. Bir alana bir ver, Chloe için de geçerli. Umarım içkiye dayanabilir."

En iyi arkadaşıma sırıttım. "Oh, endişelenecek bir şey yok." "Lanet olsun,"

diye inledi. "On dakikaya senin evindeyim."

Zeph telefonu kapatır ve ben en iyi arkadaşıma sırıtarak hızla dönerim. "Görünüşe göre bir shot daha içmek için vaktimiz var."

"Kahretsin. Zephyr'le çıkıyoruz demek?"

"Tabii ki," diyorum, kapıdan geri çekilip mutfağa doğru ilerleyerek sevdiğimiz kiraz votkasını bıraktığımız yere gidiyorum.

buzda soğumaya bıraktığımız yere doğru ilerledim. "Harika olacak. Zeph muhteşem biridir."

"Onu bilemem," diye mırıldanarak kapıyı arkamızdan tekmeledi. "O tuhaf biri. Onu çılgın kadınların peşinde koşan, tam bir çapkın gibi anlattın, ama öyle değil. Yanlış anlama, çok seksi ama çok tuhaf. Kapının önünde durup bana bakarken soğuk terler döküyor. Yemin ederim, geçen gün buradayken resmen kaçtı. Seni kanepeden kaldırdı ve Forrest Gump gibi koştu."

Yüzümde bir gülümseme beliriyor. Bu gece, hayal edebileceğimden çok daha iyi olacak. Çünkü sorunlarımdan kaçınmanın en iyi yolu, Zeph'inkilere odaklanmak ve onun Chloe'nin etrafında kıvranmasını izlemek, meleklerin gökten inmesini izlemek gibi olacak. Sadece bu melekler halo takmayacak. Küçük şeytanlar gibi giyinip, omuzlarıma oturup hayatlarının en güzel anlarını yaşayacaklar.

On beş dakika sonra, Uber'in arka koltuğunda oturuyorum, sağımda Chloe, solumda Zeph, hiç bu kadar kıkırdamamıştım. Zeph, havalı görünmeye çalışırken dizini sallıyor ve arabanın arkasındaki garip atmosfer bana hayat veriyor.

"Ne oldu Zeph? Neden dizlerin öyle sallanıyor?"

"Kapa çeneni, ev yıkıcı," diye mırıldanıyor, sanki ellerini oyalamak için bir şey arıyormuş gibi parmaklarını uyluklarına yayıyor.

Chloe kahkahasını bastırarak Zeph'e bakmak için bana doğru eğildi. Yüzünde parlak bir gülümseme belirdi ve lanet olsun, bu gülümseme Zeph'in nefesini kesiyordu, neredeyse komikti, ama aslında çok tatlıydı. "Ev yıkıcı doğru kelime değil bence," diye düşündü. "Sperm yutan fahişe daha uygun olur."

"O sperm içmeyi seviyor, değil mi?"

"Dikkat et," diye uyarıyorum Zeph'e. "O benim en iyi arkadaşım ve benim fahişe fetihlerim için yaşıyor, bu yüzden beni fahişe diye aşağılayabilir, ama sen onun sperm yutan alıcısı olduğun için, sana izin verilen tek aşağılama, sapıklıkla ilgili olabilir, ve ben Daddy Di Rozé'ye terfi ettiğime göre, artık aramızda sapıklıkla ilgili hiçbir aktivite olmayacak."

"Igh. Ona gerçekten öyle Daddy demek zorunda mısın? Üvey anne pornosunu benim için mahvettin."

Chloe gülerek tekrar bana yaslanır ve Zeph'e yeni bir bakışla bakar. Aklından geçen düşünceyi neredeyse görebiliyorum, belki de onu çok çabuk yargıladığını düşünüyor.

belki de onu çok çabuk yargıladığını merak ediyor. "Peki, bu gevşek kaçak burada senin özel uzvunu boğmakla işini bitirdiğinde, bu gece eve kiminle gideceksin?"

Zeph omuz silker ve korkak bir küçük orospu olmayı bırakıp şansını denemeye karar verdiği anı görürüm. "Bilmiyorum, ama Tilly dışarıdaysa, geriye sadece sen ve ben kalıyoruz."

Chloe'nin yüzü kızardı, ama ona sırıtarak, onun saçmalığını yüzüne vurdu. "Oh, yani ben teselli ödülü müyüm? Ne hoş."

Zeph'in gözleri fal taşı gibi açılır, bakışlarında dehşet belirir. "Siktir. Hayır. Öyle demek istemedim. Ben..."

"Sakin ol," Chloe gülüyor. "Seninle dalga geçiyorum, ama Tilly, bir kadını duvara yapıştırıp çığlık attırmada ne kadar iyi olduğun konusunda yalan söylemediyse, bir şansın olabilir."

En iyi arkadaşıma bakarken kaşlarım çatıldı. Genelde bu kadar cesur değildir, ama genelde dört shot kiraz votkayı arka arkaya içtikten sonra erkeklerle konuşmaz. Kafası iyice güzel olmuş ve Zephyr'in yüzündeki sinsi gülümsemeye bakılırsa, onun da bu durumdan hiç hoşnut olduğu belli.

"Oh, yalan söylemedim," diyorum ona. "Babasının yemek masasında öğrettiği parmaklarıyla yaptığı küçük numarayı görmelisin."

"Lanet olsun," diye mırıldanıyor Zeph, ben parmaklarımla şef öpücüğü işareti yaparken. "Seninle babamın birlikte olduğu fikrine asla alışamayacağım."

"Düşünme bile," diyorum ona. "Zaten zor olmayacak. Sen pek düşünen birine benzemiyorsun. Sen bir bungalovsun."

Zeph sadece bana bakıyor, kaşları çatık. "Ne?"

"Biliyorsun, bungalov. Tek katlı ev. Yukarıda hiçbir şeyin yok." Kafasını sallar, sinirli bir nefes verir. "Neden bu saçmalığa
bu saçmalığa razı oldum?"

Ona doğru eğildim, dudaklarım kulağına neredeyse değecek kadar yakındı. "Bence bunun yanımdaki seksi kızla bir ilgisi var," dedim, ama fısıldamayı unuttum ve Chloe kaşlarını çatıp şüpheyle bize bakarken, Zeph sadece başını sallayabildi.

"Siktir," dedi. "Bu iş boka silecek."

Birkaç saat sonra, Kappa Sigma kardeşlik evinin mutfak masasının üzerinde, yüzme takımının yarısı ile birlikte kıçımı sallıyor ve yeni en iyi arkadaşlarımla hayatımın en güzel anlarını yaşarken, Zeph Chloe'yi duvara dayamış yalayıp yutuyor.

duvara yapışmış halde yiyip bitiriyor. Yüzündeki ifadeye bakılırsa, Caesar'ın Zeph'e parmaklarıyla öğrettiği o küçük numarayı fazlasıyla deneyimlemiş.

Bana sonra teşekkür edebilir.

Daha da iyisi, Zeph bana sonra teşekkür etsin. Sonuçta, eğer onu gerçekten düşündüğü kadar deli gibi seviyorsa, teknik olarak en çılgın hayalleri şu anda gerçek oluyor ve teşekkür edeceği tek kişi benim. Ama şunu bilmeli ki, ben sadece lüks spor arabalar ve apartman daireleri gibi pahalı hediyelerle teşekkür kabul ederim.

Tanıdık bir yüz, geniş göğsünü kollarını kavuşturarak mutfak tezgahının önüne çıkıp aptal suratında bekleyen bir ifadeyle aniden ortaya çıkınca, havam bir anda kaçtı.

"Ugh, seni kim içeri aldı?" diye inlerim, Jordan'a bakarken kıçımı sallamayı bir an için bırakırım. Bu gece, Sezar'ın neden olduğu komadan çıktığımı unutmak için olmalıydı. İyi vakit geçirmeliydim, ama birdenbire artık öyle hissetmiyorum.

Onun aptal suratına bakınca ruh halim anında dibe vuruyor ve bununla birlikte, bu öğleden sonra Caesar'ın sınırlarını ne kadar kolay bir şekilde pekiştirdiğini duyduktan sonra yutmaya çalıştığım acı da geliyor. Bugün onunla yaptığım konuşmadan ne beklediğimi bilmiyorum, ama duygusal olarak buna hazır olmadığımı biliyorum.

Sadece seksle ilgili olduğunu çok net bir şekilde belli etti ve neden bunun farklı bir şey olabileceğini umut ettiğimi bilmiyorum. İlk günden itibaren temel kuralları koydu ve ben utanmadan kabul ettim. Ona duygusal olarak bağlanmayacağıma, aşık olmayacağıma yemin ettim. Şu anda hissettiğim şeyin aşk olup olmadığını bilmiyorum, ama bir şey olduğunu biliyorum ve bu, yeminimi bozduğum anlamına gelebilir.

Caesar Di Rozé'ye duygusal bir bağ kurdum ve şimdi ondan vebalı gibi kaçmaktan başka seçeneğim yok. Bunu öğrendiği anda beni kovacak ve bununla başa çıkacak gücüm var mı bilmiyorum.

"Artık aralarımızı temizlememizin zamanı geldi, sence de öyle değil mi?" diye sorar Jordan.

Derin bir nefes alıp gözlerimi deviriyorum. "Seninle yatmayacağım, Jordan. Arkadaşlarım da yatmayacak, eğer umduğun buysa, çekip gidebilirsin."

Jordan alaycı bir şekilde güldü. "Kendini çok beğeniyorsun, değil mi?"

"Seni görmezden gelirsem, sonunda gider misin?"

"O pek olası değil."

Kahretsin.

Çömelip uzanıyorum ve Jordan elimi tutuyor, nadir bir centilmenlik gösterisiyle tezgahtan atlamama yardım ediyor. Ayaklarım yere değdiği anda Jordan, sanki elini yakmış gibi elimi hızla bırakıyor ve kalabalığın içinden geçmem için eliyle işaret ediyor. "Konuşmak için sakin bir yer aramak istemiyorsun galiba?"

"Konuşurum," dedim. "Sana söyleyecek çok şeyim var, ama beni sessiz bir yerde yalnız yakalamanın imkânı yok. Bana söylemek istediğin her şeyi tanıkların önünde söyleyebilirsin."

Gözlerini devirdiğini neredeyse duyabiliyorum. "Dışarıda mı?"

Başımı sallıyorum. Ön bahçe ve sokak insanlarla doludur ve parti dışarıda coşkuyla devam etse de müzik o kadar yüksek değildir.

Kalabalığın arasından geçip, duvara yaslanmış Zeph ve Chloe'nin yanından geçerken, Jordan yolundan saparak onları işaret ediyor. "Cennette sorun mu var?" diye soruyor, arkama o kadar yaklaşıyor ki dudaklarını kulağımda hissediyorum. "Ne oldu?"

Ondan uzaklaşıp yüzümü buruşturuyorum. "Neden bahsediyorsun? Zeph ve benim aramda bir şey yok. Eğleniyorduk. Hiçbir sorun yok. Ayrıca o benim en iyi arkadaşım. Bu gece onları bir araya getirmek için resmen zorladım."

Kaşları çatılır ve çifte, daha çok Zeph'e bakarak, ben de onun biraz kıskanç olup olmadığını merak ediyorum. "Senin sorunun ne? Zeph'ten hoşlanıyor musun? Bu yüzden mi bana böyle davranıyorsun?"

Jordan bana sert bir bakış attı ve öne doğru adım attı. "Hadi."

Onu takip ediyorum, dışarı çıkarken arkasında yürüyorum ve sırtına gözlerimi deviriyorum. Zeph olmasaydı, Jordan'la barışmaya çalışmazdım. O bir pislik, ama Zeph harika biridir ve Jordan onun için önemliyse, en azından ona bir şans vermek Zeph'e borcumdur. Kim bilir? Belki Zeph haklıdır ve Jordan gerçekten harika biridir. Sanmıyorum ama sanırım bunu öğrenmek üzereyim.

Kapıdan çıkıyoruz ve ön verandada duran insanların arasından geçiyorum. Birkaç basamaklı merdiveni indikten sonra, burada konuşmak için uygun bir yer olmadığı hemen anlaşılıyor. Her yer insan dolu ve bahçeyi hızlıca taradıktan sonra Jordan beni evin köşesine doğru çekiyor.

Sorgusuz sualsiz onu takip ediyorum, ama evin gölgesine adımımızı atana kadar etrafın ne kadar sessiz olduğunu fark etmiyorum. Aradığım tüm tanıklar

ortada yok ve birdenbire Jordan'la hiç istemediğim kadar yalnız kalıyorum.

Aramızdaki mesafeyi koruyarak, ona dikkatle bakarak duruyorum. "Demek havayı temizlemek istedin?" diyorum.

"Evet," diyor, ellerini cebine sokarak. "Neden bu kadar alaycı davranıyorsun?"

Jordan'a bakarken kaşlarım neredeyse saç çizgime değiyor, ne anlamam gerektiğini hiç bilmiyorum. "Anlamadım?"

"Ne dediğimi bilmiyormuş gibi davranma. Geçen gün beni sikmek istemiyormuş gibi davranıyordun, anlıyorum, Zephyr'in önünde itibarını korumaya çalışıyordun. Ama artık o bitti ve sen masanın üzerinde herkesin önünde sanki gelip seni sikmem için yalvarır gibi dans ediyordun."

"Hay siktir. Ciddi misin?" O

sadece bana bakıyor.

"Vay canına. Sen gerçekten hayal dünyasında yaşıyorsun," diyorum ona. "Bunu çok net bir şekilde söyleyeyim, çünkü açıkça anlamıyorsun. Sana hiç ilgi duymuyorum. Hiç. Sıfır. Senin küçük sikin bana hiç çekici gelmiyor. Senin için dizlerimin üzerine çökmek istemiyorum ve lanet olası bir üniversite partisinde, bir sürü yabancının olduğu bir odada seninle sevişmek istemiyorum. Ne diyeceğimi bilmiyorum. Senin için dans etmiyordum. Sen karşımda durana kadar burada olduğunu bile bilmiyordum."

Bana doğru bir adım atarken başını sallayarak alaycı bir şekilde güldü. "Lanet olası numaranı bırak, Tilly. Burada kimse yok. Sadece sen ve ben varız. Bu öğleden sonra Zephyr'in evinde bana nasıl baktığını gördüm. Sen buna can atıyorsun ve şimdi Zeph o diğer sürtüğü sikiyor, seni bacaklarını benim için açmaktan alıkoyacak hiçbir şey yok."

Bu adamın küstahlığı.

Artık konuşmaya bile tenezzül etmiyorum, sadece topuklarımı dönüp uzaklaşmaya başlıyorum, ama eli boğazımın arkasına yapışıyor ve beni geri çekip evin yan tarafına çarpıyor.

"Ben seninle konuşurken çekip gitme," diye homurdanıyor Jordan, vücudunu benimkine bastırarak beni kalçalarıyla sabitliyor.

O piçe bakıyorum. Bu kadar içmemiş olsaydım, muhtemelen korkardım ve bir şekilde yardım çağırıp kaçmaya çalışmam gerektiğini biliyorum, ama tek hissettiğim öfke. Bu pislik, beni böyle tutmaya cüret ediyor

böyle tutmaya cüret ediyor? Beni eve çarpıp bacaklarımı açmamı istemeye cüret ediyor?

O kafayı yemiş.

Bugün o gün değil, ben de o kişi değilim ve ne yazık ki bu orospu çocuğu, bunu zor yoldan öğrenmek üzere.

Çenemi sıkıyorum, ellerini pantolonumun önüne uzatıp açmaya çalıştığında ona cehennemi yaşatmaya hazırım. "Ne halt ettiğini sanıyorsun?" diye soruyorum, ellerimi göğsüne dayayıp sertçe itiyorum, ama o çok iri ve dengesini kaybetmeyecek kadar sarhoş değil.

"Karşı koymayı bırak."

Gözüm karardı.

Tüm gücümle dizimi kaldırıp Jordan'ın hayalarına vuruyorum ve o iki büklüm olup kasıklarını tutarken, aceleyle aramıza mesafe koyuyorum. "Hayır, hayır demek hayır demek, seni sikik herif."

Cümlemi zar zor bitiriyorum ki bir el Jordan'ın omzunu yakalıyor ve onu geri çekiyor, sonra muhteşem bir an, bakışlarım tam zamanında yukarı kayıyor ve Zephyr'in yumruğunun havada uçarak Jordan'ın şakağına isabet ettiğini ve o orospu çocuğunu bayılttığını görüyorum.

17

CAESAR

Sabahın ikisini biraz geçe Tilly'nin adı ekranımda yanıp söner ve ben telefonuma bakarak bu saatte beni neden aradığını merak ederim. Bildiğim kadarıyla arkadaşıyla planları vardı, tabii ona inandığımı söyleyemem.

Dürüst olmak gerekirse, mutfağımda yaptığımız konuşma onu çok sarsmış ve bununla uğraşmak istemediği için kaçmış. Nedenini bir türlü anlayamıyorum. Kabul etmesi zor bir durumdu ve küçük anlaşmamızın şartlarını yeniden belirleyip sınırları net bir şekilde çizmiş olsak da, onun buradan kaçmasına neden olanın bu olduğunu sanmıyorum, ama başka ne olabilir ki?

Telefon, yatak odamın sessizliğinde çalmaya devam ediyor ve bir sorun olabilir diye onu bekletmek istemediğimden telefonu açıyorum. "Tilly," diyorum, elimi başımın arkasına dayayarak.

"Ugh," diye inledi. "Telefonda bile huysuzsun."

Kaşlarım çatılır, elim seğirir, o güzel kıçına bir şaplak atıp bana nasıl konuşması gerektiğini öğretmek isterim. "Ne istiyorsun, cehennem kedisi?"

"Öncelikle, bana cehennem kedisi demeyi kes. Bu tehlikeli ve her söylediğinde seni daha da sert sikmek istiyorum, ki bu aptalca çünkü artık seni sikmek istemiyorum. Yapamam. Resmen sikmeyeceğim listesine girdin."

"Siktir lan," arka planda Zephyr'in sesini duydum. "Babamla sikişmekle ilgili yorumları kes. O sahneyi bir kez daha hayal etmek zorunda kalırsam, kusacağım."

Tilly ve ben oğlumu görmezden geliyoruz. "Bunu mu istiyorsun?" diye soruyorum ona, kalbim çarpıyor ve hızlanmaya başlıyor, göğsümde tüm bu olayı iptal edeceği konusunda tuhaf bir korku var.

Göğsümün derinliklerinde bir şeyleri parçalayan yumuşak, kırık bir iç çekiş duyulur. "Hayır," diye itiraf eder sonunda. "Yeminimizi bozacağım."

Siktir. Bana aşık oluyor.

"Neredesin?"

"Bilmiyorum," diyor, az önce evimden ayrılması biraz daha mantıklı gelmeye başlıyor ve Tilly'nin benim için hala lanet olası bir gizem olduğunu bir kez daha kanıtlıyor. Tam onu anlayabildiğimi sandığım anda, senaryoyu tersine çeviriyor ve beni bilinmeyen bir dünyaya gönderiyor. "Zephyr beni ve Chloe'yi bu aptal üniversite partisine getirdi ve şimdi bir kusmuk yığınının yanında, Zeph ve Chloe'nin öpüşmekten birbirlerinin kafasını ısırmaya kadar varan bir sahneye tanık oluyorum. Oldukça ilginç, biliyor musun? O, ona aşık olduğunu düşünüyor."

Ne? Oğlum aşık mı? Hayır. Bu imkansız.

Kafam, onun az önce söylediği her şeyi anlamaya çalışırken dönüyor, ama en azından Zephyr'in bugünki meşhur fırtınasından sonra bir şekilde güvende olduğunu bilmek iyi. Chloe'ye aşık olduğunu düşünmesi ise beni tamamen hazırlıksız yakaladı. Zeph aşık olmaz. Etrafta dolanır ve yoluna devam eder. Bu hastalıklı bir döngüdür ve eminim bu kızla olanların arkasında daha fazlası vardır, ama şu anda umurumda bile değil. Dikkatimi çeken tek bir şey var.

"Sarhoş musun, cehennem kedisi? Neden kanalizasyonda oturuyorsun?"

"Cehennem kedisi. Cehennem kedisi. Cehennem kedisi," diye mırıldanıyor. "Yine o kelime. Biliyor musun, bu kelime midemde komik küçük kelebekler uçuşmasına neden oluyor. Garip bir gıdıklanma gibi, ama hoşuma gidiyor."

Yani, sorumun cevabı evet. O gerçekten sarhoş ve hatta sarhoşluktan da öte, iyice kafası güzel. Çünkü öyle olmasaydı, şu anda söylediği şeyleri asla söylemezdi

Şimdi. Zeph'in arkadaşına karşı hisleri olduğunu ya da yeminimizi bozduğunu bana söylemezdi. Mümkün olduğunca uzun süre çenesini kapalı tutardı.

"Bebeğim, neredesin?" diyorum, yataktan kalkıp yatağın başucundaki anahtarları alıyorum. "Seni almaya geliyorum."

Tilly gülüyor. "Beni kurtarmak için gelmene gerek yok. Kendimi idare edebilirim, biliyorsun. Gerçi dürüst olmak gerekirse, Jordan elini pantolonuma sokmaya çalıştığında biraz gerildim, ama Zeph oradaydı ve şimdi Jordan sınırlarımı çok daha iyi biliyor. Ama umarım yakın zamanda çocuk yapmayı planlamıyordur. Testislerinin karnından aşağı inmesi yıllar alır herhalde. Sanırım onları iyice ezmişim."

"Tabii ki ezmişsindir," diye uzaklardan kadınsı bir ses duyuldu, muhtemelen bulunamayan Chloe'ydi.

"Ne diyorsun sen?" diye soruyorum. "Jordan sana elini mi sürdü?"

"Evet. Ama benim hatamdı. Onunla gitmemeliydim," diyor. "O tuzağı kurdu ve ben de içine düştüm."

"Lanet olsun, Tilly. Bu senin suçun değil," diyorum, arabama doğru yarı yolda. "Zephyr'in seni koruduğuna sevindim, ama Jordan'la konuşmamız gerekecek."

Tilly alaycı bir şekilde güldü. "Buna gerek yok," dedi. "Sadece sevişiyoruz, unuttun mu? Sadece iki insan tavşan gibi sevişiyor. Başka bir şey yok. Sadece sevişmek, sevişmek, sevişmek, sevişmek, sevişmek. Bütün gece boyunca. Sen kirli paketi satın aldın, ama ne yazık ki, kızı sapık ellerinden kurtaran kahraman olmak, tam hizmet erkek arkadaş paketine dahil. Bu özellikleri kullanmak için aboneliğini yükseltmen gerekiyor." "Tilly," d i y e homurdanıyorum, içimden öfke yükseliyor. "Neredesin lan neredesin?"

"Bilmiyorum," diye mırıldanır, bu savaşı kaybettiğini açıkça fark ederek. "Bekle. Konumumu açıyorum."

Birkaç saniye sonra konumunu benimle paylaşır ve birkaç saniye içinde, Tilly'nin sesi telefonumun hoparlörlerinden arabanın Bluetooth sistemine geçerken garajımdan çıkıyorum. "Yoldayım. On dakika var."

"Teşekkürler, baba," diye mırıldanıyor, pantolonumun içindeki aletim seğiriyor. Siktir. Bu kadın beni öldürecek.

"Tanrım. Az önce ona baba dediğini duymadım, değil mi?" Zeph mide bulandırıcı bir sesle sorar.

Diğer kız gülüyor, ardından yumuşak sesi sessizliği tekrar dolduruyor. "Varsayımsal olarak," diye başlıyor. "Eğer baban ve Tilly deli gibi aşık olup evlenirlerse, her gece, her gece, her gece, yapabilecekleri en sert, en müstehcen sekse varan seks yaparlarsa..."

"Sadede gel," diye mırıldanır Zeph.

"O zaman o senin üvey annen olur, değil mi? Yani teknik olarak bu seni bir orospu çocuğu yapar, değil mi?"

Tilly kıkırdar ve Zeph hemen sözlü bir kavgaya başlar. Ben onları dinlemeyi bırakıp sürüşe odaklanırım, çünkü Zeph içki içmiş olsa bile Tilly'nin onunla güvende olacağını biliyorum. O kızlara hiçbir şey olmasına izin vermez. Yine de Tilly'nin Jordan'ın bu kadar yaklaşabileceği bir duruma nasıl geldiğini merak ediyorum.

On dakika sonra, Tilly'yi sarhoş üniversite öğrencileri arasında bir çukurda otururken buluyorum. Oğlum ve başka bir kız ise neredeyse caddede durmuş, sanki sapkın bir ön sevişme gibi birbirlerine hakaretler yağdırıyorlar.

Arabam durur ve Tilly ayağa kalkar kalkmaz hemen sendeler, ne kadar sarhoş olduğunu anlarım.

"Lanet olsun," diye mırıldandım.

"Hey. Duydum," diyor, sesi hala Bluetooth hoparlörlerinden geliyor, arabama yaklaşıyor ve ön koltuğa otururken Zeph ve yeni kız arkadaşı arka koltuğa oturuyor.

Birkaç saniye sonra arabaya yerleşirler ve Tilly emniyet kemeriyle uğraşmaya başlayınca eğilip kemeri elinden alıp güvenli bir şekilde takarım. "Teşekkür ederim," diye fısıldar, bakışları bir saniye fazla benim üzerimde kalır. Gözleri, bu akşam mutfakta gördüğüm aynı ağırlıkla doludur ve nedense bu beni paramparça eder.

Gaza basıyorum ve caddeden çıkıp kızların apartmanına doğru ilerlerken, arkadan Tilly'nin arkadaşının sesini duyuyorum, ilk gece Vixen'e koşarak gelip Tilly'yi çalan kız. "Vay canına," diyor Zephyr'e. "Baban gerçekten de bir dom-daddy."

Zeph'in bu konuda ne hissedeceğini çok iyi bildiğim için dudaklarım gülümsemeye başladı ve tam da beklediğim gibi, oğlumla kolayca başa çıkabilen kızla tartışmaya başladı. İkisi birbirlerine laf atıp duruyorlar, çocuklar gibi kavga ediyorlar, ama arka koltukta uçuşan hakaretlerin çocukça bir yanı yok. Kavga devam ettikçe, aralarında gerçek bir şeye dönüşme potansiyeli olan bir şeyin olduğu çok açık hale geliyor.

Tilly, apartmanına kadar olan yol boyunca sessiz kalır ve ben apartmanın önüne geldiğimde kapı koluna uzanır. Elimi uzatıp onu durdururum, Zeph ve Chloe heyecanla arabadan inip binanın ana girişine doğru koşarlar.

Yalnız kaldığımız anda, arabada garip bir gerginlik başlar ve Tilly bana bakarken, onun bozduğu yeminin gerçeği aramızda belirginleşir. "Üzgünüm," diye mırıldanır sonunda, bakışları yere düşer. "Her şeyi mahvediyorum."

"Evet, cehennem kedisi," diye mırıldanıyorum gülümsemeyle, kalbini kırmak istemiyorum. "Öylesin."

Kaşları çatılır ve bakışları tekrar bana dönünce, beni öldüren derin bir üzüntü görürüm.

"Siktir. Buraya gel."

Orta konsoldan uzanıp kemerini çözdüm ve kemerinden kurtulduğu anda onu arabadan çekip kucağıma oturtarak bacaklarını bacaklarımın üzerine attım. Yüzünü benim yüzüme gömdü ve kolları hemen boynuma dolandı.

"Her şeyi mahvediyorum," diye tekrarlar, ama bu noktada bunun farkında olup olmadığını bile bilmiyorum.

Ellerim sırtında yukarı aşağı dolaşıyor ve bu tam da istemediğim şey olsa da, uzaklaşmamın nedeni bu değil. Onun babası olacak yaşta olmama rağmen, benim gibi bir adamla ilişkiye girmemesi gerekir.

"Bu yüzden mi bu gece gittin?"

Tilly yüzüme doğru başını salladı. "Sen açıkça söyledin. Yemini bozarsam her şey biter," dedi, sanki bu sözler bütün gün kafamın içinde yankılanmıyormuş gibi, sahip olamayacağım şeyle beni alay ediyordu. "Bunun bitmesine hazır değilim."

"Hiçbir şey bitmedi, cehennem kedisi. Benden o kadar çabuk kaçamazsın."

Tilly oturur, sırtı dikleşir, bakışları benimkilerle çarpışır, parlak yeşil gözlerinde karışıklık belirir. "Ama sen demiştin ki..."

"İnan bana, ne dediğimi biliyorum, ama bu gece hiçbir şeyin bitmesi gerekmiyor."

O başını sallar ve beni izlerken, gözleri o kadar geniş ve güven dolu ki, bunu daha önce fark edemediğime şaşırıyorum. Artık her şey çok net ve o ruhuma bakmaya devam ettikçe, bunu görmezden gelmek gittikçe zorlaşıyor. O bunun ne kadar derin olduğunu anlamayabilir, ama ben çok net görüyorum; Tilly

Bardot bana ait. Tek soru, onu elde ettiğime göre şimdi onunla ne yapacağım?

En son istediğim şey onun kalbini kırmak. Benim yüzümden incinmesi beni paramparça ediyor ve bir noktada bu konuyu konuşmamız gerekecek, ama bunun sabahın ikisinde, o berbat haldeyken olması gerekmiyor. Bu gece tek yapması gereken, hiçbir şeyi kırmadan yatağına gitmek.

Gözlerinde bir gerginlik beliriyor ve hiç uyarmadan bana yaslanıp dudaklarını dudaklarıma değdirerek beni donduracak kadar yumuşak bir öpücük veriyor. Birlikte olduğum kadınları öpmemek için elimden geleni yaparım. Elbette, dudaklarım onların teninin her santimetresinde dans eder, ama onları asla dudaklarından öpmem, hiçbir şeyi karıştırmak istemem. Yine de Tilly'nin dudakları tereddütle benimkilerin üzerine yaklaşırken, onu ensesinden tutup öpmeden duramıyorum.

Kontrolü ele alıyorum ve vücudu benimkine eriyor, ama kalçaları üzerimde sürtünmeye başlayınca geri çekiliyorum. "Seninle yatmayacağım, yaramaz kız. İçmişsin."

"Şşşşş. Kimseye söylemeyeceğim," diyor, kalçaları ustaca hareketleriyle beni işkence ederken, dudaklarını boynumun kıvrımına indiriyor, sanki ne kadar çabuk patlayabileceğimi biliyormuş gibi kontrolümü sınıyor.

Ellerim sırtında dolaşıyor, tatlı küçük amcığı pantolonumun gerginliğine karşı sallanırken onu sıkıca tutuyorum. "Boşalman mı lazım?"

"Lütfen."

Çaresizlik bakışlarında parıldıyor ve onu sikmeyi reddetmeme rağmen, bu ona ihtiyacı olanı veremeyeceğim anlamına gelmiyor. Sonra, uyluklarının arasındaki acıyı dindirmek için uğraşırken, parmaklarımı saçlarına geçiriyorum, başını geriye doğru eğip boynunun yumuşak derisini ortaya çıkarıyorum.

Kulaklarının altına dalıp onu öpüyorum ve dokunuşlarımın altında kıvranışını izliyorum. Onu tatmak için ne kadar çaresizce istesem de, onu boşaltmak için aşağıya inmeme bile gerek yok. Ama buna izin vermeyeceğim, o rıza gösteremediği sürece.

"Oh Tanrım," diye inliyor, ben hassas teninde dudaklarımı gezdirirken bana sürtünüyor, vücudu zevkle dolarken ona tam da ihtiyacı olan şeyi veriyorum.

Serbest elim beline iner, nazikçe sıkar ve o erojen bölgeler sihrini gösterirken, Tilly kucağımda parçalanır. Kalçaları bana çarpar, kendini orgazma ulaştırır ve lanet olsun, böyle parçalanırken çok güzel.

"Siktir, Caesar."

"Aynen öyle, cehennem kedisi. Devam et."

Hareket etmeye devam ediyor ve bu, onu canlandırabileceğim şeyin sadece bir kısmı olsa da, bunun güzelliği hiç azalmıyor. Zirveye ulaşması sadece bir saniye sürüyor ve o an geldiğinde, vücudu bana yaslanarak gevşiyor ve yüksekten aşağı iniyor.

Parmaklarım saçlarında gevşerken dudaklarım boynunda hareket etmeyi bırakıyor, sadece cildine değiyor. "Siktir," diye nefes alıyor, göğsü benimkine çarpıyor. "Bana dokunmadan bunu nasıl yapabiliyorsun?"

"Hepsi senin sayende, cehennem kedisi," diye mırıldanıyorum, onun ateşli bakışlarıyla karşılaşınca onu bir santim geri çekiyorum. "Boşaldığın zaman ne kadar muhteşem olduğunu biliyor musun?"

Dudaklarının köşeleri gülümsemeyle kıvrıldı. "Kendi adına konuş. Sen boşaldığında bana ne olduğunu biliyor musun? Bana öyle baktığında? Çok yoğun bir his ve seni dizlerinin üzerine çöktürenin benim vücudum, ellerim ya da ağzım olduğunu bilmek. Lanet olsun. Sen hayatın ötesinde birisin. Bir tür seks tanrısı gibisin ve seni doruğa ulaştıracak gücün bende olduğunu bilmek... Hipnotik bir etki yaratıyor."

Elim boynuna geri dönüyor, en kirli, en saf arzuyla içimi parçalarken nazikçe sıkıyorum ve çaresizlik beni öldürecek kadar güçlü olsa da direniyorum, onu bu şekilde almayı reddediyorum, ama yarın bunu fazlasıyla telafi edeceğim.

"Siktir, cehennem kedisi. Beni mahvedeceksin."

Dudaklarının köşesinde küçük bir gülümseme belirir ve alnını alnıma yasladığında, sanki ondan asla doyamayacakmışım gibi onu kendime daha sıkı çekiyorum. "İyi. Çünkü o zaman bana yaptıklarının bir kısmını bile anlamaya başlayabilirsin."

Kahretsin.

"Hadi," diyorum ona. "Seni yatağa götüreyim, yoksa arabanın arka koltuğunda seni becereceğim."

"Benden itiraz gelmez." "O benim lanet olası

sorunum."

Birkaç dakika sonra, birkaç itirazın ardından, Tilly'nin dairesi kapısının koluna uzanıyorum ve kapıyı açtığımda Zeph ve Chloe'yi kızların yepyeni kanepesinde sevişmek üzereyken buluyorum.

Tilly'yi dairesine götürürken başımı salladım ve oğlumla kadınlarla sevişmek için uygun yerler hakkında konuşmam gerektiğini zihnime not ettim.

. Ben örnek bir baba olduğumdan değil, ama bu konumuzun dışında. Oğlumun benden daha iyi bir erkek olmasını istiyorum ve buna, bir kadına hak ettiği saygıyı göstermek de dahil, o kadın ipleri elinde tutan kişi olsa bile.

Tilly'yi odasına götürdüm ve etrafa bakınırken, o ayakkabılarını çıkarıp doğrudan yatağına doğru koştu, ama ne kadar rahatsız olacağını bildiğim için, onu yataktan bir santim kala durdurdum. Tam karşımda durdu, o büyük yeşil gözleri bana kilitliyken, ben aramızdaki boşluğa uzanıp kot pantolonunun düğmelerini açtım.

"Hayır dedin sanmıştım."

"Seninle yatmayacağım, Tilly. Seni yatmaya hazırlıyorum."

Yanakları en çarpıcı pembe tonuna boyanır ve onu izlerken, bu kıza karşı garip, saf bir hayranlık göğsümde kabarmaya başlar ve bu yeminin sınırlarını bulanıklaştıran tek kişinin o olup olmadığını merak etmeden duramam.

"Oh," diye fısıldadı, bakışları uzaklaştı.

Kot pantolonunu çıkarır ve bir an sonra isteksizce yatağına tırmanır, yanına kayar ve yastığına kıvrılır. "Caesar?" diye sorar. "Teşekkür ederim."

"Ne için?"

"Beni kırmadığın için."

Başımı sallayıp yatak odasının kapısına doğru yürüdüm, arkama dönüp onun yumuşak, uykulu bakışlarının hâlâ bana kilitli olduğunu gördüm. "Yarın akşam, ceylan. Saat on. Vixen'da buluşalım."

Bununla birlikte, dairesinden çıkıp hayatımda ilk kez ne yaptığımı hiç bilmeden uzaklaşıyorum.

18

TILLY

Vixen'in muhteşem barında otururken buzlar bardağımda tıkırdamaya başladı, göğsümün derinliklerinde hafif bir gerginlik hissediyordum. Dün gece Caesar'ın arabasında kendimi adeta ona atmış ve bu sabah da şiddetli bir akşamdan kalma ile uğraşarak kendime acıyarak uzun bir gün geçirmiştim.

Onu aramakla ne yapıyordum? Uber çağırmam gerekirken, bir şekilde Caesar'ı aramıştım. Onun bizi almasını istememiştim, ama ben sormadan geldi. O gerçek bir erkek ve gerçek bir erkek olarak, ben ona kızgın bir kedi gibi sürtünsem bile bana dokunmadı.

Siktir. Bu adama gerçekten aşık oluyorum. Onu bu gece göreceğim düşüncesi bile göğsümde derin bir açlık uyandırıyor. Bu gece bizim için ne planladığını bilmiyorum, ama arkadaşlarıyla küçük bir oyun randevusu ayarlamasını söylediğimi düşünürsek, bunun nasıl gideceğini tahmin edebiliyorum.

Dürüst olmak gerekirse, ilk başta bunu gerçekten istedim. O kadının yaşadığı cenneti izlerken, bunu deneyimlemek istedim

ve yanlış anlamayın, hala istiyorum. Ama Caesar mutfakta bu konuyu açtığında, motivasyonum değişti.

Başka bir erkeğin ellerinin vücudumda olduğunu, başka bir erkeğin içimde olduğunu, başka bir erkeğin zevkini aldığını görünce nasıl tepki vereceğini görmek istedim.

Kıskanacak mı? Beni çılgına çevirdiği gibi onu da çılgına çevirecek mi?

Dudaklarım bir gülümsemeyle kıvrılıyor. Sanırım bunu yakında öğreneceğiz.

Bir vücut arkama yaklaşır ve parmakların nazik okşamaları omzumda dans eder, saçlarımı geriye doğru tararken Caesar'ın tanıdık kolonya kokusu beni sarar. Gözlerim kapanır ve bu hissin daha iyi olamayacağını düşündüğüm anda, dudaklarını boynumun dibine indirir ve vücudumda saf bir zevk dalgası yayılır.

"Hazır mısın?" diye sorar, kalın sesi beni baştan çıkarır. Başımı sallar ve eli belime iner. "Hadi gel."

Caesar beni bar taburesinden indirir, eli belimin ortasına düşer ve içkimi barda bırakıp beni VIP katına doğru götürür. "Bunu istediğinden emin misin?"

Bakışlarım onun gözlerine kaydı, bakışlarını inceledi ve en ufak bir tereddüt belirtisi bekledi, ama hiçbir şey olmadı, ben de sadece başımı salladım. "Ne kadar emin olduğumu bilemezsin," dedim, diğer adamların kim olduğunu ve onları tanıyıp tanımadığımı merak ederek. Zeph de onlardan biri olsa garip olur mu? Caesar'ın bir kardeşi var mı acaba? Varsa, o da Caesar gibi sevişir mi? Bu düşünceyle, çok kısa sürede sırılsıklam aşık olduğum adam hakkında aslında pek bir şey bilmediğimi fark ettim. Bu nasıl mümkün olabilir?

"O güzel kafan nereye gitti?"

Dudaklarımın köşesi gülümser ve omuzlarımı silker, utangaçlık yaparım. "Oh, hiçbir yere," derim. "Sadece bir erkek kardeşin var mı diye merak ettim?"

Gözleri kısılır ve bu düşüncenin nasıl aklıma geldiğini bilmediğinden eminim, ama kendi tahminlerini yaptığını varsayabilirim. "Var," der, "ve hayır, onunla yatamazsın."

"Ne yazık. Üçlü yapabilirdim."

Caesar sırıtarak hevesli üyelerin arasından geçerken, bakışlarım odanın içinde dolaşıyor ve manzarayı içime çekiyorum. "Yeğenimi de ister misin?"

"Sadece Di Rozé'nin muhteşem dil oyununu miras almışsa."

Caesar başını sallar. "Noel'de seni yanıma zincirlemeye hatırlat bana."

"Noel mi?" diye soruyorum, kaşlarımı kaldırarak ona bakıyorum, sözlerinin içimde yarattığı kargaşadan kesinlikle haberi olmadığına eminim. "Sadece seks, unuttun mu? Kızları Noel'i ailenle geçirmeye davet etmek çıkar çatışması gibi görünüyor, sence de öyle değil mi?"

Bir saniyenin bile daha az bir süreliğine duraksıyor, kimsenin fark edemeyeceği kadar kısa bir süre, ama Caesar Di Rozé söz konusu olduğunda ben her şeyi fark ederim. Dilinden kaçırdı. Noel hakkında şaka yaptığı açık, ama asıl önemli olan bunun ardındaki niyet. Bu, onun için de sadece seksten daha fazlası mı olmaya başlıyor?

Neredeyse anında kendine gelir, gözleri sessiz bir kahkaha ile parlar ve sanki hiçbir şey olmamış gibi yorumumu önemsemez. "Hiçbir sorun yok," der bana. "Zephyr'in çocuk masasında oynayacak birine ihtiyacı var. Noel'de yalnız kalmasını istemem."

"Ahhh, ne yazık. Ona eşlik edecek başka birini bulmalısın, çünkü ben senin yatağında yeğenini becermekle meşgul olacağım."

"Lanet olsun," diye mırıldanıyor, başını sinirle sallarken, göğsümde gurur kabarıyor, bu raundu kazandığımı kesin olarak biliyorum.

"Hadi," der sonunda. "Bu köşeyi dönünce."

Yeğenlerim ve Noel ile ilgili tüm düşüncelerim, midemin derinliklerinde bir dalga gibi çökerek kaybolur. "Bu adamlar kim?" diye sorarım, ona biraz daha yaklaşarak.

"Yüzleri olmayan adamlar," diyor. "Kim olduklarını merak etmene gerek yok. Senin için buradalar. Önemli olan tek şey senin zevkin, cehennem kedisi. Arzuların. Fantezilerin."

"Sen kalıyorsun, değil mi?" Onların yüzsüz adamlar olduğu yorumuna takılıp kalıyorum. Bu ne anlama geliyor ki? "Sen ve iki kişi daha, sadece üç rastgele adam değil, değil mi?"

"Gerçekten tüm bunları kaçırıp başka bir pisliğin benim yerime geçmesine izin vereceğimi mi sanıyorsun? Hayatta olmaz. Önümüzdeki birkaç saati vücudunu tahrip ederek ve sana hiç bilmediğin şeyler hissettirerek geçirmeyi planlıyorum."

Kahretsin.

"Güvenlik kelimesine ihtiyacım olmayacak, değil mi?"

"Hayır, Tilly," diyor gülerek. "Öyle değil, sen istemedikçe öyle olmaz. Senin liderliğinde hareket edeceğiz, vücudunun arzuladığını vereceğiz ve sınırlarını zorlayacağız ama aşmayacağız."

Gerginlik hızla tam bir heyecana dönüşür, nabzım kulaklarımda çınlar ve son köşeyi dönüp loş ışıklı özel kabine girdiğimizde, yüzleri tamamen gizlenmiş iki maskeli adam görürüm. Nefesimi tutarım, bakışlarım ikisi arasında gidip gelir.

İkisi de devasa. İkisi de gömleksiz ve üst düğmesi açılmış koyu renk pantolonlar giymiş. Ve lanet olsun, ağzım sulanıyor.

Biri kabinin solunda oturmuş, sanki evindeymiş gibi rahat koltukta maçı izliyor. Güçlü, kaslı kolu sandalyenin üstüne rahatça atılmış ve koltuğa yaslanmış haliyle karın kaslarının her biri mükemmel bir şekilde ortaya çıkıyor. O bir tanrı.

Otururken anlamak imkansız ama uzun boylu görünüyor. Tahmin etmek gerekirse, Caesar ile yaklaşık aynı boyda diyebilirim. En az 1,90 metre.

Bakışlarım diğer adama kayıyor. Sağımda duruyor, geniş, kaslı göğsünün üzerinde kollarını kavuşturmuş. Maskesinin arkasından bana bakışlarını hissedebiliyorum ve omurgamdan titreme geçiyor. O muhteşem. Omuzları kocaman ve bu loş ışıkta bile teninin sıcak rengini görebiliyorum.

"Mmmmm, bella," solumdaki maskeli adam hafif İtalyan aksanıyla diyor. "Nefes kesiyorsun. Bana ne kadar güzel olduğunu göster."

Alt dudağımı ısırıp kabinin içine doğru adım atarken, Caesar geri çekiliyor ve sanki küçük partimizi kapatmak istercesine kabinin açık girişine doğru dikkatlice adım atıyor.

"Sana onun çok güzel olduğunu söylemiştim," diyor Caesar arkamdan gür sesle.

Dudaklarım gülümser ve ona bakarken, sanki bu basit hareketin beni çıldırtacağını biliyormuş gibi, gömleğinin düğmelerini tek tek açmaya başladığını izlerim. Gömleği açılır ve kumaşı yere düşer.

Yaklaşarak arkama geçiyor, sırtımda sıcak göğsünü hissedene kadar yaklaşıyor ve parmakları vücudumu okşadığında tüylerim diken diken oluyor. Dudakları boynumun kıvrımına iniyor ve beni öpüyor, parmakları ise sırtımın üst kısmındaki ipi kavrıyor — ipek siyah mini elbisemi bir arada tutan tek ip.

"Onlara ne kadar baştan çıkarıcı olduğunu gösterelim, cehennem kedisi."

İnlerim ve o ipi çeker, ipin tutunmasını gevşetir ve bir saniye sonra ipeksi kumaş vücudumdan şelale gibi dökülür, ayaklarımın dibinde toplanır.

Elbisemden rahatça çıkıyorum, gözleri vücudumda dans ederken, belimin hafif kıvrımlarını okşayıp dolgun göğüslerime kadar uzanırken kendimi lanet olası bir tanrıça gibi hissediyorum. Caesar'ın eli belimde kalıyor, başparmağı sırtımda uzanıyor.

"Serbest miyim?" diye soruyorum.

"Ne istersen," diye gürler.

Dudaklarım gülümser ve maskeli iki adam arasında bakışlarımı gezdirip, ayakta durana odaklanırım. Ona doğru ilerlerken, kolları yanlarına düşer, isteyebileceğim her şeye hazırdır.

Ona doğru adım attığımda, elim geniş göğsünü okşadı ve karın kaslarına doğru indi. Eli, bir dakika önce Sezar'ın elinin olduğu yere, belime düştü. O mükemmeldi ve içimi heyecan kaplarken, Sezar'a dönüp onun beni izleyişini izledim.

Gözleri karanlık ve arzuyla dolu, ama kıskançlığın en ufak bir izi bile yok, bu inanılmaz derecede yakışıklı adam elini belimden aşağıya, kıvrımlı kalçama kaydırıp sıkıca sıktığında bile.

Beni kollarında döndürür, eli uyluklarımın önünden kayar, sonra bacaklarımın arasına dalar ve amımı avuçlar. "Caesar haklıymış. Sen dayanılmazsın," der, dudakları omzuma değerek, ben onun güçlü vücuduna yaslanıp erirken. "Dizlerinin üstüne çöküp bana yalvarmanı görmek için sabırsızlanıyorum."

Nefesimi tutuyorum, kalbim çoktan çarpmaya başlamış, Sezar'ın bakışları üzerimde, vücudumun bu başka bir adamın ellerinde nasıl kolayca tepki verdiğini izliyor. Sezar bir adım öne çıkıyor, kabinin kenarından bir şey alıyor ve kafasına bir maske takınca içimdeki her şey çöküyor.

"Siktir," diye nefes alıyorum, amım arzuyla kasılıyor. Bu gerçek hayat mı?

Maskelerine rağmen, erkekler arasında çok fazla fiziksel fark var. Kim kimdir, özellikle de Caesar'ı, başından sonuna kadar tam olarak bileceğim. Geçtiğimiz birkaç hafta içinde, vücudundaki her izi, yara izini ve çili öğrendim, ama bu eğlencenin tadını hiç bozmuyor.

Caesar arkadaşı avucunu çıplak karnıma sürtmeye devam ederken bana doğru büyük adımlarla yaklaşıyor, vücudumu kıvrandırıyor ve Caesar tam önümde durduğunda elimi onun güçlü göğsüne koyuyorum.

O maskenin arkasından beni izliyor, tam olarak ne istediğimi görmek için bekliyor ve diğer elimi kaldırıp köprücük kemiğime hafifçe vurduğumda, hemen içeri giriyor.

Caesar belimi tutarken dudakları doğrudan köprücük kemiğime iner, dili hassas cildimde kayar ve daha yeni başlamışken, en tatlı zevk damarlarımdan akmaya başlar.

Caesar'ın eli başımın arkasına kaydı, bir avuç saçımı tuttu ve başımı yana eğdi, boynumu ona açtı ve o da tereddüt etmeden daldı, aksanlı olan üçüncü arkadaşı ise kanepeden izliyordu.

Eller vücudumda dolaşıyor, göğüslerimin üzerinde nazikçe dans ediyor ve meme uçlarımı çimdikliyor, içimdeki her sinir ucu canlanıyor. Vücudum aşırı duyarlı ve onların yetenekli elleri üzerimde çalıştıkça, tepkilerim hızlanıyor.

Kalçalarım, uyluklarımın arasındaki ele sürtünürken sarsılıyor ve başımı arkamdaki büyük omzuna yasladığımda inliyorum. Kahretsin, havadaki kolonya kokusu bile beni çıldırtmaya yetiyor. Üçüncü yarışmacı sohbete girdiğinde ne olacağını hayal bile edemiyorum. Parmaklarının her dokunuşu, dudaklarının her kayması, meme uçlarımı her çimdiklemesi vücudumu ateşe veriyor ve hiçbir uyarı olmadan orgazmım içimden patlayarak vücudumu sarsıyor, arkamdaki maskeli adam ise zorla...

Beni ayakta tutmak için kollarını belime doladı.

"Mmm," diye inledi, sesinde derin bir hayranlık vardı. "Çok duyarlısın. Seninle çok eğleneceğim."

Kelebekler karnımın içinde uçuyor ve Caesar dudaklarını vücudumda gezdirmeye devam ettikçe orgazmımın yoğunluğu artıyor. "Aynen öyle, cehennem kedisi," diyor. "Devam et."

"Oh Tanrım," diye inledim, elim omzunun arkasına kayarken, tırnaklarım anında derisine batarak sırtında diğerleriyle aynı yeni yarım ay izleri bıraktı.

Her saniye saf bir ecstasy ve sonunda yüksekten inmeye başladığımda, seksi İtalyan aksanlı üçüncü adam nihayet ayağa kalkar. Aniden, orgazmımın verdiği tatmin, tatlı bir açlık hissinin yerini almasıyla birlikte, uçup giden bir hayalet gibi kaybolur.

İçimden bir ses, az önce olanların sadece bir ısınma olduğunu ve o inanılmaz orgazmun, bana yapacaklarına kıyasla çocuk oyuncağı olduğunu söylüyor.

Elime bir dokunuş hissediyorum ve aşağı bakınca Sezar'ın elinin benim elimi nazikçe kavradığını görüyorum, sonra beni kendine çekiyor. "Gel, cehennem kedisi,"

diye gürledi, diğer eli belime düşerek beni benzer bir koltuğa doğru yönlendirdi. "Burada olmanın gerçek nedenini sana göstereceğiz."

Dudaklarım utangaç bir gülümsemeyle kıvrıldı ve kendime lanet etmek istedim. Utangaç mı? Hayatımda hiç utangaç olmadım, özellikle de seks söz konusu olduğunda. Ama şu anda bu üç seksi adamın yanında, kendimi gerçekten de onların liginde değilmişim gibi hissediyorum ve kontrolün bende olduğunu bilmeme rağmen, bu adamları memnun etmek için en ufak bir umutla, isteyebilecekleri her şeyi vermeye hazır, çekingen bir fare gibi hissediyorum. Kahretsin, içlerinden biri şu anda bana "iyi kız" dese, sanırım gerçekten ölerim.

"Otur," diyor Caesar.

Söyleneni yapıyorum, kıçımı yavaşça yumuşak koltuğa indiriyorum, gözlerimi Caesar'ın gözlerinden ayırmıyorum. Üçü birlikte duruyor, bana bakıyor, her birinin kötü bakışlarında şiddetli bir açlık var.

"O güzel bacaklarını aç, bella," diyor uzun boylu İtalyan atıştırmalık, sesi amımı kasarak beni lanet olası bir SlipNSlide'a dönüştürüyor. "O tatlı amını göster bana."

Dilimi alt dudağımın üzerinde gezdiriyorum ve koltuğa yaslanıp dizlerimi yukarı kaldırdığımda, o garip utangaçlık dalgası yok oluyor ve yerini saf arzuya bırakıyor. Üçü de hayranlıkla bana bakıyor ve ben yavaşça bacaklarımı açmaya başladığımda, parmağımı vücudumun üzerinde gezdirerek muhteşem bir gösteri sergiliyorum.

Siyah maskelerin altında yüzlerini göremiyorum, ama gözlerindeki saf açlığı çok net görebiliyorum ve bu benim kararlılığımı besliyor. Onların çılgın bir gece geçirmek için oynadıkları bir kadın olmak istemiyorum; hayatlarının geri kalanında aklından çıkaramayacakları, diğer tüm kadınlarla karşılaştırdıkları tek kadın olmak istiyorum.

Sezar yaklaşırken bacaklarımı genişçe açıyorum, parmakları dizime düşüyor ve yavaşça baldırımı aşağıya doğru kayıyor ve sonunda ayağıma ulaşıyor, nazik parmakları ayağımı sarıyor. Ayağımı kaldırıyor, omzuna kadar uzatıyor ve düzenli olarak yoga yaptığım için şanslı yıldızlarıma şükrediyorum, çünkü yapmasaydım, buz pateni yapmaya çalışan bir bebek zürafa gibi görünürdüm.

Ayak tabanımı nazikçe ısırdıktan sonra cildime bir öpücük kondurdu, parmakları baldırlarımdan iç uyluklarıma doğru dans edercesine indi. Loveseat'e yaslanıp dirseklerimle kendimi destekledim, gösterinin mümkün olduğunca çoğunu görmek istiyordum. Baharatlı İtalyan adam yanıma geldi, parmaklarını cildimin üzerinde gezdirerek tüylerimi diken diken etti.

yer. Onları karnımın üzerinden ve göğüslerimin ortasından geçirip dudaklarıma kadar getirip durduruyorum.

Başparmağı alt dudağımı okşarken çenemi kavradı ve diğer eliyle penisini serbest bırakırken karanlık bakışlarına kapıldım.

Nefesim boğazımda düğümlenir, üçüncü maskeli adam dizlerinin üstüne çöküp bacaklarımın arasına girip maskesini ağzını gösterecek kadar kaldırdığında daha da çok.

Caesar ayağımı bırakıp üçüncü adamın omzuna indirir ve İtalyan yakışıklı, damarlı penisini eline alıp yaklaşırken, bacaklarımın arasındaki adam ağzını üzerime kapatır ve dili anında hassas klitorisimin üzerinde dans eder.

Kalçalarım sarsılır ve nefesimi tutarım, onun yetenekli ağzı beni çoktan saf zevk dünyasına göndermiştir. "Evet," diye inlerim, gözlerim başımın arkasına döner, o da dilini karışıma ekler, klitorisimin üzerine bastırır ve yavaş, işkence gibi daireler çizerek yalar.

İtalyan adam çenemi aşağı çekerek ağzımı biraz açar. "Ağzını geniş aç, bella. Acele etmeyeceğiz. Yavaş ve güzel."

Tanrım, o derin, baştan çıkarıcı ses!

Aramızdaki mesafeyi kapatarak içeri girer ve ben, penisinin ucunu alt dudağımın üzerinde gezdirirken ağzımı sonuna kadar açarım. Bacaklarımın arasındaki Magic Mike, en tatlı zevkle beni çıldırtmaya devam eder, eli yukarı uzanıp vücudumun geri kalanını okşar, dokunuşlarıyla beni tahrik eder ve o yetenekli parmakları taş gibi sertleşmiş meme uçlarımı her bulduğunda beni işkence eder.

Elimi uzatıp onun penisini avuçlarımın içine alıyorum, kontrolü ele geçiriyorum ve o kendini ağzıma sokarken, içimi vahşi bir heyecan kaplıyor. Sırtımı koltuktan kaldırıyorum, ezici zevk çoktan vücudumu ateşe vermiş durumda.

Onu gerçekten çalıştırmaya başladığımda, tam da istediği gibi yavaşça ve nazikçe, o derin bir nefes verir ve şaşkınlıkla Caesar'a bakar. Caesar ise sadece gülmekle yetinir. "Sana ne demiştim?" diye sorar, ben arkadaşının sikini yukarı aşağı çalıştırırken, tabanını sıkıca kavrayıp ona bunun ne kadar iyi olabileceğini gösterirken. "O lanet olası bir tanrıça."

Bakışlarım Caesar'a kayar ve kendimi koltukta düzeltip ona uzanırım, ama o başını sallar, gözleri açgözlülükle yanarken vücudumu tarar, Magic Mike'ın aşağıda klitorisimin üzerinde dilini yuvarlamasını izler, sonra da bu İtalyan aygırını nasıl çalıştırdığımı izler. "Seni izlememe izin ver, cehennem kedisi."

Kahretsin. Eğer bir gösteri istiyorsa, o zaman bir gösteri alacak.

Bacağım Magic Mike'ın etrafında daha sıkı sarılır ve sanki beden dilimi okuyormuş gibi, hızını artırır, dili alt çekmecemdeki vibratörden daha iyi çalışır. İki kalın parmağını içime derinlemesine soktuğunda, Caesar'ın yaptığı gibi kıvırır.

İtalyan'ın kalın penisine karşı nefes nefese kalırken, ellerim vücudumda dolaşmaya devam ediyor ve kimin neye ait olduğunu ayırt edemiyorum.

Magic Mike'ın parmakları içimde ayrıldı ve dudaklarımdan bir çığlık çıktı, her şey kasılırken kalçalarım şiddetle sarsıldı. O bunu tekrar yaptı ve gözlerim döndü, İtalyan'ın penisi üzerindeki ritmimi bir an için kaybettim.

"Oooh," diye gürledi seksi İtalyan kalp hırsızı. "Bunu seviyor."

Tabii ki seviyorum.

Caesar yaklaşır, sonunda izlemekle yetinmeyeceğine karar verir ve diğer tarafıma diz çöker, elleri anında vücudumun üzerinde kayar, sonra başını eğip dudaklarını ihtiyacım olan meme uçlarıma kapatır. Dili hareket eder ve sanki elektrik akımı vücudumun merkezine doğru akıyor gibidir.

Ona uzanıp pantolonunun önünü kavradım ve o da benim yerime devraldı, o kalın, muhteşem penisini serbest bıraktı. Hemen onu aldım ve şu anda yumruğumu yukarı aşağı hareket ettirmekten başka yapabileceğim pek bir şey olmasa da, bunu daha sonra telafi edeceğimden eminim.

Mike'ın dili yine klitorisimin üzerinde dans ediyor ve içimde derinlerde biriken o tanıdık his beni şaşırtmadan önce dayanabileceğim tek şey bu. Patlayarak beni felç edici bir arzu dünyasına sürüklüyor. Kalçalarım onun etrafında sıkışırken, sıcak zevk dalgaları damarlarımdan geçiyor.

Tsunami gibi vurur, her saniye daha da yoğunlaşır, üzerime çökene kadar, yoluna çıkan her şeyi silip süpürür. Çok fazla, ama kendimi tutmaya cesaret edemiyorum, onların zevklerinin her parçasını istiyorum.

Vücudum onların dokunuşları altında kıvranıyor ve üçü de beni sabit tutarak, sahip oldukları her şeyi almamı sağlıyorlar. İtalyan kalp hırsızı hafifçe geri çekiliyor, elini penisinin dibine geri götürüyor ve kontrolü ele alıyor.

"O güzel diline boşalayım, bella," diye homurdanıyor, sesindeki çaresizlik beni çılgına çeviriyor.

Ağzımı genişçe açıp dilimi ona gösteririm ve sadece birkaç saniye sonra, inci beyazı spermlerini dilimin üzerine fışkırtıyor, derin inlemeleri bir şekilde orgazmımı daha da yoğunlaştırıyor.

Caesar'ın eli yüzümün yanından aşağıya doğru kayar ve çenemi kavrar. "Yut onu, bebeğim," diye emreder.

Bakışlarım Caesar'a kayar, dudaklarımda şeytani bir gülümseme belirir ve İtalyan'ın spermini ağzımda tutup her damlasını yavaşça yutarım. Çaresiz bir inilti göğsünden yükselir ve İtalyan uzaklaşıp Mike sonunda parmaklarını çekince, kendimi tekrar koltuğa yerleştirip Caesar'a dönmek için daha iyi bir pozisyon alırım. "Sıra sende."

Üç maskeli adam beni tahrip eder ve ben defalarca boşalırım, daha önce hiç yaşamadığım kadar ateşli bir arzu. Sırayla beni sikerler, vücudumun arzuladığı şeyi tam olarak verirler ve karşılığında ben de onlara neler yapabileceğimi gösteririm, her birinin defalarca dizlerinin üzerine çökmesini izlerim.

Yorgunluk yeni yeni baş göstermeye başladığında, Caesar beni kalçalarımdan tutup yavaşça kalın sikinin üzerine indirir. "Bir tane daha var, cehennem kedisi."

Gülümsüyorum. Caesar Di Rozé için her zaman bir tane daha vardır.

Üzerine tamamen çöküyorum, kalın penisi duvarlarımı gererken dizlerim VIP odasının zeminine gömülüyor. Etrafta yeterince koltuk, kanepe, masa ve bar varken nasıl buraya düştüğümüzü bilmiyorum, ama şikayet etmiyorum.

Kollarımı boynuna dolayarak, tırnaklarımın omuzlarında ve sırtında bıraktığı savaş yaralarını önlemeye çalışırken, kendi hızımda onu sikmeme izin veriyor. Üçü de aynı durumda, ama hiçbiri çekilmeye cesaret edemiyor ya da durmamı istemiyor.

Yeni İtalyan arkadaşım arkama yerleşince kalçalarım ileri geri sallanıyor, parmakları uyluklarımın arasına dalıyor ve ıslaklığımla karışıyor. Parmaklarını kıçıma doğru kaydırıyor ve ben geri iterek hazır olduğumu belli ediyorum.

Bütün gece beni tahrik ettiler, parmakları bana baskı uyguladı, ama hiçbiri beni gerçekten oraya götürmedi ve bu gecenin son performansı olacaksa, bunu doğru yapmak istiyorum.

Caesar'ın üzerindeyken beni hazırlıyor, yavaşça, parmakları kıçıma daha derine bastıkça beklentim artıyor. "Tanrım," diye inliyorum Caesar'ın boynuna.

"Onu alabilirsin," diyor gururla. "Uslu bir kız ol ve bana ne kadar dolabileceğini göster."

İki katına çıkmakla ilgili bir yorum yapacağım ama vazgeçiyorum. Zaten yorgunum. Bir gecede alabileceğim kadar aldım ve bu kadar büyük iki adamın amımda olması beni kesinlikle mahveder. Ama

Caesar beni geri getirip tekrar yapmak isterse bu fikre tamamen karşı değilim, ama yine bu ikisiyle olmalı. Son birkaç saat içinde vücudumu tanıdılar ve Caesar gibi onu iyi okuyabiliyorlar.

Göğsümden hafif bir inilti yükselir ve Sezar kalçalarımı tutup beni sabitlerken, İtalyan Aygırı arkamda yaklaşır. "Hazır mısın, bella?" der o lezzetli aksanıyla, ucu hafifçe bana dokunur.

Geriye doğru iterek kalçalarımı ona daha iyi erişebilmesi için eğiyorum ve sonunda, beni bir santim bir santim içeriye itmeye başlıyor.

Her şey gerilir ve ben nefesimi tutarak Caesar'ın boynundan kolumu çeker, elimizi aramızdan indirir ve acıyı dindirmek için parmaklarımı klitorisimin üzerinde nazikçe gezdiririm. "Oh, lanet olsun," diye mırıldanırım Caesar'ın cildine.

"Bana odaklan, cehennem kedisi."

Başımı Sezar'ın boynunun kıvrımından kaldırdım ve gözleri benimkilere kilitlendiğinde, elini uzattı ve yüzündeki maskeyi çıkardı. Nefes aldım, dudaklarımın köşesinde bir gülümseme belirdi, ama eli boğazımı kavradığında ve beni derin bir öpücükle öptüğünde, tüm acı hissi kayboldu.

Tek önemli olan, dudaklarının dudaklarımdaki hissi.

Beni daha önce hiç öpmemişti, böyle değil. Dudakları vücudumun her santimini keşfetmişti, ama dudaklarımı hiç öpmemişti. Aramızda mesafe koymak için mi böyle yapıyor bilmiyorum, ama şimdi dudakları dudaklarımın üzerindeyken, bunu inkar edemem.

Sadece kutsal yemini bozmakla kalmadım, onu küle çevirdim.

Dudakları dudaklarımın üzerinde hareket etmeye devam ediyor ve İtalyan kalp hırsızı tam olarak içime girerken, tüm acı hissi zevke dönüşüyor. Bir saniye durup, bu lezzetli istilaya alışmam için bana zaman veriyor ve Sezar'ın dudakları tüm dikkatimi çekerken, sonunda hareket etmeye başlıyor.

Caesar'ın elleri kalçalarıma inip beni sabit tutarken, ağzına inleyerek, ve ezici zevk dayanılmaz hale geldiğinde, öpücüğümüzü kesip alnımı alnına dayayarak, kendimi kaybetmemek için çabalarken, başka seçeneğim yoktu.

Bu çok fazla, ama şimdi vazgeçmeyeceğim. Buraya kadar geldim ve Caesar, bana bir tane daha akıl almaz orgazm yaşatabileceğini düşünüyorsa, o zaman tam da bunu yapacağım.

Magic Mike yanımızda belirir, kocaman eli başımın üstüne düşer, sonra enseme kayar ve boynumu kavrar. Başımı kaldırır, bakışlarım onun bakışlarına kilitlenene kadar.

Penisi avucunun içinde duruyor ve ucunu dudaklarıma yönelttiğinde, onu ağzımın en arkasına almak için hevesle ağzımı açıyorum.

Üçü de beni sınırlarıma kadar zorluyor ve her santimetrekaremi ateşe verirken, ben Caesar'ın dokunuşuna odaklanıyorum. O beni ayakta tutuyor, çökmememi sağlıyor ve devam etmemi mümkün kılıyor.

Parmaklarım hassas klitorisimin üzerinde dolanıyor, her dokunuş kalçalarımı çılgınca sarsıyor ve İtalyan aygırı kıçımı doldurup yavaşça içime girip çıkarken gözlerim geriye dönüyor.

Onları memnun etmek için sahip olduğum son enerjimi veriyorum, ama içimde üç erkek varken yapabileceğim çok fazla bir şey yok. Magic Mike kalçalarını iterek ağzımı sikiyor ve boğazımın derinliklerine ulaşıyor. Caesar beni sabit tutuyor, o ve yeni İtalyan arkadaşım beni boşaltmak için uyum içinde çalışıyor ve her itişte, ben kenara daha da yaklaşıyorum.

Basınç içimde bir bobin gibi yükseliyor, her saniye daha da yoğunlaşıyor ve beni Caesar'ın omzuna tutunmaya zorluyor.

"Bana teslim ol, cehennem kedisi," diyor Caesar. "Bunu kaldırabilirsin."

İtalyan'a karşı iterek, Sezar içime girerken onu daha derine alıyorum. Dilim Magic Mike'ın ucunu yalarken, hemen onun tabanına dalıyorum, onu tamamen içime alıyorum ve içimdeki yaylı yay serbest kalarak beni saf bir ecstasy dünyasına gönderiyor.

Orgazmım beni cam gibi parçalıyor, vücudumun her yerine yayılıyor ve Caesar'ın penisi etrafında kasılmalarla beni uçuruyor. Felç olmuş gibi hareket edemiyorum, ama maskeli adamlar bunu fazlasıyla telafi ediyor, zevkimi son damlasına kadar çekip alıyorlar.

Caesar'ın söz verdiği gibi, beni sınırlarımın en uç noktasına kadar zorlayarak çalışmaya devam ederler ve yoğun zevk dalgaları içimi sararken, bu üç inanılmaz adam da benimle birlikte cehennem gibi bir sonla boşalırlar.

Mike'ın penisi ağzıma boşalırken nefes nefese kalıyorum ve Sezar içime girerken onu açgözlülükle yutuyorum, parmakları kalçalarımı ısırıyor. Her şey spazm geçiriyor, duvarlarım çılgınca kasılmaya ve sıkışmaya başlıyor, İtalyan Aygır Bey derin bir iniltiyle boşalıyor ve beni uçuruma sürüklüyor.

Bu devam eder, her saniye aklımı başımdan alır, ta ki sonunda yüksekten inmeye başlayana kadar ve üçü de yavaşça durur. Mike geri çekilirken Caesar'ın ellerim kalçalarımdan gevşer ve ağzımı serbest bırakır.

Anında Caesar'ın güçlü göğsüne yığılırım, alnım boynunun kıvrımına düşerken kolları beni sarar.

Bay Kalp Hırsızı içimden yavaşça çıkar ve o gider gitmez, derin bir nefes verip gözlerimi kapatarak kendime gerçekliğe dönmek için bir an veriyorum.

Caesar'ın elleri omurgamda yukarı aşağı okşuyor. "Siktir, beni hayrete düşürüyorsun," diyor yatıştırıcı bir sesle. "Artık rahatlayabilirsin."

Saniyeler dakikalar olur ve sonunda Caesar'ın omzundan başımı kaldıracak kadar enerji topladığımda, yalnız olduğumuzu fark ettim. Saatlerce vücudumu taparcasına okşayan iki maskeli adam gitmişti. Artık sadece Caesar ve ben vardık ve bununla hiçbir sorunum yoktu.

Bacaklarım titriyor ve Sezar'ın beni eve taşımak zorunda kalacağından hiç şüphem yok, ama şu anda bunların hiçbir önemi yok. Tek önemli olan, kollarının beni sardığı hissi. Yeminimin tamamen bozulduğunu ve sonunda beni itip ruhumun her bir parçasını parçalayacağını bilmeme rağmen, ona tutunuyorum. Hiçbir şey onunla birlikte hissettiğim duyguyla kıyaslanamaz.

19

CAESAR

Tilly'yi apartmanının girişine kadar geçirirken elim onun beline kayıyor. Saat sabahın ikisini çok geçti ve o çok yorgun, ama olması da normal. Çok zor bir gece geçirdi. Tilly bir süperstardı ve onun defalarca kendini kaybetmesini izlemek, hayatımda gördüğüm en güzel şeydi.

Hiç şüphe yok ki, Tilly Bardot çok çekici. Ondan asla bıkmayacağım.

Bacakları merdivenlerde titriyor ve bu beni gururlandırsa da, ayağı kayıp düşmesi fikrine dayanamıyorum. "İyi misin?" diye soruyorum, onu kollarımın arasına alıp geri kalan yolu taşımaya ramak kalmışken.

"Evet," diyor, bana yaslanarak. "Sadece içeri girip yatmam lazım. Belki bir şeyler de yerim. Hiç bu kadar acıkmamıştım. Üç farklı erkekle sekiz kez boşalmanın bu kadar iştah açacağını kim bilebilirdi?"

"Dokuzdu," diyorum. "Ve geçirdiğin geceyi düşünürsek, eve giderken yol üzerinde bir yerden yemek almamı istemediğine şaşırdım."

"İnan bana, düşündüm. Üç hamburgerci ve bir Chick-Fil-A'yı geçtik, bu kadar yorgun olmasaydım, durup bir şeyler yemem için ısrar ederdim. Yemin ederim, midem kendini yemeye başladı galiba."

Merdivenlerin tepesine vardık ve apartmanına asansör taktırmayı düşünmeye karar verdim. Sonuçta, bu şekilde tavşan gibi sevişmeye devam edecekseniz, onun bu merdivenlerle uğraşmasına izin veremem. Merdivenler güvenlik tehlikesi oluşturuyor. Belki de yepyeni bir daire daha iyi olur, benim evime daha yakın bir yer. Üniversiteyi bitirmek üzere. Mezuniyet yaklaşıyor, eminim taşınmayı düşünüyordur.

Evimin yakınındaki en iyi apartmanları araştırmakla meşgulken, koridordan gelen bir ses ikimizin de başını kaldırmasına neden oldu.

Bir kadının apartmandan gizlice çıktığını gördüm ve kıyafetlerinin vücudundan düşme şekline ve elinde tuttuğu topuklu ayakkabılara bakarak, utanç yürüyüşü yaptığını varsayabilirim. Koridorda sesimizi duyunca başını kaldırdı, gözleri fal taşı gibi açıldı ve nefesini tuttu, ama koridorda bekleyenlerin balta katili olmadığımızı anlayınca gözle görülür şekilde rahatladı.

Tilly'ye garip bir gülümseme attıktan sonra bakışlarını bana çevirdi, aşağıdan başlayıp vücudumu süzdü ve sonunda yüzümde durdu. Çenesi gevşedi ve derin bir nefes aldı. "Siktir, kızım," dedi yanımızdan geçerken. "Baban çok seksi."

Siktir.

Tilly güldü ve ben elimi aşağı kaydırıp kıçını avuçlayarak sıkıca sıktım. "Baban bunu yapmaz, değil mi?"

"Aman Tanrım," diye inleyerek göğsümü itti. "Kendimi iğrendirmeden nasıl cevap vereceğimi bile bilmiyorum."

Dairesine vardığımızda, kapıyı açmadan önce anahtarlarını elinden alıyorum ve o içeri girerken, kendimi onu takip edip evine girerken buluyorum. Kapıyı arkamdan kapatıyorum ve etrafa bakma fırsatı bile bulamadan, Tilly çoktan yarı çıplak hale gelmiş ve banyoya doğru ilerliyor.

Duşu açıyor, kapıyı kapatmaya bile tenezzül etmiyor ve dürüst olmak gerekirse, benimle bu kadar rahat hissetmesi hoşuma gidiyor. Gerçi, az önce yaptığımız şeyden sonra utangaç olması hiç mantıklı değil.

Gitmem ve ona rahatlaması için zaman vermem gerektiğini biliyorum, ama kendimi kapıdan çıkmaya ikna edemiyorum ve o hızlıca duş alırken, kendimi mutfağında dolaşırken, ona yiyecek bir şeyler bulmak için buzdolabını ve dolapları karıştırırken buluyorum. Ama bulabildiğim tek şey berbat bir ramen ve neredeyse boş bir şişe vişneli votka.

Bu kadın kendine yemek yapmayı bilmiyor mu?

Bir dakika sonra duştan çıkar ve sadece bir havluyla banyodan çıkar, giyinmek için yatak odasına doğru yürürken bakışları üzerimde kalır. Kendimi onu takip ederken bulurum ve açık kapısında dururum, omzum kapı çerçevesine yaslanmış, havlusunu düşürmesini izlerim.

Uzun kestane rengi saçları dağınık bir topuz halinde toplanmış, duştan ıslak kalan yumuşak saç telleri omuzlarına dökülüyor. Siyah bir tanga giyip eski, yıpranmış bir eşofman altı çekiyor. Hiç bu kadar ışıl ışıl görünmemişti. Düzgünce sikilmiş, doyurulmuş, duş almış ve güzel yüzünde tek bir gram makyaj yok. O mükemmel.

Tilly çekmecelerini karıştırır ve bir süre sonra bir gömlek çıkarır. Gömleği başına geçirirken, tam göğüslerine yapıştırılmış yazıyı okuduğumda dudaklarım aptalca bir gülümsemeyle büzülür. *Üstüne çıkmaktan korkma. Ölürse ölür.*

"Neden şaşırmadım ki?"

Bakışlarımı fark eden Tilly, gözlerini aşağıya indirip seçtiği tişörtü okur, sonra da tereddütle etrafına bakınır. "Sana da bir tişört aldım."

Hiç beklemediğim için kaşlarım birden yukarı kalkar. "Bana tişört mü aldın?"

Tilly başını sallar ve odasında aramaya başlar. "Sen sloganlı tişörtlerden hoşlanan bir tip değilsin, biliyorum. Daha sofistike, şık bir tarzı tercih ediyorsun, ama bunu gördüğümde dayanamadım."

Onun gizemli tişörtü ararken onu izliyorum ve sonunda battaniyenin altında saklı tişörtü bulduğunda, onu heyecanla kapıp açmaya başlıyor. Sonra tişörtü göğsüne dayayarak bana seçtiği şeyi gösteriyor.

Yüksek sesle okumaya başlıyorum. "*Jinekolog değilim, ama bir bakayım*." Kaşlarım çatılır, dudaklarımda bir gülümseme belirir. "Ne oldu? *Oğlumun kız arkadaşı seninkinden daha mı yüksek sesle bağırıyor*, o tişört satılmış mıydı?"

Tilly'nin yüzü buruşur. "Evet, üzgünüm. Satılmış, ben de en iyisinin bir sonrakini aldım."

Kafamı sallayıp yatak odasına giriyorum, içimi yumuşak bir duygu kaplıyor, günlük hayatında beni düşündüğünü fark ediyorum ve bu çok tatlı olsa da, işlerin böyle gitmemesi gerekiyordu.

Ona doğru yaklaşıyorum, elim boğazının dibine uzanıyor ve onu kendime çekiyorum. "Teşekkür ederim, ceylan," diye fısıldıyorum, yumuşak gözleri benimkilere kapılmış durumda. "Bu kumaş fiziksel olarak parçalanana kadar her gün giyeceğim, ve o zaman bile, parçalanmış kalıntılarını yatağımın üzerine asacağım, böylece onun ihtişamından asla uzak kalmayacağım."

"Ha. Ha," diyor. "Baba Di Rozé espri yapıyor."

Eğilip aramızdaki mesafeyi kapatıyorum, dudaklarımı hızlıca dudaklarına değdirip öpüyorum ve vücudunun benimkine eridiğini hissediyorum. Bu tehlikeli bir bölge. Onu böyle öpmemeliyim. Vixen'de bile öpmemeliydim, ama kendime engel olamadım. Sanki vücudum kontrolü ele geçiriyor, en temel arzularına teslim oluyor.

Geri çekildiğimde gözlerine bakıyorum, elim boğazının dibinden kayarak vücudunun uzunluğu boyunca aşağı iniyor. "Vixen'da ihtiyacın olan her şeyi aldın mı?"

Tilly başını sallar, yanakları parlak kırmızıya boyanır. "Daha fazlasını," diye itiraf eder. "Ne beklediğimi bilmiyordum, ama bana verdiğin şey beklentilerimin çok ötesindeydi."

"İyi, sevindim," diyorum. "Şimdi eşyalarını al. Seni yemeğe çıkarıyorum."

Gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Ama yeni rahatlamıştım."

"Ne olmuş? Öyle giyin. Seni beslemem lazım."

Omuzlarını silkiyor ve bunun işleri kolayca karmaşık hale getirebileceğini bildiğinden şüphem yok. Aynı düşünceler benim de kafamdan geçiyor, ancak bunun kötü bir fikir olduğunu kabul edemiyorum.

"Burada yiyebileceğim bir şeyler vardır."

"Ramen ve votkan var," diyorum ona. "Vixen'de yaşadıklarından sonra vücudunun ihtiyacı olan besinler değil."

"Ne bekliyordun ki? Üniversitedeyim. Bizim yediğimiz şey bu. Ramen, tüm dünyadaki üniversite mezunları için gerekli tek besin grubudur. Temelde beyin besinidir."

"Peki ya votka?"

"O, arkadaşlarının babalarıyla yatmayı seven ve bu sırada aklını kaçırmamaya çalışan kızlar için."

Kafamı sallayıp gözlerimi devirdim. "Eşyalarını topla, cehennem kedisi. Gidelim."

"Siktir," diye mırıldanıyor. "Yolda uyuyabilir miyim?"

“Ağzına yemek koyduğun sürece lanet masada uyuyabilirsin.”

Bakışları bir an fazla benim üzerimde kalıyor, gözlerinde tuhaf bir merak var, kafasının içinde neler döndüğünü merak ediyorum ama iyi bir şey olamayacağını bildiğim için bunun daha ileriye gitmesine izin vermiyorum. "Hadi," diyorum, topuklarımı dönüp odasından çıkıyorum. "Kapıyı kilitle."

On beş dakika sonra, Tilly'nin başı arabamın camına yaslanmış, gözlerini zar zor açık tutabiliyor ve bu kızı yatağına yatırıp dinlenmesini sağlamak için her şeyi verirdim, ama önce ona yemek vermeden bunu yapamayacağımı biliyorum.

Restoranın önündeki neredeyse boş otoparkta gördüğüm ilk park yerine girerken, Tilly başını camdan kaldırıyor, uykulu bakışlarıyla otoparkı tarıyor ve parmaklarıyla başka bir yeri işaret ediyor. "Oraya park etmen gerekmez mi?"

Kaşlarım çatıldı ve onun bakışlarını takip ederek engelli park yerine baktım. "Ne oluyor lan?"

"Biliyorsun, çünkü sen neredeyse yüz yaşındasın," diyor, esnemesini bastırarak. "İhtiyacın olursa yürüteçle yardım edebilirim, ama ben seni daha çok mobilite scooter kullanan bir adam olarak hayal ediyorum."

Arabam durur ve fırsatını bulur bulmaz bakışlarımı Tilly'ye dikerim. "Dikkatli ol, cehennem kedisi. Yorucu bir gece geçirdiğin ya da tatlı küçük amcığın hala bizim yaptığımız şeyi hissettiği umurumda değil, seni dizimin üstüne yatırıp o tavırlarını kıçına tekmeleyeceğim."

O sadece sırıttı. "Beni iyi vakit geçirmekle tehdit etme."

Siktir. Bu kadın beni öldürecek, ama yine de başka türlü olmasını istemezdim.

Sinirden başımı sallıyorum. "Kıçını restorana sok ve ne yemek istediğine karar ver."

"Ooh," diyor, dudaklarında hala gururlu bir sırıtış var. "Bu gece çok otoritermişsin."

Motoru durdurduktan sonra arabadan çıkıyorum ve ön tarafına geldiğimde Tilly yanıma yaklaşıyor. İçgüdüsel olarak elim onun beline düşüyor ve onu restorana götürüyorum. Bu saatte restoran neredeyse boş, ama garson bizi pencere kenarındaki bir masaya memnuniyetle götürüyor.

Tilly menüye bakma zahmetine girmez, garsona tam olarak ne istediğini söyler ve on dakika içinde sanki bir haftadır yemek yememiş gibi yemeğini tıkınır.

"Vay canına, bu çok lezzetli," diyor tam da telefonu masaya vurarak arka arkaya gelen bildirimlerle titremeye başladığında. İlk başta telefonu görmezden geliyor, ama bildirimler gelmeye devam edince ikimiz de merakla telefona bakıyoruz.

Yemeğinin bölünmesinden hiç hoşnut olmadığı belli olan bir nefes verir ve telefonunu alıp ne olduğunu kontrol ederken inler ve telefonu doğrudan bana uzatır.

Ekrana bakıyorum ve içim burkuluyor.

"Görünüşe göre Vag Destroyer uzun süre ortadan kaybolmamış," diyor bana, ağzına bir parça tavuk parmesan tıkıştırırken. "Sürdüğü sürece güzeldi."

Birden fazla bildirimi hızlıca gözden geçirip, karşıma oturan bu güzel kadını küçük düşürmek için açılmış yeni hesapları taradım.

Çenem sıkılır, öfke içimi kaplar ve onun telefonunu kilitleyip masanın üzerine geri itiyorum. "Ben hallederim," diyorum, bu sefer işi bitirmeye niyetliyim. Böyle hayvanlar asla uzun süre pes etmez, ama bu sefer benim olanla uğraşmamasını öğrenecek. Ona zaten bir ders vermiştim, ama anlaşılan dersini almamış.

Tilly beni izliyor, bakışları daralmış, masanın üzerinden uzanıp parmaklarıyla elime dokunduğunda, yumruğumu sıktığımı fark ediyorum. "Sorun değil," diyor. "Önemli değil. Yani, önemli. Berbat bir durum ve bu adamın bana karşı garip bir takıntısı var ve hayatımı cehenneme çevirmeye kararlı, ama bunun olacağını biliyordum. Sen de söylemiştin. Hazırlıklıydım."

İçimde bir karanlık yükselir ve elimi onunkinden çekerim. "Hiçbir şey yolunda değil," derim, sesimde eskiden olduğum adamın izleri belirir ve onu geri çekilmeye zorlar. "Bu pisliği bulacağım ve bu işi sonsuza dek bitireceğim."

Bakışları benimkilerde kalıyor ve kafasından geçen düşünceleri görebiliyorum. "Bu ne anlama geliyor?" diye soruyor, gözle görülür bir şekilde yutkunarak. *"Bunu tamamen bitirmek mi?"*

Onu bir an izliyorum, ama sessizce oturduğum süre uzadıkça, zihni onu gitmemesi gereken yerlere götürüyor. "Hakkımda bilmediğin çok şey var

, cehennem kedisi," diyorum. "Bence en iyisi bunu burada bırakalım."

Gözleri kısılır. "Ters yönde koşmam mı gerekiyor?" Başımı sallarım.

"Evet," derim, olgun bir şekilde. "Öyle yapmalısın."

"Ya istemiyorsam?"

Nefes veriyorum. Bu, ona kim olduğumu söylemek, onunla yattığı adamın ne tür biri olduğunu anlatmak için bir fırsat, ama kendimi buna ikna edemiyorum. Onu soğukkanlılıkla öldürdüğüm için on yıl hapis yattığımı öğrenirse, her şey biter. Savaş ya da kaç içgüdüsü devreye girer ve kendini uzaklaşmaya ikna eder, bana da geri çekilip onun gitmesini izlemekten başka seçenek kalmaz.

O daha yirmi iki yaşında. Hayatının onu nereye götüreceğine odaklanmalı, mezun olduktan sonra kendi alanında iyi bir iş bulmalı. Bunun için ülkenin diğer ucuna taşınması gerekiyorsa, ne kadar uzun zaman önce olmuş olursa olsun, hüküm giymiş bir katille birlikte yaşamaya odaklanmamalı. Çünkü işin gerçeği şu ki, Tilly Bardot söz konusu olduğunda, bunu tekrar yapacağımı hiç şüphe duymadan biliyorum. Bu kadını güvende tutmak için başka bir adamın canını sorgusuz sualsiz alırdım, bunun için seve seve on yıl daha hapiste geçirirdim.

"Yemeğini bitir, cehennem kedisi."

Dudakları sert bir çizgiye büründü ve gözlerindeki merak daha da yoğunlaştı, sanki yüzeyde görünenlerin dışında benim hakkımda hiçbir şey bilmediğini yeni fark etmiş gibi bana bakıyordu.

Sonunda bakışları düşüyor ve sessizce yemeğinin geri kalanını yiyor. Aklı açıkça başka şeylerde ve şimdilik bu konuyu bırakmış olsa da, geçmişimin çok yakında tekrar gündeme geleceğinden şüphem yok.

20

CAESAR

Ayağımı gaza bastırarak caddede ilerlerken, Tilly kucağında bir kutu dondurma tutuyor ve küçük plastik kaşığı her kaşıkta zar zor ayakta duruyor.

Artık neredeyse hiç yorgun değil, geçirdiği yoğun geceye rağmen gözleri ardına kadar açık. Sürerken, onun apartmanının önünden geçip doğrudan kendi evime doğru gittiğimi fark ediyorum.

Her şeye rağmen, onu uzaklaştırmam gerektiğini ve asla gerçekleşmeyecek bir şeye çok fazla bağlandığını bilmeme rağmen, bu gece onunla birlikte olmak istiyorum. Onu yatağımda istiyorum, uyurken başını göğsüme yaslayıp, ona asla zarar vermeyeceğimi bilmesini istiyorum. Onun benim olmasını istiyorum.

Bana ne oluyor böyle?

Tilly hemen fark eder, onun dönüşünü geçerken bakışları pencereden dışarıya kayar ve o, buzlu dondurmasına tekrar bakıp işine geri dönerek bir kaşık daha alırken, ben de içimden bir nefes veririm, konuyu açma gereği duymadığı için minnettarım.

Onun benimle birlikte olmasını istediğimi bilmesi bir şey, ama kendimi açıklamak zorunda kalmak, yüzleşmeye hiç hazır olmadığım bambaşka bir savaş.

Evime dönüş yolu kısa, garaja park edip otomatik kapıyı arkamdan kapattıktan sonra, Tilly dondurmasına berbat plastik kaşığı batırırken onu garajın iç kapısından içeriye doğru yönlendiriyorum.

"Tanrım," diye mırıldanıyor, kaşık dondurmaya saplanıyor.

Kaşığı çekmeye çalışırken aşağıya bakıyorum, dondurmanın ortası hala çok donmuş durumda ve kaşığı geri çekince, dayanıksız plastik bükülerek bir mancınık oluşturuyor ve ıslak, yapışkan bir dondurma topu göğsüme fırlıyor.

Dondurma üzerime sıçradı ve Tilly ile ben şok içinde ona bakakaldık.

"Oh, lanet olsun," diye gülmeye başlar, başının belada olduğunu bilerek.

Kafamı sallayıp gözlerimi ona çevirdiğimde, sanki kaçmak üzereymiş gibi geri çekildiğini gördüm. "Aklından bile geçirme, yaramaz kız," diye gürledim, elinden dondurma kabını alıp koridorun masasına koydum. "Dizlerinin üzerine çöküp onu yalayacaksın."

"Öyle mi?" diye sorar, yaklaşarak, gözleri heyecanla parıldayarak. "Ya yapmazsam?"

Elim beline düşer, sıkıca sıkarken, evin derinliklerinden gelen bir ses omurgamdan bir ürperti geçirir. Tilly'yi daha sıkı tutar ve onu arkama çekerim, dondurmayı anında unuturum.

"Ne oldu?" diye fısıldadı, elini sırtıma koyarken, benim bakışlarım karanlık evin içinde dolaşıyordu.

"Evde biri var." "Zeph—"

"Hayır," diye sözünü kesiyorum. "Range Rover'ı garaj yolunda yoktu. O değil."

"Siktir."

Ben de aynen öyle düşünüyorum.

Bir an tereddüt ettim. Onu dışarı gönderip, evimde bulunan o orospu çocuğunu bulana kadar garaja kilitleyip, onu bir ödül olarak bırakmalı mıyım? Yoksa onu da yanıma alıp, her an gözümün önünden ayırmamayı mı sağlamalıyım, bu, eskiden olduğum adamı yakından görmek anlamına gelse bile?

Siktir.

Eve doğru ilerlerken onu daha sıkı tutuyorum. “Hemen arkamda kal,” diyorum ve dondurmadan boktan plastik kaşığı çıkarıp üstünü kırarak geçici bir bıçak yapıyorum. İdeal değil ama uygun bir silah bulana kadar iş görür.

Tilly nefesini içine çekiyor ve neredeyse duyulmayacak kadar hafif olsa da, kulağımda bir dalga gibi duyuyorum, bana yapışırken korkusu her yerinden yayılıyor. "Ben yanındayım, ceylan," diye söz veriyorum. "Benimle güvendesin."

"Biliyorum," diye mırıldanıyor, güvenmemesi gereken bir anda hayatını bana emanet ediyor.

Antreye doğru ilerleyip ana girişten geçerek oturma odasının kapısına yaklaşırken, karanlıkta bir ses duyulur. "Sen misin, Caesar?" tanıdık bir ses mırıldanır. "Seni bekliyordum."

İçimde bir tedirginlik hissediyorum ve Tilly'yi odanın diğer tarafına çekip ışık düğmesine uzanıyorum. Oda bir anda parlak bir ışıkla doluyor ve Vixen'den gelen kadın kırmızı iç çamaşırlarıyla oturma odamda uzanmış halde duruyor.

"Ne halt ediyorsun sen?" diye bağırdım, telefonumu kontrol etmediğim için kendime kızarak. Ev güvenlik sistemimden hırsızlık ihbarı için birkaç bildirimden fazlası gelmiş olmalıydı, ama Tilly'ye o kadar odaklanmıştım ki fark etmemiştim.

Kadın otururken nefesini tuttu, gözleri arkamdaki Tilly'yi görünce kocaman açıldı. "Onunla ne halt ediyorsun?"

"Seni ilgilendirmez," diye bağırıyorum, sesimi yükselterek, aniden bunca yıldır kendimi kaptırdığım kadının kim olduğunu biraz daha öğrenmek için zaman ayırmış olmayı diliyorum. Adını bile hatırlamıyorum. "Neden evimdeydin?"

"Sana sürpriz yapmaya geldim," diyor Tilly benim yanıma yaklaşırken, dudakları derin bir kaş çatışıyla bükülmüş. "Ama seni *onunla* görünce ne kadar şaşırdığımı bir düşün."

Sanki bana karşı bir hakkı varmış gibi konuşuyor ve Tilly sırtımdan elini çektiğinde, o güzel kafasının içindeki düşünceleri çoktan tahmin ediyorum.

"Hay sikeyim," diyor Tilly, başını sallayarak benden uzaklaşırken. "Onun sadece kulüpte ara sıra yattığın biri olduğunu sanıyordum. Daha fazlası olduğunu bilmiyordum."

"Hellcat, daha fazlası yok. Adını bile bilmiyorum."

Tilly'nin gözleri büyür, bakışlarında şaşkınlık belirir. "Dur. Ne? Nasıl bilmezsin? Izaac, yıllardır onu becerdiğini söylemişti."

"Affedersiniz?" diye ters bir şekilde soran kadın, paltosunu kaparak aceleyle üstünü örtüyor ve sanki hayatında hiç bu kadar aşağılanmamış gibi bana bakıyor, ama bunların hiçbiri umurumda değil; tek önemli olan Tilly.

"Izaac'a beni mi sordun?" diye soruyorum, kadını tamamen görmezden gelerek. Tilly sırıtarak dilini şaklatıyor. "Konudan sapıyorsun, Bay Di Rozé."

Gözlerimi devirip iç çekiyorum. "Sana daha önce de söyledim, bebeğim. Ben iyi bir adam değilim. O kulüpte kendini bana sunuyor ve işimiz o kadarla kalıyor. Onu beceriyorum ve gidiyorum. Vixen'de birlikte olduğum diğer tüm kadınlar gibi."

"Ve onun adını gerçekten bilmiyor musun?"

"Hayır," diyorum, başımı sallayarak. "Adını bilmeye değmez. Yakınlığımızdan doğan tamamen cinsel bir ilişkiydi ve artık çok açık bir şekilde bitti. Vixen dışında onun hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Nasıl sikilmeyi sevdiğini söyleyebilirim, ama hepsi bu kadar."

Kaşları çatıldı ve hafifçe başını salladı. "Ama o gece beni ilk kez davet ettiğinde, onunla oturuyordun. Konuşuyordun."

"Hayır, yaramaz kız. *O* konuşuyordu. *Ben* sana bakıyordum."

Tilly'nin yanakları kızarır ve ben uzanıp, aramızdaki mesafeyi daha da açmadan onu geri çekerim. "Böyle ortaya çıkması uygunsuz ve haddini aşıyor. Bildiğim kadarıyla, o benim adresimi bile bilmemeli."

Tilly'nin gözleri büyür ve beni ve kadını sırayla bakar. "Yani o mu?" der, kadını sanki bir tür hastalıkmış gibi işaret ederek.

"Büyük bir sorun," diye onun yerine cümlesini tamamladım, telefonumu çıkarıp 911'i aradım ve Tilly'ye telefonumu uzattım. "Polisle konuş, haneye tecavüz ihbarında bulun ve birini gönder. Ben *burayla* ilgilenirim."

"Durun. Ne?" der kadın, gözleri fal taşı gibi açılmış. "Polis mi? Aceleye gerek yok."

Tilly onu görmezden gelir ve telefonu kulağına dayayarak mutfağıma girer, durumu yakından takip ederken daha rahat konuşmak için. Bu işi hallettikten sonra dikkatimi kadına veririm.

"Burada ne olacağını sandın?" diye soruyorum, ona doğru ilerleyerek, saklamak için çok uğraştığım tehditkar tarafımı göstererek.

"Evime zorla giriyorsun ve benim sana mükemmel bir fahişe gibi bacaklarını açıp seni sikip sonra da yoluna göndereceğimi mi sanıyorsun?"

"Hayır, ben... Ben sadece... Bu gece kulüpte onu seninle gördüm. Seni çağırmaya çalıştım ama sen bana bakmadın bile, sonra onu bir kabine götürdün ve o maskeli adamlarla onu sikmişsin."

"Ve?" diye soruyorum. "Onu nasıl memnun ettiğim seni ilgilendirmez ve bu sana benim evime izinsiz girme hakkı vermez."

Kafasını sallayarak histerik bir hal aldı. "Neredeyse üç yıldır senden böyle bir şey istiyorum ama sen hiç umursamadın, istediğimi vermedin. En ufak bir ilgi görmek için başka erkekler aramak zorunda kaldım ama bu kadın, bu çocuk ortaya çıktı ve sen ona her şeyi verdin. Kendini ona adadın, bayılana kadar onu sikip sonra *eve* getirdin. Bana hiç böyle davranmadın ve senin için bir hiç olmak istemiyorum. Seçim zamanı geldi, Caesar," diyor ve Tilly'nin uzaktan operatöre burada olanları anlattığını duyarken ceketini beline sıkıca sarıyor. "Senin benim için önemli olduğuma karar vermeni bekleyerek burada takılmayacağım. Üç yılımız geride kaldı ve sonunda bu kadar zamandır gözünün önünde olan şeyi görmenin zamanı geldi. Ee, ne olacak? Kızın yaşında aptal, sürtük bir fahişe mi, yoksa ben mi?"

Alaycı bir şekilde gülüyorum. "Onu. Her seferinde onu seçerim."

Bana deliymişim gibi bakıyor, inanamadan başını sallıyor. "Yalan söylüyorsun."

"Öyle miyim?"

Mutfaktaki Tilly'ye bir bakış attıktan sonra bakışlarını tekrar bana çevirdi. "Bana adımı söyle."

Kafamı sallarım. "Üzgünüm. Yapamam." "Üç

yıl oldu."

"Sana ne söylemeni istediğini bilmiyorum," diyorum. "Evet, üç yıl oldu, ama başka bir şey yok. Sevişiyoruz. Kolay ve rahat. Bana ayak uyduruyorsun, neyi sevdiğimi biliyorsun ve nasıl vermek istersem öyle kabul ediyorsun. Ama hepsi bu. Vixen'e gelmeyi bıraksan, farkına bile varmazdım."

Tilly arkamdan yaklaşır, kolumu sıkıca tutarak odanın diğer ucundaki kadını izler. "Bölgede bir devriye arabası var. Buraya geliyorlar."

Başımı sallarım ve kadın geri çekilmeye başlar, hızlıca kaçmak ister ama o kadar kolay kaçamayacak. "Adresimi nasıl buldun? Bu bilgi gizlidir."

Kadın başını sallar ve Tilly'ye odaklanır, sanki Tilly'de kendisinde olmayan şeyi bulmaya çalışır gibi onu baştan aşağı süzer. Açıkçası, cevap çok basit. Tilly, kadının sahip olmadığı her şeye sahip.

"Neden önemli? *Onu* buraya sen getirdin."

"Aynen öyle. Onu arabama bindirip buraya getirdim çünkü onu yatağımda görmemek beni öldürüyor," derken Tilly yanımda dikleşir ve yumuşak bir inilti havayı doldurur. "Ama sen? Senin evimde olduğun düşüncesi bile evi yakıp yıkmak istememe neden oluyor. Sen burada istenmiyorsun. Ne şimdi, ne de sonsuza kadar."

Kapım çalıyor ve Tilly aceleyle izin isteyerek kapıyı açıyor, bir dakika sonra iki polis memuru ile geri geliyor, Vixen kadını çaresizce kaçmaya çalışırken, gözleri oturma odamda dolaşırken, olanları anlatmaya devam ediyor.

Saniyeler içinde, polislerden biri kelepçeye uzanır ve kadın kaçmaya çalışır, sanki gözlerimi oymak istercesine bana doğru koşar. Tilly dehşet içinde çığlık atar, ama kadın bana doğru hamle yaparken, ben uzanıp onu kolundan yakalar ve koltuğun minderine yapıştırırım, bileklerini sırtının arkasına sıkıca tutarım.

"Hayır. Hayır, hayır, hayır," diye bağırıyor, sanki işi henüz bitmemiş gibi beni iterek.

"Hanımefendi, lütfen bunu gereksiz yere zorlaştırmayın," diyor polislerden biri, onu kelepçelemek için oturma odamdan koşarak geliyor.

Onu kontrol altına aldıktan sonra, bunun gereksiz bir şeye dönüşmesini istemediğim için geri çekildim. Sonuçta, bu, birinin benim paramı almak için saçma sapan sebeplerle bana dava açmaya çalıştığı ilk sefer değildi. Hiçbiri başarılı olamadı ve bunun değişmesine izin vermeye niyetim yoktu.

Onu evimden çıkarmak için iki polis memuru gerekiyor ve bunu Izaac'a söylemeyi aklımın bir köşesine yazıyorum. Tilly ve ben onları kapıya kadar takip ediyoruz ve kadını devriye arabasına götürmelerini izliyoruz.

Kadın her adımda direniyor ve bizi kapıdan izlediğimizi görünce kendini tamamen kaybediyor. "Arkanı kolla, Natalie Bardot," diye bağırıyor, Tilly yanımda donakalmış. "Hakkında her şeyi biliyorum.

Benden kaçamazsın artık, kaltak. Onu benden aldığın için seni öldüreceğim. Duydun mu? Seni öldüreceğim."

Polisler onu arabaya bindirip kapıyı suratına çarparak kapatırken, Tilly hareketsiz bir şekilde yanımda duruyor. "Tam adımı nereden biliyor? Kimse tam adımı bilmiyor."

Kafamı sallıyorum. Bu çok iyi bir soru. Yanlış anlamayın, onun tam adını nasıl öğrendiğimi çok iyi biliyorum. Ama bu kadının buna erişimi olmamalıydı ve bu beni çok şaşırtıyor.

Kadın arabanın arkasına kilitlenince, polisler geri gelir, hepimizden hızlıca ifade alır ve yirmi dakika sonra, polislerin arabalarına binip uzaklaşmasını izleriz.

"Annie," diyor Tilly bir süre sonra. "Ne?"

"Onun adı. Annie."

"Kahretsin," diye gülüyorum. "Başından beri biliyor muydun? Bana bir ipucu verebilirdin.

Böylece ben de aptal gibi görünmezdim."

Tilly bana bakıp kaşlarını kaldırdı. "Buraya başka bir kadın bulmak için geldim, kanepende kırmızı iç çamaşırlarıyla yarı çıplak yatmış, seni çılgın bir seks partisiyle şaşırtmak için bekliyordum, sen de benim bu durumu senin için kolaylaştıracağımı mı sandın? Hayatta olmaz. Senin kıvranmanı izlemekten zevk alıyordum. Genelde tam tersi olur. Hoş bir değişiklik oldu."

"Tanrım."

Ön kapıyı kapatıp elimi Tilly'nin sırtına koyarak onu evime geri götürdüm ve merdivenlere doğru yöneldim. Tam en alt basamağa ulaşıp merdivenleri çıkmaya başlarken, Tilly elimi tuttu ve beni durdurdu.

Ona dönüp baktığımda, kaşları çatılmış, büyük yeşil gözleri şaşkınlıkla bana bakıyordu. "Adımı biliyorsun," dedi, sesi neredeyse emin değilmiş gibi, ve ben onun sadece basit bir ifade kullanmadığını, Vixen'de eğlendirdiğim diğer kadınlar gibi olmadığını fark ettim. O bundan daha fazlasıydı.

Ona doğru adım atıyorum, elim boynunun arkasına dolanıyor, başparmağım çenesine uzanıyor. "Adını biliyorum çünkü sen tanınmaya değer birisin."

Eli kalkar, kemer tokamı nazikçe tutar ve beni daha da kendine çeker. "Beni buraya, yatakta olmadığın için öldüğün için getirdiğini söylemiştin."

Başımı salladım, bunu açıklamaya hazır değildim. Bunun yerine gülümsedim. "Hadi, yaramaz kız. Saat geç oldu. Yatıyalım." Bunun üzerine kolumu bacaklarının altına soktum, onu yatağıma taşıdım ve gecenin geri kalanını onun içinde geçirdim.

21

TILLY

Sabahın geç saatlerinde güneş pencereden içeri süzülüyor ve gözlerimi açtığımda vücudumun Caesar'ın vücuduna sarılmış olduğunu görüyorum. Bir kolunu belime dolamış, vücudumu kendine çekiyor, diğer kolu ise boynumun altında.

Yüzü saçlarıma gömülü, onun yumuşak nefeslerinin sesini dinlerken, şu anda hiç bu kadar mutlu olmadığımı fark ediyorum.

Ona sokuluyorum ve kolları beni sıkıca sarınca, dudaklarımın köşelerinde aptalca bir gülümseme beliriyor. Artık resmen, bir erkeğe sırılsıklam aşık olduğunda aptallaşan, çılgına dönen kızlardan biriyim. İtiraf etmeliyim ki, bunun olacağını hiç tahmin etmemiştim.

Caesar'la ilk tanıştığımda, bunun geçici bir heves olacağını, yatakta kısa bir kaçamakla onu unutacağımı düşünmüştüm, ama şimdi ne kadar saf olduğumu anlıyorum. Caesar Di Rozé, öyle kolayca unutabileceğiniz türden bir adam değil. Sizi dizlerinin üstüne çöktüren bir adam. Sizi yok eden bir adam. Tüm oyunu değiştiren bir adam.

Sadece saçma sapan bir yemini, gece yarısı verilen, o anda iki kez düşünmeyeceğim bir sözü bozmadım. O lanet yeminin yüzüne güldüm çünkü şu anda, onun güçlü kollarının güvenliği içinde, bu adama o kadar derinden aşık olduğum ve geri dönüşümün olmadığı çok açık. Artık rol yapmam, gerçeği saklamam gerekmiyor.

Bana ne yaptığını bilmesi gerekiyor, her şeyi kaybetmek pahasına bile. Ve dün geceden sonra, onun hazır olmadığını çok iyi biliyorum. Kulüpte beni öpmesi ve sonra yemeğe çıkarmış olması bir şeydi, ama dün gece Annie ile olanlar bambaşka bir şeydi. O zaman anladım. O da aynı sınırı aşmıştı. Tek fark, onun henüz bunun farkında olmaması ve farkında olsa bile bunu kabul etmeyecek kadar inatçı olması.

Ama kesin olarak bildiğim bir şey var: o yanılıyor.

Kendisinin korkunç bir adam olduğunu, benim hakkında bilmediğim çok şey olduğunu söylemeye çalışıyor ama sabahın ikisinde beni yemeğe çıkaran, beni önemseyen bir adam nasıl kötü bir adam olabilir? Buna inanmıyorum. İnanamıyorum.

Hayatında yaptıklarını bilmiyor olabilirim, ama içini okuyabiliyorum ve o, kendisinin ısrarla söylediği gibi bir insan değil.

Hem Izaac hem de Zephyr bu konuda yorumlarda bulundu. Izaac bana ona dikkatli olmamı, içinde şeytanlar olduğunu söyledi, Zeph de aynı şeyi söyledi. Ancak o, benim gibi birinin babasına o karanlığı görmesine yardımcı olabileceğini düşündüğünü de ekledi. Ama hangi karanlıktan bahsediyor?

Nefes verip yatağın üzerinden uzanarak telefonumu bulup aldım ve bildirimlerime baktım. Caesar arkamda uyurken, sosyal medyada düşüncesizce gezinmeye başladım. Onu uyandırıp sabahın geri kalanını onunla geçirmek isterdim ama uykuya ihtiyacı vardı. Sadece benim için değil, onun için de çok yoğun bir geceydi.

Pazartesi sabahı ve öğleden sonraya kadar dersim yok, ama o şirketinin CEO'su. Kendi kurallarını koyar ve sabahı benimle yatakta uyuyarak geçirmek istiyorsa, bu onun hakkı ve ben buna karışmayacağım.

Kaydırılacak bir şey kalmadığında, eski dostum Google'ın aradığım cevapların bir kısmını bana verebileceği aklıma geliyor. Yeni bir sekme açıyorum ve arama çubuğuna onun adını yazarken bir gerginlik dalgası beni sarıyor. Sanki görünmez bir çizgiyi aşıyormuşum, aramızdaki güveni bozuyormuşum gibi hissediyorum, ama yine de

Telefonumu bir kenara koyamıyorum. Bunun yerine, arama düğmesine basıyorum ve sayfaları dolduran makaleleri izliyorum.

Bakışlarım ekranın üzerinde dolaşıyor. Her şey onun şirketi Di Rozé Security ile ilgili, bu muhteşem adamın sıfırdan kurduğu ve dünyanın en büyük ve en iyi güvenlik şirketine dönüştürdüğü şirketiyle ilgili. Onunla gurur duyuyorum ama aklıma geliyor ki, internette bir şeyi yakabilecek biri varsa, o da Caesar'dır.

Şirketi hakkında yazılmış sayısız makaleyi kaydırırken, başka bir başlık dikkatimi çekiyor: "Di Rozé suçlandı, on yıl hapis cezası."

Ne oluyor lan?

Makaleyi açıp hızlıca göz gezdiriyorum, okuduğum her cümle vücudumu şok ediyor. Cinayetten hüküm giymiş. Kaçırmaya teşebbüs. On yıl hapis cezası.

Hikayenin tüm parçalarını bir araya getirmeye çalışıyorum, eski karısına bu kadar ağır bir şekilde yüklenilmesinden, onu bir azize gibi gösterip Caesar'ı paramparça etmesinden nefret ediyorum. Onu tanımıyorum ve hakkında hiçbir şey bilmiyorum, ama Caesar'ın nasıl bir adam olduğunu biliyorum. Bir zamanlar bu kadına aşık olmuş olmalı, öyleyse bu makalede yazanları nasıl yapabilir?

Makalenin sonuna geliyorum ve hemen baştan başlıyorum, bitirdiğimde ise okuduklarımı anlamaya çalışıyorum.

Sezar yeni doğan oğlunu kaçırmış, eski karısı ve yeni partneri çocuğu almaya geldiğinde vermeyi reddetmiş, bu sırada olaylar şiddetli bir hal almış. Sezar eski karısının yeni partnerini soğukkanlılıkla öldürmüş ve bu yüzden on yıl hapis yatmış.

Olamaz. Bu yanlış olmalı. Beni şu anda dünyanın en değerli varlığıymışım gibi kucaklayan bu adam, bu makalede yazanları yapmış olamaz. Tekrar aradığımda, daha ayrıntılı anahtar kelimeler kullanıyorum ve aynı makalenin yüzlerce kopyası çıkıyor.

Bana sürekli kötü bir adam olduğunu, hala şansım varken kaçmam gerektiğini ve bunun nedenini söylüyor. Bana kalırsa, Caesar bana hiç yalan söylemedi, o halde neden böyle şeyler söylediğinde ona inanmayayım ki? Kanıtlar burada, ama buradan uzaklaşmak beni acı içinde bırakıyor.

Gözlerim doluyor ve dikkatlice kolunun altından sıyrılıp banyoya giriyorum, böylece gözyaşlarım serbestçe akabilir. Neden bu kadar ağladığımı bile anlamıyorum. Korkudan mı ağlıyorum, yoksa

yüzünden mü, yoksa onun çekmek zorunda kaldığı cehennem yüzünden mi?

Siktir. Neyim var benim?

Bu makalelerde yazanların hepsi doğruysa, o uyanmadan kaçıp bir daha asla geri dönmemem gerekir.

Belki hayal görüyorum, ya da belki de kendi hayatına ve güvenliğine hiç değer vermeyen tam bir aptalım. Her halükarda, buradan ayrılmak istemiyorum. Caesar şüpheye yer bırakmayacak bir davranış sergiledi. Kendi zamanında bana kendi hikâyesini anlatmayı hak ediyor. Yatağına davet ettiği kadının kendisinden korkmasını hak etmiyor.

Bu kararlılıkla gözyaşlarım kurur ve yüzümü yıkadıktan sonra yeni bir diş fırçası çalar ve güne hazırlanırım. Sınırın güneyindeki her yerim ağrıyor ve öğleden sonraki derslerimi o sert amfi koltuklarında geçirmek bir işkence olacak, ama buna değdi.

Banyodan çıktıktan sonra, dikkatlice Caesar'ın odasına geri girip rahat yatağına doğru ilerliyorum. Yatağa girmeden önce, bir el uzanıp belimi kavrıyor.

Caesar beni yatağına çekip üstüme yuvarlanırken, dudakları boynuma yapışıyor ve ben çığlık atıyorum. Dirsekleriyle kendini destekliyor ama ben bacaklarımı onun etrafına dolayarak onu kendime çekiyorum ve o makalede yazanların umurumda olmadığını fark ediyorum. En mutlu olduğum yer burası.

Herkesin bir geçmişi vardır ve eğer doğruysa ve o, yaptıklarının bedelini on yıl hapiste çekerek ödemişse, ben kimim ki bunu onun başına kakıyorum? Cezasını çekti, hatalarının bedelini ödedi ve bu durumdan kurtuldu. Kendine inanılmaz bir hayat kurdu, bu yüzden bana kalırsa, o eski hayatındaki adam değil. Kollarımda tuttuğum bu adam, beni memnun etmek için şeytani bir ihtiyaç duyan ve dilini ustaca kullanan otoriter bir CEO'dan başka bir şey değil.

İnanılmaz bir sıcaklık içimi kaplıyor ve artık bunu daha fazla içinde tutamayacağımı anlıyorum. Ona hislerimi söylemeliyim. Bu kadar gerçek bir şey beni beklerken, rol yapmaya devam edemem.

"Caesar?" diye mırıldanıyorum, midemde büyüyen gerginlik beni dibe çekmek üzere.

Geri çekilir ve bana bakar, aramızda çok az bir mesafe bırakır ve beni izlerken, gözlerimdeki gerginliği fark eder,

ifadesi değişir, ne olacağını çoktan bilmektedir.

"Üzgünüm," diyorum ona, kalbim çoktan kırılmış, bunun nasıl biteceğini çok iyi biliyorum, ama artık kendimi tutamıyorum. Bu beni yiyip bitirmeden içimden çıkarmam lazım. "Siktir, çok üzgünüm."

Caesar derin bir nefes alır, kollarını bana dolayarak beni yatağın üzerine yuvarlar, ta ki ben onun kalçalarının üzerine oturana kadar. Otururken ellerimi onun güçlü göğsüne bastırıp ona bakıyorum. Eli uyluklarımın üzerinde dururken, diğer eli yüzümdeki ıslak şeyi silerek gözyaşlarımın tekrar akmaya başladığını fark etmemi sağlar.

"Söyleme," diye yalvarır, karanlık bakışlarında pes etme belirtileri belirir.

Kafamı salladım. "Söylememeye çalıştım, ama oldu bir kez. Çok geç olana kadar farkına bile varmadım."

Saçlarımı omzuma atıyor, parmakları kolumdan aşağıya doğru kayıyor ve sonunda belime ulaşıyor. "Biliyorum, yaramaz kız. Sanırım senden önce fark etmiştim."

Nereye gideceğimizi bilmeden onun gözlerine bakarken içimi bir ağırlık kaplıyor. "Böyle olmamalıydı."

"Hayır," diye onaylıyor, dudakları hafif bir gülümsemeye bürünüyor ve gözlerine hüzün çöküyor, zaten korktuğum şeyi söylüyor. Beni bırakacak. "Üzgünüm, ceylan. Aramızda daha fazla mesafe bırakmalıydım. Aramızda böyle bir şey olamayacağını daha net belirtmeliydim."

Başımı sallıyorum. "Senin suçun değil. Başından beri şartlarını ortaya koydun ve ben kabul ettim. Ben sadece... Sanırım neyi kabul ettiğimi tam olarak anlamamışım. Ne kadar harika olduğunu ya da beni nasıl canlandıracağını fark etmemiştim. Seninle her şeyin ne kadar farklı olacağını fark etmemiştim. Birkaç kez sevişip yoluma devam edeceğimi sanmıştım, ama yapamıyorum. Devam etmek istemiyorum. Burada mutluyum."

Elini uyluğumda sıkılaştırdı. "Senin için iyi değilim."

Alay etme isteğine direnerek başımı salladım. Benim için neyin iyi olduğunu hiç bilmiyordu. "Vixen'deki ilk geceden, bana dokunmadan önce bile anlamalıydım. O zaman hissetmiştim. Aramızda bir bağ vardı ve bunu inkar edemezsin. Bana bakışın, odanın diğer ucundan gözlerimizin karşılaşması. Sanki çarpışmış gibiydik."

"Bunu yapamayız, Tilly."

"Ama yapabilirsek?" diye ısrar ediyorum. "Hiçbir şey değişmek zorunda değil." "Her şey değişmek zorunda."

Onun göğsüne doğru düşerken, kolu beni sararak kendine doğru çekiyor ve sanki asla bırakmayacakmış gibi beni sıkıca tutuyor. "Bunu söyleme," diye yalvarıyorum, kalbim göğsümün içinde paramparça olmaya başlıyor. "Ben bunu istiyorum ve sen de istediğini inkar edemezsin. Bana her baktığında bunu görüyorum. Bana her dokunduğunda. Hissedebiliyorum. Dün gece beni öptüğünde, bunun bir anlamı *vardı*."

"Ne istediğini anlamıyorsun," diyor bana. "Bunu istediğini sanıyor olabilirsin, ama istemiyorsun. Lütfen bunu zorlama, cehennem kedisi. Sana iyi bir adam olmadığımı söylediğimde, ciddiyim. Nasıl hissedersem hissedeyim, ben senin için uygun adam değilim."

"Yapma..."

"Hayır," dedi, sözümü keserek bizi tekrar döndürdü, üzerimde durup ruhuma bakarak. "Dinle beni, Tilly. Seni incitmek istediğim son şey bu, ama bu yüzden en başından beri kurallarımızı belirledim. Önünde koca bir hayat var. Daha yirmi ikisin. Benim oğlum gibi aptallarla çıkmalısın, benim gibi bir adamla uğraşmamalısın. Ve bunu istediğini sanıyor olsan da, istemiyorsun."

Gözlerim yine yaşlarla doldu ve ona baktığımda, tüm benliğim parçalandı. O sadece bana bakıyor, önündeki yıkımı izliyordu. "Bana aşık olmak gerçekten o kadar korkunç bir şey mi?"

Gözlerinde yumuşaklık belirir ve başını eğerek dudaklarını benim dudaklarıma hafifçe değdirir. "Hayır, cehennem kedisi," diye mırıldanır. "Sana aşık olmak hayatımda yaptığım en iyi şey olurdu."

Kollarımı boynunun arkasına doladım, onu kendime doğru çektim ve gözyaşlarım akmaya devam ederken o da beni sarıp sardı. "Bu veda, değil mi? Gitmeliyim."

Caesar, benim hissettiğim kadar yıkılmış gibi, ağır ve kırık bir nefes verir. "İnan bana, sana sonsuza kadar tutunabilseydim, tutunurdum Tilly. Sen, şeytanlarımı yenebileceğimi hissettiren tek kişisin. Sana dünyayı verirdim, ama veremem. Seni kendime çekemem ve bunu şimdi anlamadığını biliyorum, belki de hiç anlamayacaksın, ama bunu senin için yaptığımı söylediğimde bana inan."

Her şey paramparça oluyor, ne kadar yakın olabileceğimizi ve ona bunu zaten bildiğimi söylemenin ne kadar kolay olacağını bilerek. Onun geçmişini ve onu uzak tutan şeyin ne olduğunu bildiğimi, ama ona bunu yapmayacağımı, o kapıyı açmaya hazır olmadığı halde.

"Peki ya sen?"

"Bana ne olacak?" diye soruyor, sanki hissettikleri hiç önemli değilmiş gibi.

"Sen de hissediyorsun. Biliyorum, inkar edebilirsin, ama biliyorum," diyorum, onun buna tutunmasını, bunun nereye varabileceğini görmek için en ufak bir şans vermeyi umarak. "Ne zaman mutlu olacaksın?"

Yüzünde en yumuşak gülümseme belirir ve parmaklarını çenemden geçip saç çizgime kadar kaydırdığında, bunu gün gibi açıkça görürüm. O sadece bana karşı hisler beslemiyor. O da bana aşık. "Bebeğim, bu dünyada var olduğunu bilmek bana yeter."

Göğsümde ağır bir yük hissediyorum ve çenemi biraz kaldırarak aramızdaki mesafeyi kapatıp dudaklarımı onun dudaklarına kısa bir öpücükle yapıştırıyorum. "Ama bu bana yetmez."

"Biliyorum."

"Peki şimdi ne olacak? Sanki sana tamamen ait değilmişim gibi davranmaya devam mı edeceğim?"

"Evet, cehennem kedisi," diyor, göğsü benimkine değiyor. "Aynen öyle yapmalısın."

22

TILLY

Spagetti bolognese çatalımdan düşüp *Don't be afraid to get on top. If he dies, he dies* tişörtümün önüne sıçrıyor, ama açıkçası, bugün Cuma öğleden sonra. Pazartesi gününden beri aynı kıyafetleri giyiyorum, kanepeden kalkıp gerçek hayata dönemeyecek kadar depresifim.

Çok acıyor.

Çok kolay pes ettim. Onu parmaklarımın arasından kayıp gitmesine izin verdim. Daha fazla mücadele etmeliydim, hayır cevabını kabul etmemeliydim. Bunun yerine, çöktüm ve onun şeytanlarının, tıpkı tüm hayatında olduğu gibi, kararlarını yönetmesine izin verdim.

O, mutluluğu hak etmediğine ve sevgiye layık olmadığına inanıyor, ama bu inançla, beni onu sevme hakkımdan mahrum ediyor ve bu beni mahvediyor.

Çatalımı paket kutusuna geri bırakıp, lekeli gömleğimi tutup ağzıma götürdüm ve kumaştan bolonez sosunu yaladım, gömleğimde başka ne pislikler olabileceğini umursamadan.

Ben pasaklıyım ve şu anda kimse bunu değiştiremez.

Sezar hariç belki. Eğer içeri girip beni bu halde görseydi, ölürdüm. Fiziksel olarak yerin dibine gömülürdüm, geride sadece boklu, lekeli gömleğim kalırdı. Gerçi bu, kendimi koltuktan kaldırmak için ihtiyacım olan tekme olabilir.

Ne kadar acınası bir durum bu? Artık resmen bir hafta boyunca bir erkek için ağlayan kızlardan biri oldum. Hem de bana aşık olmamamı söyleyen bir erkek için. Sanırım bu benim hatam. Onun uyarısını dinlemedim. Beni nasıl mahvedeceğini umursamadan tehlikeli bölgeye daldım. Aşık olmanın benim için imkansız olduğuna inanacak kadar aptaldım. Onu görmeyeli dört gün oldu ve tek yaptığım, bana mesaj atmasını umarak telefonuma bakmak. Bana, ona bu kadar yaklaşmama izin verdiğim için aptal olduğumu söylese bile.

Acınası. Acınası. Acınası.

Daha da acınası olanı, son iki saati yeni Cricut makinemle uğraşıp, çevrimiçi sipariş vermek yerine kendi sloganlı tişörtlerimi yapmakla geçirdim ve dürüst olmak gerekirse, bu iş göründüğünden daha zor.

Yeni tişörtüme son rötuşları yaptım. *Oğlumun kız* arkadaşı *seninkinden daha yüksek sesle bağırıyor*. Berbat görünüyor, bu da neden sanat ve el işleri masasına yaklaşmamam gerektiğini bir kez daha kanıtlıyor. Tabii ki, kendime dört beden büyük bir tişört sipariş edecek kadar acınası bir insan mıyım? Giydikten sonra sanki Sezar'ın tişörtünü giymiş gibi hissediyorum. Kesinlikle öyleyim.

Gülünç bir şekilde ağlarken, devasa tişörtü başımın üzerinden çekip, lekelenmiş tişörtümü sakladıktan sonra küçük dairemde dolaşıp boy aynasına baktım.

Tam bir felaketim, ama temiz ve biraz eğri büğrü yeni sloganlı tişörtümle, neredeyse yepyeni biriyim. İki gündür üzerimden yayılan kokuyu görmezden geleceğiz.

Lanet olsun.

Yatağıma uzanıp yıldız gibi uzanırken, telefonum oturma odasından bir yerlerden çalmaya başlar. Uyuşturucu almış bir kurbağa gibi yataktan zıplarım, oturma odasına koşarım ve kanepede bırakılmış battaniye, yastık ve yemek artıkları arasında arama yaparım. Umarım Caesar aklını başına toplar ve bensiz yaşayamayacağını anlar.

Bunun pek olası olmadığını biliyorum, ama bir kız hayal edebilir, değil mi?

Salı günü kaybettiğim ıslak muz kabuğunun yanında, kanepe minderlerinin arasına sıkışmış telefonumu bulur bulmaz, onu alıp hemen ekrana dokunurum, Caesar'ın mesajını bulmak için çaresizce. Ancak The Vag Destroyer'dan gelen bir sürü bildirim ve Caesar'dan hiçbir şey bulamayınca, yapış yapış zemine çöküp, buraya bir bardak meyve suyu dökmemiş olmayı dilerdim.

Neyim var benim? Kesinlikle dibe vurmuşum, çünkü bundan daha kötüsü olamaz.

Acıya yenik düşerek, The Vag Destroyer'dan gelen bildirimleri tek tek açtım. Hafta başında durum daha iyiydi ve bunun Caesar'la ilgisi olduğunu düşünebiliyorum, ama şimdi o pislik intikam almak için geri dönmüş.

Videom ve fotoğraflarım farklı platformlardaki birçok hesapta yüzlerce kez paylaşılmış, her birinde benim hakkında pis fahişe, ders verilmesi gereken, hatta durması için çığlık atarken beni yere yatırıp tecavüz edilmesi gerektiği gibi iğrenç yorumlar yazılmış.

Bu iğrenç bir şey ve okuduğum her yeni yorumda sabrım tükeniyor, ta ki hiç kalmayana kadar. Bunları görmezden gelip Caesar'a bırakmam gerektiğini bilmeme rağmen, işi kendi ellerime alıyorum. Ayrıca, Caesar benim hayatıma devam etmemi istiyorsa, tüm çevrimiçi sorunlarımı çözmesi için ona güvenmeyi bırakmam gerekir.

Zaten yeterince yardım etti. Geçen hafta kurduğu siber güvenlik sistemi harikalar yaratıyor. Çoğunlukla. O video her yüklendiğinde, genellikle siliniyor, bir anda yok oluyor, ama önce binlerce kez izlenme şansı yakalıyor. Bu çok aşağılayıcı.

The Vag Destroyer'ın ana hesabını bulup yeni bir mesaj açıyorum ve sonunda bu küçük yılanın duyması gereken her şeyi söylüyorum.

Bunu bitirip gönder tuşuna bastığımda parmaklarım acıyor, sonuçları umurumda bile değil. Söylemem gerekeni söyledim ve bunun onu kışkırtıp saçmalıklarını daha da artıracağını çok iyi bilsem de, umursamıyorum. En azından şimdilik kendimi daha iyi hissediyorum ve önemli olan da bu. Şimdilik.

Bu sorunu iyice hallettiğime memnun olarak, telefonumu kanepeye fırlatıp kendimi de hemen arkasından bırakıyorum, dört gündür giymediğim kirli kıyafetlerimin içinde sanki dünyadaki tek sorun ben değilmişim gibi ayaklarım havada uzanıyorum.

Vag Destroyer hakkındaki tüm düşüncelerim aklımdan uçup gidiyor ve tam kendime acımaya başlarken... *bip.*

Siktir.

Gözlerim fal taşı gibi açılır ve birden cesaretim kaybolur, yine telefonuma dalarım. O pisliği haddine koymak bir şey, ama cevap vereceğini, hele de bu kadar çabuk cevap vereceğini beklemiyordum. Gönderdiğim yazıyı okuması en az altı iş günü sürer diye düşünmüştüm.

Titrek ellerimle telefonumu alıp açtım ve derin bir nefes verdim. Damarlarımdan rahatlama akarken, büyükannemden yeni bir mesajdan başka bir şey bulamadım.

Büyükanne: Eve gelene kadar bekle. Beni tavuk gibi bağlayacaksın, seni yaramaz çocuk.

NE OLUYOR LAN?

Ben kanepede sıkışıp kalmışken, büyükannem bile mahvoluyor.

G'ma: Oh, özür dilerim, canım. Poppop'una mesaj atmaya çalışıyordum. Bu telefonun ne kadar zor olduğunu biliyorsun. Ben gençken böyle bir teknoloji yoktu. Ama tavuk pornosundan bahsetmiyordum, tatlım. Poppop'unun beni tavuk gibi bağlaması gerektiği için bir metafor kullanmıştım. Gerçek bir tavuk değil, canım. Senin dedesinin sapık bir tarafı olduğunu biliyorum, ama hayvanlarla cinsel ilişkiye kadar gitmem.

Tanrı aşkına.

Hemen ardından başka bir mesaj geliyor.

G'ma: Eve gelene kadar bekle. Beni tavuk gibi bağlayacaksın, seni yaramaz çocuk.

G'ma: Oh, Henry! Zavallı Tilly'ye az önce gönderdiğim mesajı görmelisin. Haklıydın. Onunla uğraşmak çok eğlenceli! Yarın akşam yemeğinde ona gönderecek bir şey bulalım. Ne istersin? Güzel bir rosto düşünüyorum.

Ağzım açık kalır. Bütün bu zaman benimle dalga mı geçiyordu? Yaşlı cadaloz! Ama büyükannemin, ihtiyacım olduğunda tam da doğru şeyi söyleyeceğini her zaman bildiğini inkar edemem. Tekrar gülüp güleceğimi merak etmeye başlamışken bile yüzüme bir gülümseme kondurmayı başardı.

Büyükanne: Başladı, evlat. Ama unutma, senden elli yaş büyüğüm. Beni geçmen imkansız. Senin babasının bezini değiştirirdim.

Siktir. Mahvoldum. Büyükannem bu savaşta beni yok edecek. Gerektiğinde çok küstah olabiliyorum ama o kadar alçakça davranamam. Savaş daha başlamadan beni yendi bile.

G'ma: O zaman belki de benimle savaşmaya başlamadan önce iki kez düşünürsün, genç bayan.

Kahretsin.

Telefonumu yere bırakmaya fırsat bulamadan Chloe, Zeph'in peşinden kapıdan içeri daldı ve kapı arkalarından kapanır kapanmaz Chloe durdu ve yüzünü buruşturdu. "Bu koku da ne?"

Elimi havaya kaldırdım. "O benim."

Chloe bana bakar ve ayağa kalkarken tiksintisi artar, Zeph ise bana cesaret verici bir gülümseme atar. Ancak bakışları yeni tişörtüme düşer ve küçük beyniyle ne olduğunu anlamadan, kendime yeni bir tişört yaptığımı fark edince sırıtarak gülümser.

Yüzü dehşetle düşer. "Siktir git," diye mırıldanır.

"Ben de bunu yapmaya çalışıyordum," diye karşılık veririm.

Chloe başını sallar. "Hayır, hayır, hayır, hayır," der ve bana doğru yürür. "Bu saçmalıktan bıktım artık. Sen bir erkeğin seni

seni çileden çıkaran kız değilsin. Seni ne kadar iyi sikerse sikse."

Gömleğimin altını tuttu ve ben ne olduğunu anlamadan gömleğimi başımdan yırttı. "Sen bir felaketsin," dedi, altındaki kirli gömleği inceleyerek. O gömleği de başımdan yırttığında, sütyenimle onun önünde kalakaldım. "Anlaşma şöyle. Zeph ve ben kamp yapmaya gidiyoruz ve sen de bizimle geliyorsun."

"Ne? Ne?" diyor Zeph.

"Hayatta olmaz."

"Hadi ama bebeğim. Tilly'yi sevdiğimi biliyorsun, ama bunu gerçekten düşündün mü? Kamp yapmamızın tek amacı, bütün gece ormanda senin vahşi doğanı keşfederek vahşi doğa kaşifi rozetini almaktı."

"İğrenç," diye mırıldandım, Chloe'nin yaptığı gibi yüzümü buruşturarak. "Senin seks gezine gelmeyeceğim."

"İkiniz de susun," diye emrediyor Chloe. "Sizin kanepede çürüyüp kendi pisliğinizde yüzerken ben geceyi dışarıda geçiremem. Ben çantanızı hazırlarken Zeph daireyi temizleyecek ve sen de duş alacaksın çünkü kokuyorsun. Ve lütfen, Tanrı aşkına, en az altı kez yıkan."

"Ama—"

"Ama yok," der ve beni banyoya doğru iterek. "Bu haberi vermekten nefret ediyorum ama ikiniz de fark etmediyseniz, bu konuda seçme şansınız yok. Tilly, sen de kampta bizimle kalacaksın ve bunu yüzünde lanet olası bir gülümsemeyle yapacaksın. Zeph, Tilly'nin acıma partisini temizleyeceksin çünkü bir saniye daha buna bakmak zorunda kalırsam, bu gece kimse sikişemeyecek. O yüzden ikiniz de kıçınızı kaldırın ve bana bir orospuyu dışarı atmaktan başka seçenek bırakmayın."

Siktir.

Gözlerim yuvalarından fırladı ve kendim için neyin iyi olduğunu bildiğimden, banyoya koştum, Zeph'in yeni kanepenin kenarına sıkıştırılmış üç günlük muz kabuğunu bulmaması için dua ederken, üstümdeki kıyafetleri çıkarmaya başladım.

23

TILLY

Chloe ve ben gölün kenarında durmuş, Zeph'in utanç verici bir şekilde çadırını kurmaya çalışmasını izlerken yüzüm buruşuyor. Her yer darmadağın. Çadır kazıkları kıyıya uçuyor, küçük pencere ters duruyor ve kapı da bir yerlerde...

"Gördün mü, zengin bir çocuğu doğal ortamından çıkarırsan olacağı budur," diyorum Chloe'ye, onun da benim kadar şaşkın olduğunu görünce.

" O... bekle." Çadırın etrafına bakarken duraksadı ve diğer tarafını görmek için birkaç adım sağa doğru ilerledi. "Kahretsin. Kendini oraya kapattı. Kapı yok."

Zephyr inleyip homurdandı, kendine sinirlenerek. "Bunu nasıl yaptın?" diye kapısız çadırın içinden seslendi, çadırın içinde dik durarak, başı çadırın tepesinden dışarı çıkmıştı.

Bakışlarım gölün ötesindeki tertemiz çadırıma kayar, yirmi dakikada mükemmel bir şekilde kurulmuş. "Talimatları okudum."

"Ben erkeğim. Talimatlara ihtiyacım yok."

Chloe gözlerini devirir ve önceki kampçılar tarafından bırakılmış ateş çukurunun yanına birkaç kamp sandalyesi kurmaya başlar. "Onunla orada yatmam imkânsız. Donarım."

"Uh-uh," diyorum, başımı sallayarak. "Aklından bile geçirme. Bu aptalca vahşi doğada kamp yapma fikri senin parlak fikrindi, sonuçlarına katlan ve Zeph ile soğuk çadırda kal, ben kendi çadırımda sıcacık yatacağım. Gerekirse birbirinizin vücut ısısıyla hayatta kalabilirsiniz."

"Siktir et," der Zephyr bir an sonra, çadırı yerden kaldırıp başının üzerine iterek, çadırın yanında dağınık bir yığın halinde yere düşene kadar yukarı doğru iter. "Arabada uyuyacağız."

Bir iç çekip Chloe'ye bakıyorum. "Bu adamın gerçekten senin için doğru kişi olduğundan emin misin? Bana bir şans versen, daha iyisini bulabileceğime eminim."

"Hey! Duydum ben, seni doldurulmuş jambonlu sandviç." "Duymak için söyledim, tek seferlik adam."

Zeph gözleri fal taşı gibi açarak nefesini tuttu. "Ne dedin?"

"Oh, bilirsin. Hızlı geldin, daha da hızlı gittin. Sınırlı süreli enerjinle geldin. *Bu kadar* sınırlı olabileceğini hiç düşünmemiştim. Ramenim bile pişmeye fırsat bulamadı."

Chloe güler. "Evet, kesinlikle maratoncu değil, sprinter."

Zeph ikimizin arasında bakıyor, çenesi dehşetle açık, bizim alayımızın hedefi olmaktan hiç hoşlanmadığı belli, ama böyle bir gezide ne bekliyordu ki? Birbirimizi alay etmeyeceğimiz ortada. O birinci aday. "Burada ne haltlar dönüyor? İkiniz de yalancısınız. Saatlerce ikinizi de becerdim."

Chloe'ye bakıyorum. "Hapşırsam biterdi."

"Gözünü kırpmayın," diyor gülerek. "Kaçırırsınız."

Zeph başını sallar. Bizimle dalga geçtiğimizi çok iyi biliyor. Zeph ile birlikte olmak çılgın ve egzotikti ve kesinlikle birkaç dakikadan uzun sürdü. Her kadını tamamen tatmin edebilecek biriydi, ama onunla dalga geçmek kaçırılmayacak bir fırsattı. Ve dürüst olmak gerekirse, kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyor.

"Biliyor musun," diyor Chloe bir an sonra, bakışları Zeph'in üzerinde dolaşıp bana dönüyor. "Eğer yapabilseydim ondan kurtulurdum, ama onda

çok çekici bir yanı var. Ona takıntılıyım. Ayrıca, sen anlıyorsun. Parmaklarıyla yaptığı numarayı çok iyi biliyorsun."

"Oh, o numarayı çok iyi biliyorum," diyorum, onun nasıl yaptığını keşfettiği anı hatırlayarak. "Bunun için babasına teşekkür etmelisin. O numarayı öğrendiğinde ben de oradaydım."

"Lanet olsun," diye inleyen Zeph, bize doğru fırlayarak çadırdan tamamen çıktı. "Siz pislikler, bir gece bile babamı taciz etmekten bahsetmeden duramaz mısınız?"

Kafamı salladım. "Üzgünüm, ama imkansızı istiyorsun. Babanınki kadar iyi sevişen biri varsa, bunun konuşulacağı kesindir, hem de tüm ayrıntılarıyla. Yanılıyor olabilirim, ama eminim ki şemalar da gereklidir."

"Ooh. Şema mı?" Chloe sorar.

Zeph ayağa kalkar ve Chloe'ye doğru büyük adımlarla yürür, kamp sandalyesinin kolçaklarını kavrar ve ona doğru eğilir. "İkinizden de nefret ediyorum," der ve dudaklarını onun dudaklarına hızlıca değdirerek onu öper, yanakları parlak pembeye döner ve yüzüme aptalca bir gülümseme yayılır.

Zeph dikkatini tekrar çadıra çevirir ve ben derin bir nefes alırım. "Bu kadar düşünmeyi bırak," derim ona, ayağa kalkıp dağınık çadıra doğru ilerlerken. "Kendine zarar vereceksin."

Yirmi dakika sonra, güneş batmaya başlarken üçümüz yanan ateşin etrafında oturuyoruz. Bir dakika, birkaç gözyaşı ve Chloe'nin neredeyse moraran gözü pahasına, ama sonunda üçümüz Zeph'in çadırda yarattığı karmaşayı düzeltmeyi başardık ve şimdi iki güzel turuncu çadır yan yana duruyor, sadece biri biraz yıpranmış görünüyor.

"İşte ben bunu diyordum," diyor Zeph, elinde bir bira ile sessiz gölü seyrederken ayaklarını bir kütüğün üzerine uzatarak.

Chloe bana bakıyor, dudaklarında alaycı bir gülümseme var. "Hala bunun berbat bir fikir olduğunu düşünüyor musun?"

Derin bir nefes alıp bakışlarımı göle çeviriyorum. Suyun üzerinde yansıyan yumuşak pembe ve turuncu renkli gün batımını görüyorum ve bunun şimdiye kadar gördüğüm en güzel manzaralardan biri olduğunu inkar edemiyorum. "Ne bileyim. Zeph bu gece uyurken bizi yiyip öldürmeye karar vermezse iyi bir fikirdi."

Chloe, White Claw'ını yudumlarken kendi kendine güldü. "Ondan bunu yapmayacağını sanmıyorum. Bütün bu baba sikme lafları yüzünden kesinlikle sinirleri gergin."

"Baba sikmesinden kim bahsetti? Ben değil." Ben gülüyorum.

"Ahh, affet beni, genç hanım," Chloe korkunç bir eski İngiliz aksanıyla araya girer. "Seni, ara sıra tam güçle ebeveyn penetrasyonundan zevk alan oda pisliğimle karıştırmış olmalıyım."

"Affınızı hak ettiniz, hanımefendi. Oda arkadaşınız da atalarının testisleriyle seks yapmaya meraklı mı?"

"Oh, evet, var. Babasının sikmesini ve dilini yalamasını çok seviyor."

Zeph başını sallarken ben gülerek burnumu çekiyorum. "Evet. Kesinlikle birinin sol göğsüne yumruk atacağım."

Chloe ve ben kahkahalarla gülmeye başlıyoruz ve içkimi dudaklarıma götürüp uzun, hak ettiğim bir yudum alırken, belki de kamp yapmak Chloe'nin şimdiye kadar bulduğu en kötü fikir değildi diye düşünüyorum. Taze hava mı, şakalar mı, yoksa sadece arkadaşlarım mı, bilmiyorum, ama içimden bir ses bu gecenin tam da ihtiyacım olan şey olacağını söylüyor.

Güneş sonunda ufkun ötesine batıp küçük kamp alanımızı karanlığa gömdüğünde, Zeph şöyle dedi: "Ee, ne var?" "Bu üçlü ne zaman başlayacak? Çünkü önce lojistiği halletmemiz lazım. İkiniz beni aynı anda mı alacaksınız, ne olacak? Biliyorum, benim tek pompalı bir ezik olduğumu söylüyordunuz, ama bunu yapacaksak, önce on dakika mastürbasyon yapmama izin verin, sonra bütün gece size yeterim."

Bu herif kafayı yemiş ve en kötüsü, bence gerçekten ciddi.

Bakışlarım ateşin ötesindeki Chloe'ye kayıyor ve o sorgulayan bir şekilde kaşlarını kaldırırken, ne demek istediğini hemen anlıyorum. "İkimizi de halledebileceğinden emin misin?" Zeph'e soruyorum, onun benimle birkaç kez erken boşaldığını çok iyi bildiğimden. "Seni zorlamak istemem."

Zeph alaycı bir şekilde gülümsedi. "Beni merak etme, bebeğim. Siz kızların ne isterseniz yaparım."

Chloe ayağa kalkar ve Zeph'in arkasına geçer, parmaklarını omuzlarının arkasından yavaşça geçirir. "Biliyor musun, bunu hep yapmak istemişimdir."

"Öyle mi?" Zeph, omzunun üzerinden Chloe'ye bakarak, kaşlarını kaldırarak sorar.

Chloe alt dudağını ısırır ve bana bakar. "Tabii ki. Ona bak. O çok güzel," der, Zeph'in üzerine eğilerek parmaklarını göğsünde gezdirir ve onu tahrik eder. "Her zaman merak etmişimdir, şimdi sen buradasın, bizi engelleyen ne?"

Dudaklarımdan baştan çıkarıcı bir gülümseme yayılır ve sandalyemden kalkarım, içkimi bırakarak Zeph'e doğru yürürüm, yavaşça tişörtümü başımdan çıkararak altındaki ipli bikinimi ortaya çıkarırım. Onun yanına yaklaşırım ve o dizlerini ayırarak bana yer açar, ben de yavaşça önüne çömelirim, ellerimle onun güçlü bacaklarını kavrarım.

"Oynamaya her zaman hazırım, biliyorsun," diye mırıldanarak ona bakıyorum ve bunun gerçekleşeceğini fark ederek ifadesinin değişmesini izliyorum. Arkama uzanıp bikini üstümün ipi çekiyorum, onu düşürerek onun önünde sallandırdıktan sonra ince kumaşı doğrudan kucağına bırakıyorum. Chloe'nin elleri onun omuzlarını bulur ve aşağı doğru iner, güçlü kaslarını okşayarak sonunda bileklerini bulur ve onları arkasına çeker. "Tek bir kuralım var," diye kulağına fısıldar ve bikini üstümü alıp bileklerine sararak onu bağlar. sandalyeye.

"Neymiş o?" diye sordu, dudakları boynunun kıvrımına değince inleyerek.

"Dokunmak yok. Bu tamamen senin için."

Kendini altın madenine düşmüş gibi hissederek dudaklarında kendini beğenmiş bir gülümseme belirir ve onaylayarak inlerken koltuğunda kendini ayarlar. Ben de pantolonunun önünü tutup ona doğru eğilirken ona bakarım. "O kuralları koyuyorsa ben de koyarım," derim, ellerimi kasıtlı olarak kemer tokasına koyarak.

"Her şeyi, bebeğim."

Alt dudağımı ısırıyorum, bunun onu ne kadar sevdiğini biliyorum ve gözlerinde vahşi, öfkeli bir istek parıldarken, güçlü bacaklarını tutup, dudaklarımı kulağına değecek kadar yukarı kaldırıyorum. "Senin kocaman sikini emirken ve sen boğazımın en derinlerine girerken, senin... hayır," diyorum, kendimi kesip utangaç davranıyorum.

"Ne var?" diye ısrar etti, göğsü inip kalkıyordu. "Ne istersen."

"Yapamam," dedim, kirpiklerimi kırpıştırarak. "Bu çok fazla."

"Hadi ama, Tilly. Burada sadece biz varız. Söyleyeceğin hiçbir şey beni durduramaz, ikinizi aynı anda elde etmek anlamına geliyorsa. Ne istiyorsun?"

Alt dudağımı tekrar ısırıyorum, bakışlarım onun bakışları arasında dans ediyor, arkasındaki Chloe'yi kasten görmezden geliyorum. Yüzündeki geniş gülümseme beni kesinlikle pes ettirecek. "Sen... Lanet olsun," diyorum, sanki

"Tam boşalmak üzereyken bana anne diyecek misin?"

"NE DEDİN SEN?" Gözleri tiksinti ile büyür ve o kadar geriye doğru eğilir ki sandalyesinin tamamı devrilir, Chloe ya kenara atlamak ya da sonuçlarına katlanmak zorunda kalır. "Lanet olsun, Tilly. Neden her zaman iyi bir şeyi mahvediyorsun?"

Chloe kumlu sahilde tökezleyerek içkisini dökerken, Zeph düşen sandalyeye bağlı kalır. "O mu?" diye alay eder. "Burada ben varken üçlü yapmak isteyenin sen olduğunu hatırlatayım mı? Ben yetmiyor muyum?"

"Evet, tabii," der Zeph yerden, yüzü kuma yapışmış halde, bir şey yapamadan birasının yavaşça dökülmesini izlerken. "Sadece sizinle dalga geçiyordum, ama sonra sen gelip bunun gerçekten olabileceğini düşündürdün. Bu senin suçun. Şimdi beni çöz."

"Uhhhh. Sanırım pas geçeceğim," diyor ve onun etrafında dolanıp attığım gömleğimi alıyor. Gömleği bana fırlatıyor ve ben de aceleyle başıma geçiriyorum, göğüslerimin onun önünde açıkta olması beni biraz rahatsız ediyor, ki bu çok garip çünkü sadece birkaç hafta önce bu meme uçları onun ağzındaydı. Belki Chloe'ye olan hislerinden dolayıdır, ya da belki de artık başka birine ait olduğum içindir, o başka biri beni istemese de.

"Siz ikiniz berbat," diye mırıldanıyor Zeph, ben ayağa kalkıp içkimi ararken.

Chloe ve ben su kenarına doğru yürürken, Zeph düşmüş sandalyesinde kalır. Chloe ayaklarını suda sallarken, ben kıçımın üstüne çöküp durumumun ağırlığını üzerimde hissediyorum.

"Bu Caesar olayı kafanı gerçekten karıştırdı, değil mi?"

Omuz silkiyorum. "Sanırım onu gerçekten seviyorum," diyorum ona. "Ve daha da kötüsü, onun da beni sevdiğini düşünüyorum. Ya da belki ben çok iğrencim ve bana kraliçe gibi davrandığı için sevdiğini sanıyorum, ama her halükarda, istediğimi elde etmenin bir yolunu göremiyorum."

"Ne istediğini biliyor musun ki?" diye sorar, önümdeki suda yukarı aşağı hareket ederken. "Yirmi iki yaşındasın ve üniversiteden yeni mezun oldun. Dünyanın sana sunabileceklerine odaklanmalısın. Hayatını yaşamalı ve bu zamanı hatalar yapıp onlardan ders almak için kullanmalısın, ilk günden itibaren birlikte bir gelecek olamayacağını söyleyen duygusal olarak dengesiz erkeklere aşık olmamalısın."

Omuzlarım çöküyor ve dirseklerimi dizlerime dayıyorum. "Dürüst olmak gerekirse, Zephyr'in babası bir yana, kimseye aşık olabileceğimi düşünmüyordum. O, tek gecelik bir ilişki olacaktı, ama işler kontrolden çıktı. O sadece... O, hayatın kendisinden büyük bir adam. O odaya her girdiğinde, vücudum elektrikleniyor. Sanki gözlerim onu görmeden vücudum onun orada olduğunu biliyor. Ve bana dokunuşları... Sanırım bunun farkında bile değil, ama bana karşı çok nazik. Sanki ben dünyadaki en değerli şeyim ve o beni ne pahasına olursa olsun korumak istiyor. Beni kurtarmasına ihtiyacım yok ama bu özelliğini seviyorum. Beni mutlu ediyor ve her seferinde, istemsizce karnımda kelebekler uçuyor. Daha önce kimseyle böyle hissetmemiştim ve bunu unutmaya çalışıp hayatıma devam etmek zorunda kalmak...

Sözlerimi yarım bıraktım, devam edersem kesinlikle yıkılacağımı biliyordum.

“Kahretsin. Bunun daha çok bir heves olduğunu umuyordum, ama sen ona gerçekten aşıksın.”

Hayal kırıklığıyla inleyerek nemli kuma geri yaslanmadan önce başımı sallıyorum. "Mahvoldum," diyorum ona. "Aramızda bir şey olduğunu hissedebiliyorum. Gerçek bir şey, ama onun hiçbir zaman hazır olacağını sanmıyorum. Kendi içindeki şeytanlar yüzünden beni uzaklaştırmaya devam edecek, benim daha iyisini hak ettiğimi söyleyip, akıllı olsam olabildiğince uzağa kaçmam gerektiğini söyleyecek. Ama ben başka kimseyi istemiyorum. Sadece ona ait olmak istiyorum."

"Hazır olmadığını nereden biliyor?" diye soruyor. "Belki de o da senin gibi, ne hissettiğini ya da ne istediğini anlamıyor."

“O kadar basit değil. Onun içinde *şeytanlar* var,” diyorum, başımı sallayarak ve bu kelimeyi dilimde zehir gibi hissederek.

“Ne tür şeytanlar?”

Omuzlarımı silkiyorum. "Bu konuda pek açık konuşmadı. Yani, bu konuyu hiç açmaya çalışmadı bile. Ama biraz araştırma yaptım ve onun tarafını dinleyemedim ama anlıyorum. Çok zor şeyler yaşamış."

"Mafya tarafından rehin alınmış ve yıllarca işkence görmüş şeytanlardan mı bahsediyoruz, yoksa akıl hastanesine kapatılması gereken türden ruhsal sorunları olanlardan mı?"

"Birini öldürüp on yıl hapis yattı." Gözleri fal taşı gibi açıldı ve

başını bana çevirdi. "Siktir."

"Evet, ama dediğim gibi, bu konuda hiç açılmadı," dedim. "Ama anladığım kadarıyla, Zeph daha yeni doğmuşken, eski karısı ile arasında velayet davası varmış. Bir şeyler olmuş olmalı ve basit bir teslimat olması gereken olay, neredeyse kaçırma olayına dönüşmüş ve Caesar, eski karısının yeni erkek arkadaşını öldürmüş."

Chloe derin bir nefes alır ve yanıma kumların üzerine çöker. "Vay anasını. Çok ağır."

"Evet. Onun neler yaşadığını hayal bile edemiyorum. Zeph de öyle. İkisi de büyük bir travma yaşamış olmalı. Ama Caesar on yıl hapis yattı ve sanırım bu yüzden benim daha iyisini hak ettiğimi düşünüyor, ama..."

"Onun seni uzaklaştırmasının sebebi gerçekten bu mu?" diye sorar Zeph, aniden arkamızda belirerek sözümü keser. "Çünkü o hüküm giymiş bir katil, bu yüzden sevilmemesi gerektiği açık, değil mi?"

Düşen sandalyeden kurtulduğunu fark etmemişim, utançla başımı eğiyorum. "Kahretsin. Ne kadarını duydun?"

"Hepsini," diyor, sanki gördüğü en aptal insanmışım gibi bana boş boş bakarak. "Kamp ateşinden üç metre uzakta duruyordun. Ne bekliyordun? Kıçımdan ses geçirmez kulaklıklar mı çıkarayım?"

Yerdeki bir çakıl taşı alıp Zephyr'in göğsüne fırlattım. "Tamam, dahi. Bana anlatır mısın? Bana karşı gerçek hisleri olduğu halde neden beni uzaklaştırıyor?"

Dudakları sertçe birbirine bastırıyor, ne söyleyeceğine karar veremediği belli. "Bu benim anlatacağım bir hikaye değil. Bunları babamla konuşmalısın, ama bilmediğin ve anlayamayacağın çok şey var. O gece olanlar... Onun içindeki şeytanlar oradan gelmiyor. Evet, bir can aldı, ama benim hayatımı kurtardığı için gurur duyuyor ve ona sorarsan, on yıl daha hapiste çürümek zorunda kalsa bile aynı şeyi yapacağını söyler."

Nefesimi tutuyorum, Zephyr'e bakarken onun ne kadar haklı olduğunu anlıyorum. O gün olanlar hakkında, ya da on yıl boyunca olanlar hakkında hala bilmediğim ve anlayamadığım çok şey var.

Gözlerim dolmaya başlar ama gözlerimi kırparak gözyaşlarını geri tutarım. "O gün olanlar beni uzaklaştırmasının nedeni değilse, neden?" diye sorarım, sesim korkuyla doludur, bu kadar çaresizce aradığım cevapları almaya hazır mıyım, emin değilim.

Zeph hafifçe nefes verip, elinde taze bir bira ile Chloe ile benim aramda yere oturdu. "Tekrar söylüyorum, tüm bunları onunla konuşmalısın. Bu benim hikayem değil, ama bir düşün Tilly. O on yıl hapis yattı. Kimse oradan zarar görmeden çıkamaz. Hayatta kalmak için yapmak zorunda kaldığı şeyler, olmak zorunda kaldığı kişi... Bu onu değiştirdi ve o boktan şeyler izler bıraktı. Tüm bunları geride bırakmak için çok çalıştı, ama bu bir gecede olacak bir şey değil. Bu, birine zorla unutturabileceğin türden bir şey değil. Sen ona aşık olduğuna karar verdin diye, o da sihirli bir şekilde seni hayatına almaya hazır olmayacak. Beni yanlış anlama, bebeğim. Bence ona kimsenin tahmin edemeyeceği bir şekilde yardım edebilirsin. Bence o, farkında olduğundan daha çok sana ihtiyacı var, ama önce buna açık olmalı ve onu zorlamak sadece onu yanlış yöne sürükleyecektir.

"Ben…" Başımı sallıyorum. "Ona bu konuda nasıl yardım edebileceğimi bile bilmiyorum."

"Senin yardımına ihtiyacı yok, Tilly. O işini yaptı. Sadece onu sorgulamadan, yargılamadan, önyargısız bir şekilde sevmen gerekiyor. Sadece kendin ol, gerisi kendiliğinden gelir."

"Beni kovarken bunu nasıl yapabilirim?"

Zeph sırıttı. "Onu zorlamak onu daha da kötüye götüreceğini söylemiştim, ama belki birazcık zorlamak zarar vermez."

Göğsümdeki acı hafiflerken dudaklarımın köşeleri gülümser ve içimde derinlere doğru aradığımda, içimde bir ateş yakmaya çalışan en ufak bir umut ışığı belirir.

"Ahh, lanet olsun," Chloe derin bir nefes alarak Zeph'in yanına dirseğini dayadı. "Şimdi yaptın."

"Neyi yaptım?" diye sorar.

"Ona umut verdin," diyor Chloe, sanki benim yaklaşan kalp kırıklığımı şimdiden görebiliyormuş gibi üzgün gözlerle bana bakarak. "Aşık bir kadın için bundan daha tehlikeli bir şey yoktur."

24

TILLY

Serin sabah esintisi yüzümü okşar ve ben, onu engellemek için battaniyeyi sıkıca tutup yukarı çekerek inlerim. Sadece kaşlarım karışık bir şekilde çatılır.

Esinti mi? Neden yüzüme esinti geliyor? Zirvesine kadar fermuarını kapatmış aptal çadırımın içinde güvenle yatıyor olmam gerekirdi. Hissetmem gereken tek esinti, çadırın kenarına çarpan ve yüzüme geri dönen sabah nefesimin kokusu olmalıydı.

Gözlerimi açtığımda, gözlerimi kör eden güneş ışığıyla karşılaşıyorum ve yönümü bulmaya çalışırken gözlerimi kısıyorum. Sallanıyor muyum?

Su sesleri bir şeylerin yolunda olmadığını fark etmemi sağlar ve kendime tam olarak uyanma şansı bile vermeden, otururum ve dehşetle etrafıma bakınırım.

Lanet olası gölün ortasındayım. "Ne

oluyor lan?"

Boktan hava yatağım su üzerinde zar zor duruyor, beni karanlık derinliklere batmamak için mücadele ediyor, en sevdiğim battaniyenin kenarları

battaniyenin kenarları soğuk gölün içine batmış durumda.

Onu öldüreceğim.

"ZEPHYR DI-FUCKING-ROZÉ. ORADAN ÇIK VE BANA NEDEN LANET OLASI GÖLÜN ORTASINDA OLDUĞUMU SÖYLE!"

Bağırmaktan boğazım hemen ağrımaya başlar ve can salım sallanmaya başlayınca ellerim hızla dışarı fırlar, kendimi dengede tutmaya çalışırken bakışlarım yatak etrafında dolaşır, küçük botumu gerçeğe geri döndürmek için kürek olarak kullanabileceğim bir şey arar.

Açık gölde bir kahkaha yankılanır ve ölümcül bakışlarım Chloe ve Zephyr'in çadırına doğru fırlar, çadırın içinden yavaşça fermuarının açıldığını izlerim. Bir saniye bile geçmeden, Zephyr esintili sabaha adım atar, yakışıklı yüzünde aptalca bir sırıtışla uzanır ve çıplak gövdesini ovuşturur.

Chloe de onun peşinden çıkar ve ikisi birlikte kıyıya doğru yürürler, ikisi de kendileriyle eşit derecede gurur duyuyor gibi görünürler.

Zephyr, sanki bu olayla hiçbir ilgisi yokmuş gibi bana bakma cüretini gösteriyor. "Ahh, lanet olsun, bebeğim. Orada ne halt ediyorsun?"

Gözlerim büyüdü, öfke damarlarımdan fışkırdı. "Ben... Ben... Seni öldüreceğim, seni dev pislik! Ailen beni tuzağa düşürdü!"

"Kim, ben mi?" diye sorar, sanki başka bir suçlu bulabilecekmiş gibi etrafına bakınır. "Ben asla yapmam!"

"Beni almaya geldin."

O çekinerek tekrar gerinme hareketi yapar. "Ahh. Üzgünüm, Tilly Willy, şansın yok. Maalesef kardiyo günlük rutinimin bir parçası değil ve bebeğim, ben çok iyi görünüyorum. Bunu mahvedemem. Buraya kadar kendi kıçını çekip gelmen gerekecek. Ya da yüzebilirsin."

O pisliğe bakakalıyorum. "Yüzmek mi? Kıçımı kıyıya yüzerek geri götüreceğimi mi sanıyorsun?"

"Evet. Seni iş başında gördüm. Dayanıklılığın var. Sorun olmaz."

“YÜZEMEM ZEPHYR. NASIL YÜZECEĞİMİ BİLMİYORUM!”

Yüzü buruşur, endişenin en ufak bir izi belirir, ama hemen omuz silker. "Bana yalan söyleme, Tilly Bardot," der alaycı bir şekilde. "Yüzmeyi biliyorsun."

Sallanan hava yatağının üzerinde duruyorum. "Yüzmeyi bilseydim, bu kadar sinirli olur muydum sence?"

Chloe onun yanında çekinerek durur, eli onun güçlü koluna dokunur. "Uhhh, bence o bilmiyor."

"Ne?" Gözleri dehşetle açılır, bakışları hemen bana döner. "Bekle. Ciddi misin? Yüzme bilmiyor musun?"

"SANA SÖYLEMEYE ÇALIŞIYORDUM, GERİZERİ."

Hava yatağı biraz daha sallanmaya başlar ve kollarım sabit durmaya çalışırken etrafa savrulur. "SİKİŞ. ZEPH!"

"Tamam. Kahretsin. Ummm. Hareket etme."

Sallanma daha da kötüleşir ve ayaklarım yatak üzerinde kaymaya başlar, çırpınan kollarım tam bir dansa dönüşür, ta ki artık dayanamayana kadar ve kıçım kenardan düşene kadar, kanlı bir çığlık atarken kirli göl suyu burun deliklerimden fışkırır.

"ZEPH," diye bağırıyorum, boğazımdan su fışkırırken, kendimi yukarıda tutmak için hava yatağının kenarını bulmaya çalışıyorum. Kirli su yüzüme sıçrarken, başımı yukarıda tutmaya çalışarak çaresizce suya vuruyorum.

Zeph'in çılgınca haykırışları gölün üzerinde yankılanırken, ellerim suya vuruyor. "SİKTİR!"

Chloe, ayak bilekleri kirli suya gömülü halde kenardan heyecanla izlerken, Zeph suya doğru koşar adımlarla ilerledi. Zeph, bir kuğu dalışı yaparak suya atladı, kolları havada çırpınırken, yüzme hızı yüz metrede koşan bir olimpik atletinkinden daha hızlıydı, adrenalin onu sınırlarına kadar zorluyordu.

Zeph beni kurtarmaya gelirken, kendimi suyun üzerinde tutmak için çaresizce çırpınıyorum ve bana ulaştığı anda, elleri belimi kavrar ve beni sudan fırlatarak yarı sönmüş hava yatağının üzerine atar.

"Lanet olsun!" diye nefes nefese, parlak mavi gökyüzüne bakarak nefes almaya çalışıyorum.

"Siktir, özür dilerim," diyor Zeph, hava yatağının kenarını tutarak. "Sadece şakaydı. Yüzemediğini bilseydim asla yapmazdım."

"Önemli değil," diyorum, o kendini şilteye çekmeye çalışırken bir çığlık atıyorum, ama şiltenin kenarını suya batırıyor ve beni aşağıdaki karanlık uçuruma geri düşürmek üzere.

"Siktir. Üzgünüm," diyor. "Bizi geri yüzmek zorundayım."

Yüzüstü dönüp ona gülümsedim, ıslak saçlarımdan yüzüme su damlıyordu. "Gerçek hayattaki Titanic sahnesi gibi, ama senin ölmeyeceğini varsayıyorum. En azından beni kıyıya çekene kadar, sonra seni kendi ellerimle öldürürüm."

Zeph sırıttı. "Önce beni yakalaman lazım." "Oh, inan

bana. Bu sorun olmaz."

Zeph bacaklarını çırparak beni yavaşça kıyıya doğru çekerken, bir eliyle yatak şiltesine tutunarak beceriksizce yüzerken, ben nemli battaniyemin içine uzanıp üzerimdeki parıldayan güneşin tadını çıkarırım. "Bu çok güzel, sence de öyle değil mi?"

"Mmm," diye homurdandı.

"Biliyor musun, acaba burası Loch Ness Canavarı'nın yaşadığı göl mü?"

"Değil."

"Eh, bir şeylerin yuvası olmalı," diye düşünürüm. "Balıklar. Yengeçler. Timsahlar. Biliyorsun, sabahları hep çok acıkırım. Acaba timsahlar da öyle midir? Şu anda senin yerinde olmak istemezdim, suda lezzetli bir atıştırmalık gibi sallanıp durmak. Eminim bir timsah seni bir lokmada yutar. O incecik bacaklarını ısırır, seni ikiye katlar ve göle batırır."

Zeph yüzmeyi bırakıp bana dönerek dehşetle bana bakıyor. "Sözünü geri al," diyor ve yüzüme su sıçratıyor. "Benim bacaklarım ince değil."

Omuzlarımı silkerim ve düşünüyormuş gibi yaparım. "Bilmiyorum..."

"Yemin ederim, Tilly. Sözünü al, yoksa seni timsahlara yem ederim."

Gülüyorum. Kendisinin yakışıklı olduğunu çok iyi biliyor. Chloe'nin içinde geçirdiği zamandan daha fazla zamanını spor salonunda geçiriyor ve bu çok şey ifade ediyor. Zephyr Di Rozé bacak egzersizlerini asla atlamaz.

"Tamam," diye mırıldandım, sadece sahile yaklaşmıştık. "Bacakların ince değil."

"Teşekkürler."

Bizi tekrar canlıların dünyasına geri götürmek için köpek stili yüzmeye başlar ve farkına bile varmadan ayaklarım kuru toprağa basar. Chloe'ye baktığımda, bana masum bir gülümseme atar, ama ben gerçeği biliyorum. Bu küçük şeytan, Zephyr kadar suçlu ve bununla birlikte, ıslak kıyafetlerimle ona doğru koşarım, o çığlık atıp sahilden uzaklaşırken gülerek.

Dört saat sonra, Zephyr'in Range Rover'ının arka koltuğunda oturmuş, telefonumdaki eski fotoğrafları incelerken mümkün olduğunca fazla yer kaplıyorum. Uzun bir yolculuk oldu. Birisi – ismini vermeyeceğim – yanlış yola saptığı için, iki saatlik kısa bir yolculuk dört saatlik bir yolculuğa dönüştü, ama şikayet etmiyorum. Bu harika insanlarla yaptığım uzun yolculuk, kanepede çürümekten ve soğan gibi katmanları olan bir adam hakkında somurtmaktan çok daha iyidir.

Zeph benim sokağa giriyor ve apartman kompleksime doğru ilerlerken, dirseklerimi dizlerime dayayarak öne eğiliyorum. "Hey, Zeph?"

"Ne istiyorsun?" diye gürledi, muhtemelen sabahki kısa kardiyo egzersizinin etkisinden henüz kurtulamamıştı.

"Babanın bana yaşattığı bu korkunç kalp acısını atlatmamın tek yolu sana zorluk çıkarmak, biliyorsun değil mi?"

"Evet?"

Telefonumu Chloe ve Zephyr'in arasına sıkıştırarak uzattım. "Sana lisede eyalet yüzme yarışmasını kazandığım fotoğrafı göstermiş miydim?"

"Ne?" Bakışları telefonumla yol arasında gidip gelirken, sonunda telefonu elimden çekip görüntüyü dikkatle inceler. "Yüzebiliyor musun?"

"Evet," diyorum, arabamız apartmanımın önüne gelip dururken yüzümde kocaman bir gülümsemeyle. Kenara kayıp kapıyı açıyorum ve arabadan iniyorum. "Aslında oldukça muhteşemdi. Okulumun eyalet şampiyonasına katılmasının tek sebebi bendim. O galibiyetten sonra tam bir süperstar oldum."

Arabadan inip sürücü kapısına doğru yürürken neredeyse zıplıyordum. Açık pencereden içeri eğilip Zephyr'in elinden telefonumu kaptım.

"Sen benim için öldün," diyor Zeph, benim kendi başıma kolayca kıyıya dönebileceğimi ve tüm o çırpınışlarımın ve neredeyse boğulmamın sadece onun için sergilediğim ödül kazanacak bir gösteri olduğunu çok iyi bildiği halde, yumuşak bir ses tonuyla. Ama neyse, benimle uğraşmak istiyorsa, her zaman öcümü aldığımı bilmeli. Ne olursa olsun.

Ona da sırıtarak karşılık veriyorum. "Ben de seni seviyorum," diyorum, sonra onu geçip Chloe'ye bakıyorum. "Bu akşam eve geliyor musun, yoksa yine kanepede tam zamanlı bir tembel olmaya devam edebilir miyim?"

Omuz silkiyor. "Belki. Henüz emin değilim, ama sana haber veririm."

"Tamam," diyorum, arka koltuğa uzanıp ıslak giysilerimin olduğu çantayı alırken. "Biri sorarsa inkar ederim, ama beni buraya sürüklediğin için mutluyum."

Buna ek olarak. Zeph'i tam 24 saat boyunca kızdırmak, beni tekrar rayına oturtmaya gerçekten yardımcı oldu.

"Öyle olacağını düşünmüştüm," diyor Chloe.

Kaldırıma geri adım atmadan önce ona el salladım ve apartmanımın ana girişine doğru yürürken Zeph'in arabasının uzaklaştığını duydum.

Dün gece çok eğlendim, ama kesinlikle biraz fazla içtim — şu anda benim dünyamda giderek daha popüler hale gelen bir şey — ve yatmak için sabırsızlanıyorum. Hangi diziyi izliyormuş gibi yaptığımı bile hatırlamıyorum, ama her neyse, daireme girer girmez onu izleyeceğim. Sonra Çin yemeği sipariş edip günü bitireceğim. Hatta duş alıp saçımdaki göl suyunu yıkayabilirim.

Daireme doğru ilerlerken ayaklarım sürünüyor, yorgunluk hızla beni ele geçiriyor, ama katıma ulaşıp koridora baktığımda, garip bir ürperti vücudumu sarıyor.

"Ne oluyor lan?" diye mırıldandım, kapımın tekmelenmiş olduğunu görünce.

Kalbim hızla çarpmaya başlar ve daireme doğru sürünürken, garip bir gerginlik içimi kaplar. Soyulduk mu?

Attığım her adımda midem daha da aşağıya iniyor ve kırık kapıya ulaştığımda tüm vücudum titriyor. Kapı sadece tekmelenmemiş, tam anlamıyla parçalanmış, milyonlarca parçaya ayrılmış. Televizyonumu çalmak için içeri giren biri bu kadar uğraşmazdı. Elbette kapıyı kırardı, ama bu kapıyı parçalayan kişi, kişisel bir deneyimden kaynaklanan bir öfkeyle bunu yaptı ve Zephyr dışında, son zamanlarda kasten kızdırdığım tek kişi Vag Destroyer.

Kanım dondu.

Gerçekten o muydu? Tabii, onu yerine koymak için bazı şeyler söyledim, ama bunu o bana kanayana kadar tecavüz ederek dersimi vermesi gerektiğini söyledikten sonra yaptım. Buraya bunun için mi geldi? Ama daha da önemlisi, onu internetteki bir pislik sanıyordum, ama o benim evimin adresini biliyor mu?

Siktir.

Daireme baktığımda, her yerin dağınık olduğunu görüyorum. Giriş masası yan yatmış, Chloe'nin ve benim küçük eşyalarımızı sakladığımız cam kase yere düşmüş ve parçalanmış. Perdeler

perde çubuklarından yırtılmış, yepyeni kanepemiz ise bıçakla parçalanmıştı.

Telefonumu sıkıca tutarken ellerim titriyor, kimi arayacağımı düşünmeye çalışıyorum.

Chloe? Caesar? Polis? Bilmiyorum.

Gözlerim doluyor. Ben bir yere duygusal olarak bağlanan insanlardan değilim. Yarın taşınmam gerekse, umurumda olmazdı, ama evimin bu kadar harap olduğunu ve tüm eşyalarımın paramparça olduğunu görünce, içim parçalanıyor.

Daireye doğru ilerlerken ayakkabılarımın altında camlar çıtırdıyor, bakışlarım enkazın üzerinde dolaşıyor. Chloe'nin odası çoğunlukla iyi görünüyor. Sadece çekmecelerinden kıyafetleri fırlatılmış, ama benim odam sanki şeytan girmiş gibi. Her şey mahvolmuş, duvardan sökülüp bıçakla kesilmiş telefon şarj aletim bile.

Odamda durup her şeyi gözlerimle tararken, telefonumu çıkarıp Chloe'nin numarasını buluyorum. Onun numarasını tuşlayıp telefonu kulağıma götürüyorum ve telefon bir kez, sonra iki kez çalarken kırık bir kalple dinliyorum.

"Hey, bir şey unuttun mu?" Chloe telefonu açarak soruyor. "Geri gelmelisin. Evimiz darmadağın olmuş..."

"Tsk. Tsk. Tsk. Ben olsam bunu yapmazdım," derken arkamdan derin bir ses duyuyorum.

Hızla arkamı döndüğümde, Jordan'ın yatak odamın kapısında durduğunu gördüm. Siyah giyinmiş, elinde beyzbol sopası vardı ve tüm umutlarım yok oldu, korku ve soğukluk beni sardı.

"Evimiz talan edildi de ne demek? Orada kimse var mı?" Chloe'nin sesinde hafif bir panik var. "Tilly? Neler oluyor?"

Jordan'ın dudakları iğrenç bir sırıtışla kıvrılır ve ben tepki bile veremeden üzerime atılır, sopa havada sallanmaya başlar.

"SİKTİR. CHLOE. POLİSİ ARA!" diye bağırıyorum, tam da beyzbol sopası şimşek çakması gibi şakağımın üzerine inmeden milisaniyeler önce. Vücudum harap olmuş odanın içinde uçuyor ve yere düşmeden her şey karanlığa gömülüyor.

25

CAESAR

Geri adım atarak, Zephyr ve benim son birkaç yıldır yeniden inşa ettiğimiz 1967 model kiraz kırmızısı Mustang'in motoruna bakıyorum. Bu bizim için bir tutku projesiydi, iş veya üniversite bizi çok yormadığında üzerinde çalışabileceğimiz bir şeydi, ama son zamanlarda bu neredeyse her zaman böyle.

Bu güzellik neredeyse bitti ve geçen hafta, hiç olmadığı kadar çok iş gördü. Bana cehennem azabı vermekten başka bir şey yapmayan o küçük cadalozdan kafamı uzak tutmak için mükemmel bir dikkat dağıtıcıydı.

Onu uzaklaştırmakla doğru şeyi yaptığımı düşünüyorum. Yapmasaydım, sonunda beni gerçekte kim olduğumu, içimde saklı canavarı görür ve kaçardı. Ona daha iyisini hak ettiğini söylediğimde her kelimesinde ciddiydim. Bana gelince, o benim tüm dünyamı değiştirirdi.

Geçtiğimiz hafta, onu görememek ve hatta mesaj bile atamamak beni mahvetti. Ara sıra onu kontrol ettim, kurduğum güvenlik kamerasından baktım, ama çoğunlukla ona rahat bırakmaya çalıştım. Onu kanepede çökmüş,

çikolatalı kurabiyeleri havaya atıp ağzıyla yakalamaya çalışıp, yakalayamayınca yerden yemesini izlemek bana iyi gelmiyor.

Zor bir hafta geçirdi, bunu izlediğim güvenlik kamerası görüntülerinden anlaşılıyor. Daireden hiç çıkmadı, kanepede kıvrılmış halde kaldı ve ona bunu benim yaptığımı bilmek beni öldürdü. Derslerine bile dikkatini vermedi, sadece çevrimiçi dersleri izledi, sonra dizüstü bilgisayarını kapattı ve kenara itti.

İşimi bitirip kaputu kapatırken, telefonum çalışma tezgahımdan çalmaya başladı. Garajın diğer tarafına geçtim, ellerimi eski bir bezle silip telefonu aldım ve sesli mesaja düşmeden hızlıca cevap verdim.

"Onu görmelisin," diyorum oğluma, Mustang'ten bahsettiğimi bildiğini bilerek. "Neredeyse bitti."

"Baba, onu kaçırdılar," Zeph panik içinde dışarı koşar, ses tonunda daha önce hiç duymadığım bir şey vardır. "Onu eve bıraktık, sonra Chloe'yi arayıp dairesinin talan edildiğini söyledi, ama telefonda konuşurken..."

"Yavaş ol. Ne diyorsun sen? Kim kaçırıldı?" "Tilly," diyor sanki adını kafasından çıkarmam gerekiyormuş gibi.

"O gitti. Biri onu kaçırdı."

"Ne?" Kafamı salladım. Bu imkansızdı. Bugün onu kontrol etmediğimi biliyordum, ama kesinlikle kanepede uzanıyor ya da yeni aldığı tişört yapma aletiyle oynuyordu. Ama evi talan edilmiş mi? Hayır. Kesinlikle haberim olurdu. "Kaçırıldı mı? Kim tarafından?"

Telefonumu kulağımdan uzaklaştırıp hoparlöre verdikten sonra, telefonumu tıkayan uygulamaların sayfalarını kaydırarak sonunda Di Rozé gözetim uygulamasını buldum. Nereye gittiğimi bilmeden evime girdim, sadece tüm dünyam çökmüş gibi hissettiğim için hareket etmeye devam etmem gerektiğini biliyordum.

Uygulama, piyasadaki en iyisi olmasına rağmen çok yavaş çalışıyor ve sonunda açıldığında Chloe ve Zeph'i yıkılmış dairenin içinde dururken görüyorum. Chloe telefonda konuşuyor, umarım polisi arıyordur.

"Hay sıçayım," diyorum, Chloe'nin yıkık kahve masasının üzerine yığılmasını ve Zeph'in yumruklarını sıkarak odada volta atmasını izlerken olan biteni sindirmeye çalışıyorum.

Bunun olduğunu nasıl fark etmedim?

Lanet olası arabayla uğraşmakla o kadar meşguldüm ki, gelen bildirimleri kontrol etme zahmetine bile girmedim. Chloe ya da Tilly'nin her zamanki gibi dairede dolaştığını düşündüm.

"Ne kadar oldu?"

Sanki izlediğimi biliyormuş gibi, Zeph dönüp mutfak ve oturma odasını gören kameraya bakıyor. "On dakika kadar. En fazla on beş dakika," diyor. "Ve baba. Yatak odasında kan var. Çok değil, ama yaralandığını anlayacak kadar."

Midem düğümlenir ve kızımın iyi olmasını umarak görüntüleri izlerken kusacakmış gibi hissederim. Siyah giysili birinin dairede bir şeyi sürüklediğini gördüğüm anda duraklat düğmesine basarım.

"SİKİM!"

"Ne?"

"Jordan," dişlerimi sıkarak, çenemi o kadar sıkı kapatıyorum ki dişlerim basınçtan kırılabilir. Onu öldüreceğim. Tilly baygın, şakağından kan akıyor ve ben her şeyi kırmızı görüyorum.

Onun cansız bedenini dairede sürükleyerek, kırık camların üzerinden çekip, bacaklarını ve kafasını devrilmiş mobilyalara vuruyor.

"O lanet olası... Ben de seninle geliyorum," diyor Zeph sertçe. "Bu iş şimdi bitecek." "Hayatta olmaz," diyorum, kalbim hiç bu kadar hızlı atmamıştı.

Tilly'nin dairesine geldiği anı izlerken. Tilly, Jordan'ın açık yatak odası kapısından onu izlerken, en kırık kalpli ifadeyle etrafına bakınıyor. O kapıya doğru yürümeye başlıyor ve Jordan, o kapının arkasına gizlenerek, hasta bir avcı gibi onu bekliyor.

Lanet olsun. Bu konuda bir şey yapmalıydım. Bir şey söylemeliydim, o orospu çocuğuna sokakta Tilly'ye sarktıktan sonra ya da o lanet partide ona elini sürmeye çalıştığında bir ders vermeliydim, ama Zeph onu nakavt ettikten sonra mesajı aldığını düşünmüştüm.

"Affedersiniz? Burada Tilly'den bahsediyoruz, rastgele bir kızdan değil. Öylece oturup onu bulmanızı umut edemem. Yapmam gerek..."

"Tek yapman gereken Chloe'nin yanına oturup polislerin gelmesini beklemek. Bırak bu işi bana, evlat," diye emrederek evimde dolaşıp özel ofisime giriyorum, bu çocuğun her lanet detayını ortaya çıkarmak ve onu kullanmak için fazlasıyla hazırım.

"Hayır, ben..."

"Beni deneme, Zephyr. Havamda değilim," diye bağırıyorum, bilgisayarım açılırken. "O küçük pislik kızın boğazına bıçak dayamış olsaydı, on yıl boyunca en iyi arkadaşın olan bir adamın gözlerine bakıp

on yıldan fazla süredir en iyi arkadaşın olan bir adamın gözlerine bakıp hayatını son verebilir miydin? O lanet olası tetiği çekebilir miydin? Boynunu kırabilir miydin?"

"Ben... Bilmiyorum."

“Aynen öyle. Tilly'nin hayatını bir 'bilmiyorum' için riske atmayacağım. Üstelik, senin de tüm hayatını mahvetmene izin vermeyeceğim. Benim yaşadığım kaderi yaşamayacaksın. Sen bundan daha iyisin.”

"Peki ya sen?" diye karşılık verdi.

"Hiç bile," dedim, yıllardır saklamak için uğraştığım sesimdeki karanlığı ona duyurarak. Ama şimdi Tilly'nin hayatı tehlikede ve birdenbire umurumda bile değil. Tek önemli şey onu kollarımın arasına almak. "Hiç tereddüt etmeden boğazını keserdim. Onun kanında dans ederdim, Zephyr. Neyi anlamıyorsun? Tıpkı yıllar önce senin için yaptığım gibi, onun için yapmayacağım hiçbir şey yok, bu, lanet olası hayatımın geri kalanını parmaklıklar arkasında çürümek anlamına gelse bile."

"Tamam," dedi sonunda. "Burada kalacağım."

"Güzel. Şimdi bana bu küçük piç hakkında bilmen gereken her şeyi anlat."

26

TILLY

Kan yüzümün yanlarından sızarken, bilincim dalgalar halinde geri geliyor ve kafamın içinde acı patlarken, her şey bir anda geri geliyor. Kamp gezisi. Dairem. Jordan.

Siktir.

Gözlerim karanlık bir odada açılır ve kendimi zincirlerle asılı bulurum, ayak parmaklarım yere zar zor değiyor. Kollarım ağrıyor ve burada ne kadar süredir asılı olduğumu merak ediyorum ama bunların hiçbir önemi yok. Önemli olan tek şey buradan çıkmak.

Karanlıkta gözlerimi kırpıştırarak şekilleri ayırt etmeye çalışıyorum ve gözlerim alıştıkça, bir tür fırtına sığınağında olduğumu anlıyorum. Duvarlar eski metal raflarla kaplı, üzerinde yetmişli yıllarda son kullanma tarihi geçmiş gibi görünen konserve yiyecekler yığılmış. Küçük odanın her iki yanında iki katlı ranza var ve bir merdiven, tahminimce birinin arka bahçesine çıkıyor.

Neler oluyor lan? Jordan mı beni buraya getirdi?

Kalbim hızla atıyor, panik damarlarımdan akıyor ve kusmak istiyorum, ama kendimi tutuyorum, buradan çıkmaya kararlıyım. Buraya tek bir giriş ve tek bir çıkış yolu olduğu açık ve bildiğim kadarıyla bu küçük cehennemde tek başımayım. Tek soru, Jordan burada bana ne yapmayı planlıyor? Onu birkaç kez gördüğümde bana çok fazla dokundu ve Zeph'in onu bayılttığı o üniversite partisi sonrası, beni buraya işi bitirmek için getirdiğini varsayabiliyorum.

Bundan hiç şüphem yok. Bana tecavüz edecek ve bu, zihinsel olarak hazırlıklı olmam gerektiğini hiç düşünmediğim bir şey olsa da, en azından deneyeceğim. Ama daha kötüsü olabilir mi? Beni bir süre burada tutacak ve sonunda gitmeme izin verip, travma ve yıkılmış halde bırakacak mı? Yoksa benim için daha kötü bir planı mı var? O kamp gezisi, bu boktan fırtına sığınağında beni öldürmeden önce yaşayacağım son mutluluk mu oldu? Bir daha gün ışığını görebilecek miyim?

Sadece Jordan olduğu için mi yoksa gizemli Vag Destroyer olmadığı için mi rahatlamalıyım, bilmiyorum. Her iki durum da berbat, ama Jordan varken, sonunda birinin beni bulacağı umuduna tutunabilirim. Bulmak zorundalar, değil mi?

Bu fırtına sığınağı onun arka bahçesindeyse, Zephyr'in daha önce buraya gelmiş olma ihtimali nedir? Belki çocukken bu sığınakta oynamıştır. Ama Vajina Yok Edici, Caesar bile onun kim olduğunu bulamadı.

Siktir. Hayatım nasıl böyle oldu?

Bileklerimdeki ağır zincirleri çekerek yere basmaya çalışıyorum, ama kısa sürede durumumun umutsuz olduğu anlaşılıyor. Biri beni fiziksel olarak indirmeden buradan çıkmam imkansız.

Dakikalar uzayıp giderken, her saniye geçtikçe kollarım gerçekten ağrımaya başlar ve bu ağrı, kafatasımdaki zonklamadan daha şiddetli hale gelir. Yüzümdeki kan damlaları kurumuş, vücuduma bakarken, aldığım yaraları not etmeye çalışıyorum. Uyluklarımda birkaç kesik ve çürük var ve burası karanlık ve görmek zor olsa da, belimden küçük bir cam parçası çıktığına yemin edebilirim. Sırtım ağrıyor ve hareket ederken ağrının daha keskin olduğu birkaç yer fark ediyorum ve orada daha fazla cam parçası olduğunu varsayabiliyorum.

Ağır kapının dışında metalin metale çarpma sesi duymadan en az bir saat geçiyor ve gözlerim kapının açılacağı yere yapışıyor. Ses omurgamdan aşağı ürpertiyor ve korku boğazımda bir yumru oluşturarak nefes almamı zorlaştırırken, ne olacağını bilmeden kendimi odaklamaya çalışıyorum.

Bir an sonra kapı açılır ve parlak güneş ışığı içeri dolarak beni bir anlığına kör eder. İki kişi bodruma girerken, ben de parlak ışığa gözlerimi kısarak merdivenlerden aşağı inerken onları izlerim.

Gözlerim hızla alışır ve önümdeki yüzleri gördüğümde, keskin bir nefes alırım.

Vixen'den gelen kadın, sadece bir hafta önce Caesar'ın evine giren tek ve tek kaltak, önümde duruyor, kollarını göğsünde kavuşturmuş, bana tiksintiyle bakıyor.

Annie alaycı bir şekilde gülümser ve Jordan'a bakar. Birlikte dururken, aralarında hafif bir benzerlik görebiliyorum. Bu Jordan'ın annesi mi?

"Bütün bu yaygara bunun için mi?" diyor, bakışları bana dönüyor, vücudumu baştan aşağı süzdürüyor. "Ne yazık."

"Vay canına," diyorum, ağlamamaya çalışarak başımı sallayarak. "Haklısın. Bunu hiç beklemiyordum. Alkışlayabilseydim, alkışlardım. Gerçi şimdi düşününce, o kadar da şaşırmadım. Geçen hafta Caesar'ın evinde yaptığın saçmalıklardan sonra, elma ağacından uzağa düşmemiş, belli ki. İkiniz de delisin. Akıl hastanesinde ikiniz için bir fiyat alabilir misiniz acaba?"

Jordan ileri atılır, yumruğu çoktan kaburgalarıma doğru sallanmaktadır. "Dinle beni, seni küçük orospu," diye bağırır, ağrının yan tarafıma yayılmasıyla birlikte, bana o kadar yaklaşır ki, derisinde kalan eski terin kokusunu alabiliyorum. "Burada patron benim. Anneme böyle konuşamazsın."

Bingo. O onun annesi.

Caesar bunu biliyor muydu acaba? Ancak, onun adını bile hatırlamadığını düşünürsek, bu bağlantıdan haberi olduğunu sanmıyorum.

"Annen bir fahişe," diye tükürdüm ona, bu hakareti nefretle, ama eğer bu onu derinden yaralarsa, o zaman geçmeyeceğim hiçbir sınır yok. "O kulüpte karşılaştığı her erkeğe kendini nasıl verdiğini görmelisin. Onlar sadece onu kullanıp gidiyorlar. Adını hatırlamaya bile zahmet etme."

Gözlerim Annie'ye kaydı, sözlerimin onu olduğu yerde boğduğunu gördüm. "Sen ne dediğini bilmiyorsun. Sen sadece onun için bir oyuncak, bir et parçasısın, ama sonunda hep bana geri döner."

"Tabii, tabii. Kendine öyle söylemeye devam et. Üç yıl daha geçsin, belki soyadını bile öğrenir."

Alaycı bir şekilde güldü. "Sanki sana hiç ilgi gösteriyor da."

Gülüyorum ve bu hareket kaburgalarımı ağrıtıyor, ama onu kıvranırken görmek için buna değer. "O benim hakkımda her şeyi biliyor ve üstelik ben de onun hakkında her şeyi biliyorum. Oğlunu, evini, hayatını, tüm dünyasını biliyorum. Dudaklarının dudaklarımda nasıl tadı olduğunu, yatakta uzanırken kollarının bana nasıl sarıldığını biliyorum."

Tamam, tabii. Bunların bazıları aşırı abartılı, ama onun bunu bilmesine gerek yok.

Kafasını sallar, gözlerinde inanamama ifadesi belirir. "Yalan söylüyorsun."

"Öyle miyim?" diyorum, onun adını bilmediğini fark ettiğinde kullandığı cümleyi aynen tekrarlıyorum. "Bizi onun evinde gördün. Beni korumak için önümde duruşunu gördün. O adam bana aşık, bunu sen de biliyorsun. Bunu iliklerine kadar hissedebiliyorsun. İnkar edemezsin ve şimdi bunu yaptığın için o seni asla affetmeyecek. Sana bir daha dokunmayacak, hatta bakmayacak bile. Onun için bir çöp parçasından farksız olacaksın."

Annie çenesini sıktı, gözlerinde nefret dolu bir çirkinlik belirdi, sonra yüzünde çarpık bir sırıtış belirdi. "Bak, tüm bunlar, o bunu öğrenirse önemli olabilir, ama öğrenmeyecek, çünkü Jordan seninle işini bitirdiğinde, geriye hiçbir şey kalmayacak. Sen uzak bir anıdan ibaret olacaksın ve Caesar'ın zavallı kalbi kırıldığında, teselli ve tanıdık bir şey arayacak ve o zaman onu ele geçireceğim."

Çenem sıkışır, bakışlarım Jordan'a kayar, Annie bana doğru adım atar ve elini şakağıma koyar. Oraya bastırır, sırıtışı daha da bükülür, bakışlarında zevk parlar. "O seninle işini bitirdiğinde, ölmeyi dileyeceksin," der, ben onun dokunuşundan kurtulmak için elimden geleni yaparken. "Ama aramızda kalsın, onu doğru şekilde zorlarsan, belki de sana bunu kendisi verir."

Annie gülerek arkasını döndü ve bakışları deli oğluna kaydı. "Elinden geleni yap."

Bununla birlikte, ağır kapıyı çarpıp kapatarak bodrumdan çıkıp gider ve bodrumu karanlığa gömer.

Gözlerim Jordan'da kalır, odada rahatça dolaşmasını izlerim. Bu durumun birkaç farklı şekilde sonuçlanabileceğini biliyorum, ama şüphesiz ki hiçbirini öğrenmek istemiyorum.

"Bundan kurtulamayacaksın," diyorum ona, ayak sesleri midemi rahatsız edici bir şekilde düğümlerken. Onunla konuşmak istemiyorum, ama polis dizilerinden öğrendiğim bir şey varsa, o da onları konuşturmanın zaman kazanmanı sağladığıdır.

"Ben çoktan kazandım, Natalie. Kimse senin daireninden çıktığımı görmedi ve görseler bile, sana yeterince değer vermedikleri için bir şey yapmadılar. Sen bir hiçsin. Çöp. Dizlerinin üzerine çökmekten zevk alan bir fahişe."

Alaycı bir şekilde gülümsedim. "Bütün bunlar bunun için mi? Seni sikmeyi reddettiğim için mi?"

Gözlerini devirip başını salladı, sanki benim varsayımım onun için çok aşağılık bir şeymiş gibi. "Tabii, her şey senin etrafında dönüyor, değil mi prenses? Çünkü bu lanet dünyada tüm erkeklerin tek istediği tek ve eşsiz Natalie Bardot'la yatmak. O kadar bencil misin?"

"O zaman ne?" diye soruyorum, kollarım kırılmak üzereymiş gibi hissediyorum. "Ne düşünmemi istiyorsun? Sokakta seninle sevişmemi isteyen sendin, sonra da o üniversite partisinde pis ellerini pantolonumun içine sokmaya çalıştın. Sen hasta ve hayalperestsin. Söylesene, tüm bunları sırf beni sikmek için yapmadıysan, neden dairemi dağıttın ve beni buraya getirdin?"

Çenesini sıkar, elleri yumruk haline gelir ve sonunda öfkeyle patlar. "ÇÜNKÜ SEN ONU BENDEN NEFRET ETTİRDİN."

"Ne? Kim?"

"Zephyr, seni aptal sürtük," diye tükürür, bana doğru adım atar ve geri çekilip avucunu yüzüme indirir, ağzımdan kan fışkırır. "SİKİM! Sen ortaya çıktığından beri beni uzaklaştırıyor. O lanet partiden sonra benimle konuşmayı reddetti. Telefonlarıma cevap vermiyor. Beni görmüyor. Hep senin yüzünden."

Ağzımdaki kanı yere tükürdüm ve ağzım acıdan karıncalanırken Jordan'a öfkeyle baktım. "Dalga mı geçiyorsun? Hepsini kendin yaptın. Seninle konuşmaması benimle alakası yok, senin lanet bir avcı olmanla alakalı."

O alaycı bir şekilde başını sallar ve ben ona bakarken, sonunda anlarım. "Kahretsin. Sen ona aşıksın, değil mi?"

Başını kaldırır ve gözlerinde ölümcül bir bakışla bana bakar. "Sen ne dediğini bilmiyorsun."

"Siktir. Haklıyım," diye gülüyorum. "Sen beni sikmek istemedin. Sadece onun dokunduğu şeye dokunmak, onun içinde olduğu birinin içinde olmak istedin. Sen hastasın, biliyor musun?"

Jordan bana doğru bir adım atar, ölümcül bakışları omurgamdan aşağıya doğru ürpertiler gönderir. Omzumu sıkıca kavrar, tırnakları derime batar. "Dedim ki," dişlerini sıkarak söyler ve ağır yumruğunu karnıma indirir. "Ne dediğini bilmiyorsun."

Yüksek sesle nefes almam odayı yırtıyor, yumruğu anında beni bayıltıyor ve gözlerimden acı dolu sıcak gözyaşları akarken nefes almaya çalışıyorum. Ve tam o anda, eğer beni öldürecekse, en azından direnerek öleceğime karar veriyorum.

"Onun bir makine gibi seviştiğini biliyorsun," diyorum, hala nefes nefese, kollarım rahatlamak için çığlık atıyor. "Onu üç saniye bile tanımadan, o kalın sikini benim güzel amcığıma soktu. Onu ne zamandır tanıyorsun? On yıl mı? On beş yıl mı? Onunla ne kadar ileri gittin?"

Jordan'ın eli yine şiddetle yüzüme çarptı. "YETER!"

"O lanet olası bir canavar. Onun nasıl becerdiğini görmelisin. Her itişinde vücudunun nasıl kıvrıldığını. Mükemmellik bu. Ama sen bunu biliyorsun, değil mi, çünkü sen hasta bir piçsin. Onu becerirken izliyorsundur, değil mi? Sıranı bekliyor ve arzuluyorsun, ama tahmin et ne olacak? O asla seni istemeyecek, özellikle de şimdi."

Jordan ellerini kulaklarına kapatıp, beni duymamak için sertçe bastırarak küçük mahzende deli gibi volta atıyor. "KAPAT ÇENENİ. KAPAT ÇENENİ. KAPAT ÇENENİ."

Onun tam bir psikopat olduğunu fark ederek gülüyorum ve çenemi kapalı tutmam gerektiğini bilsem de, içimdeki vahşi taraf beni devam ettiriyor, onun acı çekmesini istiyorum. "Neredeyse ironik, sence de öyle değil mi? Sen ve deli annen, Di Rozé erkeklerini eski hallerine döndürmek için tüm bunları yapıyorsunuz, ama bugünden sonra, tek engeli ortadan kaldırdıktan sonra, ikisi de seninle bir daha hiçbir şey yapmak istemeyecek. Hemen benim yanımda kendi mezarını kazmaya başlasan iyi olur, çünkü onu asla elde edemeyeceksin. Ne şimdi, ne de sonsuza kadar. Hiç şansın olmadı."

Jordan mide bulandırıcı bir kükreme çıkarır ve ne yaptığını anlayamadan yumrukları vücuduma yağmaya başlar, zincirin sesleri kulaklarımda çınlar. Yumrukları arka arkaya vücuduma çarpar, her vuruşunda yüksek bir homurtu çıkar ve ben acı içinde çığlık atarım.

Vücudum onun saldırısı altında parçalanıyor ve kanıyor, tek yapabildiğim lanet bir boks torbası gibi asılı kalıp dayak yemek. Sonunda yorgun düşüp geriye sendeleyerek ranzalardan birine düşüp alt yatağın üzerine yığılır.

Yumrukları kan içinde, nefes almakta zorlanıyor ve vücudumun her yeri ağrıyor, umutsuzca yere yığılmak ve ağlamak istiyorum.

Jordan sadece orada oturuyor, saniyeler uzun, bitmek bilmeyen dakikalara dönüşürken yere bakıyor.

Sessizlik ağırdır ve acı hızla beni tüketirken gözlerim ağırlaşır, ama onun keskin, havlayan kahkahası mahzeni yırtarken, ikinci rauntta bana vurmayacağını umarak gözlerim tekrar açılır.

"Komik. O Chloe'yi sikmeye başladıktan sonra, aslında boş verecektim. O partide, sadece konuşmak istemiştim, ama sen gidip kendini üstün göstermeye çalıştın ve ben de... patladım. Zeph bana yumruk attığı andan itibaren sen ölmüştün. O andan itibaren, her şey zamanlamaya kalmıştı."

O partide olanlar hakkında keskin bir cevap verecek enerjim yok, alaycı bir şekilde gülüyorum. O konuyu çoktan konuşmuştuk. "Zamanlama, ha? Sanki bu senin büyük planınmış gibi konuşuyorsun. Bana göre sen sadece annenin kirli işlerini yapan kaslı bir adamın. Bunun farkında bile değilsin. Sen onun küçük evetçi kuklasısın, kuklacısı ise o."

"Annem hakkında hiçbir şey bilmiyorsun."

"Onun da senin kadar hayalperest olduğunu çok iyi biliyorum."

"Hayır," diye alay etti. "Hayal kurmak, Caesar Di Rozé gibi birinin seni seveceğini düşünmektir. Sen onun için bir hiçsin. Sadece küçük bir oyuncak."

"Annen gibi konuşuyorsun. Notlarınızı mı paylaştınız? Geri kalanının da onun söylediklerinin aynısı olmasını mı beklemeliyim, yoksa özgün bir içeriğin var mı?"

Jordan güldü. "Siktir, hayatını sonlandırmak gerçekten çok eğlenceli olacak. Sanırım acele etmeyeceğim. Belki de hevesli hayranların için videoya çekerim. Eminim Zephyr ve Caesar izlerken çok eğleneceklerdir. Kendi küçük snuff filmin. Bunun için ne kadar para alacağımı biliyor musun? İnternette sana ders verilmesi için bekleyen binlerce pislikten teklifler aldım bile."

Kaşlarım çatıldı. *Ders mi?* Bu neden tanıdık geliyor? "Hala anlamadın, değil mi?"

Vag Destroyer. Lanet olsun, bilmeliydim. Şimdi her şey anlaşıldı. İnternetteki bu gizemli pisliğin bana neden bu kadar kin beslediğini, mesajlarında neden bu kadar acımasız olduğunu, beni hiç tanımadığı halde bana ders vermek istediğini bir türlü anlayamıyordum, ama sonunda tüm parçalar bir araya geldi. Başından beri Jordan'dı.

"Caesar seni bulacak ve bulduğunda kaçsan iyi edersin. Seni yok olana kadar yok edecek."

Jordan ayağa kalkar ve derin bir nefes alır. "Belki," der omuzlarını silker. "Ama o zaman çok geç olacak."

Yine bana yaklaşır, iğrenerek vücudumu baştan aşağı süzer. "Annemle ikimiz, ikimizin hayatını mahveden aynı orospu olduğunu anladığımızda, her şey çok kolay oldu. Senin hakkında bilmemiz gereken her şeyi saniyeler içinde öğrendik. Gerçek adın. Adresin. Lanet olası ayakkabı numaran," diyor bana. "Ama artık bunların hiçbir önemi yok, çünkü sen önemsizsin. Senin işin bittiğinde, kimse seni özlemeyecek bile. Seni hatırlamayacaklar bile."

Yüzüne tükürdüm. "Yanılıyorsun. Ve bunu anlaman çok uzun sürmeyecek. İnsanlar yaptıklarını öğrenir öğrenmez her şeyi kaybedeceksin. Seni taparcasına seveceklerini mi sanıyorsun? Sırtını sıvazlayıp iyi iş çıkardığını söyleyeceklerini mi sanıyorsun? Kendini kandırıyorsun. Zeph'in şu anda senden nefret ettiğini mi sanıyorsun? Bekle de gör. Seni hor görecek."

Yumruğu yine karnıma çarptı ve yapabilseydim, ikiye katlanıp soğuk betonun üzerinde ölürdüm. "Zeph'in bir şeyi olmaz. Seni ve onunla yatmak isteyen diğer sürtükleri ortadan kaldırdığımda, sonunda tek ihtiyacı olanın ben olduğumu anlayacak."

"Bu senin büyük planın. Ha? Yoluna çıkan herkesi öldürmek mi?"

"Şu ana kadar gayet iyi işliyor gibi görünüyor."

Alaycı bir şekilde güldüm. "Önemli bir parçayı atlıyorsun."

Jordan, bunu tamamen düşünmediğini söylediğim için aptalmışım gibi bana sırıttı. "Nedir o?"

"Siktiğimin amcığı. Zeph heteroseksüelin teki. O kot pantolonun içindeki küçük çöp sikin ona bir bok fayda etmez. Amcığı en sevdiği yemekmiş gibi yer, yani senin de pantolonunun içinde bir tane saklamıyorsan, şansın yok demektir."

Jordan bana ters bir yumruk attı ve ağzımdan kanın fışkırıp duvara sıçraması neredeyse komikti. "Onun neye ihtiyacı olduğunu hiç bilmiyorsun. Onu üç saniye tanıyorsun. Ben on üç yıldır onun yanındayım. Hep ikimiz vardık, hep. Onu bir gün bile gözümün önünden ayırmadım. Dersler. Randevular. Sizi iki sürtüğü kampa götürdüğü zaman bile."

O uzaklaşır, bir şeyi anlamaya çalışır gibi başını sallar. "Hâlâ inanamıyorum," der, mahzenin içinde

"Seni *bizim yerimize* götürdü. O orospuyu *bizim gölün* kıyısında sikti."

"Dur. Ne? Nasıl... Bizi takip mi ettin?"

"O NEREDE İSE BEN DE ORADAYIM," diye bağırır Jordan. "Sana söyledim Natalie. Zeph'i gözümün önünden ayırmıyorum. Bütün zaman boyunca oradaydım. Seni ormandan izledim, çadırını kurmasına yardım ettiğini, üçlü seksle onu tahrik ettiğini ve su kenarında konuştuğunuzu gördüm." Jordan bana bakar, yüzünde tiksinti belirir. "Seni o lanet gölde boğmalıydı. Her şey çok daha kolay olurdu. Eve koşup dairenizi dağıtmak zorunda kalmazdım. Kafanı beyzbol sopasıyla parçalamak zorunda kalmazdım. Hiçbirini yapmak zorunda kalmazdım. O da hemen bana geri gelirdi, ama işte buradayız."

Söyledikleri kafamda yankılanıyor. O tüm bu süre boyunca oradaymış, kamp gezimizde bizi izliyormuş, ateşin etrafında oturup Zeph'le dalga geçmemizi, suda oynayıp gülüp birbirimize su sıçratmamızı izliyormuş. Hayatımızın en güzel anlarını izliyormuş. Ve birdenbire, o anılar o kadar da mutlu gelmiyor artık. Onun yumruklarının beni dövdüğü anlardan daha çok ihlal edilmiş hissediyorum.

Bir insan nasıl bu kadar sapık olabilir?

"Seni tahrik etti, değil mi?" diye soruyorum, damarlarımdan tedirginlik akıyor. "Zeph'in Chloe'yi kumda sikmesini izlemek? Ormanda mastürbasyon mu yapıyordun?"

Jordan yıldırım gibi hareket etti, elini cebine soktu ve keskin bir şey boğazımın dibine bastırdı, gözleri öfkeden çılgına dönmüştü. "Senin saçmalıklarına yeterince katlandım Natalie," diye homurdandı, bıçağı boğazımın dibinde dans etti ve yüzüme doğru kaydı. "Umarım hazırsındır. Bu iş çok pis olacak."

27

CAESAR

İnterneti didik didik aradıktan ve Zephyr'in kafasından Jordan'ın hayatıyla ilgili en ufak ayrıntıyı bile öğrendikten sonra, sonunda yola çıktım. Trafiğin içinde hızla ilerleyerek, şehirden iki saat kadar uzaklıkta, eski ve unutulmuş bir kasabaya giden yola saptım.

Bu riskli bir hareketti, ama içgüdülerime güveniyordum. Onun Tilly'yi orada bir yerde sakladığını biliyordum.

Annesinin şehir dışında küçük bir mülkü vardı, o kadar küçüktü ki komşular onların tuvalete gitmelerini duyabiliyordu, bu yüzden Jordan'ın Tilly'yi oraya götürmesi mantıklı değildi. Aramaya devam etmem gerekiyordu ve o sırada, ıssız bir yerde on dönümlük bir arazi üzerinde bulunan bu eski mülkü buldum.

Jordan bunu birkaç yıl önce uzun zamandır kayıp olan amcasından miras almıştı ve onu bulduğum anda evden koşarak çıktım. Evimin kapısını kilitlediğimi bile hatırlamıyorum. Garaj kapısı muhtemelen hala açık ve bir pisliğin gelip o kiraz kırmızısı Mustang'i çalmasını bekliyor, ama doğrusu umurumda bile değil.

Tek önemli şey Tilly'ye ulaşmak.

Şu anda ona ne olabileceğini düşünmek bile midemi ağrıtıyor ve Tilly'nin Jordan ile yaşadığı birkaç deneyime bakılırsa, onun Tilly'den ne istediğini tahmin edebiliyorum. Umarım ona ulaşmadan önce onu savuşturmak için yeterince güçlüdür.

Geçen her dakika beni hasta ediyor.

Zeph en az on beş, yirmi dakika boyunca aramadı, bu da Jordan'a avantaj sağladı, ama ben bu farkı sürüşte fazlasıyla kapattım. Yine de, oraya varana kadar Jordan'ın kızıma ne kadar süre bu iğrenç oyunlarını oynayacağı belli değil. Tek umudüm, bilincini geri kazanıp, o güzel masumiyetini elinden almadan önce mücadele etme şansı bulması.

Onu nereye götürdüğünü bulmak bir saatimi aldı ve her geçen saniye içimdeki şeytanlar beni ele geçirmek için tehdit ediyor. Çok yakında içimdeki öfkeyi kontrol edemeyeceğim.

Bu gece biri kaybedecek ve o ben olmayacağım.

Zeph, onu bulup bulmadığımı öğrenmek için dört kez aradı, ama her seferinde hayır demek zorunda kalmak beni daha da parçalıyor.

Onu bulacağım. Bulmak zorundayım. Başka çarem yok.

Sonunda mülke vardığımda, yoldan saparak uzun toprak yola girdim ve hızımı kesmedim. Eğer bu orospu çocuğu kızımı kaçırmak istiyorsa, beni bekliyor olmalı. Beni görmeden kaçabileceğini düşünüyorsa, onu lanet olası bir hayvan gibi parçalamadan kurtulabileceğini sanıyorsa, aptalın tekidir.

Mülk çok büyük ve bakımının yapılmadığına bakılırsa, Jordan'ın Tilly'yi kaçırmayacağı ve kaçma ya da lanet olası alçıpan duvarları kırma riski olmayan birkaç yer olabilir.

Arabam, harap evin önünde gürültüyle durdu ve lastiklerimden toz fırtınası yükseldi. Motoru kapatmayı beklemeden arabadan atladım ve çökmüş verandanın merdivenlerine tırmandım.

Ayaklarımın altında çürümüş döşeme gıcırdıyor ve er ya da geç bu verandanın çökeceğinden ve muhtemelen birini öldüreceğinden hiç şüphem yok.

Kapıyı çalmak yerine, ayağımla kapıyı tekmeliyorum ve menteşelerin direncini kaybedip kapının geriye doğru uçmasını izliyorum. İçeriye dalıyorum, göğsümde lanet bir canavar gibi öfke kabarıyor ve

Tilly'yi kollarımda güvende hissetmediğim her saniye, canavar açlık içinde kükrer. Er ya da geç, onu serbest bırakacağım.

Eski evi baştan sona kontrol ederek, tüm kapıları kırıp, odaları çılgınca arıyorum, aranacak oda kalmayana kadar. Öfkem ölümcül bir silah gibi içimde birikirken, kendimi dışarıda buluyorum, onu bulabileceğim tek bir ipucu için tüm mülkü aramaya hazır.

Öğleden sonra güneşi ufukta alçalmaya başlar ve aniden zamanla yarışıyormuşum gibi hissederim. Güneş kaybolduğu anda, bu küçük kasaba karanlığa gömülecek ve ben mahvolacağım. Onu bulmak milyon kat daha zor olacak, ama o noktaya gelsek bile aramayı bırakmayacağım. Asla vazgeçmeyeceğim.

Evin arkasına geçip etrafıma bakmak için ilerlerken, sağımdan kan donduran bir çığlık duyuyorum ve çığlığın geldiği yere odaklanarak hızla dönünce, eski bir kasırga sığınağı gibi görünen bir şey buluyorum.

Ayaklarım sert, kuru toprağa vuruyor ve ağır kapıyı tutup açtığımda, sessizliği başka bir dehşet dolu çığlık yırtıyor, ses içimi parçalıyor.

Tilly.

Silahım elimde, kapı açılır açılmaz merdivenlerden aşağı atladım ve aşağıya sert bir gürültüyle indim.

Tilly küçük mahzenin ortasında duruyor, ama onu iyice görebilmek için bir saniye durduğumda, onun ayakta durmadığını fark ediyorum; lanet olası bir zincirden sarkıyor, zar zor nefes alıyor.

Cildi siyah ve mavi, vücudu kesik ve sıyrıklarla dolu. Sanki öfkeli gorillerin ayakları altında ezilmiş gibi görünüyor. Nefes alıyor, kırık bakışları bana doğru yükselirken çığlıkları kesiliyor, güzel yeşil gözlerinde rahatlama parıldıyor.

Yüzü kanla kaplı, ama çok fazla kan var ve onu düzgün bir şekilde muayene edene kadar kanın nereden geldiğini anlayamıyorum. Her halükarda, her yer kırmızı.

O lanet kapıyı açalı bir saniye bile geçmemişti ve bakışlarım, elinde bıçağı sıkıca tutan yanındaki pisliğe kaydı. Sırıtışı kayboldu ve yüzünde şok, ardından korku belirdi.

Başına ne geleceğini biliyor ve hayatta kalma şansının çok az olduğunu biliyor.

"Caesar," diye inliyor Tilly.

Kendimi tutamıyorum, şimşek çakması gibi küçük mahzene dalıyorum. Elim Jordan'ın boğazını sarıyor ve onu yerden kaldırıp eski bir rafın kenarına çarpıyorum. Paslı teneke kutular yere düşerken, kanlı bıçağı da onlarla birlikte yere düşüyor.

Silahımın ucunu şakağına dayarım, parmağım tetikte, ateş etmeye hazır, ama bir şey beni durdurur, göğsümdeki sıkışma en azından bunu iyice düşünmemi sağlar. Bunu gerçekten yapabilir miyim? Utanmadan başka bir adamın canını alıp on yıl daha parmaklıklar arkasında geçirebilir miyim? Tilly'den on yıl uzak, şeytanlarımın doğduğu hapishanede? Yaşamak için katlanmak zorunda kaldığım iğrenç şeyler, hayatta kalmak için dönüştüğüm adam... Siktir.

Hiç şüphe yok ki, Tilly'nin hayatı tehlikede olsaydı, Jordan'ın hayatını tereddüt etmeden sonlandırırdım. Ya o ya da o olsaydı, milyon kez ateş ederdim, ama o burada. Hayatta ve yaralı, hala nefes alıyor, hala hayatta. Onun hayatını sonlandırmak için bu şansı kullanırsam, tekrar o hapishaneye atılacağım ve şeytanlarımın hayatımı yönetmesine izin vereceğim, ama alternatifin önümüzdeki on yılı Tilly ile b i r hayat kurmak olduğunu bildiğim için, bu konuda hiç şüphem yok.

Bunu yapamam.

Elim Jordan'ın boğazını sıkıyor, ona en ufak bir nefes alma şansı bile vermeye cesaret edemiyorum ve yıllarca oğlumla takılan, arka bahçemde BMX pistleri yapan ve havuzumu yeşile boyayan bu çocuğa bakarken, ihanet beni yiyip bitiriyor.

Bunu nasıl yapabildi?

Öfke beni tüketiyor ve içimdeki kükreyen canavar sınırlarından kurtulmak için tehdit ederken, kendimle savaşıyorum. Kendim için kurduğum bu yeni hayat, sevdiğim kadınla kolayca paylaşabileceğim bir hayat, bir saniyede sona erebilir.

"Tilly," diye nefes vererek, hayalet gibi bakışlarımı ona çeviriyorum, ne yapmam gerektiğini söylemesini umutsuzca bekliyorum, ama bakışlarım vücudunda dolaşırken, yüzündeki kan lekelerini ve bluzunun altından görünen mor mor morlukları fark edince, kendimi daha da kaybediyorum. Onun bakışlarını arıyorum ve o da bana bakarken, gözlerinde aynı çaresizliği görüyorum. "Durmamı söyle," diye yalvarıyorum.

Gözyaşları kirli yanaklarından yavaşça süzülür ve başını sallar, bu hafif hareket ona acı veriyor gibi görünür. "Bunu yapamam,"

diyor, alt dudağı titriyor. "Onun ölmesini istiyorum."

Çenemi sıkıyorum, silahı Jordan'ın şakağına tekrar vururken elimi sıkılaştırıyorum. "Ben... Oraya geri dönemem," diyorum ona, fiziksel hapishaneyi mi kastettiğimi yoksa eski halime dönersem, hiç tereddüt etmeden birinin boğazını kesebilecek halime mi kastettiğimi bilmeden.

Bana bakışını Jordan'a çevirince, bakışlarında bir soğukluk belirir. "O durdurulmalı," der, göğsü inip kalkarken. "Ben olmazsam, başka bir kız olur. Başka birinin kızı. Başka birinin kız arkadaşı. Kız kardeşi. Yeğeni. Ben yapamam... Bunun bittiğini bilmeden buradan ayrılamam."

"Tilly."

"Ya sıradaki Zeph olursa? Chloe?" Gözyaşları daha da şiddetli akıyor ve inliyor, kırık bakışlarında acı açıkça görülüyor. "Lütfen."

Göğsüm sıkışır, zihnimdeki savaş hızla beni ağırlaştırır.

"Karanlığı içeri al," diyor Tilly, sesinde kesin bir kararlılık var, sanki ne istediğini tam olarak biliyormuş gibi. "Sorun yok, Caesar. Şeytanları dışarı çıkar. Kontrolü onlara ver. Sana güveniyorum. Senden korkmuyorum, ama risk çok büyükse, bırak beni. Beni serbest bırak, ben yaparım."

Sözleri sihirli bir büyü gibi, beni çıplak bırakıyor, saklamak için çok uğraştığım tüm katmanları soyuyor. Bir anda silahı bir kenara atıyorum ve Jordan'ın kafasını metal raftan çekip geriye doğru sertçe vuruyorum ve iğrenç bir çatırtıyla geri sekmesini izliyorum.

Onu öldürmeyeceğim, ama kız haklı; durdurulması gerekiyor.

Onu yere bırakıyorum, atılmış tenekelerden birini alıp Jordan'ı tekrar tekrar vuruyorum, Tilly'nin vücudunda bıraktığı her iz, ona karşı beslediği her kötü düşünce, benim olanı almaya çalıştığı her sefer için onu cezalandırıyorum.

Bu böyle devam ediyor, içimdeki canavar tamamen kontrolü ele geçiriyor, ta ki olan bitenin hiçbir anlamını anlayamaz hale gelene kadar. Otomatik pilotta çalışan lanet bir makine gibiyim. Zephyr'e saldırmaya devam ediyorum. Kesinlikle hissettiği ihanet için. Hiçbir şeye dönüşen on üç yıllık dostluk için. Kendim için. Bunların hiçbirini görmediğim için duyduğum öfke için. Bu piçi evime ve hayatımıza soktuğum için.

Jordan'ın hiç şansı yoktu.

Bu, onu uyardığım karanlık, kilit altında tutup ona yaklaştırmadığım gerçek adam, ama uyarılarıma, kaçmasını söylememe rağmen, beni serbest bırakan oydu.

"Caesar."

Tilly'nin yumuşak sesi deliliğin içinden keser ve kafam çılgın bir adam gibi yukarı fırlar, ezik tenekeye o kadar sıkı tutunurum ki, elim altında çöker.

"Sorun yok, Caesar. Her şey bitti," diyor. "Bana geri dön."

Sesi, gece karanlığında beni eve çağıran bir fener gibidir ve aşağıya bakarak Jordan'ın cansız bedenini görürüm. Hala nefes almaktadır ve bir rahatlama dalgası, vahşi bir tsunami gibi midemin derinliklerine çarpar. Nefes alıyor olabilir, ama bu iyi olacağı anlamına gelmez ve görünüşüne bakılırsa, bir daha hastaneden çıkamayacağını düşünüyorum.

Tenekeyi yere bırakıp titreyerek ayağa kalkıyorum.

"Doğru," diyor Tilly, gözleri beni kendine çağırıyor ve yumuşak sesi, şeytanları hiç direnmeden kafeslerine geri sokuyor. "Sen iyisin. Şimdi benimle ilgilenme zamanı."

"Siktir," diyorum, sisin içinden çıkarak, zihnimdeki bulanıklık dağılmadan ve beni özgür bırakmadan önce Tilly'nin hala zincirlerle asılı olduğunu fark ediyorum. Ona doğru atılıyorum, damarlarımdan çaresizlik akarken, vücudunun ağırlığını kolaylıkla kaldırıp kollarındaki baskıyı azaltıyorum ve onu, mahzenin üzerindeki kayaya vidalanmış endüstriyel kancadan zincirleri kurtarmak için yeterince kaldırıyorum.

Kolları kurtulduğu anda bana yığılır, bacakları vücuduma dolanır, kolları ağır bir şekilde yanlarına düşer. Kollarımı ona dolayarak göğsüme sıkıca sararım ve içimden, beni hangi şeytanlar ele geçirirse ele geçirsin, onu asla bırakmayacağıma yemin ederim.

Onu sıkıca sararak nefesini içime çekiyorum. "Seni yakaladım, cehennem kedisi," diyorum ona. "Seni asla bırakmayacağım."

Onu bir an bile fazla orada tutmak istemediğim için bodrumdan çıkarken boynuma damlayan gözyaşlarını hissediyorum ve arabama doğru yürürken elim sırtında yukarı aşağı dolaşıyor. "İyi olduğunu söyle, ceylan. O yapmadı, değil mi?"

"O yapmadı," diye sözümü keserek dedi. "O bunu istemedi."

Onun kırık bakışlarına karşılık vermek için biraz geri çekildim. "Neden bahsediyorsun? Ben sandım ki..."

"Ben de öyle sandım," diyor. "Ama o beni istemiyordu. Zeph'i istiyordu. O takıntılı. Beni ortadan kaldırmak istedi."

Kaşlarım havaya kalkıyor, bunu milyon yıl düşünsem aklıma gelmezdi. Arabama ulaştığımda, Tilly'yi kucağıma alıp sürücü koltuğuna geçiyorum, eve böyle mi gideceğiz umurumda bile değil. Onu bırakmayacağım.

"Annie?" diye sordu aniden.

"Ne?"

"Vixen'den gelen kadın," diye açıklıyor, beni kafamdan karıştırarak kucağıma oturuyor, gözlerini aceleyle siliyor ve parmakları yarasına değince keskin bir nefes alıyor. "O Jordan'ın annesi. Daha önce buradaydı, her şeyi biliyordu. Jordan'ın ne yapacağını biliyordu ve ona en kötüsünü yapmasını söyledi. Beni ortadan kaldırmak istedi, böylece sen ona sığınacaktın."

Siktir.

"Ne kadar önce buradaydı?"

Tilly başını sallar. "Söylemesi zor. Uzun zaman geçmiş gibi gelmiyor.
Ama bilmiyorum. Orası karanlıktı."

Elimi başının arkasına dolayarak onu göğsüme doğru çekiyorum. "Sorun yok, yaramaz kız," diyorum ona. "Ana evi aradım ama orada değildi. Ama bu, bu işi halletmeyeceğim anlamına gelmez. Bütün olanların bedelini ödeyecek. Sana söz veriyorum."

Tilly göğsüme başını yaslayarak başını sallar, gözyaşları gömleğimi ıslatır. "Beni asla bırakma."

Gözlerimi kapatıp çenemi onun başına dayadım, parmaklarım saçlarına dolandı ve onu hiç olmadığı kadar sıkı sarıldım. "Seni seviyorum, Tilly. Seni öyle itip kakmakla aptallık ettim. İnan bana, yaramaz kız. Seni bir daha bırakacağımı düşünemiyorum bile."

"Tamam," der sonunda, sesi gömleğime boğuk bir şekilde. "Beni eve götür."

28

CAESAR

Tilly kollarımda yatarken parmaklarım kolunu okşuyor. Hastaneden eve geldikten ve polise ifade verdikten sonra Tilly sabah dörtten sonraya kadar uyuyamadı.

O çok yorgun.

Polisler bütün gece onu sorguya çekti, sanki suçu o işlemiş gibi davrandılar. Bunun benimle olan ilişkisiyle ilgisi olduğundan şüphem yok, ama sağlık görevlileri beyin sarsıntısının ciddiyetini doğruladıktan ve onu yalnız bırakmaları konusunda kesin talimat verdikten sonra polisler sonunda gitti.

Tilly'nin saç çizgisinde Jordan'ın bıçağıyla kestiği yerden dört dikiş atılması gerekti. Orada tam zamanında vardığım için çok mutluyum. Bir dakika bile geç kalsaydım, onu oradan ceset torbasında taşıyabilirdim ve kendimi asla affedemezdim. Onu kaybetmek beni mahvederdi ve ona ne kadar ihtiyacım olduğunu anlamam için böyle bir şeyin olması gerektiği için kendimden nefret ediyorum.

Onu seviyorum. Ona ettirdiğim yemini siktir et. Artık önemi yok çünkü onu asla bırakmayacağım. İblis olsun ya da olmasın, o buraya, bana ait.

Saatlerce onunla yatıp, kollarımda derin uykusunda onu izledim ve öğlen vakti geldiğinde, uyanmaya başladı. Uykusunda inledi, vücudu son yirmi dört saatte çektiği acıyı hatırlayınca bilinci geri geldi.

"Mmmm," diye inliyor, kolumu beline sıkıca sararken yüzünü göğsüme sürtüyor.

"İyi misin? Ağrı kesici ister misin?"

Tilly başını sallar. "Vay canına. Uyanalı iki saniye bile olmadı, sen şimdiden bir şey içmemi istiyorsun. Çok naziksin, Caesar."

Sinirli bir nefes vererek başımı sallıyorum, ama dudaklarımın kenarlarında beliren gülümsemeyi saklayamıyorum. Bu kadın beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor. "Daha iyi hissettiğine sevindim."

Göğsünden yumuşak bir kahkaha yükseldi, ama çabucak söndü. "Polisten haber var mı? Benden başka bir şey istiyorlar mı?"

“Şimdilik bir sorun yok sanırım. Dün gece ihtiyaçları olan her şeyi aldılar.”

"Peki Jordan?"

Onun dudaklarından çıkan ismi, damarlarımdan irrasyonel bir öfke dalgası geçirdi. "Sabah beşten biraz sonra bulmuşlar. Anonim bir ihbar gelmiş, fırtına sığınağında baygın haldeymiş, muhtemelen annesi ihbar etmiştir. Komada ve bildiğim kadarıyla ne zaman uyanacağı belli değil... Ya *da* uyanıp uyanmayacağı."

Tilly başını salladıktan sonra kollarımda hareket etti ve uykulu gözlerini bana çevirdi. "Üzgünüm," dedi sonunda. "Bana durmanı söylememi istemiştin, ama yapamadım. Bencil davrandım. Sadece kendi isteklerimi, kendi ihtiyaçlarımı düşündüm. Ama sen... Sana durmanı söylemeliydim."

"Yaptığım şeyin suçunu ve sorumluluğunu üstlenmeye çalışma. Yaptıklarım benim suçum ve eğer o ölürse, pişmanlık duymayacağım. Yapmam gerekeni yaptım ve yine yapardım." Nefesimi vererek, onun bakışlarını bir an daha üzerinde tuttum. "Tek pişmanlığım, senin buna tanık olmak zorunda kalmış olman. Benden korkmanı istemiyorum, Tilly."

Kaşları çatıldı ve yatakta pozisyonunu düzelterek dizlerinin üzerine çöktü, sonra üzerime geçerek belime bacaklarını doladı. "Senden korkmuyorum

, Caesar. İçinde şeytanlar olduğunu anlıyorum ve buna saygı duyuyorum, ama sana güvendiğim için onlardan korkmuyorum."

"Beni o mahzende gördün, Tilly. Ne yapabileceğimi ve ne kadar çabuk kontrolümü kaybedebileceğimi gördün. Dur demeseydin, onu hiç tereddüt etmeden öldürürdüm. Fiziksel olarak kollarımı kaldıramayana kadar devam ederdim. Bana güvenmemelisin. Ben kendime bile güvenemiyorum."

Gözlerinde öfke parlar ve çıplak göğsüme iterek, parlak yeşil gözleriyle benimkileri arar. "Benim için kimin veya neyin en iyi olduğuna sen karar veremezsin. Ben bu işe uzun vadede girdim ve fikrimi değiştirecek hiçbir şey söyleyemezsin veya yapamazsın, bu yüzden beni uzaklaştırmaya çalışmayı bırak. Bundan vazgeçmeyeceğim. Bir daha olmaz."

"Biliyorum. Seni uzaklaştırmaya çalışmıyorum," diyorum, kollarını tutup ellerimle yavaşça okşayarak onu teselli etmeye çalışıyorum. "Sadece kim olduğumu, kendini aşık ettiğin adamın kim olduğunu anlamanı istiyorum. Geçmişinin şeytanları tarafından kontrol edilen bir adamdan daha iyisini hak ediyorsun. Ben öngörülemez biriyim. Kontrolümü kaybetmeyeceğime güvenilemez."

Kafasını salladı. "Beni korkutmuyorsun, Caesar. Bana asla zarar vermezsin."

Onun parlak yeşil bakışlarına odaklanıyorum, onu gerçekten içime çekiyorum. "Buna gerçekten inanıyor musun?"

"Evet," diyor, parmakları göğsüme yayılıyor. "Dün gece bunun kanıtıydı. Sana hayatımı emanet ederim. Beni kurtarmak için yapman gerekeni yaptın. İhtiyacım olanı bana vermek için içindeki şeytanların seni ele geçirmesine izin verdin. Yani, hayır. Senden korkmuyorum ve bana asla zarar vereceğine inanmıyorum."

Başımı sallıyorum. "Haklısın. Sana asla zarar vermem, ama dün gece sana ne kadar sahip olduğumu fark ettim. Başka erkeklerin sana dokunduğunu, sana yakın olduğunu görmek... Beni deli ediyor."

"Senin sahiplenici olmanı seviyorum. Bu beni arzulanan hissettiriyor. Sanki tamamen seninmişim gibi," diyor, bana yaslanarak dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. "Ama bu tamamen doğru değil. Eğer gerçekten sahiplenici olsaydın, Vixen'de o iki maskeli adamla beni izleyemezdin. Onların beni nasıl işlediklerini ve benim de onlara nasıl karşılık verdiğimi izlemekten hoşlandın çünkü hiçbir şey olmayacağını biliyordun. Dün gece Jordan'la olanlar farklıydı. O bana zarar vermek, beni senden uzaklaştırmak istiyordu ve sen sadece ben istediğim için kontrolünü kaybettin. Çünkü o anda ihtiyacım olan şey buydu."

“Seni kurtarmak için asla yanında olmayacağım, Tilly.”

“Biliyorum,” diyor ve tekrar bana yaslanıyor. Elim sırtında yukarı aşağı dolaşıyor, onu kollarımda güvende tuttuğum için mutluyum. “Demek bu dürüstlük olayını yapıyoruz, ha?”

Şüphe içimi kaplar ve onu omuzlarından tutup göğsümden uzaklaştırırım, parlak yeşil gözlerini görebilmek için. “Ne?”

Tilly utanarak, "Ben, şey... Sen uyurken, burada uyuduğum sabah seni Google'da aradım."

Kahretsin.

"Yaptın, ha?"

Kız suçluluk dolu bir bakışla başını sallar. "Birkaç şey okudum ve sonra kamp yapmaya gittiğimde Zeph, o makalelerden öğrendiğim her şeyin doğru olmadığını ima etti. Ama bilmeni istedim, ve korkunç bir şey yapmış olsan ve bunun bedelini on yıl boyunca ödemiş olsan da, senin kötü bir adam olduğuna inanmıyorum. Bence sen inanılmaz birisin ve sevdiklerini korumak için dünyanın sonuna kadar gidecek türden bir adamsın."

“Tam olarak ne bildiğini düşünüyorsun?”

“Zeph’in annesiyle velayet konusunda bir anlaşmazlık olduğunu ve onu almaya çalıştıklarında onu her ne pahasına olursa olsun koruduğunuzu ve bu yüzden on yıl hapis yattığınızı.”

"Makaleler gerçekten öyle mi diyor?" diye soruyorum, çünkü hepsini kendim okudum ve o kadar da affedici değillerdi.

"Hayır," diyor, gözlerini kaçırarak. "Çok acımasız davrandılar. Eski karının tarafını tuttular ve seni canavar gibi gösterdiler. Zephyr'i kaçırmaya çalıştığını iddia ettiler, ama ben buna inanmıyorum."

Onu bir an izledikten sonra derin bir nefes alıp yavaşça veriyorum. "Eski karım evliliğimiz boyunca bana sadakatsizdi. Yirmili yaşların başındaydık, senin şu anki yaşından biraz daha büyüktük," diyorum ve elimi uzatıp güzel yüzündeki saçları okşuyorum. "Zephyr'in birkaç aylıkken onun ilişkisini öğrendim ve bu beni mahvetti, ama bunun beni boğmasına izin vermeyecektim. O gün onu terk ettim, hayatımı düzene soktum ve Zeph'in gurur duyabileceği bir yuva kurdum."

Tilly daha da yaklaşır, eli göğsüme geri döner. "Ne oldu?" "Onlar ayrıldıklarında, belki bir ya da iki ay geçmişti.

evime geldi. Araba çantalarla doluydu, Zephyr'in tüm eşyaları arkada yığılmıştı ve onu öldürdüğüm adam hakkında hiçbir şey bilmiyordum

, onu tanıyordum ve o hesaplı bakışıyla bana baktığı anda, ne olacağını tam olarak anladım."

Tilly derin bir nefes alır, gözleri yaşlarla dolarken daha dik oturur ve ben uzanıp yüzündeki yaşları silerim. "Benim için ağlama, ceylan. Uzun zaman önceydi."

Tek yapabildiği küçük bir gülümsemeydi, ben de hikayeme devam ettim, o gün olan her şeyi özetledim, çünkü bunu şimdi paylaşmazsam, asla paylaşamayacağımı biliyordum.

"O pislik erkek arkadaşı silahını çekip göğsüme dayadı ve beni eve zorla sokarken, eski karım bizi itip Zephyr'i deli gibi aramaya başladı. O odasında uyuyordu ve karım onu yakaladığı anda çığlık attı. Sanki o yaşında bile başının belada olduğunu biliyormuş gibi. Erkek arkadaşım o lanet silahla benimle alay ederken, oğlumu onlarla bırakırsam onu bir daha asla göremeyeceğimi biliyordum."

"Yapman gerekeni yaptın. Tıpkı dün gece yaptığın gibi."

"Evet."

Aramızda bir ağırlık çöktü ve bana baktığında, gözlerinin arkasında milyonlarca yeni soru oluşuyordu. "Anlamadığım bir şey var," dedi. "Zephyr'i kaçırmaya çalışanlar onlardı, o zaman sen nasıl on yıl hapis cezası aldın? Meşru müdafaa olarak değerlendirilmeliydi."

"Son yirmi yıldır kendime sorduğum soru da bu," diyorum ona. "Olay apaçık ortadaydı. Kolay olmalıydı, ama avukatları beni kıskanç, şiddet uygulayan bir koca olarak gösterdi. Velayet anlaşmasını ihlal ettiğimi, bebeği kaçıranın ben olduğumu ve onun erkek arkadaşının onu kurtarmak için yardıma koşan bir kahraman olduğunu ima eden belgeler uydurdular. Jüri umursamadı bile. Onun acıklı hikayesine kanıp gerçekleri reddettiler, ama adalet sistemi böyle. Birinci derece cinayet ve adam kaçırma suçlarından mahkum edildim. On yıl hapis cezasına çarptırıldım ve Zephyr doğrudan onun kollarına geri döndü."

"Siktir."

Hayatımda hiç bu kadar bir şeye katılmamıştım. “O gün olanlardan gurur duymuyorum. Birinin canını almak, yapmam gerektiğini hiç düşünmediğim bir şeydi. Ama oğlumu kurtarmaya çalıştığım için pişman değilim. Pişman olduğum şey, o günden sonraki yıllar.”

“Hapishanede mi?”

"Evet," diyorum. "Tanımadığım bir adam olmak zorunda kaldım. Gençtim ve benim hayal bile edemeyeceğim kadar kötü suçlar işlemiş adamlarla birlikte hapsedilmiş halde hayatta kalmaya çalışıyordum. Gurur duymadığım şeyler yaptım, özellikle o ilk günlerde, bugün bile beni rahatsız eden seçimler yaptım. Diğerlerinin korktuğu adam olmak zorundaydım ve tam da öyle bir adam oldum." Gözyaşları daha da şiddetli akıyor ve aklından geçenleri sadece tahmin edebiliyorum. "Üzgünüm," diyor, göğsüme yaslanarak, sanki korunmaya ihtiyacı olan benmişim gibi kollarıyla beni sarıyor. "Bunları yaşamak zorunda kaldığın için çok üzgünüm, ama senden bu riski almanı istediğim için daha da üzgünüm. Benim yüzümden bunu tekrar yaşamak zorunda kalma.”

Kollarımı ona doladım, onu göğsüme sıkıca sarıldım. "Sorun yok, Tilly. Çok uzun zaman önceydi."

"Ama o şeytanlar hâlâ seni rahatsız ediyor."

"Evet, hayatımın geri kalanında da peşimi bırakmayacaklar, ama beni yönetmiyorlar. Ben kontrolümü kaybetmedikçe."

"Dün geceki gibi." "Aynen öyle."

Tilly, bu bilgiyi sindirmeye çalışırken parmaklarını saçlarımın arasına geçiriyor. Tekrar doğrulduğunda, dehşet dolu bakışları benimkilere kilitleniyor. "Peki Jordan ölürse ne olacak? Yine cinayetten yargılanacak mısın? Benden alınacak mısın?"

Başımı sallayarak onu göğsüme çekip teselli etmeye çalışıyorum. "Hayır, bebeğim. Bunun için endişelenmeni istemiyorum. Senin saldırıya uğradığını ve kaçırıldığını kanıtlamak için yeterince delil var ve benim yaptığım her şey senin hayatını kurtarmak içindi. Bu eylemler özellikle... acımasızca olmuş olsa bile.”

O, hayatını kurtarma çabalarımı onaylayarak başını sallar, ama sonra kaşları çatılır ve bakışları tekrar bana döner. “Bekle. Onun bana saldırıp kaçırdığını kanıtlayacak ne var? sadece benim sözüm ve onun sözü değil mi? Orada başka kimse yoktu." Ahhh, lanet olsun.

"Elimizde... lanet olasıca."

"Ne bulduk?" diye sordu, gözlerinde derin bir şüphe vardı.

"Apartman kompleksini izliyoruz," diye sonunda itiraf ettim. "Daha spesifik olarak, senin dairen."

Tilly nefesini tuttu, gözleri fal taşı gibi açıldı. "Sen... Ne?"

"İyi haber şu ki, Jordan'ın dairenize girip her şeyi dağıttığı, size saldırdığı ve sizi oradan sürükleyerek çıkardığı anları videoya aldık. Seni arabasının bagajına ittiği anı bile. Kötü haber ise, seni korumak için ne kadar ileri gidebileceğimi artık biliyorsun."

"Tanrım, lanet olsun."

Tilly kucağımdan kalkar, yatağın kenarına kayar ve ayağa kalkar, sonra yatak odamın içinde bir ileri bir geri yürümeye başlar. "Evime kamera mı yerleştirdin?"

"Evet."

"Ne zaman?"

"Sen bana internette o hesapları açan pisliği araştırmamı söyledikten sonra," diye açıklıyorum. "O sadece internette seni trollemek ve o videoyu yayınlamakla kalmamış. Derinlemesine araştırdım ve seni takip ettiğine dair kanıtlar buldum. Sokakta, Zeph'le birlikte, kampüste çekilmiş fotoğrafların vardı. Başka bir şey olmadığından emin olmak istedim, bu yüzden binanın dışına, kapının dışındaki koridora ve dairen içine kameralar yerleştirdim."

Tilly bana boş boş bakıyor, ağzını açıp kapatarak bana hangi hakaretleri söyleyeceğini düşünmeye çalışıyor. "Sen... Ne?" diye soruyor, başını sallayarak. "Öncelikle, internetteki adam Jordan'dı. Beni zincirle asarken bununla övündü, ama daha da önemlisi, onun beni takip ettiği fotoğrafları bulduğunu bana söylememeliydin. Bu hiç hoş değil. Bana söylemeliydin. Kendimi daha iyi koruyabilirdim."

"Seni korkutmak istemedim, Tilly. Durumu izliyordum, ama evet, şimdi düşününce haklısın. Sana söylemeliydim. Hatalıydım."

Benim pes edip hatamı kabul edeceğimi beklemiyormuş gibi başını salladı, ama erkeklerle erkek çocukları arasındaki fark budur. Kızgınken ne kadar güzel olursa olsun, onunla tartışmaya gelmedim.

"Tamam. Peki. Yani, tamam değil, ama... Anlarsın," diyor, bakışlarını başka yere çevirerek. "Ama bu, yaptığını haklı çıkarmaz. Dairemi kameralarla izleyemezsin. Bu, her açıdan berbat bir şey. Bütün gün beni izleyip, mutlu bir istiridye gibi mastürbasyon yaparken, paçayı kurtardığını mı sandın?"

"Öyle değil," diye açıklıyorum. "Seni istediğim zaman görebilmek benim için bir şey ifade ediyor muydu? Kesinlikle. Seni izleyerek tatmin oldum mu?

? Evet, bunu inkar etmiyorum. Ama niyetim o değildi. Seni korumak istedim ve sadece ara sıra kontrol ediyordum. Eğer düşündüğün buysa, karanlık bir odada saatlerce deli gibi mastürbasyon yapmıyordum."

"Ben... Buna nasıl cevap vereceğimi bile bilmiyorum."

Dudaklarım gülümser ve yataktan kalkıp odamda büyük adımlarla yürürken, her adımımda onun ateşli bakışları benim üzerimde. Doğruca ona doğru yürürüm, kollarımı beline dolayarak onu kendime doğru çekerim. "Seni korumak için her şeyi yapıp, istediğin zaman seni unutulmaz bir şekilde sikmek için her şeyi yapan boktan bir pislik olduğum için teşekkür ediyorsun."

Tilly sırıtmamak için uğraşıyor ama yine de yüzünde bir gülümseme beliriyor. "Gerçekten boktan bir durum."

"Mm-hmm. Ve artık ne kadar ileri gidebileceğimi

biliyorsun." "Bana aşıksın, Caesar Di Rozé."

Başımı sallayıp nefes veriyorum.

"Farkındayım." "Takıntılısın."

"Evet."

O sırıttı. "Küçük telefonundan beni izleyen çılgın bir sapık gibi mastürbasyon yapıyorsun."

Kafamı sallıyorum ama tek yapabildiğim ona sırıtmak. "Yeterince eğlendin mi?"

"Yakınından bile geçmez," diyor bana, kollarımdan çekilip etrafımdan dolanarak odanın diğer ucuna topallayarak ilerliyor ve banyo kapısına uzanıyor. Ama son anda durup bana dönüyor, parlak gözleri elmas gibi parlıyor. "Oh, ve bil diye söylüyorum, bunu hayatımızın geri kalanında sana hatırlatmaya niyetim var."

Bununla birlikte, banyoya girip kapıyı arkasından kapatıyor ve ben, bu güzel kadının hayatımın geri kalanında beni sapık olarak suçlamasının, bu dünyada en çok istediğim şey olduğunu hiç şüphe duymadan anlıyorum.

29

TILLY

Chloe ve ben, yıkılmış dairemizin kapısında durmuş, korkuyla dağınıklığa bakıyoruz. Jordan beni küçük bir maceraya çıkarmaya karar vereli iki haftadan biraz az oldu ve o zamandan beri buraya geri dönmemek için akla gelebilecek her şeyi yaptık.

Ama bugün o gün.

Son on iki gündür Caesar beni gözünün önünden ayırmadı ve dürüst olmak gerekirse, bu hiç umurumda olmadı. Sanki bu zamanı sevişerek geçirmişiz gibi değil. Yapmadık ve bu beni öldürüyor, ama vücudum hazır değildi. Cildimde hala morluklar var ve kafama beyzbol sopası yedikten sonra, oldukça şiddetli migren ağrıları çekiyorum, ancak şimdilik biraz hafiflediler.

İlk birkaç gün polisler gelip gidiyor, aynı soruları tekrar tekrar soruyor, bana suçlu muamelesi yapıyordu ama güvenlik kamerası görüntülerini aldıktan sonra geri çekildiler ve Caesar'ın beni korumak için hareket ettiğini kabul ettiler. Jordan hala komada ama uyandığında ne kadar büyük bir hata yaptığını anlayacağından şüphem yok.

Annie ise ortadan kayboldu.

Kadından hiçbir iz yok. Polisler evini gözetliyor, Vixen'de aradılar, hatta Jordan'ın hastane odasının bekleme salonunda kamp kurup ortaya çıkıp çıkmayacağını beklediler, ama şu ana kadar hiçbir şey olmadı. Er ya da geç bir hata yapacaktır ve o zaman ben hazır olacağım. Ne yapacağımdan tam olarak emin değilim, muhtemelen polisi arayıp küçük bir korkak gibi kaçacağım, ama o parmaklıklar ardında çürürse umurumda bile olmaz. Ayrıca Caesar, onun bu olaydaki rolünün bedelini ödeyeceğini söyledi ve o sözünden dönecek bir adam gibi gelmiyor bana. Eğer ödeyeceğini söylüyorsa, ona tüm kalbimle güveniyorum.

Bu sabah sekreterinden telaşlı bir telefon alan Caesar, işe gitmekten başka seçeneği yoktu ve beni kendi halime bıraktı. Yanlış anlamayın, her gün onun kollarında, rahat yatağında geçirdiğim zamanları çok seviyorum, ama deliye dönmek üzereyim. Dünyanın en iyi acıma partisini verirken kanepede geçirdiğim tembel bir hafta olmasına rağmen, genellikle evde tıkılıp kalmaya dayanamıyorum. Vücudum hazır olmasa bile evden çıkmam gerekiyordu.

Chloe tüm bu süre boyunca Zeph'le kaldı ve ikisi ilişkilerine bir isim koymayı reddediyor olsa da, onlar dışında herkes onların birbirlerine ait olduğunu biliyor. Zephyr, Chloe'yi Caesar'ın evine taşınmış sayılır, hatta Chloe bunun farkında bile değil.

"Hadi," diyor Chloe yanımda, önümüzdeki iş için pek heyecanlı görünmeden, kollarında bir yığın temizlik malzemesi ve çöp torbası taşırken. "Ne kadar çabuk bitirirsek, o kadar çabuk buradan çıkabiliriz."

İnkar edemem, haklı.

"Tamam," diye inleyerek küçük dairemize doğru ilerliyorum, ama ilerledikçe burası bana daha da yabancı geliyor. Artık evim gibi hissetmiyorum, sadece üniversite yıllarımın en güzel anılarının bir kısmını barındıran bir yer.

Her şeyi temizlemeye başlıyoruz ve ben kendimi fazla yormamaya çalışıyorum. Kendimi çok zorlarsam, Chloe bu işin geri kalanını tek başına yapmak zorunda kalır ve ben ona bunu yapamam.

Kırık cam parçalarını süpürgeyle toplarken, müzik daireyi dolduruyor. Tam o sırada Zephyr kapıda beliriyor ve sanki evin sahibiymiş gibi rahatça içeri giriyor. Kolları kutular ve temizlik ürünleriyle dolu.

Yüzümde alaycı bir gülümseme belirirken içimden bir iç çekiyorum. "Ugh. Baktığım her yerde lanet olası sapıklar."

Zephyr bana orta parmağını gösterirken, Chloe oturma odasına koşarak Zeph'in kollarına atladı. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu. "Dersin var sanıyordum."

"Var, ama internetten izleyebileceğim bir şey," der ve kutuları harap olmuş kanepeye bırakır. "Siz aptallara yardım etmeye geldim. Evinizin dağınık olması sizin suçunuz değil. Ayrıca, ben olmasam Jordan ikinizi tanımazdı bile."

Üzerimde ağır bir yük var. Zeph olan biten her şey için çok suçluluk duyuyor. Jordan'ı hayatımıza soktuğu için kendini suçluyor, ama bunun olacağını bilemezdi ki. Onun suçu yok ve bu yükü omuzlarına yüklememeli, ama ona kaç kez suçlu olmadığını söylesem de, bir faydası olmuyor. Bu, kendi başına aşması gereken şeylerden biri.

"Bu konuyu açma," diyor Chloe. "Bunların hiçbirinin senin suçun olmadığını çok iyi biliyorsun."

"Evet, evet," diye mırıldanıyor ve ben gözlerimi deviriyorum. Her gün aynı döngü. Bazı günler onu ispiyonlayan benim, bazı günler ise Caesar.

Zeph, önceden doldurduğumuz çöp torbalarını dışarı çıkarmakla başlar ve çöpün daireden çıkması bile büyük bir fark yaratır. Üçümüzün yardımıyla işler oldukça hızlı ilerler.

Neredeyse üç saattir buradayız ki telefonuma bir mesaj geliyor ve ekranda Caesar'ın adını görünce dudaklarıma aptalca bir gülümseme yayılıyor.

Caesar: Umarım çok yorulmamışsındır.

Caesar: Bilmiyorum, cehennem kedisi. Hâlâ iyileşiyorsun. Seni incitmek istemem.

Kendi kendime gülerek mesajı gönderip yatak odama girip derin bir nefes aldım. Hatırladığımdan çok daha kötüydü. Yatağım parçalanmış, kıyafetlerimin çoğu odanın her tarafına dağılmıştı. Ama asıl beni etkileyen, yerde kurumuş kan lekeleriydi.

Jordan'ı odamda bulduğum anların anıları zihnime hücum ederken, omurgamdan bir ürperti geçer. Ne olacağını bilememenin korkusu ve kafama vuran beyzbol sopasının acısı... Kahretsin. O an, fırtına sığınağında hissettiğim dehşetin yanında hiçbir şey, ama en çok aklımda kalan an o.

Telefonum tekrar çalıyor ve bu dikkat dağınıklığını memnuniyetle karşılıyorum.

Caesar: Kahretsin.

Caesar: Bu gece Vixen'le başa çıkabilir misin? Fazla bir şey yok. Sadece sen ve ben. Ve çılgınca bir şey yok. Seni incitme riskini alamam.

Caesar: Şansını zorlama!

Yüzümde aptalca bir gülümseme beliriyor ve havaya yumruk attığımı itiraf etmekten utanmuyorum. Caesar son on iki gündür bana karşı çok dikkatli davranıyor. Fazla dikkatli. Açıkçası, benimle yatmak istemiyor. Lanet olsun, bu kızın sikilmesi lazım.

Anlıyorum. Doktor, vücudumun bu çileden tamamen iyileşmesinin altı haftaya kadar sürebileceğini söyledi, ama ameliyat falan olmadım ki. Vücudumdaki morluklar, ona nereye dokunabileceğini ve dokunamayacağını gösteren bir yol haritası gibi, ama çoğu artık yok. Tekrar sikilmeye hazırım. Hatta bunu istiyorum

. Bu benim hayatta kalmamın ayrılmaz bir parçası, çünkü onu yakında içimde hissetmezsem, gerçekten ölebilirim.

Tüm ruh halim değişti ve işe geri dönerken, oturma odasında Zeph'in telefonda konuştuğunu duydum. Onu duymazdan gelmeye çalıştım, ama kısa sürede Jordan'dan bahsettiğini fark ettim ve ayağa kalkıp yatak odamın kapısında durdum.

"Kiminle konuşuyor?" diye soruyorum Chloe'ye, bakışlarım ikisi arasında gidip geliyor. "Hastaneden," diyor.

"Kahretsin."

Nefesimi tutuyorum ve Zeph'in yıkık kanepeye çöküşünü izliyorum, telefonu kulağına dayamış, dirseği dizlerine düşmüş. "Tamam, haber için teşekkürler," diyor ve telefonu kapatıyor.

Başı hemen omuzlarının arasına düşer, telefonu kulağından düşer. Derin bir nefes alır ve Chloe odayı geçip yanına otururken, başını kaldırıp benimkine bakarak bakışlarını sabitler. Zeph başını sallar, kararsız görünür. "Başaramadı," der, sesi titrer. "Jordan öldü."

"Siktir."

Yatak odamın kapısında dizlerimin üzerine çöküyorum, ne hissedeceğimi bilemiyorum.

O tam bir psikopattı ve cezalandırılması gerekiyordu, ama ben onun uyanıp ömür boyu hapis cezasına çarptırılmasını umuyordum, ölüm cezasına değil. Ama bunu ben istedim. Onun ölümü benim omuzlarımda. Caesar cinayeti işleyen kişi olabilir, ama ben onu zorlamasaydım, Caesar geri dururdu. Onu öldürmek istemiyordu. Hayatını ve uğruna çalıştığı her şeyi riske atmak istemiyordu. Ve şimdi...

Onunla tanıştığım günden beri, bana iyi bir adam olmadığını, daha iyisini hak ettiğimi söyledi. Benden kaçmam gerektiğini söyledi. Ama belki de tam tersi. Belki de o benden kaçmalıydı.

Titrek bir nefes vererek, bakışlarımı tekrar Zeph'e çevirdim. Tamamen yıkılmıştı ve ben ne kadar bencil davrandığımı fark ettim. Zeph, on üç yıldır en iyi arkadaşı olarak gördüğü adamı kaybetmişken, ben kendi suçluluk duygularımla uğraşıyordum. Son birkaç hafta içinde çok şeyin değiştiğini biliyorum, ama bu, birlikte geçirdikleri yılları silemez. Bu, öylece silinip gidemez.

"Üzgünüm," diyorum, ayağa kalkıp dairenin diğer tarafına geçip onun yanına oturuyorum. "Umduğum sonuç bu değildi."

"Üzülme, Tilly," diyor bana, elini uyluğuma indirip hafifçe sıkıp çekiyor. "Sana yaptıklarından sonra, onun ölmesini istemen normal. Ben de istedim. Onu kendi ellerimle öldürmek istedim.
... Şimdi öldü, ne hissedeceğimi bilmiyorum. Ama bu doğru. Babam seni o mahzende bulmasaydı, seni öldürürdü. Bu en iyisi."

Dudaklarım sertçe birbirine yapışıyor. Nasıl hissedeceği konusunda çok kararsız olduğu belli, bu çok doğal, ama şansına Chloe duygularını konuşmayı çok seviyor. Yalnız kaldıklarında, Chloe'nin o konuyu derinlemesine konuşup onu odanın köşesinde ağlayarak sarsılana kadar bırakmayacağından şüphem yok. Ama sonra onu neredeyse yepyeni birine dönüştürecek.

Başımı sallıyorum, havayı hafifletmek için çaresizce. "Ben, şey... yeni bir gömlek aldım."

Zeph inlerken Chloe gülümsememeye çalışır. "Bilmek istiyor muyum ki?"

"Tabii ki," diyorum, ayağa kalkıp enkazın arasında bir yere düşürdüğüm çantamı buluyorum. "Bu çok güzel."

Yerden alıp, artık düzgün duran masanın üzerine çantayı boşaltıyorum. İçindeki sonsuz çöp yığınını karıştırıp, dün postayla gelen küçük paketi buluyorum.

Yüzümde kötü bir sırıtış belirir ve paketi yırtarak yeni sloganlı tişörtü çıkarırım. Tişörtü havaya kaldırıp incelerken kendime sırıtarak gülümserim. Kesinlikle mükemmel. Muhtemelen en sevdiğim tişört.

Tişörtü başımdan geçirip tam oturduğundan emin olduktan sonra sonunda arkamı dönüp gösterdim. "Ne dersin?" diye sordum aceleyle.

Chloe gülerek burnunu çekiyor ve yüzünü eliyle kapatırken, Zeph tişörtü yüksek sesle okuyor. "Ben şişmanım çünkü her zaman..." Bana sert bir bakış atıyor, hiç etkilenmemiş belli. "Siktir git."

"Aklından bile geçirme, Zephyr Di Rozé. Baban sana defalarca öğretti, bir şey yapacaksan doğru düzgün yap. Başladığın işi bitir. Hepsini oku."

Zeph, Chloe'nin sakinliğini korumaya çalışırken ona sert bir bakış attı ve benim pes etmeye niyetim olmadığını görünce yüksek sesle içini çekti. "Benden nefret ettiğini biliyorsun, değil mi?"

"Tişörtün yazdığını oku, Zephyr."

Omuzları çöküyor, ama yine de gözleri sessiz bir kahkaha ile parıldamaya başlıyor ve en başından okumaya başlıyor. "Senin babanla her seviştiğimde bana sandviç yaptığı için şişmanım."

"Mmmmm," diyorum, o bana bakmaya devam ederken. "Kulağıma müzik gibi geliyor."

Sonra, Caesar'ın büyük sürprizi kaçırmasını istemediğim için, mutfak ve oturma odasını gören, dairenin yüksek bir yerine gizlenmiş gizli kameraya doğru dönüp telefonumu çıkararak hızlıca bir mesaj yazdım.

30

TILLY

Vixen'in küçük resepsiyon alanına doğru merdivenlerden inerken gülümsüyorum, karnımda kelebekler uçuşuyor. Neden bu kadar gergin olduğumu bilmiyorum, ama Caesar'la burada her karşılaştığımda vücudumun verdiği normal tepki bu mu diye merak etmeye başlıyorum.

"Oh, Bayan Tilly," gençlik yılları çılgın geçen tatlı resepsiyonist Rebecca geniş bir gülümsemeyle diyor. "Size bir şey mi oldu diye merak etmeye başlamıştım. Sizi görmeyeli ne kadar oldu..." Beni daha yakından inceleyince sözünü kesiyor, bakışları cildimde kalan solmuş morluklara kayarken gözlerinde anlama beliriyor. "Oh, tatlım. Çok üzüldüm. Yine başladım, her zaman ağzımı açıyorum. Her şey yolunda mı canım? Umarım başın belada değildir."

Ona yumuşak bir gülümseme veriyorum, onun sıcakkanlılığı, bütün gece burada onunla oturup son birkaç haftada olan her şeyi anlatabileceğimi hissettiriyor. Ama içimden bir ses, onun çantasından pembe bir tabanca çıkarıp kafasına bir balaclava geçirip benim sorunlarımı halletmemiz için ısrar edecek türde bir kadın olduğunu söylüyor.

"Her şey yolunda ve evet, şimdi iyiyim," diyorum ona. "Endişelenecek bir şey yok."

Dudakları sertçe kapanıyor, bakışları daralıyor ve tam o anda ne olduğunu anladığını anlıyorum. "Umarım o piçe haddini bildirmişsindir."

Kahretsin. Uzun ve harika hayatı boyunca, satır aralarını okuyacak kadar çok şey görmüş olmalı. O, dalga geçilebilecek ya da yalan söylenebilecek biri değil. Saçmalıkları hemen anlar ve ben de kendimi başımı sallarken buluyorum. "Hak ettiğini aldı," diye onaylıyorum.

"Güzel, şimdi bilekliğin seç ve eğlenceli bir gece geçir. Sonra, sohbet etmek istersen, ben burada olacağım."

Kendimi tutamayıp, onun yönetici masasının etrafından dolaştım ve sanki tam olarak neye ihtiyacım olduğunu biliyormuş gibi, beni sıcak bir kucaklamaya çekti, bu kucaklama bana büyükannemin kucaklamalarını hatırlattı ve bir şekilde her şeyi yoluna koydu. "Teşekkürler, Rebecca."

"Ben bunun için buradayım," der, geri çekilir ve mor bir bileklik alır — bu, halka açık bir ortamda olduğumu gösterir, ancak Caesar'ı bulduğumdan beri bilekliklerim pek önemi kalmadı çünkü aramızda bir anlaşma var. O benim sınırlarımı bildiği gibi ben de onun sınırlarını biliyorum. "Şimdi çık buradan."

Rebecca'nın kötü tarafına girmek istemediğim için dediğini yapıyorum ve kısa süre sonra VIP katındaki barda oturmuş, bileğimde altın kelebek damgası ile oturuyorum. Burada pek kimse yok. Cuma akşamı ama henüz erken, her zamanki gece yarısı telaşından çok önce. Ortam neredeyse sakin ve barmen bana doğru gelirken çantamı bara koyuyorum.

"Dur tahmin edeyim," diyor barmen. "Pembe Moscato

mu?" "Beni iyi tanıyorsun."

Kendi kendine gülüyor, benim en sevdiğim içkiyi hatırladığı için açıkça çok gururlu. Gerçi hakkını vermeliyim, beni okumak her zaman bu kadar kolay değildir. Caesar'ın benim için ne hazırladığını bilmediğim için genellikle bir iki shot içerim, ama bu gece çılgınlık yapıp sınırları zorlamak için değil; sadece ikimiz için. Bu gece, bizi heyecanlandıran bir yerde birlikte olmak, hissetmek için. Eğlenmek için.

Barmen içkimi önüme koyuyor ve ben hızla bir yudum alırken koltuğumda dönüp kulübü gözden geçiriyorum. Genelde Caesar benden önce gelir ve beni bardan alır, ama şu ana kadar ortada yok.

"Kimi arıyorsun tatlım?" diyor barmen, bardakları yeniden dizerek.

"Caesar'ı tanıyor musun?" diye soruyorum. "Seksi baba havası olan?"

"Evet, kimden bahsettiğini biliyorum. Az önce gördüm. Patronla konuşuyordu," der ve VIP katının karşısındaki özel odaları gösterir. "Bu gece özel odalardan birine ihtiyaçları varmış."

Dudaklarımın köşesi gülümser ve Moscato'ma gülmemeye çalışırım. İşaret ettiği oda bir BDSM odasıdır ve tam da mesajımda alay ettiğim gibi kırbaçlar ve zincirlerle doludur. Bunları bana kullanacağına imkan yok, en azından bu gece değil, ama bununla alay edeceğini de hiç sanmıyorum. Beni nelerin beklediğini anlamaya çalışırken kalbim göğsümde çarpıyor.

Açık kapıya bakarak onun ortaya çıkmasını bekliyorum ve saniyeler dakiklere dönüşünce, onun oyunu belli oluyor. Bu gece onu bulmamı istiyor ve eğer oynamak istediği oyun buysa, ben de onun hevesli küçük oyuncusu olmaya hazırım.

Ayağa kalkıp Moscato'mu bardan aldıktan sonra VIP odasına doğru büyük adımlarla ilerliyorum, kalbim neyin beni beklediğini anlamaya çalışırken göğsümde çarpıyor.

Açık kapıda durup özel odayı gözlerimle taradım. Daha önce buraya hiç girmedim ve bu beni heyecanlandırdı. Sanki 50 Shades of Grey'in daha sapkın bir versiyonundan bir sahne gibiydi. Bir duvar dolusu oyuncak vardı: kırbaçlar, kelepçeler, ayırıcılar ve top gaglar, odanın karşı tarafında ise büyük bir X çerçevesi vardı. Bunların ne olduğunu bile bilmiyorum, ama ne için kullanıldıklarını bilmek için yeterince film izledim.

Caesar bana BDSM tipi birine benzemiyor. O sapık ve keşfetmeyi seviyor, eminim beni eğip kırbaçla kızdırmaktan zevk alacaktır, ama beni esaret kemerleriyle giydirip ağzıma top gag sokmak isteyeceğini hayal edemiyorum. Bu onun tarzı değil, ama bu, bu odada saklı hazineleri merak etmediğim anlamına gelmez.

Eşiği geçip özel odaya giriyorum, oyuncakların olduğu duvara doğru ilerleyip yavaşça göz gezdiriyorum. Caesar'dan hiçbir iz yok, ama eminim nereye gittiğimi bulması uzun sürmez. Sanki her zaman beni takip eden bir radarı var.

Bakışlarım oyuncakların üzerinde dolaşıyor, ilgimi çekenleri ve kesinlikle almayacağımları belirlemeye çalışıyorum. Odanın karşısına geçip büyük X çerçeveye doğru ilerliyorum ve parmak uçlarımla küçük kancaların üzerinde geziyorum. Sonra, sanki bir işaret almış gibi, tavandaki ışıklar yavaşça sönmeye başlıyor ve etrafımı sadece soluk gölgeler kaplıyor.

Tamamen karanlık değil, sadece çok ciddi bir ortam aydınlatması var ve kapının yumuşak bir sesle kapanmasını duyduğumda, içimi bir heyecan kaplıyor.

Gösteri zamanı.

X çerçevesinin yanında kalıyorum ve Caesar'ın odada hareket ettiğini, oyuncak duvarının önünden geçtiğini duyunca yavaşça dönüyorum. "Nihayet geldin," diyorum, vücudumda bir sıcaklık dalgası yayılıyor ve son on iki gündür bunun için ne kadar çaresiz olduğumu hatırlatıyor. "Beni ektiğini düşünmeye başlamıştım."

Cevap gelmez ve hareketinin sesi uzaklaşırken sırtım gerilir, nerede olduğunu anlamaya çalışırım. Ana salondaki müzik çok gürültülüdür ve onu takip etmek imkansızdır, ama bu heyecanı daha da artırır.

Odanın içinde gözlerimi gezdiriyorum, karanlığın içinde onun planını anlamaya çalışırken, ama ensemde nefesini hissedip parmaklarının kolumun içinden aşağıya doğru kaymasını hissettiğimde, yüzümde geniş bir gülümseme beliriyor.

Nefesimi içime çekip, yumuşak dokunuşuna yaslanıyorum. O, bileklerime yastıklı kelepçeleri takarken, içimi heyecan dalgaları kaplıyor. Bu gece tam olarak ne beklediğimi bilmiyorum, ama kelepçelenmek kesinlikle beklemediğim bir şeydi. Yine de bundan nefret etmiyorum. Her şey, beni istediği yere götürdükten sonra benimle ne yapacağına bağlı sanırım.

Caesar kelepçeli bileğimi X çerçevesine kaldırıyor, kelepçeyi küçük bir tutucuya takıyor ve beni çerçeveye bağlıyor. Omzumun üzerinden ona bakıyorum, çerçevenin arkasına geçip diğer bileğimi tuttuğunda hareketlerini izliyorum. Çerçevenin ortasına yerleşiyorum ve diğer bileğimi gönüllü olarak uzatıyorum, ama o kelepçeyi bileğime takıp devasa X'in diğer tarafına bağladığında, etrafımdan dolaşıyor.

Hareketlerini takip ediyorum, bu kişinin Sezar olamayacak kadar kısa olduğunu fark edince midem aniden çöküyor. Benden sadece biraz daha uzun, ince yapılı, minyon... bir kadın gibi.

Kalbim hızla atıyor ve o daha da yaklaşınca, yüz hatlarını net bir şekilde görebiliyorum.

Annie.

Yüzünde kendini beğenmiş bir ifade beliriyor, sanki bir şekilde kazanmış gibi bana bakıyor, ama burada ne kazanmış olabilir ki? Oğlu bugün öldü ve beni bir BDSM odasında X şeklinde bir çerçeveye bağladı. Ne olacağını sanıyor? Beni ağlatana kadar kırbaçlayacak mı? Kekelemeye başlayana kadar kıçımı dövecek mi?

Bana doğru yaklaşarak çenemi sıkıca kavradı. "Bu çok tanıdık geliyor, değil mi?"

Ona tükürdüm, fırtına mahzenini ve beni bileklerimden zincirlediklerini kastettiğini biliyordum. "Burada ne olacağını düşünüyorsan, yanılıyorsun. Sezar beni arıyor bile."

Annie alaycı bir şekilde gülüyor ve straplez elbisemin küçük fermuarını tutup aşağı doğru çekiyor, kumaş yere düşene kadar çekiyor ve beni Sezar için özenle seçtiğim siyah dantelli iç çamaşırlarımla baş başa bırakıyor.

"Oğlumu öldürdün," diyor, sanki iğreniyormuş gibi vücuduma bakarak. "Ve bugün, yaptıklarının bedelini ödeyeceksin."

Gülerek ona tekme attım. "Oğlun bir psikopattı," dedim. "Benimle uğraşmaya karar verdiği anda kendi ölüm fermanını imzaladı."

Gözleri öfkeyle parladı, içinde çılgın bir vahşilik parladı ve bana onun oğluna ne kadar benzediğini gösterdi. İkisi de psikopattı. "Ne dersen de," dedi, elini cebine sokup uzun bir siyah kumaş parçası çıkardı. "Ama her halükarda, hak ettiğini bulacaksın."

"Ne yapıyorsun lan..." diye bağırıyorum ama o sözümü kesip uzanıyor, çenemi kavrıyor ve siyah kumaşı ağzıma zorla sokuyor. Onu itmeye çalışıyorum, kelepçeli bileklerimi çekip başımı ileri geri sallıyorum, ama o beni daha sıkı tutuyor ve parmaklarını ısırıp tükürmeme rağmen, yapabileceğim hiçbir şey kalmayana kadar onu zorla ağzıma sokuyor. Kumaşın geri kalan kısmı başımın etrafına sarılıyor ve ensemde düğümleniyor, çığlık atmamı engelliyor.

"İşte böyle," diyor, geri adım atıp eserini incelerken, ben ise sadece ona dik dik bakabiliyorum.

Annie gülerek uzaklaşmaya başlar, ama birden durur ve bana kötü bir sırıtışla bakar. "Ah, en iyi kısmı unutuyordum," der, elini cebine sokar ve kahverengi bir bileklik çıkarır. Planı ortaya çıkınca midem bir anda düğümlenir.

Bana doğru adım atıyor, uzanıp mor bilekliği bileğimden koparıyor ve ben onu itmeye, tekmelemeye çalışırken, onun yerine kahverengi bilekliği takıyor ve korku damarlarımdan akmaya başlıyor. Bu kulüpte bu bilekliği takmak tek bir anlama geliyor: BDSM kölesi.

Annie bir kez daha çenemi kavrar, keskin tırnakları derime batar. "İşte, böyle daha iyi, değil mi?" diye gülerek sorar. "Şimdi, seni eğlencenin başına bırakayım. Sana hazırladığım şeyleri çok seveceksin, eminim." Sonra, bir saniye bile geçmeden, beni neredeyse çıplak ve X çerçevesine bağlı halde bırakarak uzaklaşır. Kapıya ulaştığında, odanın ışığını ayarlar, tam olarak neyin bana geldiğini görebileceğim kadar açar ve kapıları açtığında, üç adam içeri girer, o da sırıtarak geniş bir gülümsemeyle

"Haydi çocuklar," diye mırıldanır. "Bu küçük vahşi kız tecavüz fetişi var. Safeword olmadan iyice sarsılmak ve aşağılanmak istiyor."

Adamlar bana bakarken şok olmuş gibi görünüyorlar, ama merakları da ortada, göğsümü sarsan inkar edilemez korkuyu besliyor ve beni felç ediyor.

"Güvenlik kelimesi yok mu?" diye soruyor adamlardan biri, Annie'ye bakarken ben çılgınca başımı sallıyorum, umarım onun yalanını anlar diye, ama görünüşe göre, bir kadın hayır demek için başını salladığında, onlar bunun güvenlik kelimesi olmadığı anlamına geldiğini düşünüyorlar.

Siktiğimin pislikleri.

"Doğru," diye onaylıyor Annie. "Güvenlik kelimesi yok. Bu kız çılgın şeyleri seviyor. Sınırları yok, bu yüzden ona tam olarak istediğini verin. İçindeki vahşi canavarı tatmin edemediğimizi düşünerek gitmesini istemeyiz, değil mi?"

Sonra odadan çıkmak üzereyken, Annie son bir kez bana bakar. "Elinden geleni yap," der, oğluna hayatımı bitirmeye kalkışmadan önce söylediği sözleri tekrarlar.

Ve bununla birlikte, bu pisliklerin benim için hazırladığı yeni cehennemi çekmek üzere beni orada bırakarak uzaklaşır, onların çok daha büyük bir oyunun piyonları olduğunun tamamen farkında değildir.

31

CAESAR

Izaac, ofisinden çıkarken yanımda yürüyor, VIP katındaki ana bara doğru ilerliyoruz, gözlerim çoktan kulübü taramaya başladı. Tilly'den iz yok. En az on beş dakika önce burada olması gerekirdi.

Genelde barın ucunda beklemeyi sever, sanki gerçekten tadını çıkarıyormuş gibi içkisini yudumlarken beni bulmamı bekler. Ama bu gece, barın ucundaki yalnız sandalyeyi işgal eden seksi küçük yaramaz kız yok.

Mükemmel bir dünyada, onu buraya arabayla getirirdim, ama uzun bir iş gününün ardından doğrudan buraya geldim ve Tilly Bardot işten eve dönmemi bekleyemeyecek kadar sabırsız biridir. Burada buluşmak için ısrar etti ve dürüst olmak gerekirse, çoktan gelmiş olacağını düşünmüştüm.

Saldırıdan beri benimle kalıyor ve bugün dairesini temizlemiş olmama rağmen, onu oraya geri göndermeye hayatta izin vermem. Onunla yatakta olmanın ne kadar güzel olduğunu artık bildiğim için, onu oradan çıkarmaya niyetim yok, gerekirse onu yatağa zincirle bağlarım.

Bu düşünce boğazımda bir kahkaha patlatıyor. Başka herhangi bir kadın, onu yatağıma zincirlemek konusunda ne kadar ciddi olduğumu bilse kaçardı, ama Tilly değil. O bu duruma ayak uydurur ve üzerinde "Babacığımın özel küçük tutsağı" gibi bir şey yazan bir tişört sipariş ederdi.

Yalan söylemeyeceğim. Daha önce *babalık* meselesini hiç anlamamıştım, ama Tilly ile birlikte bunu çok istiyorum. O tatlı dudaklarından o kelime her çıktığında ve uzun kirpiklerini her kırptığında, çaresizlikten dizlerimin üzerine çöküyorum. Anında sertleşiyorum ve onu dışında hiçbir şey beni tatmin etmiyor.

Bara vardığımızda, Izaac ve ben birer içki sipariş ettik ve beklerken, o elini omzuma koydu, gözlerinde hüzün vardı. Buraya gelir gelmez, beni ofisine çekip, Tilly'nin annesinin Aspen'in annesine bir şey söylediğini ve bunun bir şekilde hikayeyi çarpıtan ve abartan çılgın bir dedikodu seansına dönüştüğünü söyledi. Sonra, olan biteni tam olarak anladığından emin olduktan sonra, ona Annie'den bahsettim ve üyeliğinin iptal edildiğinden ve onu gören Vixen çalışanlarının hemen 911'i arayacağından emin oldum.

"Tilly'nin iyi olduğuna sevindim," diyor Izaac. "Aspen çok endişelenmişti."

"Eminim öyledir. Tilly benim evimde kalıyor, Aspen gelip onu görmek isterse sorun yok. Kızlar bizim hakkımızda dedikodu yaparken biz de akşam yemeği ya da bir şeyler içebiliriz."

Izaac gülüyor. "Evet, şüphesiz," diyor. "Onlara aşık olduğunu itiraf ettikten sonra dedikoduların biteceğini düşünürsün, ama daha da kötüleşmiş gibi görünüyor. Her neyse, Aspen akşam yemeğine bayılır. Ayarlarız."

Barmen içeceklerimizi getirirken başımı sallıyorum, ama koltuğunun altında bir kadın çantası var. İçecekleri bize doğru kaydırıyor ve elleri boşaldığında çantayı içeceğimin yanına koyuyor. "Bu, birlikte olduğun genç kadına ait," diyor. "Az önce seni arıyordu ve çantasını barda unutmuş."

Neredeyse gözlerimi devirecektim. Hiç şaşırmadım. Tilly kafası yerinde olmasa onu da unuturdu.

"Ne kadar zamandır burada? Onu görmedim." "Uzun

değil," diyor, "belki on beş, yirmi dakika."

Başımı sallayıp VIP katına tekrar bakıyorum, onu daha önce görmüş olmalıyım. "Nereye gittiğini gördün mü?" diye soruyorum, umarım acı çekmiyordur ya da o migrenlerinden biri tutmamıştır. Gerçi artık o dönemleri geçtik sanıyorum. Saldırıdan sonraki ilk birkaç gün

zor geçmişti, ama son zamanlarda çok daha iyiydi, bu yüzden onu bu gece buraya getirebileceğimi düşünmüştüm, ama belki de aceleci davrandım. Bu gece yorucu bir planım yok, ama belki de bedeni zihni kadar hazır değildir.

"Evet, aslında. Seni arıyordu. Sanırım on dakika önce özel odalardan birine doğru gittiğini gördüm," der ve VIP katının sağ tarafındaki odaları işaret eder. "Çok dikkat etmemiştim, o yüzden bana güvenme."

"Teşekkürler dostum," diyorum, çantamı ve bardağımı barın üstünden alıp, katın karşısındaki özel odalara doğru dönerek kendi kendime gülümsüyorum. Hangi birimizin kırbaç ve zincir getirmesi gerektiği konusunda şaka yapmıştı ve eğer oraya girip onu elinde kırbaçla bulursam, sanırım pantolonuma boşalacağım.

Özel odaya doğru ilerlerken kırmızı bir ışık dikkatimi çekti ve bakışlarım sola kaydı. Annie, kendine özgü kırmızı iç çamaşırlarıyla, kendini beğenmiş bir gülümsemeyle bana bakıyordu. Sanki aklımın başıma gelip onu açmamı bekliyor gibiydi.

Elim bardağı o kadar sıkı kavrıyor ki, bardağı parçalıyor ama ona doğru fırlarken bunu neredeyse fark etmiyorum. Bu kaltak kendini ne sanıyor da buraya böyle geliyor?

Ona doğru attığım her adımda, o kendini beğenmiş ifade daha da kötüleşiyor ve ben gerçekten düşünmeye başladıkça midem bulanmaya başlıyor.

Tilly her zaman barda beni bekler. Dolaşmaktan çok hoşlanır, ama bizim işimizi yapmaya başladığımızdan beri öyle değil. İçkisini alır ve bara oturur, ama on dakika önce o özel odaya girmiş olsaydı, çoktan beni aramaya gelmiş olurdu. O sabırlı bir kadın değildir, ama tüm özel odaların kapıları kapalı, bu da odaların dolu olduğunu gösteriyor. Yani ya Tilly başka bir adamla içeride, ya da Annie ona bir şey yaptı ve Annie'nin sırıtışına bakılırsa, bu kaltak benim kızıma bir şey yaptı.

VIP katını saniyeler içinde geçiyorum, kalbim korkudan çarpıyor.

"Bana geri döneceğini biliyordum," diyor Annie, milyonlarca kez oturduğumuz koltuğa yaslanarak. Bir zamanlar tahammül ettiğim o ruhsuz gözler şimdi midemi bulandırıyor.

Alaycı bir şekilde gülerek ona doğru adım atıyorum, elim onun narin boğazını sıkıca kavrıyor ve onu koltuktan kaldırıp küçük kabinler arasındaki bölmeye çarpıyorum. "O nerede lan?" diye bağırıyorum,

Elimi, boynunu ne kadar çabuk kırabileceğimi anlayacağı kadar sıkı sıkıyorum.

"Sakin ol," diyor, ses kutusu ciddi şekilde hasar gördüğü için sesi kısılıyor. "Hayatının en güzel anlarını yaşıyor."

"Nerede o?"

"Tanrım, böyle sinirlendiğinde çok seksi oluyorsun," diyor, sıkı tutuşumun altında yutkunmaya çalışırken, gözleri açgözlülükle parlıyor. "Onu unut. Seni istediğin gibi becereceğim. Hatta istersen beni istediğin gibi itip kakabilirsin. Sert seviyorsun, Caesar."

Kavrayışımı sıkılaştırıyorum, gözlerinin korkuyla şişmesinden en iğrenç tatmini alıyorum. Sonunda boynunu kırma gücümün farkına varıyor ve istediğimi vermezse tereddüt etmeden yapacağımı anlıyor.

"Bırak onu, Caesar," diye sert bir uyarı geliyor Izaac'tan, yanıma yaklaşırken, bakışları benimle Annie arasında gidip gelirken, korumaları etrafımızı sarıyor. "Her şeyi böyle mahvetme."

"O, Tilly'ye bir şey yaptı," diyorum ona, bu birkaç kelimeyle ne kadar ileri gidebileceğimi anlayacağını bilerek.

"Siktir."

Bir adım geri çekilir ve bu işi istediğim gibi halletmem için bana izin verir.

Öfke daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde içimi kaplar ve tereddüt etmeden yumruğumu sıkar, Annie'nin yüzünün morarmaya başladığını izlerim.

Onu bir kez neredeyse kaybetmenin ne demek olduğunu biliyorum ve bunu bir daha yapmayacağım.

Panik, bakışlarında belirir ve elimi tırmalamaya başlar. "Caes...
. Caesar. Ben..."

"Oksijenin bitip vücudun pes etmeye başlamasına yaklaşık dokuz saniyen var, o yüzden acele et ve bana onun nerede olduğunu söyle, yoksa seni oğlunun yanına mezara gönderirim."

Çenesini sıkar ve ölümün eşiğinde bile mücadele etme isteğini görebiliyorum, ama saniyeler geçtikçe ve vücudu oksijen için çığlık attıkça, sonunda farkına varır ve bakışları VIP katındaki özel odalara doğru kayar. "Üçüncü... kapı," diye boğuk bir sesle söyler, gözleri ağırlaşır.

Onu duvardan çekip yere atıyorum, ezilmiş nefes borusuyla nefes alıp alamadığını bile beklemeden.

Zeminde koşarak, üçüncü özel odaya şiddetli bir çaresizlikle doğru sprint yapıyorum.

Izaac'ın ağır adımlarla peşimden geldiğini, arkasındaki güvenlik görevlilerine seslendiğini duyarım. "Onu durdurun," diye emreder, peşimden koşarak.

Saniyeler içinde üçüncü kapıya ulaşıyoruz ve ben kapının kolunu denemek için durmuyorum. Damarlarımdan vahşi bir enerji akarken, kapıyı hiç durmadan itip geçiyorum. Ayaklarım yere vururken, odanın içine doğru ilerliyorum ve gözlerim, X şeklindeki çerçeveye kelepçelenmiş kızıma saldıran üç adamı görüyor.

Onlardan biri, daha önce etrafta dolaşırken gördüğüm genç bir adam, bir kırbaç tutuyor ve onu kızımın beline acımasızca vuruyor. Kızımın yumuşak tenindeki izlere bakılırsa, bu ilk darbe değil.

X çerçevesinin arkasında duran ikinci adam tanıdığım biri değil, ama tecavüz fetişiyle tanınan biri. Bir kolunu kızın göğsüne dolamış, onu sabit tutarken parmaklarını kızın sütyeninin içine sokup meme uçlarını acımasızca çimdikliyor. Diğer eli kızın kalçasında, kız onu uzaklaştırmak için çılgınca debelenirken tangasını yırtmaya çalışıyor.

Üçüncü adam, Liam, birkaç yıldır tanıdığım bir arkadaşım ve onu bu odada görmek, bunun rızaya dayalı bir eylem olmadığını bilmediğini gösteriyor. Odanın diğer ucunda durmuş, BDSM oyuncaklarının olduğu duvara bakarken rahatsız görünüyor, ama o bir memnuniyetçi ve eğer kızın istediği buysa, ona bunu vermeye çalışacaktır.

"EŞİMİN ÜSTÜNDEN ÇEK ELİNİ!" diye bağırıyorum ve Tilly'nin yanaklarından akan gözyaşları, ağzını bağlayan kumaşa sızarak rızasını verme ya da reddetme umudunu yok ederken, ona doğru koşuyorum.

Tüm gözler bana çevrilir ve Tilly'nin yüzündeki rahatlamayı görürüm. Kırbacı tutan adam, rahatsız edildiği için sinirli görünür. Tecavüz fetişli adam, olayın büyümesini istemediği için hemen geri çekilir, Liam'ın elleri ise anında havaya kalkar. "Ne oluyor lan?"

Izaac birkaç güvenlik görevlisiyle birlikte arkamdan içeri dalar ve ben kırbaçlı adama atılırken, o Tilly'ye doğru koşar. "Neler oluyor?" diye bağırırım, o pisliği yere indirip yumruğumu çenesine indirirken, "Bu saçmalığa rıza göstermedi."

Izaac'ın kendi gömleğini yırtıp Tilly'yi örttüğünü, korumalarının odadaki diğer adamları tuttuğunu fark ediyorum. Diğerleri, benim yumruklarım bu pisliğin suratına yağarken, Tilly'nin bileklerindeki kelepçeleri çözmeye başlıyor.

"Dur. Hayır. Hayır, hayır, hayır," Liam odanın diğer ucundan çılgınca bağırıyor. "Yanlış anladın. O bunu istedi. Güvenlik kelimesi yok. Tecavüz fetişi. Aşağılanmak istedi."

Kafamı kaldırdığımda, Izaac'ın adamlarından ikisi kolumdan tutup beni yerde baygın halde yatan pislikten uzaklaştırıyor. "Gerçekten onun istediği bu muydu?" diye soruyorum, gardiyanları iterek Tilly'ye koşuyorum, tam da kelepçeler bileklerinden çıkarılırken onu yakalamak için. "Bebeğim, iyi misin?" diye soruyorum, vücudunu kontrol ederek, panik göğsümü parçalıyor.

Bana bir şey söylemeye çalışır gibi sarıldı ve ben de Liam'a bakarken çılgınca ağzındaki kumaşı çözmeye çalıştım. "Ona bak. Çok korkmuş. Ağlıyor. Nasıl böyle bir şeyin onun istediği şey olduğunu düşünebilirsin?"

"Ben... Bilmiyordum. Birçok kadın bu tür şeylere farklı tepki verir. Ben sadece... Annie dedi ki..."

Kumaştan bıkmış bir halde, uçlarını tutup ortasından yırtıyorum ve onu yüzünden çıkarmak için pençelediğini izliyorum. "Annie," ağzı serbest kalır kalmaz koşarak geliyor. "O burada. O..."

"Biliyorum, cehennem kedisi. Onu yakaladık. Artık onun için endişelenmene gerek yok. Gözaltına alındı ve sana yaptıkları için hayatının geri kalanını parmaklıklar arkasında geçirecek. Sana söz veriyorum. Onun bu işten paçayı sıyırmesine izin vermeyeceğim."

Tilly kollarımın arasına yığılır ve Liam başını sallamaya devam ederken ben onu sıkıca sararım. "Ama..."

"Annie iki hafta önce onu öldürmeye çalışan lanet olası bir psikopat," diyorum, kızıma odaklanarak ona bakamıyorum bile, onu eve götürmem gerekiyor, onu buraya çağırdığım için suçluluk duygusu omuzlarımı ezip geçiyor. "Annie seni tecavüz etmek için kullandı."

Liam başını sallar, ben Tilly'yi kollarımın arasına alıp hiç olmadığı kadar sıkı sararım, elim onun başını göğsüme bastırır.

"Hayır. Olamaz. Ama... Lanet olsun," diye homurdanıyor Liam, yüzü bembeyaz olurken dizlerinin üzerine çöküyor, Tilly'nin yumuşak ağlama sesleri odada yankılanırken gözleri ona kilitlenmiş. "Bu... Bu doğru mu?" diye soruyor ona.

Tilly, bırakmaktan korkmuş gibi bana sıkıca sarılır, göğsü ağır hıçkırıklarla inip kalkar ve başını kaldırdığında, son darbeyi indireceğini bilerek odayı ona bırakırım. "Hiçbiriniz benim rızamı almaya çalışmadınız," diye bağırır, sesinde odadaki herkesin dikkatini çeken vahşi bir ton vardır. "Bana

sormadınız. Beni kırbaçlamanın uygun olup olmadığını sormadınız. Rahat olup olmadığımı sormadınız. Bunları isteyip istemediğimi sormadınız. Yüzümden gözyaşları akarken ellerinizi üzerime attınız ve aldınız. Bunun normal olduğunu nasıl düşünebilirsiniz?”

"Özür dilerim, ben... Bilmiyordum. Ben..."

"O sizi sahte bahanelerle bu odaya çekmiş olabilir, ama bana kalırsa, her birinizin bana danışıp bunun uygun olup olmadığını kontrol etme sorumluluğu vardı, ve uygun değildi. Hiç de bile. Bana kalırsa, Caesar o anda buraya dalmasaydı, bu gecenin sonunda her biriniz tecavüz suçlusu olacaktınız."

Tilly tiksintiyle alay eder, bakışları yerde baygın yatan adamın üzerinden geçip, tangasını yırtmaya çalışan üçüncü adama odaklanır. "Avukatını arasana. Sabaha kadar cinsel saldırı suçlamasıyla karşı karşıya kalacaksın."

Adam sadece dişlerini sıkar, pişmanlık dolu gözlerle başını sallar. Her şeyi mahvettiğini bilmektedir. "Kahretsin."

Izaac ekibine adamları odadan dışarı sürüklemelerini emreder, ama Liam yaptığıyla yüzleşemeyerek dizlerinin üzerine çöker. "Çok üzgünüm," der, tüm dünyası kül olup dağılıyor. "Çok üzgünüm."

Tilly başını sallar ve onun hayalet gibi bakışlarını karşılıyor. "Kızın var mı?"

"Evet," der. "Yedi yaşında."

"Peki o benim yerimde olsaydı ne yapardın?"

"Onun rızası olmadan ona elini süren her erkeği öldürürdüm." "Evet," der

Tilly, derin bir nefes vererek.

"İyi misin, Tilly?" diye sorar Izaac, elinde Tilly'nin en sevdiği straplez elbiseyle bize yaklaşırken. Ama içimden bir ses, Tilly'nin o elbiseyi bir daha asla giymeyeceğini söylüyor. Yakmak isterse, yakar. Eğer isterse, ona bir milyon yeni elbise alırım.

Omuzlarını silkiyor ve elbisesini ondan alırken, vücudunu zar zor örtüyor olan gömleğini garip bir şekilde tutuyor. "Bilmiyorum," diyor ona. "Dürüst olmak gerekirse, sadece eve gitmek ve bir daha bu konuyu düşünmemek istiyorum."

"Anlıyorum," der adam. "Sana dokunan adamları şikayet etmek istemenizi anlıyorum ve bunun için ihtiyacınız olan tüm bilgileri memnuniyetle size sağlayacağımı bilin. Video kayıtları da dahil. Ama aynı zamanda

ben de bana da dava açmak istersen seni anlarım. Sana karşı kullanmam..."

"Ne?" Tilly aceleyle çıkar. "Neden bunu yapayım ki?"

Ona hüzünlü bir gülümseme atar ve aralarına koyduğu mesafenin fark edilmediğini biliyor. "İsteksizliğini anlıyorum, ama *benim* kulübümde saldırıya uğradın. Bu asla olmamalıydı ve bunun için çok üzgünüm. Üyelerimizin güvenliği konusunda yüksek standartlara sahip olmakla gurur duyuyorum ve onlar da kulübümün duvarları içinde istediklerini yapabilecekleri, zarar görme veya sınırların aşılma riski olmadan arzularını özgürce keşfedebilecekleri için astronomik ücretler ödüyorlar. Burada olanlar kabul edilemez ve tazminat talep edersen seni suçlamam."

Tilly, Izaac'ın yanına yaklaşır ve kollarıyla onu sıkıca sarar. "Sen benim ailemsin, Izaac. Sana bunu asla yapmam. Diğer adamlara karşı suç duyurusunda bulunmak istemiyorum, çünkü onlar benim rızam olmadığını bilmiyorlardı, ama bunu kendileri kontrol etmek de onların sorumluluğuydu, bu yüzden bunu yapmam gerektiğini düşünüyorum. Ama sen ve bu kulüp değil. Sen bilmezsin, ama Vixen bana çok şey verdi. Gerçek dünyada asla yapamayacağım şeyleri keşfetmemi sağladı ve beni Caesar'a getirdi. Bu gece olanlar için seni ya da kulübü suçlamıyorum. Bu, intikam peşinde olan ve erkek arkadaşıma takıntılı bir kadın tarafından planlanmış tek seferlik bir saldırıydı. Benim için önemli olan tek şey, onun cezalandırılması ve buraya gelen üç adamın da yaptıklarının bedelini ödemesi."

"Öyle olacak," diye söz veriyorum.

Tilly başını sallayarak gözlerime baktı. "Biliyorum."

“Tamam,” der Izaac bir saniye sonra. “Öyleyse, polis gelene kadar ofisime gidelim mi? Eğer rahat edersen giyebileceğin eşofmanlarım var. Sana tüm detayları ve sağlam bir dava açmak için ihtiyacın olan tüm güvenlik kamera kayıtlarını vereceğim.”

Izaac topuklarını dönüp odadan çıkar ve Tilly onu takip ederken, ben onun elini çekip kendime doğru çekerim. "Gerçekten iyi misin, ceylan?"

Dudaklarını sıkıca kapatarak gözyaşlarını tutmaya çalışır, ama gözyaşları yüzeyine çıkarak yanaklarından süzülür. "Hayır," der sonunda. "Ben sandım ki..."

"Biliyorum," derim, onu göğsüme daha sıkı çekerek, cümlenin sonunu duymaya dayanamadan. "Artık ben yanındasın. Benimle güvendesin."

"Benim hatam," dedi hıçkırarak. "Her zamanki gibi barda seni beklemeliydim, ama burada olduğunu sandım. Kontrol etmeden içeri girdim ve o ışıkları kapatıp kapıyı kapattığında, sadece bekledim. Arkamı bile dönmedim. Senin olduğundan o kadar emindim ki, başka biri olabileceğini hiç düşünmedim."

"Kendini suçlama, Tilly. Bu senin suçun değil."

"Biliyorum, sadece... Ne olacağını düşünmeden edemiyorum."

"Sorun değil. Aklına gelen tüm 'ya eğer' sorusunu gözden geçireceğiz ve sen tatmin olana kadar hepsini ortadan kaldıracağım," diyorum, umarım beni gerçekten duyar. "Bu Annie'nin suçu. Tıpkı dediğin gibi; her şeyi o planladı, seni acımasızca tecavüze uğratmak için tuzak kurdu ve ışığını çalmaya çalıştı. Bunun için en korkunç cezayı almasını şahsen sağlayacağım."

Gözleri benimkilere yükselir, gözyaşları hala yanaklarını ıslatmaktadır ve ben onları başparmaklarımla silerim, umarım iyi olur diye umarak. Sonra dudaklarının köşelerinde küçük bir gülümseme belirir ve her saniye daha da genişler. "Bana karım dedin."

Kahretsin.

"Fark ettin, ha?" diye soruyorum, bu küçük şeytanın iyi olmaktan da öte olacağını fark ederek.

32

TILLY

Bakışlarım, son birkaç haftadır telefonumun kilit ekranında yer alan geri sayım saatine kilitli kalır. Jordan'ın kafama beyzbol sopasını sallayıp beni neredeyse öldürdüğü günden bu yana tam altı hafta geçmesini bekliyorum.

O gece, doktor bana vücudumun bu zorlu deneyimden tamamen iyileşmesinin altı haftaya kadar sürebileceğini söyledi ve Annie, Vixen'da beni neredeyse tecavüze uğratmaya çalıştıktan sonra, Caesar bu altı haftayı ciddiye almaya karar verdi, sadece vücuduma iyileşme şansı vermek için değil, zihnime de ihtiyaç duyduğu zamanı vermek için. Gerçi, doğruyu söylemek gerekirse, o iki olayda hissettiğim korkuyu hiçbir zaman tamamen silebileceğini sanmıyorum, ama Caesar'ın arkamda olduğunu ve ne olursa olsun bana destek olacağını bilmek, onun tahmin edemeyeceği kadar çok yardımcı oldu.

Moscato'mu yudumlarken, bacaklarımı barın altında çaprazlamış, Caesar VIP katında karşımda oturuyor, bakışları o kadar yoğun ki sırtımda lazerler gibi hissediyorum, sanki kıyafetlerimi parça parça çıkarmak için hayalini kuruyormuş gibi.

Son birkaç haftadır ona direnmek hayatımda yaptığım en zor şeydi ve üniversiteden mezun olmasaydım, dairemden taşınmasaydım ve çocuk psikoloğu olarak yeni bir işe başlamasaydım, kesinlikle pes ederdim.

O benim tüm dünyam ve cinsel ilişkimizin ötesinde birlikte çok daha fazlasına sahip olduğumuzu fazlasıyla kanıtladı. Beni taparcasına seviyor, kraliçesi gibi davranıyor ve her kadının erkeğinde bulmayı hayal ettiği desteği bana veriyor. Beni canlı, değerli ve güzel hissettirirken, aynı zamanda bedenimi inkar edilemez bir arzuyla çığlık attıran kişi de o. O tam bir paket ve ben hiç bu kadar şanslı olmamıştım.

Bunu inkar edemem. Onu kendi hayatımdan daha çok seviyorum.

O saçma küçük yemini bozmasaydık, bunu başarabileceğimizi düşünmek neredeyse komik. Bu kulüpte gözlerimiz buluştuğu andan itibaren kaderimiz belliydi.

Geri sayımın son otuz saniyesinde, bar taburesinde dönerek Caesar'a doğru yüzümü çevirdim. Ben daha rahat oturmadan bakışları benim üzerimdeydi ve ben de bacaklarımı biraz açarak ona yanlışlıkla iç çamaşırımı unuttuğumu gösterdim. Hızla bacaklarımı çaprazladım ve sanki onu dizlerinin üzerine çökertmemişim gibi Moscato'mu dudaklarıma götürdüm.

Gözleri ateşli bir arzuyla parlıyor ve içimde derin bir acı hissedince, rahatlamak için çaresizce bacaklarımı sıkıyorum, ama bu benim ilk deneyimim değil. Caesar Di Rozé söz konusu olduğunda, alabileceğim tek rahatlama, ağzının amımın üzerinde olması ve dilinin beni çıldırtmasıdır.

On beş saniye.

Kalbim hızla atıyor ve avuç içlerim, onun karanlık gözlerindeki yoğunluğu hissetmekle terlemeye başlıyor. Nasıl yapıyor bilmiyorum. O çok fazla. Çok vahşi. Çok inanılmaz. Benim için fazlasıyla uygun bir eş buldum.

Onun da benim gibi baskıyı hissetmesini istediğim için parmağımı cildinde dans ettiriyorum, köprücük kemiğimi nazikçe okşayarak göğüs dekolteme doğru iniyorum ve bakışlarının her hareketimi takip etmesini izliyorum.

O da benim gibi sınırda. Tek soru, kim önce pes edecek? Beş saniye.

O koltuğunda kendini ayarlarken, viskisini eline alıp dudaklarına götürerek bardağındaki son yudumu bitirirken göğsüm hızla inip kalkmaya başladı. Çenesi sıkıldı, boş elini yumruk yapıp, parmaklarım uyluklarımın tepesine düştüğü anda...

Bip. Bip. Bip.

Gülümsüyorum.

Alarmımın sesi göğsümde yankılanıyor ve kulübün diğer ucundan bile onun da benim kadar yüksek sesle duyduğunu biliyorum. İkimiz de bu anı nefesimizi tutarak bekledik.

Bekleyiş beni neredeyse öldürüyor ve tam bara doğru eğilip alarmımı sustururken, Caesar ayağa kalkıyor, buraya gelip şovu başlatmaya hazır. Ama onu kızdırma isteğine karşı koyamıyorum.

Boş bardağımı bara koyup Caesar'ın bakışlarını yakalıyorum ve ayağa kalkarken, kaşlarının soru işareti şeklinde kalkışını izliyorum. Bu, bizim normal rutinimizin bir parçası değil. O beni almaya gelir ve beni sırlarla ve arzuyla dolu bilinmeyen bir yere götürür, ama bu gece o kadar kolay olmayacak.

Yüzümde kötücül bir sırıtış beliriyor ve o yaklaşırken dikkatimi barın diğer ucunda oturan çekici adama çeviriyorum. Son yirmi dakikadır dikkatimi çekmeye çalışıyor ama başarısız oluyor. Bu onun suçu değil, kesinlikle çok yakışıklı, her kadının ateşli bir kulüpte çılgın bir gece geçirmek isteyeceği türden bir adam, ama hayatımda Caesar varken rakibi yok.

Ona doğru büyük adımlarla yürüdüm ve yaklaştıkça ayağa kalktı, tüm boyunu gösterdi. İtiraf etmeliyim ki, bu çok etkileyici. "Merhaba," diyorum flörtöz bir gülümsemeyle, onunla oynadığım için neredeyse kendimi kötü hissediyorum, ama her oyunda bir piyon olmalı ve ne yazık ki bu gece o benim. Yine de o kadar da kötü hissetmiyorum. Çocukça sırıtışı ve rüya gibi gözleriyle, çok geçmeden başka bir kız bulacaktır.

Eli hemen belime düşüyor ve hakkını vermeliyim, cesur. Erkeklerde bunu severim. "Sana bir içki ısmarlayabilir miyim?"

"Adın ne?" diye soruyorum, bakışlarım onun üzerinde dolaşıyor, gerçekten çok umursadığımdan değil, ama Caesar'ın yaklaştığını hissediyorum ve başka bir erkeğe bakmamın onu deliye çevireceğini biliyorum.

"Ben Jarrod," diye mırıldanıyor, yavaşça yaklaşarak. "Ya sen?"

Sezar'ın eli boğazımın dibine yapışır ve başparmağı çenemi okşarken gülümserim, tüm dikkatimi tekrar ona çevirmemi sağlar. "Benim," diye homurdanır, dizlerim titrer.

O kadar yaklaşır ki, etrafında Jarrod'u bile görmüyorum, hala orada olup olmadığını bile bilmiyorum. Tek önemli olan ona yaklaşmak, vücudunu vücuduma hissetmek, dudaklarını tatmak ve onun beni saf, katıksız zevkle boğmasına izin vermek.

Dudakları dudaklarıma yapışır, beni derin bir öpücükle öperken güçlü kolları sırtımı sarar, beni tutar ve dilinin ağzıma her girip çıkışında arzu büyür, ta ki bacaklarımın arasında birikene kadar.

"Awww, cehennem kedisi," diye inliyor dudaklarıma, gözleri ateşle dolu. "O tavrını sikerek çıkaracağım."

"Al beni," diye yalvarıyorum.

Caesar beni kollarına kaldırdı ve ben bacaklarımı beline doladım, dudaklarım dudaklarına yapıştı, beni nereye götürdüğünü umursamadan. Jarrod'un önünde bile beni sikebilirdi, umursamazdım, o kalın, uzun sik içimde olduğu sürece, dünyada her şey yolunda olurdu.

Beni en sevdiği özel kabinlerden birine götürdü ve beni ayağa diktiğinde, beni alıp yere yatırıp, benimle istediği gibi oynayacağını sandım. Ama o benden uzaklaştı, beni küçük kabinde nefes nefese bırakarak, sanki benim ona ihtiyacım yokmuş gibi davranarak, kabinin diğer tarafına geçip rahatça oturdu.

O minder üzerinde rahatça otururken, dizlerini açıp arkalarına yaslanarak sanki tüm zamanı kendine aitmiş gibi davranırken ben ayakta duruyorum. Sanırım öyle de. Burada acelemiz yok. İhtiyacımız olursa bütün gece ve sabaha kadar burada kalabiliriz.

"Benim için soyun," diyor o derin, baş döndürücü sesiyle.

Dudaklarım bir gülümsemeyle kıvrılıyor ve onun önünde dururken parmaklarımı omzuma götürüp ipek bluzumun ince askısını tutuyorum. "Böyle mi?" diye soruyorum utangaç bir sesle, ama ikimiz de benim utangaç bir yanım olmadığını çok iyi biliyoruz.

Omuzlarımdan kaydırmaya başladım, Caesar'ın hareketlerimi izlediğini, takdirle homurdanan sesi göğsünden çıkarken başını salladığını izledim. "Evet, cehennem kedisi. Aynen öyle."

Kumaş, askı dirseğime takılana kadar düşer ve göğüslerimin tüm kıvrımlarını ortaya çıkarır. Onun bunu ne kadar sevdiğini bildiğim için, parmaklarımı çıplak tenime sürerim, meme uçlarım sertleşir ve onun tüm dikkatini çekmek için çaresizce bekler.

Diğer tarafa geçip diğer ince askıyı da aynı yavaşlıkla aşağı doğru itiyorum ve o da düştüğünde, ipeksi bluzun geri kalanını da bırakıyorum, üstümün tamamı ortaya çıkıyor. "Daha fazla?" diye soruyorum.

"Evet."

Parmaklarım göğsümün üzerinden kayıyor, kıvrımları boyunca aşağıya doğru iniyor ve belime ulaşıyor. Siyah mini eteğimin narin fermuarını bulduğumda kalbim hızla atıyor. "Bu da mı?"

"Çıkar."

Dilimi alt dudağımın üzerinde gezdiriyorum, içim derin bir arzuyla titriyor. Yavaşça fermuarı aşağı çekiyorum ve sonunda parmaklarımı üst kısmına takıp kalçalarımın üzerinden aşağı doğru itiyorum. Sadece aşağı inerken, nefesim boğazımda düğümlenirken yavaşça ona sırtımı dönüyorum. Sonra omzuma bakıp onu dikkatle izleyerek eğilmeye başlıyorum, parmaklarım ayak parmaklarıma değene kadar mini eteği yere kadar indiriyorum ve onun ateşli bakışları tam da benim merkezimde sabitlenmiş durumda.

Caesar inleyerek pantolonundaki penisini düzeltir ve ben sırıtarak ona doğru ilerlemeye başlarım, ama o başını sallar ve o şeytani bakışları çıplak vücudumda dolaşırken beni durdurur.

"Bana sürün."

Kahretsin.

Sanki onun sözleri bir emirmiş gibi dizlerimin üzerine çöküyorum ve hiç tereddüt etmeden ona doğru sürünerek tam da istediği şeyi veriyorum. Bir an için bu raundu kazandığımı sandım, ama hiçbir şey kazanmadığımı anlıyorum. Oyunu ben oynuyor olabilirim, ama ipleri elinde tutan Caesar.

Yavaşça ona doğru ilerlerken, açık bacaklarının arasına gelene kadar durmadım, aç gözlerimle ona bakarken alt dudağımı ısırdım ve sabırla onun hevesli talimatlarını bekledim.

"Aferin kızım," diye övüyor, ileri uzanıp çenemi tutarken, parmakları cildime çok yumuşak dokunuyor ve içimi en vahşi heyecan kaplıyor. "Şimdi, sanki senin lanet Tanrınmışım gibi bana tapın."

Kahretsin. Bana emretme şekli. Bu adam için her şeyimi verirdim. Şu anki bu an için tüm hayatımı verirdim.

Ve bununla birlikte, ihtiyaçla sırılsıklam olurken, kalın sikini pantolonunun sınırlarından kurtarıyorum. Elim onu zar zor sarıyor ve onun sevdiği gibi yavaşça yumruğumu yukarı aşağı pompalarken, dizlerimin üzerine çöküp ona doğru eğilirken dilimi dudaklarımın üzerinde gezdiriyorum.

Açgözlü bakışlarımı onun gözlerine sabitlerken, sikini dudaklarıma yönlendirir, dilimle ucunu yalar, onu çıldırtacak kadar onu tahrik ederim. "Böyle mi?"

Sezar inler, göz kapakları titreyerek bana uzanır, parmaklarını saçlarıma sokar ve bir avuç dolusu tutar. "Evet, cehennem kedisi. Şimdi al beni.

O akıllı ağzınla beni nasıl siktiğini göster." Evet, efendim.

Hiç tereddüt etmeden, geri kalan kısmı da eğilip ağzımı onun kocaman sikine kapatıyorum ve yumruğum yukarı aşağı hareket etmeye devam ederken, onu boğazımın en arkasına alıyorum. Dilim damarlı sikini yalıyor, son altı haftadır arzuladığı şekilde onu tatmin ediyorum ve kalçaları kıpırdanıp saçlarımı daha sıkı kavradığında, onun ne kadar azgın olduğunu anlıyorum.

Gülümsemeyi bastırarak, tüm gücümle devam ettim. Yukarı aşağı. Dilimle onu tahrik edip okşarken, pompalayıp çalıştırdım. Emdim. Sürdüm. Onun inlemeleri çaresiz yalvarmalara dönüşene kadar devam ettim. "Siktir, cehennem kedisi. Aynen öyle. Çalış beni," diye nefes nefese, göğsü ağır nefeslerle inip kalkarken, gözleri ateşle parlıyordu.

Çenesini sıkıyor ve ben de pes etmiyorum, ağzımın sıcaklığı onu çıldırtırken onu sıkıca sıkıyorum. Sonra çok çabuk, beni geri çekiyor, büyük eliyle sikini kavrıyor. "Aç," diyor, ben topuklarımın üzerine oturup ağzımı olabildiğince açarken izliyor.

İnler, yumruğunu yukarı aşağı pompalarken kendini dilimin üzerine boşaltır, kalın spermi ağzımı doldurur. Dilimi yuvarlar, ondan ne kadar zevk aldığımı görmesini sağlarım ve karanlık bakışları alevlenirken çenemin kenarını kavrar. "Yut."

Dilimi biraz dışarı çıkararak üst dudağımın üzerinde kaydırdıktan sonra sonunda ağzımı kapatıp tek damlasını bile israf etmeden tüm yükünü yuttum.

"Mmm, işte benim iyi kızım."

Ona bakarken sırıtıyorum ve o eğilip elini uzatıyor. Tereddüt etmeden elimi onun eline koyuyorum ve ayağa kalkmasına yardım etmesini istiyorum. Onun önünde durduğum anda, bakışları hayranlıkla yüzümde dolaşıyor. "Çok sabırlı bir kız oldun," diyor, kolunu sırtıma dolayarak beni kendine çekiyor. "Böyle bir davranışın ödüllendirilmeyi hak etmediğini düşünmüyor musun?"

"Oh, evet," diyorum. "Hak ediyorsun."

Eli uyluklarımın dışından aşağı kayıyor, sonra dizimi tutup kalçasına kaldırıyor. Dudakları dudaklarıma yapışıyor, beni derin bir öpücükle öpüyor. Dili dilimin üzerinde dolanıyor, beni tahrik ederken eli kalçama ulaşıyor ve beni kolayca kollarının arasına alıyor.

Küçük kabinin içinden geçerek kanepenin önüne diz çöküyor, kıçım yumuşak minderlerin üzerine düşüyor. "Uzan, yaramaz kız,"

diye emrediyor, eli göğüslerimin arasına girip beni koltuğa doğru nazikçe itiyor, ta ki ben onun için yayılana kadar.

Caesar benimle birlikte hareket eder, aşk koltuğuna eğilir, dudakları benim dudaklarımın hemen üzerinde durur, o lezzetli bakışları beni canlı canlı yer. "Umarım hazırsındır, Tilly. Altı uzun hafta boyunca seni dilimde tatmak için bekledim. Açlıktan ölüyorum."

Oh, Tanrım.

Nefesimi içime çekiyorum, beklenti içimi kaplıyor ve elektriksel bir dalga kalbimin derinliklerine kadar ulaşıyor. Parmakları diğer bacağımın arasına kayıp zonklayan kalbimin derinliklerine doğru ilerlediğinde, çığlık atıyorum, duvarlarım onun etrafında sıkılaşıyor.

"Oh, lanet olsun," diye nefes nefeseyim, beni parçalamak üzere olduğunu çok iyi biliyorum. Caesar sırıtıyor. "Benim için çoktan ıslandın, cehennem kedisi," diye alay ediyor. "Bekle bakalım,
bebeğim. Daha başlamadım bile."

İnlerim ve o bacaklarımın arasına inerken, sıcak nefesi tenimde dans ederken, neredeyse orada boşalıyorum.

Sezar'ın büyük eli kaburgalarımın üzerinde kalıyor, parmakları sanki mümkün olduğunca çok derimi kaplamak istercesine açılmış durumda ve başı uyluklarımın arasına eğildiğinde nefesimi tutuyorum. Aramızdaki mesafeyi kapatıyor, parmakları hala içimde, tam da sevdiğim şekilde kıvrılmış durumda ve ağzı klitorisimin üzerine kapanıp dili hassas tomurcuğumu nazikçe okşadığında tüm vücudum titriyor.

Başımı koltuğa geri atıyorum, Caesar beni sabit tutmak için elini kullanırken, inkar edilemez bir zevk içimi sarsıyor.

Kalçalarım sarsılır ve vahşi bir tatmin bedenimde dalgalanırken, Caesar gerçekten işe koyulur. Parmakları duvarlarımı masaj yaparken, dili klitorisimin üzerinde yuvarlanır, bölünür, daireler çizer ve beni fiziksel olarak hareketsiz kalmamın imkansız hale gelene kadar çıldırtır.

Uyluklarımın arasına uzanıp parmaklarımı saçlarına doluyorum ve o tanıdık kıvrım, hazırlıklı olamayacağım bir hızla içimde sıkılaşmaya başladığında, patlamama çok az zaman kaldığını anlıyorum.

İçimdeki parmakları benim sonum oluyor ve parmaklarını tam doğru şekilde kıvırırken sırtım koltuktan kalkıyor ve saçlarını daha sıkı tutuyorum. Bu adam beni nasıl bu kadar iyi becerebiliyor? Ondan önce hiç bu kadar saf, bu kadar tutkulu, bu kadar vahşi ve yoğun bir şey yaşamamıştım. Her şey bu.

O benim amımı en sevdiği yemekmiş gibi yiyor, bana ihtiyacım olan her şeyi veriyor ve son altı haftada kaybettiğimiz zamanı fazlasıyla telafi ediyor.

hafta boyunca kaybettiğim zamanı fazlasıyla telafi ediyor.

Sarmal sıkılaşıyor ve sıkılaşıyor, içimdeki her şey sıkışıyor ve büzülüyor ve onun dili lezzetli işkencesine devam ederken, bir saniye daha dayanamayıp patlıyorum. Orgazmım vücudumu parçalıyor, saf ve katıksız zevkle gözlerimi kör ediyor, parmaklarım ve ayak parmaklarım büzülene ve tatlı bir acı içinde çığlık atana kadar damarlarımdan akıyor.

"OH, TANRIM, CAESAR! EVET!"

O acımasız, ve bacaklarım onun başını sıkıştırsa bile, amımı sikmekten vazgeçmiyor. Duvarlarım onun kalın parmaklarının etrafında şiddetle kasılır ve tüm vücudum çaresizlikle sarsılır.

Uçuşum devam ediyor, her santimimi sallıyor ve beni en tatlı zevkle dolduruyor, ruhum lanet olası bedenimden ayrılırken sırtım koltuktan kalkıyor ve üstümde bir yerde süzülüyor.

Yoğun ve her şeyi tüketen bir his ve sonunda zirveye ulaştığımda, çılgınca nefes almaya çalışıyorum. Sezar bana acıyor, hızını kesiyor ve dünyaya geri dönmeme izin veriyor ve yemin ederim, ruhumun içime geri döndüğü anı hissediyorum.

Parmakları yavaşlar ama hiç durmaz, dudakları çekilirken uyluklarımın iç kısmına nazikçe bir öpücük kondurur.

İnliyorum, gözlerim geriye dönüyor, o kendini yukarı çekiyor, dizleri uyluklarımın arasındaki koltuğa bastırıyor. Parmakları içimde kalmış, üzerimde duruyor, dudakları benimkilerden bir nefes uzaklıkta. "Benim için nasıl da kendinden geçiyorsun?"

Gülümserim. "Mmm, çünkü babacığım neyi sevdiğimi biliyor."

İnler, bakışları kararır. "Beni o saçmalıklarla baştan çıkarma, cehennem kedisi. Zaten sınırdayım."

Dirseklerimin üzerine yükselerek aramızdaki mesafeyi kapatıyorum, dudaklarım dudaklarına yapışıyor, dilinde kendimin tadını alıyorum. "Beni sikmeni istiyorum, Caesar," diye fısıldıyorum dudaklarına. "Beni arkadan almanı istiyorum, beni derinlemesine al, beni genişleyene kadar bir santim bir santim al. Yıldızları görmemi sağla."

Beni tekrar öptü, bu sefer daha şiddetle, daha açgözlülükle, ve ben de aynı şekilde karşılık verdim. "Bunu kaldırabileceğinden emin misin?"

"Yapabileceğini biliyorsun," diyorum ona. "Sakın çekme. Yoksa bu küçük partinin kontrolünü ele geçiririm ve ikimiz de biliyoruz ki kontrolü ele aldığımda yerde nefes nefese kalan ben olmam. Ne olacak, babacığım?"

Yine inliyor, parmakları aniden kıvrılıyor ve ağzıma nefesimi tutmamı sağlıyor. "Beni iyi vakit geçirmekle tehdit etme, bebeğim," diye gümbür gümbür sesiyle söylüyor. "

lanet dizlerinin üstüne."

Caesar belimi kavrar ve ben hiçbir şey yapmam gerekmeden ters çevrilirim, dizlerim yumuşak koltuğa dayanır, uyluklarım olabildiğince açılır. Sırtımı kamburlaştırır, kıçımı olabildiğince yukarı kaldırırım, Caesar'a muhteşem bir manzara sunarım, öne doğru uzanıp koltuğun ucunu kavrarım, bu yolculukta tutunmam gerekeceğini çok iyi bilirim.

Göğsümü yastığa bastırarak, arkamda yükseldiğini hissediyorum. Uzun zamandır onun beni doldurduğunu hissetmeye ihtiyacım olduğu için nefes alıyorum.

Parmakları girişimin etrafında dans ediyor, ben kalçalarımı ona doğru iterek daha fazlasını çaresizce isterken, yavaşça içeri girip çıkıyor. Ama ben daha iyi biliyorum. Bu Sezar'ın gösterisi ve o bana tam olarak neyi hak ettiğimi, ne zaman vermek isterse verecek, bir saniye bile erken değil. Ama nedense her zaman doğruyu yapıyor.

"Siktir. Şimdi, Caesar."

Eli kıçıma mükemmel bir şaplak atar ve keskin acı cildimde zonklarken, inlerim, kalçalarım ani zevk dalgasıyla kıvrılır. "Hazır olduğunu söylediğimde alacaksın. Sabırlı ol, tatlı kız."

Lanet olsun.

Kalçalarım ona doğru sallanıyor, arkamda o kocaman sikini yumrukladığını hissediyorum, eli acıyan kıçımda yumuşak daireler çiziyor. "İşte böyle," diye cesaretlendiriyor, parmakları amıma geri dönüp içeri girip çıkarken benim sabrımı onaylıyor.

Onu hayal kırıklığına uğratmak istemediğim için daha fazlasını talep edip almayı geciktirmek istemiyordum, çünkü bu adam gerekirse bütün gece beni bekletirdi.

"Evet," diye inliyorum, parmaklarının içime nazikçe girmesinin tatlı tatmini ile gözlerim dönüyor.

"Böyle ne kadar muhteşem göründüğünü biliyor musun?" diye azarlıyor. "Hepsi benim için."

Kanepeye başımı yaslayarak onayladım. "Hepsi senin. Benim her

şeyim sana ait." "Aferin kızıma."

İnlerim. Bana iyi kızım diye hitap etmesi, kalbimi en kirli arzuyla çarptırıyor, duvarlarım onun parmaklarını sıkıca sarıyor.

"Tamam, cehennem kedisi," diyor, parmaklarını içimden yavaşça çekerek, ucunu girişime hissetmeden önce. "Yeterince bekledin. Hazır mısı n ?"

"Tanrım, evet."

Caesar kalçamı tutar ve kalın sikini yavaşça içime sokar, ve dediğim gibi, beni santim santim alır, duvarlarım yavaşça onun etrafında gerilirken zamanını alır. Beni daha da derine alır ve tamamen içime girdiğinde, duvarlarım onun etrafında kasılır.

"Oh, lanet olsun," diye bağırıyorum koltuğa, kendimi sakinleştirmeye çalışırken parmaklarım kenarları sıkıca kavrıyor, kontrolümü kaybetmeye çok yakınım.

Yavaşça sallanmaya başlar, sakinleşir ve benim bir dakikaya ihtiyacım olduğunu hisseder, böylece ikimiz için de bu anı mahvetmem. Ama Caesar Di Rozé gibi bir adam içimdeyken bir kızın yapabileceği çok da fazla bir şey yoktur. "Tamam," derim sonunda, titrek bir nefes vererek, eli kıçımın üzerinde dolaşırken, başparmağıyla bana gelecek olanı hissettirir. "Hazırım."

Caesar inler ve omzuma bakınca, gözlerinin parladığını, çenesinin sıkıldığını ve benden de en az benim kadar çaresiz olduğunu fark ederim. Bakışlarımız karşılaşır ve o parlayan gözler alev alır. Vücudu kıvrılır, kalçaları geri çekilir ve sonunda içime sertçe girer.

"Oh, lanet olsun," diye inlerim, ancak şimdi ne kadar büyük bir belaya bulaştığımı anlıyorum ve gözlerindeki bakıştan, onun da benimle aynı durumda olduğunu anlıyorum. "Tekrar."

Parmakları kalçamı sıkıca kavrar ve tereddüt etmeden geri çekilir ve tam da istediğim şeyi yapar, beni vahşice siker, kalın sikiyle beni doldurur ve genişletir. Beni tekrar tekrar parçalar ve başparmağını da ekleyip kıçıma bastırdığında, tüm kontrolümü kaybederim.

Elim uyluklarımın arasına kayıyor, parmaklarımı sıkı küçük daireler çizerek ihtiyacım olan klitorisimin üzerinde gezdiriyorum, ikimiz de bunu sürdürmek için mücadele ederken, yoğunluk hiç olmadığı kadar yükseliyor. Gözlerimi sıkıca kapatıyorum, nefes almaya çalışırken göğsümden çıkan keskin, çılgın nefeslere odaklanıyorum. Bu çok fazla. Bundan sağ çıkmam imkansız, ama yine de her saniyesi saf ecstasy.

Caesar'ın parmakları kalçama sıkıca yapışır ve sabah olduğunda, parmaklarının izleri cildimde kalacağını biliyorum ve bunu memnuniyetle karşılıyorum. Buna ihtiyacım var ve ona doğru iterek onu daha da içime aldığımda, o inleyerek zar zor dayanır.

"Tilly," diye uyarıyor.

"Yapamıyorum... Dayanamıyorum."

"Bırak kendini, cehennem kedisi. Sıkı küçük amcığın beni sıktığını hissetmeme izin ver. Senin kırıldığını hissetmeme izin ver."

Oh, Tanrım.

Yine derinlemesine giriyor, vücudu mükemmel bir şekilde dönüyor, tüm doğru noktalara vuruyor ve parmaklarım klitorisimin üzerinde yuvarlanırken, o da başparmağını kıçıma bastırıyor ve her şey parçalanıyor. Çığlık atıyorum, orgazmım lanet bir yük treni gibi içimi parçalıyor, yoluna çıkan her şeyi yok ediyor. Duvarlarım hızla kasılırken, o tekrar ittiğinde kalın sikini sıkıyor, derin bir inilti çıkarıyor ve benimle birlikte boşalıyor, sıcak yükünü spazm geçiren amımın derinliklerine boşaltıyor.

"Siktir, cehennem kedisi."

Bütün vücudum parçalanmaya devam ediyor, kalçalarım kontrolsüz bir şekilde sarsılırken uyluklarım şiddetle titriyor. Nefes nefeseyim, bir elim kanepeyi sıkıca kavrarken, diğer elim felç olmuş, hassas klitorisimi sıkı küçük daireler çizerek işkence etmeye devam edemiyorum.

"CAESAR," diye bağırıyorum, yoğunluk çok fazla oluyor.

"Dayan, cehennem kedisi," diyor, pes etmeyi reddederek kalın sikini içime derinlemesine sokmaya devam ediyor.

Nefes almaya çalışıyorum, kendimi sınırlarıma kadar zorluyorum, yüksek hissi giderek artıyor, tüm gücümü tüketiyor, ama ben pes etmiyorum, bunu başarmaya kararlıyım.

"Doğru," diyor, sesindeki gurur içimdeki vahşiliği yatıştırıyor. "Başardın."

Nefes almam kolaylaşıyor ve zirveye ulaşıp sonunda diğer tarafa geçmeye başladığımda, vücudum çöküyor ve kanepeye ağır bir yığın halinde düşüyor. Caesar hareketlerini yavaşlatıyor ve bir elini kalçama, diğerini sırtıma koyuyor, nefesimi alana kadar nazikçe dairesel hareketlerle ovuyor. Gözle görülür şekilde sakinleştiğimde, beni kanepeden kaldırıyor.

Ana kanepeye oturur ve ben onun sıcak göğsüne yaslanarak bacaklarımı onun üzerine atarım, kollarımı boynuna dolarım. "Sen çok fazlasın," derim ona.

Caesar güldü. "Bebeğim, hepsini kendin yaptın. Vücuduna istemediği bir şey yaptıramam."

Ben de gülüyorum. "Yani sen sadece ürkütücü bir sapık değil, aynı zamanda yalancısın da."

"Ben gördüğümü söylüyorum, cehennem kedisi."

Gözlerimi devirip oturuyorum, göğsümde ve bacaklarımın arasında yayılan muhteşem sıcaklığı hissederek ona doğrudan bakıyorum. "Hayatımda seninle olduğumdan daha mutlu olduğumu sanmıyorum," diyorum ona. "Hiçbir şey bununla kıyaslanamaz."

Caesar elini uzattı ve parmaklarıyla saçlarımı kulağımın arkasına attı. "Öyle mi?"

Dudaklarım hafifçe gülümser ve başımı sallarım.

"İyi, çünkü seni asla bırakmaya niyetim yok, Tilly Bardot. Artık sonsuza kadar benimsin. Yemine ve toplumun standartlarına lanet olsun. Senden yirmi küsur yaş büyük olmam umurumda değil. Sen buraya, bana aitsin."

"Öyle mi?" diye alay ediyorum. Caesar başını sallar. "Öyle."

"Vay canına. Kumar oynayan bir kadın olsaydım, bana aşık olduğuna bahse girerdim, Caesar Di Rozé."

Gözlerini devirir. Bunu bana defalarca söyledi. Son altı haftadır bana bunu defalarca haykırdı, ama bunu duymaktan asla bıkmayacağım, onun olmaktan asla bıkmayacağım.

"Haklısın," diyor ve bununla birlikte beni tekrar kendine çekiyor, o sıcak dudakları benim dudaklarıma baskı yapıyor ve en tatlı öpücüğü veriyor.

EPİLOG

TILLY

İKİ YIL SONRA

Caesar'ın göğsünden yuvarlanıp yemek masasına düşerken içimden ağır bir inilti kopuyor, eli kıçıma yapışmış gibi. Ne diyebilirim ki, yemek masalarında özel bir şey var. Bu, son iki yılda kırdığımız dördüncü masa. Nedenini bilmiyorum, belki de üzerinde yaptığımız çılgın seks partileri yüzündendir, ama bu masalar kırılmaya devam ediyor.

Ama artık değil. Bu kötü çocuk güçlendirilmiş çelikten yapılmış. Eğer bizim altında parçalanırsa, o zaman kesinlikle özel bir adaya gidip bir ay boyunca kokteyl içip sahilde sevişmeyi hak ederiz, çünkü bu tür bir çaba kesinlikle bir ödülü hak eder.

"Uggggh. Siktir git," Zephyr oturma odasından seslenerek, bizi yemek masasında çırılçıplak yakaladı. "Bizi akşam yemeğine davet ettin, ama biz gelmeden masanın üzerinde sevişmeye başladın. Ne oluyor lan?"

Caesar en sevdiğim *You're a mother fucker* tişörtümü alıp başıma geçirirken, ben kıkırdayarak oğluna sırıtıyorum. "Tavuk pişerken başka ne yapacaktık?"

"Bilmem. Masayı kurun. Üzerinde sikişmeyin."

Gözlerimi devirdim. "Chuck E Cheese'in otoparkında arabasının kaputunda kız arkadaşını sikmiş biri için çok yargılayıcısın," dedim, onu masaya atmış olduğunu hatırlatmamayı tercih ettim, ama artık o ve Chloe'nin ilişkisi bu kadar ciddiyken, bu konuyu açmak pek uygun gelmiyordu.

Zeph nefesini tutar, gözleri fal taşı gibi açılır. "Sana bunu mu söyledi?"

"Evet, evet," diye gülüyorum. "Ve talihsiz... erken gelişin hakkında."

O yine nefesini tutar, hemen savunma moduna geçer, ama Chloe'nin sesleri, ağzından çıkmak üzere olan saçmalıkları keser.

"Tanrım. Yine sevişiyorlar, değil mi?" diye bağırır Chloe. "İçeri girebilir miyim?"

"Yemek boyunca kusmak istemiyorsan." "Yine masanın üstündeydi,

değil mi?"

Kafamı sallarım ve Chloe mükemmel küçük bebek karnıyla içeri girer. Henüz dört aylık hamile ama şu ana kadar hamilelik ona çok yakışmış. Her saniyesinden çok keyif alıyor. "Hey, ikiniz birbirinizden elinizi edemediğiniz için kendi evinize taşındınız, kapıyı çalmadan içeri dalıp bizi öğleden sonra penis partisi yaparken bulduğunuzda şaşırmış gibi davranmayın."

Chloe, oturma odasından geçip onu kollarıma çekip, bu küçük bebeği görmek için her zamankinden daha heyecanlı bir şekilde tatlı karnına ellerimi bastırırken, Chloe öğürüyormuş gibi yapar. "Seni seviyorum ve küçük yeğenimin nasıl büyüdüğünü tüm ayrıntılarıyla anlatmanı bekliyorum, ama şimdi gitmem gerek."

"Nereye gidiyorsun?" diye sorar Zeph, yemek masasını iyice dezenfekte etmek için temizlik ürünlerini incelerken.

"Bilmek istiyorsan, tuvalete gidiyorum çünkü tüm küçük kardeşlerin şu anda bacaklarımın arasında yayılıyor."

Caesar, Zephyr'in bizim hakkımızda konuşulduğunda nasıl rahatsız olduğunu çok iyi bildiği için gülmekten kendini zor tutar.

"Neden bu saçmalığa katılmayı kabul ettim ki?"

"Bilmem," diye gülerek odadan çıkıyorum.

Bir dakika sonra geri dönüp Chloe'nin yanına kanepeye çöküyorum. Caesar ve Zeph iş konuşurken, Chloe ve ben onun hamileliğinin on altıncı haftasına dalıyoruz. Bana her şeyi anlatıyor ve süper model gibi parıldayarak konuşmaya devam ederken, benim de gelecekte bir bebeğim olup olmayacağını merak etmeden duramıyorum.

Caesar çok daha yaşlı ve çocuk yetiştirme işini tamamlamış biri. Bu konu, ikimizi de korkutan bir yanlış alarm dışında pek konuşulmuş bir konu değil, ama ben de sonunda bir çocuk sahibi olmak istiyorum. Tabii ki köpek sahibi olmak gibi bir şey olduğunu varsayarsak. Köpekleri severim, ama henüz hazır olduğumu sanmıyorum. Caesar'a gelince, gerçekten bilmiyorum. Bu, zamanı geldiğinde konuşmamız gereken bir konu. Ancak kesin olan bir şey var, hamilelik bana Chloe kadar yakışmayacak.

O muhteşem bir kadın ve Zeph'in ona bakışlarını, sanki gördüğü en güzel insanmış gibi onu izlemesini görmek beni hayattan daha mutlu ediyor. Onu sevme şekli, onun için her zaman istediğim şeydi ve bunu hak eden başka kimse yok, ama bu, her fırsatta onu kızdırmaya çalışmayacağım anlamına gelmiyor.

Chloe ve ben hayatımızdaki erkekler hakkında yirmi dakika boyunca dedikodu yaparken, mutfaktan tiksinti dolu bir çığlık duyuldu. "HANGİ SİKTİRİNİN ÇOCUĞU DONUTLARIMI YEDİ?"

Ahh, lanet olsun.

Korkuyla gözlerim fal taşı gibi açılır ve başımı kaldırıp Zephyr'in bana doğru koştuğunu görürüm, boğazımdan bir çığlık kopar. Ben onu çılgınca tekmelemeye çalışırken o bana atlar, ama piç çok hızlıdır, kaya gibi sert elleri ayak bileğimi kavrar ve farkına bile varmadan beni kanepeden bir bez bebek gibi sürükler.

O beni yemek masasının etrafında sürüklerken, bırakması için bağırarak tekmeliyorum, ama Caesar sadece bu gösteriyi izliyor, kollarını göğsünde kavuşturmuş, bu vahşete karşı hiçbir şey yapmaya bile kalkışmıyor.

"SEN BURADA YAŞAMIYORSUN!" diye Zeph'e bağırıyorum. "BUZDOLABIMIZDAKİ ŞEYLERİ İSTEYEMEZSİN!"

"BABAM SADECE BENİM İÇİN ALDI DEDİ, ALABİLİRİM."

"BUNUN ÜZERİ BİR HAFTA BİLDİ" diye bağırıyorum ona, konuk yatak odasını ve ardından konuk banyosunu geçerek katın büyük turunu yaparken yere rahatça oturuyorum. "BOZULMUŞLARDI. SANA İYİLİK YAPIYORDUM, GERİZEKALI."

"Cuntasaurus," diye bağırarak bana cevap verir ve beni koridorda bırakıp gider.

"En iyi arkadaşım seni sevdiği için şanslısın, yoksa seni gömerdim."

Zephyr, sanki onu hakaret savaşında yenemeyeceğimi düşünerek alay ediyor, ama bu benim en iyi olduğum alan ve hayatımda olağanüstü bir şey başaramazsam, gerekirse onu sözlerle yerden yere vurabileceğimi her zaman bileceğim. Ayağa kalkıp oturma odasına geri döndüğümde, Caesar'ı kanepenin arkasına yaslanmış, Chloe ile sohbet ederken buluyorum ve yanına yaklaşıyorum. Kolunu omzuma doladığında yanaklarım kızarıyor ve beni kendine doğru çekip dudaklarını alnıma değdirdiğinde yanaklarım kızardı.

"Ee, büyük haber ne?" Zephyr bir süre sonra sorar. "Neden bizi akşam yemeği için buraya sürükledin? Onu hamile mi bıraktın?"

Sezar gözlerini devirince ağzım açık kalır. "Önce akşam yemeği yemek istemiyor muydun?"

"Yok. Yeni saçmalıklarını söyle de, akşam yemeği mi yiyeyim yoksa kendimi bir gece kusmaktan mı kurtarayım karar vereyim."

"Tamam, peki..."

"Dur," Zeph babasını keserek sözünü keser. "Sanırım önce oturmam lazım. İkinizin ortak DNA'nızla mahvetmediğiniz bir yer bulmam lazım."

"Oraya oturmasan iyi olur," der Caesar, oğlunun Chloe'nin yanındaki koltuğa oturmasını izlerken. Oğlunun Caesar'ın sırıtışını görmeden önce bir koltuk öteye kayar. "Ben de oraya oturmazdım."

"Lanet olsun," diye inleyen Zeph, ayağa kalkıp odanın diğer tarafına geçerek sehpanın kenarına oturdu.

"Hadi," derim, sinirli bir nefes vererek. "Masaları ne kadar sevdiğimizi biliyorsun. Neden kahve masasının güvenli olacağını düşündün ki? Bilirsin, yüksekliği tam..."

"Duymak istemiyorum," Zeph sözümü keser. "Sadece güvenli bir yer söyle."

"Uhhh..." Devasa oturma odasına bakınıyorum, gözlerim yemek odasına ve mutfağa bile kayıyor, evin her yerini tarıyorum ve dürüst olmak gerekirse, aklıma hiçbir yer gelmiyor. Evin her yerine isim verdik, sanırım yeni bir ev alıp isim verme sürecine yeniden başlamanın zamanı geldi.

Oturmak için güvenli bir yer olmadığını fark eden Zephyr, mutfak adasının altından tabureyi alır ve Caesar ile ben birbirimize bakışırız, gözlerimiz dehşetle büyür. Dudaklarımı sıkıca kapatarak bunu belli etmemeye çalışırım, ama Zeph göründüğü kadar habersiz değildir. "Ne?" diye sorar. "Tabureye ne yapmış olabilirsin ki?"

Caesar'ın bakışları bana döner, kaşları sevgiyle kalkar. "Hatırladın mı?"

"Oh evet. Kahve makinesi mi?"

"Ve havuz makarnası," Caesar gülüyor, Zeph ise dehşetle bakıyor, muhtemelen kahve cezvesi ve havuz makarnasının dahil olduğu ne tür sapıkça bir şey yaptığımızı merak ediyor, ama bu, Caesar'ın oğluyla paylaşılması gereken bir hikaye değil. Aslında, kimseyle paylaşılmayacak bir hikaye. Ama her fırsatta Zephyr'e bununla alay edeceğimden eminim.

"Ne... bekle. Kahve cezvesi mi?" Zephyr sorar, Chloe ise sanki aklımı kaçırmışım gibi bana bakar. "Sizin ikinizin nesi var? Havuz makarnasıyla ne yapacağınızı bile anlayamıyorum. Yani, onu nereye...
Hayır. Baksana, söyleme bile. Bilmek istemiyorum."

Chloe araya girer. "Kendi adına konuş," der, bana bakarak. "Kahve fincanını ve havuz makarnasını nereye koydun?"

Sezar'a bir göz attım ve ikimiz aynı anda kahkahalara boğulduk, sonra da başlarımızı salladık. "Hayır, yapamazdık," dedim ona. "Bunu kaldıramazlar."

"Hayır, haklısın, cehennem kedisi. O, havuz makarnasını bile bilmeyecek kadar küçük."

"Ne?" diye sorar Zephyr. "Ben Tilly'den büyüğüm."

"İki ay," diye karşılık veriyorum, alaycı bir şekilde gülümsüyorum, çünkü babasının bana kahve fincanı ve havuz makarnasıyla ne yaptığını biliyorum ve o bunu asla öğrenemeyecek.

Hayat ne güzel.

Caesar başını sallar ve mutfağa doğru gider, masayı hazırlamak için birkaç tabak bulur. "Yaşını kastetmedim, Zeph. Duygusal olgunluğunu kastettim."

Zephyr başını sallar ve mutfağa geçer, çekmeceden temiz bir mutfak havlusu alır ve Chloe'nin yanına dönerek havluyu serer. Kıçında ortak DNA kalıntıları kalmadığından emin olduktan sonra, kız arkadaşının yanına çökerek derin bir nefes alır. "Tamam, peki," der. "Neden burada olduğumuzu söyle bana. Neler oluyor?"

Caesar başını kaldırıp oğlunun sonunda ciddi olduğunu görünce —bunun için bana teşekkür etmeyin— tabakları masaya bırakıp oturma odasına geri döner ve bir dakika önce durduğu yere, yanıma gelir. Dürüst olmak gerekirse, hiç bu kadar meraklanmamıştım. Bu akşamki akşam yemeğinin konusu ne olursa olsun, benim için bir sır.

Caesar kolunu omzuma atıyor, eli belimin üstünde duruyor. "Zeph, Tilly'ye evlenme teklif edeceğim ve senin için sorun olmayacağından emin olmak istiyorum."

Ağzım açık kaldı.

Chloe'nin ağzı da

açık kaldı.

Zeph ise sadece şöyle diyor: "Ne? Sen geçen yıl Tahiti'de evlendiğini sanıyordum."

"Dur. Ne?" Caesar'a bakıp ne içtiğini sormalı mıyım, yoksa Zephyr'e gizlice evlendiğimizi ve bu konuda hiçbir şey söylememesi gerektiğini düşündüğü için mi böyle davrandığını sormalı mıyım, emin olamadan sözünü kesiyorum.

Caesar'a bakarak gözlerimi ona çeviriyorum. "Benimle evlenmek mi

istiyorsun?" "Bunu şimdi fark etmedin, değil mi?"

“Daha yirmi dört yaşındayım.”

"Biliyorum. Önümüzde koca bir hayat var. Şu anda sana teklif etmiyorum. Hazır olana kadar bekleyeceğim, ama işler bu yönde ilerliyor. Seni elimden kaçırmayacağım, Tilly. Sen benimsin ve parmağında benim yüzüğümü görmek istiyorum."

Gözlerim dehşetle açılır, farkına varmak beni bir tren çarpmış gibi vurur. "Aman Tanrım. Yüzüğü çoktan aldın, değil mi?"

Sanki sorudan alınmış gibi alaycı bir şekilde güldü. "Tabii ki aldım. Ne saçma bir soru bu? Alyansı da aldım."

Hiç şaşırmadan başımı salladım. "Peki, ne olacak?"

"Ne?"

"Benimle evlenmek."

"Şu anda bana sormuyorsun sanmıştım."

"Sormuyorum.
" "Ama
soruyorsun."
"Tamam, evet. Sanırım soruyorsun."
Ona bakakalırım. "Yirmi dört, unuttun mu?"
"Önümüzde koca bir hayat var, unuttun mu?"
Alaycı bir şekilde gülümserim, kendimi tutamam. "Belki benim için. Sen ise birinin dedesi olmak üzeresin. Geçen gün senin için engelli park kartlarına baktım. Yaşlılık hızla yaklaşıyor."
"Siktir git. Yapmadın."
"Yaptım," diye onayladım, geri adım atıp kaşlarımı kaldırarak kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum, sanki bu bir tenis maçıya dönüşüyor gibi hissediyordum. "Hayır dersem bile benimle evlenecek misin?"
"Evet."
“O zaman hayır, seninle evlenmeyeceğim.”
“Siktir git, Tilly Di Rozé. Evlilik cüzdanını üç ay önce sahte yaptırdım. Sen zaten karımsın.”
Zeph ve Chloe de benim kadar şok olmuş bir şekilde ayağa fırlayınca çenem yine düşer. “Yalan söylüyorsun, söyle.”
"Ben yalan söylemem, cehennem kedisi. Özellikle de senin hakkında ve özellikle de seni karım yapma konusunda. Ancak yine de düğünü yapmak istiyorum. Seni koridorda yürürken ve sonsuza kadar benim olacağına yemin ederken görmek istiyorum."
"Bunun ne kadar berbat olduğunu biliyorsun,
değil mi?" Caesar başını sallar. "Oh,
farkındayım."
"İyi."
"Ee, ne olacak, cehennem kedisi? Benimle gerçekten evlenecek misin? Çünkü son birkaç aydır ben senin kocanım ve teknik olarak sen benim karım olsan da, burada da benim karım olmanı istiyorum," der ve elini kalbime bastırır. "Senin her şeyini istiyorum. Sabahlarını ve gecelerini istiyorum. Senin tüm dünyan olmak istiyorum. Günlerin benimle başlayıp benimle bitsin, günler bitene kadar."
Gözlerim yaşlarla doluyor ve onun güçlü kollarına kendimi bırakıyorum, dudakları dünyanın en alışılmadık evlilik teklifinde şakağımı okşuyor. "Söz veriyorsun, günler bitene kadar her gün?"
"Söz veriyorum, Tilly. Sadece sen ve ben."
"Peki ya bir gün bebek sahibi olmak istersem?"
"O zaman bir sürü bebek yaparız. Zeph gibi olsalar bile." Kahretsin.
Bu, tek bir garip akşam yemeği için çok fazla.

"Tamam," diyorum sonunda, dudaklarım gülümsemeye başlıyor. "Senin karın olacağım. Hatta bana gelinlik giydirip düğün töreninde yürümene bile izin vereceğim, ama fikrimi değiştirmeden önce o yüzüğü al sen."

Caesar gülerek dudaklarını dudaklarıma yaklaştırdı ve beni derin bir öpücükle öptü. Chloe sevinçle çığlık attı, kanepenin etrafında koşuşturup bize çarptı ve Zephyr'in gür kahkahaları odayı doldururken ikimizi de kollarıyla sardı. "Her gün babandan önce üvey annesini siktiğini söyleyebilirsin."

Bunun üzerine başımı sallayıp güldüm. Birinin babasıyla sevişmekle ilgili garip şakalar yapmaktan daha çok sevdiğim bir şey yok ve sanırım şimdi son gülen Zeph.

İyi oynadın.

PLAYLIST

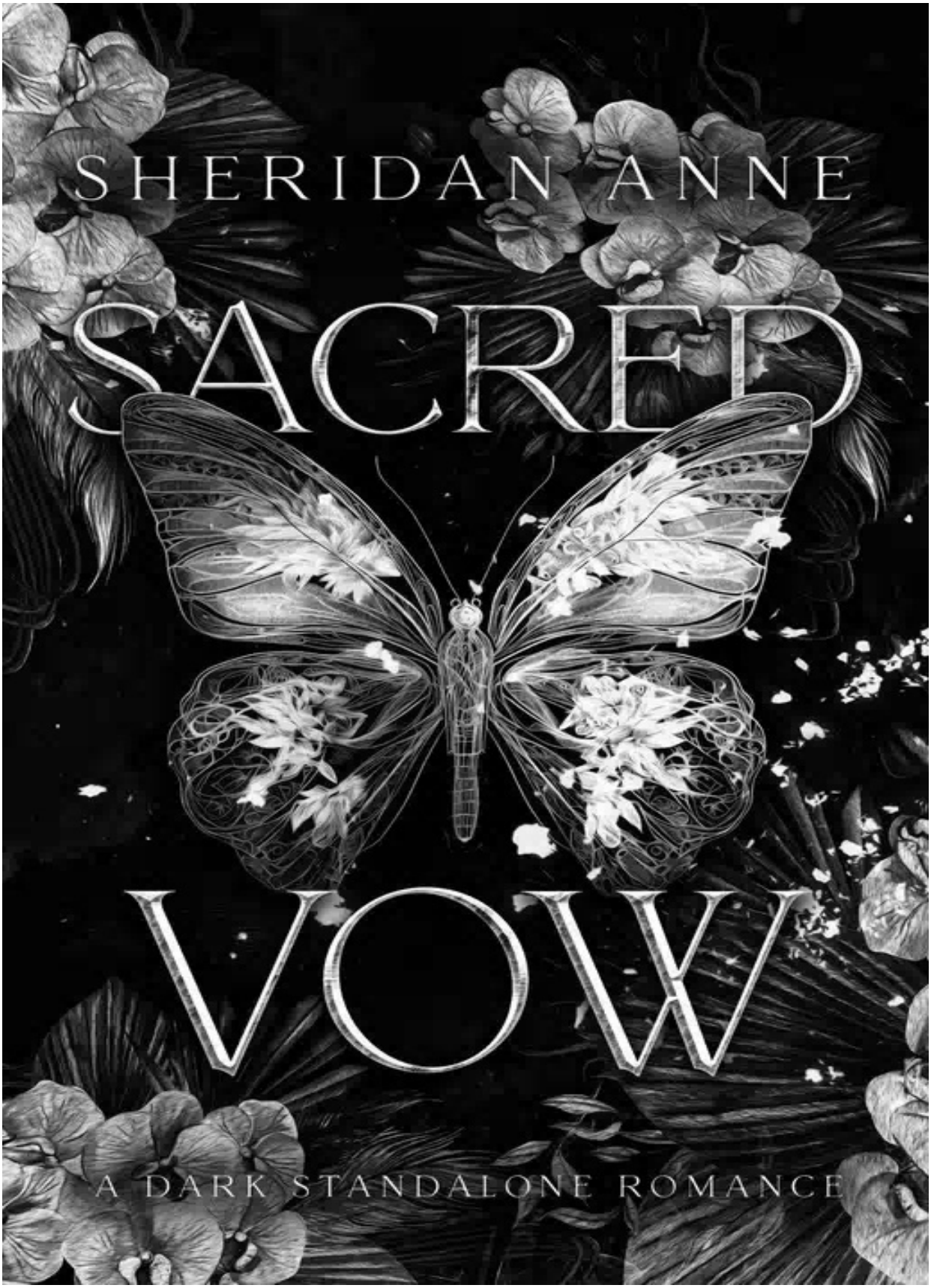
https://open.spotify.com/playlist/6sKcnnNys9uhx3UUInpKWv?si=1f13432b022d4970

OKUDUĞUNUZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM!

Sacred Vow'u okumaktan benim yazmaktan aldığım kadar keyif aldıysanız, lütfen bir yorum bırakmayı düşünün!

https://www.amazon.com/dp/B0FHQ466SH

SHERIDAN ANNE
SACRED
VOW
A DARK STANDALONE ROMANCE

YAKINDA

SAKLAMA OYUNU DUET

Karanlık Bir Takipçi Romantizmi
Kitap 1 - 11 Kasım 2025'te Çıkıyor

https://www.amazon.com/dp/B0FLNWRQGS

DAHA FAZLA MI İSTİYORSUNUZ?

KARANLIK ROMANTİK BAĞIMSIZ KOLEKSİYON

PRETTY MONSTER - Karanlık Bir Takipçi Romantizmi

HAUNTED LOVE - Karanlık Bir Kardeşin En İyi Arkadaşı Romantizmi

(Izaac ve Aspen'in hikayesi)

KARA GÜNAH - Karanlık bir mafya romantizmi

MIDNIGHT STAGE - Karanlık bir rock yıldızı romantizmi

KUTSAL YEMİN - Karanlık bir bağımsız romantizm

SHERIDAN ANNE
PRETTY MONSTER
A DARK STALKER ROMANCE
A DARK BROTHER'S BEST FRIEND STANDALONE ROMANCE
HAUNTED LOVE
SHERIDAN ANNE
A DARK MAFIA ROMANCE
DARKEST SIN
SHERIDAN ANNE
A Dark Rockstar Romance
MIDNIGHT Stage
SHERIDAN ANNE
SHERIDAN ANNE
SACRED VOW
A DARK STANDALONE ROMANCE

Beni takip et!

Diğer takipçilerle birlikte bana çevrimiçi olarak katılın! Yemin ederim, ısırmam. Tabii siz rica etmezseniz!

Web sitesi
Facebook Okuyucu Grubu
Facebook
Sayfası
Instagram
TikTok
Pinterest
Spotify
Goodreads
Bookbub
Haber Bülteni Kaydı

SHERIDAN ANNE'İN DİĞER KİTAPLARI

amazon.com/Sheridan-Anne/e/B079TLXN6K

KARANLIK ROMANTİK ROMANLAR
Güzel Canavar | Lanetli Aşk | En Karanlık Günah | Gece Yarısı Sahnesi | Savaş Oyunları | Kutsal Yemin

KARANLIK ÇAĞDAŞ ROMANTİK SERİ - M/F
Broken Hill High | Haven Falls | Broken Hill Boys | Aston Creek High | Rejects Paradise | Bradford Bastard

KARANLIK ÇAĞDAŞ ROMANTİZM - RH

Kışın Çocukları| Ahlaksız Günahkarlar| İmparatorluğu

YENİ YETİŞKİN SPOR ROMANTİZM
Denver'ın Kralları| Denver Kraliyet Ailesi| Asi Avukatlar

ÇAĞDAŞ ROMANTİK
Ateşle Oynama| Sonbahara Kadar| Bizi Böyle Hatırla

TATİL ROMANSI
Yaramazlar Listesi| Noel Baba'nın Karanlık Sırrı

İçinde

Bana çevrimiçi
katılın!
Adanmışlık
Adanmışlık
Sheridan Anne'in en baharatlı kitabına hoş
geldiniz! İÇERİK UYARISI
GİRİŞ
1. TILLY
2. TILLY
3. TILLY
4. TILLY
5. TILLY
6. CAESAR
7. CAESAR
8. TILLY
9. TILLY
10. TILLY
11. TILLY
12. TILLY
13. CAESAR
14. TILLY
15. CAESAR
16. TILLY
17. CAESAR
18. TILLY
19. CAESAR
20. CAESAR
21. TILLY
22. TILLY
23. TILLY
24. TILLY
25. CAESAR
26. TILLY
27. CAESAR
28. CAESAR

29. TILLY
30. TILLY
31. SEZAR
32. TILLY
EPILOG
PLAYLIST
OKUDUĞUNUZ İÇİN
TEŞEKKÜR EDERİZ! YAKINDA
DAHA FAZLA
İSTİYORSUN
UZ?
Beni takip edin!
SHERIDAN ANNE'İN DİĞER KİTAPLARI

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
- Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
- Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
- Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye'de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: **Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.**

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

🌸🍭☀️🦄🎃🎀🦋✨🌈💎🍀🖤💗💜🦜💫⚜️🧜‍♀️